

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de Verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999, (EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001 1
- ★ Verordening (EG) nr. 1783/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1257/1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) 70
- ★ Verordening (EG) nr. 1784/2003 van de Raad van 29 september 2003 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen 78
- ★ Verordening (EG) nr. 1785/2003 van de Raad van 29 september 2003 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt 96
- ★ Verordening (EG) nr. 1786/2003 van de Raad van 29 september 2003 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector gedroogde voedergrassen 114
- ★ Verordening (EG) nr. 1787/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1255/1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten 121
- ★ Verordening (EG) nr. 1788/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van een heffing in de sector melk en zuivelproducten 123

Prijs: 26 EUR

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1782/2003 VAN DE RAAD

van 29 september 2003

tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de Verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999, (EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001

INHOUD

	<i>Bladzijde</i>
TITEL I	7
REIKWIJDTE EN BEGRIPSOMSCHRIJVINGEN	7
TITEL II	8
ALGEMENE BEPALINGEN	8
Hoofdstuk 1	8
Randvoorwaarden	8
Hoofdstuk 2	9
Modulatie en financiële discipline	9
Hoofdstuk 3	10
Bedrijfsadviseringssysteem	10
Hoofdstuk 4	10
Geïntegreerd beheers- en controlesysteem	10
Hoofdstuk 5	13
Andere algemene bepalingen	13
TITEL III	14
BEDRIJFSTOESLAGREGELING	14
Hoofdstuk 1	14
Algemene bepalingen	14
Hoofdstuk 2	15
Vaststelling van het bedrag	15
Hoofdstuk 3	16
Toeslagrechten	16
Afdeling 1	16
Op oppervlakten gebaseerde toeslagrechten	16
Afdeling 2	18
Toeslagrechten die zijn onderworpen aan speciale voorwaarden	18
Hoofdstuk 4	19
Grondgebruik in het kader van de bedrijfstoeslagregeling	19
Afdeling 1	19
Gebruik van de grond	19
Afdeling 2	19
Braakleggingstoeslagrechten	19
Hoofdstuk 5	21
Regionale en facultatieve uitvoering	21
Afdeling 1	21
Regionale uitvoering	21
Afdeling 2	23
Gedeeltelijke uitvoering	23
Afdeling 3	25
Facultatieve uitsluitingen	25
Afdeling 4	25
Facultatieve overgangsregelingen	25
TITEL IV	26
ANDERE STEUNREGELINGEN	26
Hoofdstuk 1	26
Specifieke kwaliteitspremie voor durumtarwe	26
Hoofdstuk 2	26
Premie voor eiwithoudende gewassen	26

		<i>Bladzijde</i>
Hoofdstuk 3	Gewasspecifieke betaling voor rijst	27
Hoofdstuk 4	Areaalbetaling voor noten	27
Hoofdstuk 5	Steun voor energiegewassen	29
Hoofdstuk 6	Steun voor zetmeel	29
Hoofdstuk 7	Melkpremie en extra betalingen	30
Hoofdstuk 8	Specifieke regionale steun voor akkerbouwgewassen	31
Hoofdstuk 9	Steun voor zaaizaad	31
Hoofdstuk 10	Areaalbetalingen voor akkerbouwgewassen	31
Hoofdstuk 11	Schapen- en geitenpremies	35
Hoofdstuk 12	Rundvleesbetalingen	37
Hoofdstuk 13	Steun voor zaaddragende leguminosen	45
TITEL V	OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN	46
BIJLAGE I	Lijst van steunregelingen die voldoen aan de criteria van artikel 1	53
BIJLAGE II	Nationale maxima als bedoeld in artikel 12, lid 2	55
BIJLAGE III	Uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen als bedoeld in de artikelen 3 en 4	56
BIJLAGE IV	Goede landbouw- en milieuconditie als bedoeld in artikel 5	58
BIJLAGE V	Compatibele steunregelingen als bedoeld in artikel 26	59
BIJLAGE VI	Lijst van rechtstreekse betalingen in verband met de bedrijfstoelage als bedoeld in artikel 33	60
BIJLAGE VII	Berekening van het in artikel 37 bedoelde bedrag	61
BIJLAGE VIII	Nationale maxima als bedoeld in artikel 41	64
BIJLAGE IX	Lijst van akkerbouwgewassen als bedoeld in artikel 66	65
BIJLAGE X	Traditionele productiegebieden voor durumtarwe als bedoeld in artikel 74	66
BIJLAGE XI	Lijst van de in artikel 99 bedoelde zaadsoorten	68

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 36, artikel 37 en artikel 299, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Er dienen gemeenschappelijke voorwaarden te worden vastgesteld voor rechtstreekse betalingen op grond van de verschillende regelingen inzake inkomenssteun in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.
- (2) De volledige betaling van de rechtstreekse steun dient te zijn gekoppeld aan de naleving van regels met betrekking tot de landbouwgrond en de landbouwproductie en -activiteit. Die regels dienen erop te zijn gericht basisnormen op het gebied van milieu, voedselveiligheid, diergezondheid en dierenwelzijn en goede landbouw- en milieuconditie op te nemen in de gemeenschappelijke marktordeningen. Worden deze basisnormen niet nageleefd, dan moeten de lidstaten de rechtstreekse steun volledig of gedeeltelijk intrekken op basis van criteria die proportioneel, objectief en gradueel zijn. Een dergelijke

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 5 juni 2003 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽²⁾ PB C 208 van 3.9.2003, blz. 64.

⁽³⁾ Advies uitgebracht op 2 juli 2003 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

- intrekking moet de sancties die nu of in de toekomst gelden op grond van andere bepalingen van communautair of nationaal recht, onverlet laten.
- (3) Om te vermijden dat landbouwgrond wordt opgegeven en te waarborgen dat de grond in goede landbouw- en milieueconditie wordt gehouden, moeten normen worden vastgesteld, die al dan niet op bepalingen van de lidstaten kunnen berusten. Daarom is het dienstig een communautair kader te bepalen waarbinnen de lidstaten normen kunnen stellen met inachtneming van de specifieke kenmerken van de betrokken gebieden, inclusief de bodem- en klimaatgesteldheid en de bestaande landbouwsystemen (grondgebruik, vruchtwisseling, landbouwmethoden) en landbouwstructuren.
- (4) Aangezien blijvend grasland een positief milieueffect heeft, is het dienstig maatregelen ter bevordering van de instandhouding van bestaand blijvend grasland vast te stellen om een massale omzetting in bouwland te voorkomen.
- (5) Voor een beter evenwicht tussen de beleidsinstrumenten die op bevordering van duurzame landbouw zijn gericht, en die welke bevordering van de plattelandsonwikkeling tot doel hebben, dient voor de hele Gemeenschap op verplichte basis een systeem te worden ingevoerd waarbij de rechtstreekse betalingen in de jaren 2005 tot en met 2012 geleidelijk worden verlaagd. Alle rechtstreekse betalingen boven bepaalde bedragen dienen elk jaar met een bepaald percentage te worden verlaagd. De gerealiseerde besparingen moeten worden gebruikt voor de financiering van maatregelen in het kader van de plattelandsonwikkeling en over de lidstaten worden verdeeld volgens nader te omschrijven criteria. Het is evenwel dienstig te bepalen dat een zeker percentage van de bedragen in de lidstaat blijft waar de besparingen werden gerealiseerd. Tot 2005 kunnen de lidstaten de huidige facultatieve modulatie („differentiatie”) op grond van Verordening (EG) nr. 1259/1999 van de Raad van 17 mei 1999 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor de regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽¹⁾ verder toepassen.
- (6) Om ervoor te zorgen dat de bedragen ter financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (subrubriek 1a), de jaarlijkse maxima van de financiële vooruitzichten niet overschrijden, is het dienstig een mechanisme in te stellen om de rechtstreekse betalingen zo nodig aan te passen. Tot aanpassing van de rechtstreekse steun dient te worden besloten wanneer volgens de vooruitzichten het bedrag van subrubriek 1a, met een veiligheidsmarge van 300 miljoen euro, in een bepaald begrotingsjaar zal worden overschreden.
- (7) Met het oog op de structurele aanpassingen ten gevolge van de afschaffing van de interventie voor rogge is het dienstig om voor bepaalde roggeproducerende regio's te voorzien in overgangsmatregelen die met een deel van de door de modulatie gegenereerde bedragen worden gefinancierd.
- (8) Om de landbouwers te helpen zich te voegen naar de normen die voor een moderne, kwalitatief hoogwaardige landbouw gelden, is het noodzakelijk dat de lidstaten een uitgebreid systeem van advisering ten behoeve van commerciële landbouwbedrijven opzetten. Het bedrijfsadviseringssysteem moet de landbouwers helpen zich bewuster te worden van de materiaalstromen en bedrijfsprocessen in relatie tot de normen op het gebied van milieu, voedselveiligheid, diergezondheid en dierenwelzijn, zonder dat op enigerlei wijze iets wordt afgedaan aan hun verplichting en verantwoordelijkheid om die normen in acht te nemen.
- (9) Om de invoering van het bedrijfsadviseringssysteem te vergemakkelijken is het dienstig een termijn vast te stellen waarbinnen de lidstaten het systeem kunnen invoeren. Toetreding tot het systeem dient op vrijwillige basis plaats te vinden voor landbouwers, met voorrang voor diegenen die meer dan een bepaald bedrag per jaar aan rechtstreekse betalingen ontvangen. Aangezien het om de advisering van landbouwers gaat, moet de tijdens de adviseringsactiviteit verkregen informatie als vertrouwelijk worden behandeld tenzij ernstige inbreuken op het communautaire of nationale recht worden geconstateerd.
- (10) Overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽²⁾ moeten de lidstaten de nodige maatregelen treffen om zich ervan te vergewissen dat de door de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) gefinancierde maatregelen daadwerkelijk en op regelmatige wijze worden uitgevoerd, en om onregelmatigheden te voorkomen en te vervolgen.
- (11) Om de beheers- en controlemechanismen doeltreffender en nuttiger te maken is het noodzakelijk het bij Verordening (EEG) nr. 3508/92 van de Raad van 27 november 1992 tot instelling van een geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen ⁽³⁾ ingestelde systeem aan te passen teneinde de bedrijfstoelageregeling en de steunregelingen voor durumtarwe, eiwithoudende gewassen, energiegewassen, rijst, aardappelzetmeel, noten, melk, zaaizaad en zaad dragende leguminosen, alsmede specifieke regionale steun erin op te nemen en ook teneinde controle uit te oefenen op de toepassing van de regels inzake de randvoorwaarden, de modulatie en het bedrijfsadviseringssysteem. Voorzien dient te worden in de mogelijkheid om in een latere fase ook andere steunregelingen in het systeem op te nemen.
- (12) Om doeltreffend te kunnen controleren en te voorkomen dat meerdere steunaanvragen worden ingediend bij verschillende betaalorganen binnen één lidstaat, dient elke lidstaat te zorgen voor één enkel systeem om de identiteit te registreren van de landbouwers die onder het geïntegreerd systeem vallende steunaanvragen indienen.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 113. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1244/2001 (PB L 173 van 27.6.2001, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.

⁽³⁾ PB L 355 van 5.12.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 495/2001 van de Commissie (PB L 72 van 14.3.2001, blz. 6).

- (13) De verschillende onderdelen van het geïntegreerd systeem zijn gericht op een doeltreffender beheer en controle. Daarom dienen de lidstaten in het geval van niet onder deze verordening vallende communautaire regelingen te worden gemachtigd om gebruik van het systeem te maken op voorwaarde dat zij in geen enkel opzicht in strijd met de betrokken bepalingen handelen.
- (14) Gezien de complexiteit van het systeem en het grote aantal steunaanvragen dat moet worden verwerkt, is het van essentieel belang om adequate technische middelen en beheers- en controlemethoden te gebruiken. Daarom moet het geïntegreerd systeem in elke lidstaat bestaan uit een geautomatiseerde databank, een systeem voor de identificatie van de percelen landbouwgrond, steunaanvragen van de landbouwers, een geharmoniseerd controlesysteem en, wat de bedrijfstoelageregeling betreft, een systeem voor de identificatie en de registratie van de toeslagrechten.
- (15) Om het mogelijk te maken dat de verzamelde gegevens worden verwerkt en gebruikt voor de verificatie van de steunaanvragen, moeten krachtige geautomatiseerde databanken worden opgezet die met name de uitvoering van kruiscontroles mogelijk maken.
- (16) De identificatie van de percelen landbouwgrond is een essentieel element voor de correcte toepassing van aan de oppervlakte gekoppelde regelingen. De ervaring heeft uitgewezen dat de bestaande methoden bepaalde tekortkomingen vertonen. Daarom dient te worden voorzien in een identificatiesysteem dat waar nodig met behulp van teledetectie moet worden opgezet.
- (17) Met het oog op vereenvoudiging dienen de lidstaten te worden gemachtigd om te bepalen dat slechts één enkele aanvraag voor verscheidene steunregelingen hoeft te worden ingediend en om de jaarlijkse aanvraag te vervangen door een permanente aanvraag die alleen jaarlijks hoeft te worden bevestigd.
- (18) De lidstaten dienen in staat te worden gesteld om bedragen die beschikbaar komen door verlagingen van betalingen in het kader van de modulatie, te gebruiken voor bepaalde extra maatregelen in het kader van de steun voor plattelandontwikkeling waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) ⁽¹⁾.
- (19) Aangezien de bedragen die door het stellen van randvoorwaarden beschikbaar zullen komen, niet lang genoeg van tevoren kunnen worden voorzien om ze voor extra maatregelen in het kader van de steun voor plattelandontwikkeling te kunnen gebruiken, moeten deze bedragen in het credit van de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw worden geboekt behalve een bepaald percentage dat de lidstaten mogen behouden.
- (20) De bevoegde nationale autoriteiten dienen de betalingen waarin de communautaire steunregelingen voorzien, binnen een voorgeschreven termijn volledig aan de begunstigden uit te keren onder voorbehoud van de verlagingen waarin deze verordening voorziet.
- (21) De rechtstreekse inkomenssteun waarin de steunregelingen in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voorzien, heeft vooral tot doel de landbouwbevolking een redelijke levensstandaard te verzekeren. Dit doel hangt nauw samen met de instandhouding van plattelandsgebieden. Om een verkeerde besteding van communautaire middelen te voorkomen, mogen geen steunbetalingen worden gedaan aan landbouwers die de voorwaarden voor het verkrijgen van die betalingen kunstmatig hebben gecreëerd.
- (22) De gemeenschappelijke steunregelingen moeten worden aangepast aan de ontwikkelingen, indien nodig op korte termijn. De begunstigden kunnen er bijgevolg niet op vertrouwen dat de steunvoorwaarden ongewijzigd blijven, en dienen voorbereid te zijn op een mogelijke herziening van de regelingen in het licht van de marktontwikkelingen.
- (23) Gezien de belangrijke budgettaire gevolgen van de steun in de vorm van rechtstreekse betalingen en met het oog op een betere beoordeling van het effect ervan, dienen de communautaire regelingen aan een behoorlijke evaluatie te worden onderworpen.
- (24) Het concurreren maken van de communautaire landbouw en het bevorderen van de toepassing van voedselkwaliteit- en milieunormen gaan noodzakelijkerwijs gepaard met een verlaging van de institutionele prijzen voor landbouwproducten en een stijging van de productiekosten voor de communautaire landbouwbedrijven. Voor het bereiken van deze doelstellingen en het bevorderen van een marktgerichte en duurzame landbouw moet de verschuiving van productiesteun naar steun aan de producent worden voltooid door de invoering van een systeem met ontkoppelde inkomenssteun voor elk bedrijf. Terwijl de ont koppeling de feitelijk aan de landbouwers betaalde bedragen ongewijzigd zal laten, zal dankzij de ont koppeling sprake zijn van een veel doeltreffender inkomenssteun. Het is daarom dienstig de ene bedrijfstoelag afhankelijk te stellen van de naleving van randvoorwaarden op het gebied van milieu, voedselveiligheid, diergezondheid en dierenwelzijn, alsmede de handhaving van het landbouwbedrijf in goede landbouw- en milieuconditie.
- (25) Bij een dergelijk systeem moet een aantal bestaande rechtstreekse betalingen die een landbouwer op grond van diverse regelingen ontvangt, worden gecombineerd tot één toeslag, welke laatste wordt bepaald op basis van eerdere rechten in een referentieperiode, aangepast om rekening te houden met de volledige uitvoering van de in het kader van Agenda 2000 ingevoerde maatregelen en met de bij deze verordening doorgevoerde wijzigingen van de steunbedragen.
- (26) Aangezien de voordelen uit het oogpunt van administratieve vereenvoudiging groter zullen zijn als vele sectoren in de regeling worden opgenomen, dient de regeling in een eerste fase betrekking te hebben op alle onder de regeling voor akkerbouwgewassen vallende producten, alsmede op zaad dragende leguminosen, zaaizaad en rund- en schapenvlees. Zodra de hervorming volledig doorgevoerd is, dienen de herziene betalingen voor rijst en durumtarwe en de betalingen in de zuivelsector eveneens in de regeling te worden geïntegreerd. Ook de betalingen voor zetmeelaardappelen en gedroogde voedergewassen moeten in de regeling worden opgenomen, waarbij afzonderlijke betalingen voor de verwerkende industrie dienen te worden gehandhaafd.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 80.

- (27) Voor hennep dienen specifieke maatregelen te worden vastgesteld om te voorkomen dat als onderdeel van de voor de bedrijfstoelag in aanmerking komende gewassen illegale hennep wordt verbouwd, wat de gemeenschappelijke marktordering voor hennep nadelig zou beïnvloeden. Derhalve moet worden bepaald dat areaalbetalingen slechts worden verleend voor oppervlakten met hennepassen die bepaalde garanties bieden ten aanzien van het gehalte aan psychotrope stoffen. De verwijzingen naar die specifieke maatregelen in Verordening (EG) nr. 1673/2000 van de Raad van 27 juli 2000 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector vezelwas en -hennep ⁽¹⁾ moeten dienovereenkomstig worden aangepast.
- (28) Om de landbouwers vrij te laten bij de keuze van de productie op hun grond, met inbegrip van de mogelijkheid om te kiezen voor producten waarvoor nog steeds gekoppelde steun wordt verleend, en zo de marktgerichtheid te vergroten, mag de toekenning van de bedrijfstoelag niet afhankelijk zijn van de productie van welk specifiek product dan ook. Om concurrentievervalsingen te voorkomen dient echter de teelt van sommige producten op subsidiabele grond te worden uitgesloten.
- (29) Voor de bepaling van het bedrag waarop de landbouwer in het kader van de nieuwe regeling recht dient te hebben, is het dienstig te refereren aan de bedragen die hem in een referentieperiode zijn verleend. Om rekening te kunnen houden met specifieke situaties dient een nationale reserve te worden gevormd. Deze reserve kan ook worden gebruikt om de deelneming aan de regeling door nieuwe landbouwers te vergemakkelijken. De bedrijfstoelag moet worden vastgesteld op het niveau van het landbouwbedrijf.
- (30) Het totaalbedrag waarop een landbouwbedrijf recht heeft, dient in delen (toeslagrechten) te worden gesplitst en aan een vast te stellen aantal subsidiabele hectaren te worden gekoppeld om overdracht van de premierechten te vergemakkelijken. Ter voorkoming van speculatieve overdrachten die leiden tot een cumulatie van toeslagrechten zonder overeenkomstige agrarische basis, dient voor het verlenen van de steun te worden gewerkt met een koppeling tussen toeslagrechten en een bepaald aantal subsidiabele hectaren en dient ook te worden voorzien in de mogelijkheid om de overdracht van toeslagrechten tot een bepaalde regio te beperken. Er moeten specifieke bepalingen worden vastgesteld voor steunbedragen die niet rechtstreeks aan een oppervlakte zijn gekoppeld, rekening houdend met de bijzondere situatie van de schapen- en geitenhouderij.
- (31) Om ervoor te zorgen dat het totaal van de steun en de toeslagrechten op communautair, nationaal en in voorkomend geval regionaal niveau niet hoger is dan de huidige beperkte begrotingsmiddelen, is het dienstig te voorzien in nationale maxima, berekend als de som van alle financiële middelen die in elke lidstaat gedurende de referentieperiode en rekening houdend met latere aanpassingen voor de betaling van steunbedragen in het kader van de desbetreffende steunregelingen zijn/worden verleend. Bij overschrijding van het maximum dienen proportionele verlagingen te worden toegepast.
- (32) Om de aan braaklegging verbonden voordelen op het punt van aanbodbeheersing te behouden en tegelijk in het kader van het nieuwe steunsysteem de milieuvoordelen van braaklegging te vergroten, dienen de voorwaarden voor de braaklegging van bouwland te worden gehandhaafd.
- (33) Om flexibel te kunnen inspelen op specifieke situaties, dienen de lidstaten de mogelijkheid te hebben om een zekere evenwichtige verhouding tussen individuele toeslagrechten en regionale of nationale gemiddelden en tussen bestaande betalingen en de bedrijfstoelag te definiëren. Er moet worden voorzien in een specifieke afwijking op het verbod op groente- en fruitteelt, met inbegrip van aardappelen, om te voorkomen dat dit bij regionalisering leidt tot productieverstoring en tegelijk concurrentievervalsing zoveel mogelijk te voorkomen. Bovendien is het dienstig dat een lidstaat, om rekening te kunnen houden met zijn specifieke landbouwomstandigheden, een overgangperiode voor de uitvoering van de bedrijfstoelagregeling kan vragen mits hij de voor de bedrijfstoelag geldende begrotingsmaxima in acht blijft nemen. Voor het geval dat er tijdens de overgangperiode ernstige concurrentievervalsingen optreden en met het oog op de nakoming van de internationale verplichtingen van de Gemeenschap is het dienstig dat de Commissie de nodige maatregelen kan treffen om dergelijke situaties het hoofd te kunnen bieden.
- (34) Ter bescherming van het gewettigd vertrouwen van de landbouwers is het dienstig om in het geval van facultatieve of overgangsregelingen de uiterste datum vast te stellen waarop de lidstaten hun beslissing tot toepassing van de bedrijfstoelagregeling moeten nemen. De continuïteit van de bestaande regelingen vergt voorts dat er bepaalde, volgens door de Commissie vast te stellen uitvoeringsbepalingen, voorwaarden aan het recht op steun worden verbonden.
- (35) Om de rol van de productie van durumtarwe in de traditionele productiegebieden te handhaven en tegelijk de steunverlening te intensiveren voor durumtarwe die aan bepaalde minimale kwaliteitseisen voldoet, is het dienstig om de huidige specifieke toeslag voor durumtarwe in de traditionele productiegebieden in de loop van een overgangperiode te verlagen en de specifieke steun in de gebieden met een goed ingeburgerde productie af te schaffen. Alleen de teelt van durumtarwe die geschikt is om te worden gebruikt voor de vervaardiging van griesmeel- en pastaproducten zou voor die steun in aanmerking mogen komen.
- (36) Om de rol van eiwitrijke gewassen te versterken en een stimulans tot verhoging van de productie van deze gewassen te geven, is het dienstig te voorzien in een aanvullende betaling aan de landbouwers die deze gewassen produceren. De correcte toepassing van de nieuwe regeling vergt dat er bepaalde voorwaarden aan het recht op de steun worden verbonden. Er moet een gegarandeerd maximumareaal gelden en bij overschrijding van dit gegarandeerde maximumareaal dienen proportionele verlagingen te worden toegepast.

⁽¹⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 16. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 651/2002 van de Commissie (PB L 101 van 17.4.2002, blz. 3).

- (37) Om de rol van de rijstproductie in de traditionele productiegebieden te handhaven is het dienstig te voorzien in een aanvullende betaling aan de rijstproducenten. De correcte toepassing van de nieuwe regeling vergt dat er bepaalde voorwaarden aan het recht op de steun worden verbonden. Er moeten nationale basisarealen gelden en bij overschrijding van deze arealen dienen verlagingen te worden toegepast.
- (38) Om de mogelijke verdwijning van de productie van noten in de traditionele gebieden en de daaruit voortvloeiende negatieve gevolgen voor milieu en platteland en op sociaal en economisch gebied te voorkomen, dient er een nieuwe steunregeling voor noten te worden ingesteld. De correcte toepassing van de nieuwe regeling vergt dat er bepaalde voorwaarden aan het recht op de steun worden verbonden, inclusief een minimale boomdichtheid en perceelsgrootte. Om in specifieke behoeften te kunnen voorzien dienen de lidstaten te worden gemachtigd om extra steun te verlenen.
- (39) Om een overschrijding van de begroting te voorkomen moet er een gegarandeerd maximumareaal gelden en dienen bij overschrijding van dit gegarandeerde maximumareaal proportionele verlagingen te worden toegepast, die moeten worden geconcentreerd in de lidstaten die hun areaal hebben overschreden. Voor een evenwichtige toepassing in de hele Gemeenschap dient het maximumareaal te worden verdeeld naar verhouding van de in de lidstaten voor de productie van noten gebruikte oppervlakten. De lidstaten moeten verantwoordelijk zijn voor de verdeling van de arealen binnen hun grondgebied. Onder een verbeteringsprogramma vallende arealen dienen pas voor steun in het kader van de nieuwe regeling in aanmerking te komen als dat programma is afgelopen.
- (40) Om te profiteren van het succes dat met de verbeteringsprogramma's is behaald wat de groepering van het aanbod betreft, kunnen de lidstaten het recht op communautaire steun en nationale steun afhankelijk stellen van het lidmaatschap van een telersvereniging. Met het oog op continuïteit moet voor een soepele overgang naar de nieuwe regeling worden gezorgd.
- (41) Momenteel bestaat de steun voor energiegewassen in de mogelijkheid om industriële gewassen te verbouwen op braakland. Energiegewassen nemen het grootste deel voor hun rekening van de niet voor voeding of vervoeding bestemde productie op braakland. Er dient in specifieke steun voor energiegewassen te worden voorzien met het oog op een toenemende vervanging van brandstoffen die extra koolstofdioxide in de atmosfeer brengen. Er dient een gegarandeerd maximumareaal te worden vastgesteld, en indien het gegarandeerd maximumareaal wordt overschreden, dienen proportionele verlagingen te worden toegepast. De regeling dient na een bepaalde tijd opnieuw te worden gezien en daarbij dient rekening te worden gehouden met de uitvoering van het communautaire initiatief inzake biobrandstoffen.
- (42) Om de productie van aardappelzetmeel in de traditionele productiegebieden te behouden en de rol te erkennen die de productie van aardappelen in de landbouwcyclus speelt, is het dienstig te voorzien in een aanvullende betaling aan de producenten van zetmeelaardappelen. Aangezien het systeem van betalingen aan de producenten van zetmeelaardappelen gedeeltelijk in de bedrijfstoelageregeling wordt opgenomen, moet bovendien Verordening (EG) nr. 1868/94 van de Raad van 27 juli 1994 tot vaststelling van een contingenteringsregeling voor de productie van aardappelzetmeel ⁽¹⁾ worden gewijzigd.
- (43) De opnemings van akkerbouwgewassen, rundvlees en schapenvlees in de bedrijfstoelageregeling maakt het noodzakelijk in die regeling ook de premies op te nemen die in de ultraperifere regio's en op de eilanden in de Egeïsche Zee worden betaald, zulks met het oog op verdere vereenvoudiging en om te voorkomen dat er een juridisch en administratief kader in stand moet blijven voor een beperkt aantal landbouwers in de genoemde gebieden. Teneinde de rol die een bepaald type productie in deze regio's van de Gemeenschap speelt te bestendigen, is het echter dienstig te bepalen dat de lidstaten kunnen beslissen dat deze betalingen niet in de bedrijfstoelageregeling behoeven te worden opgenomen. Diezelfde mogelijkheid dient te gelden voor de aanvullende betalingen in bepaalde regio's van Zweden en Finland, alsmede voor steun voor zaaizaad. In die gevallen vergt de continuïteit van de bestaande regelingen dat er, volgens door de Commissie vast te stellen uitvoeringsbepalingen, bepaalde voorwaarden aan het recht op steun worden verbonden.
- (44) Om de overgang van de huidige regelingen voor akkerbouwgewassen en dierenpremies naar de bedrijfstoelageregeling te vergemakkelijken is het dienstig dat de huidige rechtstreekse betalingen in die sectoren enigszins aangepast worden.
- (45) De landbouw op de eilandengroep van de Azoren steunt zeer sterk op de zuivelproductie. Derhalve is het raadzaam om de in artikel 23 van Verordening (EG) nr. 1453/2001 van 28 juni 2001 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Azoren en Madeira ⁽²⁾ vervatte maatregelen te verlengen en, gelet op het ontwikkelingspeil en de omstandigheden van de lokale productie, toe te staan dat voor een periode van zes melkprijzjaren, te beginnen met 1999/2000, wordt afgeweken van sommige productiebekerende bepalingen van de gemeenschappelijke marktordening voor melk en zuivelproducten. Deze maatregel moet het in de loop van zijn toepassing mogelijk maken de sector op de Azoren verder te herstructureren, zonder interferentie met de markt voor zuivelproducten en zonder ernstige gevolgen voor het functioneren van het heffingstelsel op Portugees en op communautair niveau.
- (46) De toepassing van de bedrijfstoelageregeling zal de facto impliceren dat het Portugese programma voor de omschakeling van akkerbouwareaal op de extensieve veehouderij ingevolge Verordening (EG) nr. 1017/94 ⁽³⁾

⁽¹⁾ PB L 197 van 30.7.1994, blz. 4. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 962/2002 (PB L 149 van 7.6.2002, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 198 van 21.7.2001, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 112 van 3.5.1994, blz. 2. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2582/2001 (PB L 345 van 29.12.2001, blz. 5).

in feite niet langer van toepassing is. Derhalve dient Verordening (EG) nr. 1079/94 bij de inwerkingtreding van de bedrijfsstoelageregel te worden ingetrokken.

- (47) Als gevolg van de bovengenoemde wijzigingen en nieuwe bepalingen moeten de Verordeningen van de Raad (EEG) nr. 3508/9, (EG) nr. 1577/96 van 30 juli 1996 tot invoering van een bijzondere maatregel voor bepaalde zaadragende leguminosen ⁽¹⁾ en (EG) nr. 1251/1999 van 17 mei 1999 tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen ⁽²⁾ worden ingetrokken. Verordening (EG) nr. 1259/1999 moet eveneens worden ingetrokken met uitzondering van sommige bepalingen welke voorzien in specifieke tijdelijke en facultatieve regelingen.
- (48) De specifieke bepalingen betreffende rechtstreekse betalingen in de Verordeningen van de Raad (EEG) nr. 2358/71 van 26 oktober 1971 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector zaai-zaad ⁽³⁾, (EEG) nr. 2019/93 van 19 juli 1993 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de kleinere eilanden in de Egeïsche Zee ⁽⁴⁾, (EG) nr. 1254/1999 van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽⁵⁾, (EG) nr. 1452/2001 van 28 juni 2001

houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Franse overzeese departementen ⁽⁶⁾, (EG) nr. 1454/2001 van 28 juni 2001 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Canarische Eilanden ⁽⁷⁾ en (EG) nr. 2529/2001 van 19 december 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector schapen- en geitenvlees ⁽⁸⁾ zijn in feite niet langer zinvol en moeten daarom worden geschrapt.

- (49) Bij de inwerkingtreding van deze verordening telt de Gemeenschap 15 lidstaten. Rekening houdend met het feit dat overeenkomstig het Toetredingsverdrag van 2003, de toetreding van de nieuwe lidstaten plaatsvindt op 1 mei 2004, dient deze verordening vóór de toetredingsdatum volgens de procedures van het Toetredingsverdrag te worden aangepast, om de verordening in de nieuwe lidstaten toepasselijk te maken.
- (50) De voor de uitvoering van deze verordening benodigde maatregelen moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽⁹⁾,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

REIKWIJDTE EN BEGRIPSOMSCHRIJVINGEN

Artikel 1

Reikwijdte

Bij deze verordening worden vastgesteld:

- gemeenschappelijke voorschriften betreffende de rechtstreekse betalingen op grond van de inkomenssteunregelingen in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid die worden gefinancierd door de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), met uitzondering van de betalingen waarin Verordening (EG) nr. 1257/1999 voorziet;
- inkomenssteun voor landbouwers (hierna „bedrijfsstoelageregeling” genoemd);
- steunregelingen voor landbouwers die durumtarwe, eiwithoudende gewassen, rijst, noten, energiegewassen, zetmeelaardappelen, melk, zaai-zaad, akkerbouwgewassen, schapen- en geitenvlees, rundvlees en zaadragende leguminosen produceren.

⁽¹⁾ PB L 206 van 16.8.1996, blz. 4. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 811/2000 (PB L 100 van 20.4.2000, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1038/2001 (PB L 145 van 31.5.2001, blz. 16).

⁽³⁾ PB L 246 van 5.11.1971 blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 154/2002 (PB L 25 van 29.1.2002, blz. 18).

⁽⁴⁾ PB L 184 van 27.7.1993, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 442/2002 (PB L 68 van 12.3.2002, blz. 4).

⁽⁵⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1521/2001 (PB L 201 van 26.7.2001, blz. 1).

Artikel 2

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende begripsomschrijvingen:

- a) onder „landbouwer” wordt verstaan: een natuurlijke of rechtspersoon dan wel een groep natuurlijke of rechtspersonen, ongeacht de rechtspositie van de groep en haar leden volgens het nationale recht, waarvan het bedrijf zich bevindt op het grondgebied van de Gemeenschap als bedoeld in artikel 299 van het Verdrag en die een landbouwactiviteit uitoefent;
- b) onder „bedrijf” wordt verstaan: het geheel van de productie-eenheden dat door de landbouwer wordt beheerd en zich bevindt op het grondgebied van eenzelfde lidstaat;
- c) onder „landbouwactiviteit” wordt verstaan: landbouwproducten produceren, fokken of telen tot en met het oogsten, het melken, het fokken en het houden van dieren voor landbouwdoeleinden of de grond in goede landbouw- en milieuconditie als vastgesteld op grond van artikel 5 houden;

⁽⁶⁾ PB L 198 van 21.7.2001, blz. 11.

⁽⁷⁾ PB L 198 van 21.7.2001, blz. 45. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening van de Commissie (EG) nr. 1922/2002 (PB L 293 van 29.10.2002, blz. 11).

⁽⁸⁾ PB L 341 van 22.12.2001, blz. 3.

⁽⁹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

- d) onder „rechtstreekse betaling” wordt verstaan: een betaling die rechtstreeks aan landbouwers wordt verleend op grond van een in bijlage I vermelde inkomenssteunregeling;
- e) onder „betalingen in een bepaald kalenderjaar” of „betalingen tijdens de referentieperiode” wordt verstaan: de voor het/de betrokken jaar/jaren verleende of te verlenen betalingen met inbegrip van alle betalingen voor andere perioden die in dat/die kalenderjaar/jaren beginnen;
- f) onder „landbouwproducten” wordt verstaan: de in bijlage I van het Verdrag genoemde producten, inclusief katoen, maar exclusief visserijproducten.

TITEL II

ALGEMENE BEPALINGEN

HOOFDSTUK 1

RANDVOORWAARDEN

Artikel 3

Belangrijkste eisen

1. Een landbouwer die rechtstreekse betalingen ontvangt, moet de in bijlage III bedoelde uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen volgens het in die bijlage bepaalde tijdschema, en de op grond van artikel 5 vastgestelde eisen inzake goede landbouw- en milieuconditie in acht nemen.
2. De bevoegde nationale autoriteit bezorgt de landbouwer de lijst van de in acht te nemen uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen en eisen inzake goede landbouw- en milieuconditie.

Artikel 4

Uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen

1. De uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen als vermeld in bijlage III worden vastgesteld in communautaire regelgeving op de volgende gebieden:
  - volksgezondheid, diergezondheid en gezondheid van planten,
  - milieu,
  - dierenwelzijn.
2. In het kader van deze verordening gelden de in bijlage III genoemde besluiten in de van tijd tot tijd gewijzigde versie, en in geval van richtlijnen, zoals geïmplementeerd door de lidstaten.

Artikel 5

Goede landbouw- en milieuconditie

1. De lidstaten zorgen ervoor dat alle landbouwgrond, in het bijzonder grond die niet langer wordt gebruikt voor productiedoelinden, in goede landbouw- en milieuconditie wordt gehouden. De lidstaten stellen, op nationaal of op regionaal niveau, minimumeisen inzake goede landbouw- en milieuconditie vast op basis van het in bijlage IV vastgestelde kader, reke-

ning houdend met de specifieke kenmerken van de betrokken gebieden, met inbegrip van de bodem- en de klimaatgesteldheid, de bestaande landbouwsystemen, het grondgebruik, de vruchtwisseling, de landbouwpraktijken en de structuur van de landbouwbedrijven. Een en ander doet geen afbreuk aan de normen inzake goede landbouwpraktijken zoals die worden toegepast in de context van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad, noch aan de landbouwmilieumaatregelen die het referentieniveau van de goede landbouwpraktijken te boven gaan.

2. De lidstaten zien erop toe dat de grond die op de voor de aanvragen van oppervlaktesteun voor 2003 vastgestelde datum blijvend grasland was, als blijvend grasland wordt gehandhaafd.

Een lidstaat mag evenwel, in naar behoren gerechtvaardigde omstandigheden, afwijken van het bepaalde in de eerste alinea, mits er maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat de totale oppervlakte blijvend grasland aanzienlijk afneemt.

De eerste alinea is niet van toepassing op permanent grasland dat zal worden bebost, indien die bebossing verenigbaar is met het milieu, en met uitsluiting van de aanplant van kerstbomen en snelgroeiende soorten met korte omlooptijd.

Artikel 6

Verlaging of uitsluiting van betalingen

1. In het geval dat de uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen of de eisen inzake goede landbouw- en milieuconditie niet worden nageleefd, tengevolge van een handelen of nalaten dat rechtstreeks kan worden toegeschreven aan de betrokken landbouwer, wordt het totaalbedrag van de rechtstreekse betalingen die in het kalenderjaar waarin de niet-naleving plaatsvindt, na toepassing van de artikelen 10 en 11 moeten worden verleend, verlaagd of ingetrokken overeenkomstig de op grond van artikel 7 vastgestelde uitvoeringsbepalingen.

2. De in lid 1 bedoelde verlagingen of uitsluitingen zijn niet van toepassing indien de niet-naleving betrekking heeft op:

- a) een landbouwactiviteit, of
- b) landbouwgrond van het bedrijf, inclusief de braakgelegde percelen.

*Artikel 7***Uitvoeringsbepalingen betreffende de verlaging of uitsluiting**

1. Volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure worden uitvoeringsbepalingen betreffende de in artikel 6 bedoelde verlagingen en uitsluitingen vastgesteld. Daarbij wordt rekening gehouden met de ernst, de omvang, het permanente karakter en de herhaling van de geconstateerde niet-naleving en met de in de leden 2, 3 en 4 vastgestelde criteria.

2. In het geval van nalatigheid mag het verlagingpercentage niet meer bedragen dan 5 % en, bij herhaalde niet-naleving, 15 %.

3. In geval van opzettelijke niet-naleving kan het verlagingpercentage in principe niet minder dan 20 % bedragen en kan het tot de volledige uitsluiting van één of meer steunregelingen gaan en voor één of meer kalenderjaren gelden.

4. Het totale bedrag van verlagingen en uitsluitingen voor één kalenderjaar kan niet meer belopen dan het totaalbedrag zoals bedoeld in artikel 6, lid 1.

*Artikel 8***Herziening**

Uiterlijk op 31.12.2007 dient de Commissie een verslag in over de toepassing van het stelsel van randvoorwaarden, waar nodig vergezeld van passende voorstellen om met name de in bijlage III vermelde lijst van aanvullende uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen te wijzigen.

*Artikel 9***Uit de toepassing van de randvoorwaarden voortvloeiende bedragen**

Het uit de toepassing van dit hoofdstuk voortvloeiende bedrag wordt geboekt in het credit van de afdeling Garantie van het EOGFL. De lidstaat mag 25 % van die bedragen behouden.

HOOFDSTUK 2

MODULATIE EN FINANCIËLE DISCIPLINE*Artikel 10***Modulatie**

1. Alle bedragen van de in een bepaald kalenderjaar in een bepaalde lidstaat aan een landbouwer uit te keren rechtstreekse betalingen worden voor elk jaar tot en met 2012 verlaagd met de volgende percentages:

— 2005: 3 %,

— 2006: 4 %,

— 2007: 5 %,

— 2008: 5 %,

— 2009: 5 %,

— 2010: 5 %,

— 2011: 5 %,

— 2012: 5 %.

2. De bedragen die voortvloeien uit de toepassing van de in lid 1 vastgestelde verlagingen, na aftrek van de in bijlage II bedoelde totale bedragen, zijn beschikbaar als extra communautaire steun voor overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1257/1999 uit de afdeling Garantie van het EOGFL gefinancierde maatregelen in het kader van de programmering van de plattelandsontwikkeling

3. Het met een procentpunt overeenkomende bedrag wordt toegekend aan de lidstaat waar de desbetreffende bedragen zijn gegenereerd. De resterende bedragen worden volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure aan de betrokken lidstaten toegekend op basis van de volgende criteria:

— landbouwareaal,

— werkgelegenheid in de landbouw,

— bruto binnenlands product (BBP) per inwoner in koopkracht.

Elke lidstaat ontvangt evenwel ten minste 80 % van het totaal aan bedragen die in die lidstaat door modulatie worden gegenereerd.

4. Indien het aandeel van rogge in de totale graanproductie van een lidstaat tijdens de periode 2000-2002 gemiddeld meer dan 5 % bedraagt en zijn aandeel in de totale communautaire roggeproductie in dezelfde periode meer dan 50 % bedraagt, wordt minimaal 90 % van de bedragen die in die lidstaat door modulatie worden gegenereerd, in afwijking van lid 3, tweede alinea, tot en met 2013 naar die lidstaat teruggeluist.

Onverminderd de in artikel 69 geboden mogelijkheid is in dat geval ten minste 10 % van het aan die lidstaat toegekende bedrag beschikbaar voor de in lid 2 bedoelde maatregelen in rogge producerende regio's.

Voor de toepassing van dit lid wordt onder „granen” verstaan de granen als bedoeld in bijlage IX.

5. Lid 1 is niet van toepassing op rechtstreekse betalingen aan landbouwers in de Franse overzeese departementen, op de Azoren en Madeira, op de Canarische Eilanden en op de eilanden in de Egeïsche Zee.

*Artikel 11***Financiële discipline**

1. Met ingang van de begroting voor 2007 worden er, om ervoor te zorgen dat de bedragen ter financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid die momenteel vallen onder subrubriek 1a) (marktmaatregelen en rechtstreekse steunverlening), niet de jaarlijkse maxima overschrijden die zijn vastgesteld in het besluit van de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, van 18 november 2002 betreffende de conclusies van de Europese Raad van Brussel van 24 en 25 oktober 2002, aanpassingen in de rechtstreekse betalingen vastgesteld wanneer volgens de ramingen het bedrag van subrubriek 1a), rekening houdend met een marge van 300 miljoen euro onder het voorziene bedrag en vóór toepassing van de modulatie overeenkomstig artikel 10, lid 2, in een bepaald begrotingsjaar zal worden overschreden. Een en ander laat de financiële perspectieven voor 2007-2013 onverlet.

2. Op basis van een voorstel dat de Commissie indient uiterlijk op 31 maart van het kalenderjaar waarop de in lid 1 bedoelde aanpassingen van toepassing zijn, stelt de Raad deze aanpassingen vast uiterlijk op 30 juni van het kalenderjaar waarop de aanpassingen van toepassing zijn.

*Artikel 12***Extra steunbedrag**

1. Aan de landbouwers die overeenkomstig deze verordening rechtstreekse betalingen ontvangen, wordt een extra steunbedrag verleend.

Het extra steunbedrag is gelijk aan het bedrag dat voortvloeit uit de toepassing van het verlagingpercentage voor het betrokken kalenderjaar overeenkomstig artikel 10, tot maximaal de eerste 5 000 euro aan rechtstreekse betalingen.

2. Het totaalbedrag van de extra steunbedragen die in een kalenderjaar in een lidstaat kunnen worden verleend, kan niet hoger zijn dan het in bijlage II vastgestelde maximum. Zo nodig passen de lidstaten op de extra steunbedragen een lineaire procentuele aanpassing toe om ervoor te zorgen dat de in bijlage II vastgestelde maxima in acht worden genomen.

3. Op het extra steunbedrag worden geen verlagingen als bedoeld in artikel 10 toegepast.

4. Te beginnen met de begroting voor 2007 herzielt de Commissie, volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure, de in bijlage II vastgelegde maxima om rekening te houden met structurele wijzigingen van de bedrijven.

HOOFDSTUK 3

BEDRIJFSADVISERINGSSYSTEEM*Artikel 13***Bedrijfsadviseringssysteem**

1. De lidstaten zetten uiterlijk op 1 januari 2007 een systeem op voor de advisering van de landbouwers over grond-

en bedrijfsbeheer (hierna het „bedrijfsadviseringssysteem” genoemd), dat wordt beheerd door één of meer aangewezen autoriteiten of door particuliere instanties.

2. De adviseringsactiviteit heeft ten minste betrekking op de uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen en de goede landbouw- en milieuconditie als bedoeld in hoofdstuk 1.

*Artikel 14***Voorwaarden**

1. Landbouwers kunnen op vrijwillige basis aan het bedrijfsadviseringssysteem deelnemen.

2. De lidstaten geven voorrang aan de landbouwers die meer dan 15 000 euro aan rechtstreekse betalingen per jaar ontvangen.

*Artikel 15***Verplichtingen van de particuliere instanties en de aangewezen autoriteiten**

Onverminderd de nationale wetgeving inzake toegang tot documenten zorgen de lidstaten ervoor dat de in artikel 13 bedoelde particuliere instanties en de aangewezen autoriteiten geen bij hun adviseringsactiviteit verkregen persoonlijke of individuele informatie en gegevens meedelen aan andere personen dan de landbouwer die het betrokken bedrijf beheert, met uitzondering van bij hun activiteit ontdekte onregelmatigheden of inbreuken die vallen onder een in communautair of nationaal recht vastgestelde verplichting om een overheidsorgaan te informeren, in het bijzonder in het geval van strafbare feiten.

*Artikel 16***Herziening**

Uiterlijk op 31.12.2010 dient de Commissie een verslag in over de toepassing van het bedrijfsadviseringssysteem, waar nodig vergezeld van passende voorstellen om het stelsel verplicht te stellen.

HOOFDSTUK 4

GEÏNTEGREERD BEHEERS- EN CONTROLESYSTEEM*Artikel 17***Reikwijdte**

Elke lidstaat zet een geïntegreerd beheers- en controlesysteem, hierna het „geïntegreerd systeem” genoemd, op.

Het geïntegreerd systeem geldt voor de steunregelingen die zijn vastgesteld bij de titels III en IV van deze verordening en bij artikel 2 bis van Verordening (EG) nr. 1259/1999.

Voorzover nodig, geldt het ook voor het beheer en de controle inzake de in de hoofdstukken 1, 2 en 3 vastgestelde regels.

Artikel 18

Onderdelen van het geïntegreerd systeem

1. Het geïntegreerd systeem omvat de volgende onderdelen:
  - a) een geautomatiseerde databank;
  - b) een systeem voor de identificatie van de percelen landbouwgrond;
  - c) een systeem voor de identificatie en de registratie van de in artikel 21 bedoelde toeslagrechten;
  - d) steunaanvragen;
  - e) een geïntegreerd controlesysteem;
  - f) één enkel systeem om de identiteit te registreren van elke landbouwer die een steunaanvraag indient.

2. In geval van toepassing van de artikelen 67, 68, 69, 70 en 71 omvat het geïntegreerd systeem een overeenkomstig Richtlijn 92/102/EEG⁽¹⁾ en Verordening (EG) nr. 1760/2000⁽²⁾ opgezet identificatie- en registratiesysteem voor dieren.

Artikel 19

Geautomatiseerde databank

1. In de geautomatiseerde databank worden voor elk landbouwbedrijf de gegevens uit de steunaanvragen opgenomen.

Deze databank moet met name de mogelijkheid bieden om via de bevoegde autoriteit van de lidstaat de gegevens betreffende de kalenderjaren en/of verkoopseizoenen vanaf 2000 rechtstreeks en onmiddellijk te raadplegen.

2. De lidstaten kunnen gedecentraliseerde databanken opzetten op voorwaarde dat deze databanken en de administratieve procedures om de gegevens vast te leggen en er toegang toe te verkrijgen op het hele grondgebied van de lidstaat homogeen van opzet zijn en onderling compatibel zijn om kruiscontroles mogelijk te maken.

Artikel 20

Systeem voor de identificatie van de percelen landbouwgrond

Het systeem voor de identificatie van de percelen landbouwgrond wordt opgezet op basis van kaarten of kadastrale docu-

menten of andere cartografische gegevens. Daarbij wordt gebruik gemaakt van technieken op basis van een geautomatiseerd geografisch informatiesysteem, bij voorkeur inclusief orthobeelden van lucht- of satellietopnamen, met een homogene norm die een precisie waarborgt die ten minste overeenkomt met die van kaarten op schaal 1:10 000.

Artikel 21

Systeem voor de identificatie en de registratie van de toeslagrechten

1. Het systeem voor de identificatie en de registratie van de toeslagrechten wordt zo opgezet dat het verificatie van de toeslagrechten en kruiscontroles door vergelijking met de steunaanvragen en door vergelijking met het systeem voor de identificatie van de percelen landbouwgrond mogelijk maakt.

2. Dit systeem moet de mogelijkheid bieden om via de bevoegde autoriteit van de lidstaat de gegevens betreffende ten minste de laatste drie opeenvolgende kalenderjaren en/of verkoopseizoenen rechtstreeks en onmiddellijk te raadplegen.

Artikel 22

Steunaanvragen

1. Een landbouwer dient elk jaar een aanvraag voor de onder het geïntegreerd systeem vallende rechtstreekse betalingen in waarin, voorzover van toepassing, worden vermeld:

- alle percelen landbouwgrond van het bedrijf,
- het aantal en het bedrag van de toeslagrechten,
- alle andere bij deze verordening of door de betrokken lidstaat voorgeschreven gegevens.

2. Een lidstaat kan besluiten dat in de steunaanvraag alleen de veranderingen ten opzichte van de in het voorgaande jaar ingediende steunaanvraag hoeven te worden opgegeven. Een lidstaat verspreidt voorbedrukte formulieren die zijn gebaseerd op de in het voorgaande jaar geconstateerde oppervlakten en levert grafisch materiaal dat de ligging van die oppervlakten aangeeft.

3. Een lidstaat kan besluiten dat één en dezelfde steunaanvraag betrekking heeft op verscheidene of alle in bijlage I vermelde steunregelingen of andere steunregelingen.

Artikel 23

Verificatie van de voorwaarden voor subsidiabiliteit

1. De lidstaten onderwerpen de steunaanvragen aan administratieve controles, inclusief een verificatie van de subsidiabele oppervlakte en de desbetreffende toeslagrechten.

⁽¹⁾ PB L 355 van 15.12.1992, blz. 32. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van 1994.

⁽²⁾ PB L 204 van 11.8.2000, blz. 1.

2. De administratieve controles worden aangevuld met een op verificatie van de subsidiabiliteit gericht systeem van controles ter plaatse. Hiertoe stellen de lidstaten een steekproefplan op voor de landbouwbedrijven.

De lidstaten kunnen teledetectietechnieken gebruiken als middel om controles ter plaatse op percelen landbouwgrond uit te voeren.

3. Elke lidstaat wijst een autoriteit aan die verantwoordelijk is voor de coördinatie van de bij dit hoofdstuk voorgeschreven controles.

Wanneer de lidstaat een regeling treft om sommige aspecten van de op grond van dit hoofdstuk te verrichten werkzaamheden op te dragen aan gespecialiseerde instellingen of bedrijven, dient de aangewezen autoriteit de controle over en de verantwoordelijkheid voor de betrokken werkzaamheden te behouden.

Artikel 24

Verlagingen en uitsluitingen

1. Onverminderd de in artikel 6 van deze verordening bedoelde verlagingen en uitsluitingen, worden er, wanneer wordt geconstateerd dat de landbouwer niet voldoet aan de subsidiabiliteitsvoorwaarden voor het verlenen van de steun waarin deze verordening of artikel 2 bis van Verordening (EG) nr. 1259/1999 voorziet, op de verleende of te verlenen betaling of het deel daarvan waarvoor aan de subsidiabiliteitsvoorwaarden is voldaan, verlagingen en uitsluitingen toegepast die volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure worden vastgesteld.

2. Het verlagingpercentage staat in verhouding tot de ernst, de omvang, het permanente karakter en de herhaling van de geconstateerde niet-naleving en kan gaan tot volledige uitsluiting van één of meer steunregelingen voor één of meer kalenderjaren.

Artikel 25

Controles op de naleving van de randvoorwaarden

1. De lidstaten verrichten controles ter plaatse, om na te gaan of de landbouwer de in hoofdstuk 1 bedoelde verplichtingen nakomt.

2. De lidstaten kunnen gebruik maken van hun bestaande beheers- en controlesystemen om erop toe te zien dat de uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen en de eisen inzake goede landbouw- en milieuconditie als bedoeld in hoofdstuk 1 worden nageleefd.

Deze systemen, en met name het overeenkomstig Richtlijn 92/102/EEG en Verordening (EG) nr. 1760/2000 opgezette identificatie- en registratiesysteem voor dieren, moeten, in de zin van artikel 26, compatibel zijn met het geïntegreerd systeem.

Artikel 26

Compatibiliteit

Voor de toepassing van de in bijlage V vermelde steunregelingen zorgen de lidstaten ervoor dat de voor die regelingen toegepaste beheers- en controleprocedures op de volgende punten compatibel zijn met het geïntegreerd systeem:

- a) de geautomatiseerde databank,
- b) het systeem voor de identificatie van de percelen landbouwgrond,
- c) de administratieve controles.

Hiertoe worden deze systemen zo opgezet dat zij geschikt zijn om zonder problemen of conflicten samen te functioneren of onderling gegevens uit te wisselen.

Voor de toepassing van andere communautaire of nationale steunregelingen dan die welke in bijlage V zijn vermeld, kunnen de lidstaten één of meer onderdelen van het geïntegreerd systeem opnemen in hun beheers- en controleprocedures.

Artikel 27

Informatieverstrekking en controles

1. De Commissie wordt regelmatig geïnformeerd over de toepassing van het geïntegreerd systeem.

Zij organiseert gedachtewisselingen over dit onderwerp met de lidstaten.

2. Na de betrokken bevoegde autoriteiten tijdig te hebben geïnformeerd, kunnen door de Commissie aangestelde gemachtigde vertegenwoordigers:

- elk onderzoek of elke controle verrichten met betrekking tot de maatregelen die zijn genomen om het geïntegreerd systeem op te zetten en uit te voeren;
- controles verrichten bij de in artikel 23, lid 3, bedoelde gespecialiseerde instellingen en bedrijven.

Ambtenaren van de betrokken lidstaat kunnen aan dergelijke controles deelnemen. De bovengenoemde controlebevoegdheden doen niet af aan de toepassing van de nationale bepalingen die bepaalde handelingen voorbehouden aan bij nationaal recht specifiek aangewezen ambtenaren. Met name nemen de door de Commissie aangestelde gemachtigde vertegenwoordigers niet deel aan huiszoekingen of aan de formele ondervraging van verdachten overeenkomstig het nationale recht van de lidstaat. Zij hebben evenwel toegang tot de aldus verkregen informatie.

3. Onverminderd de verantwoordelijkheden van de lidstaten voor de uitvoering en toepassing van het geïntegreerd systeem, kan de Commissie de hulp van gespecialiseerde instanties of personen inroepen om het opzetten van, het toezicht op en het gebruik van het geïntegreerd systeem te vergemakkelijken, en met name om de bevoegde autoriteiten van de lidstaten desgewenst technische adviezen te verstrekken.

— tot 50 % van de betalingen

of

— tot 80 % van de betalingen indien er reeds voorzieningen zijn getroffen voor voorschotten.

HOOFDSTUK 5

ANDERE ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 28

Uitbetaling

1. Tenzij in deze verordening anders is bepaald, worden de betalingen op grond van de in bijlage I genoemde steunregelingen volledig aan de begunstigden uitgekeerd.

2. De betalingen worden eenmaal per jaar uitgekeerd binnen de periode van 1 december tot en met 30 juni van het volgende kalenderjaar.

Het extra steunbedrag ingevolge artikel 12 wordt evenwel ten laatste betaald op 30 september van het kalenderjaar volgend op het desbetreffende kalenderjaar.

3. In afwijking van lid 2 en volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure kan de Commissie

- a) de betalingstermijn voor de in artikel 5, lid 1, van Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad van 22 september 1966 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector oliën en vetten ⁽¹⁾ bedoelde betalingen verlengen;
- b) voorzien in voorschotten;
- c) de lidstaten machtigen om, onder voorbehoud van de begrotings situatie, vóór 1 december in regio's waar de landbouwers zich als gevolg van uitzonderlijke omstandigheden voor ernstige financiële moeilijkheden geplaatst zien, voorschotten uit te betalen;

Artikel 29

Beperking van de uitbetaling

Onverminderd bijzondere bepalingen in afzonderlijke steunregelingen, wordt niet uitbetaald aan begunstigden van wie vaststaat dat zij de voorwaarden voor de uitbetaling kunstmatig hebben gecreëerd om een voordeel te verkrijgen dat in strijd is met de doelstellingen van de betrokken steunregeling.

Artikel 30

Herziening

De in bijlage I genoemde steunregelingen worden toegepast onverminderd de mogelijkheid deze op elk tijdstip in het licht van de marktontwikkelingen en de begrotings situatie te herzien.

Artikel 31

Evaluatie

De betalingen op grond van de in bijlage I genoemde steunregelingen worden, om de doeltreffendheid ervan te meten, onderworpen aan evaluatie die erop is gericht hun impact uit het oogpunt van hun doelstellingen te beoordelen en hun effecten op de relevante markten te analyseren.

Artikel 32

Interventies in de zin van Verordening (EG) nr. 1258/1999

De in bijlage I genoemde steunregelingen worden beschouwd als interventies in de zin van artikel 1, lid 2, onder b), en artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1258/1999.

⁽¹⁾ PB P 172 van 30.9.1966, blz. 3025. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1513/2001 (PB L 201 van 26.7.2001, blz. 4).

TITEL III

BEDRIJFSTOESLAGREGELING

HOOFDSTUK 1

ALGEMENE BEPALINGEN*Artikel 33***Subsidiabiliteit**

1. De landbouwers kunnen gebruik maken van de bedrijfs-toeslageregeling indien:

- a) zij in de in artikel 38 vastgestelde referentieperiode een betaling hebben ontvangen uit hoofde van ten minste één van de in bijlage VI bedoelde steunregelingen, of
- b) zij het bedrijf of een gedeelte van het bedrijf door feitelijke of verwachte vererving hebben verkregen van een landbouwer die aan de voorwaarden onder a) voldeed, of
- c) zij een toeslagrecht uit de nationale reserve of via overdracht hebben verkregen.

2. Indien de landbouwer die een rechtstreekse betaling heeft ontvangen tijdens de referentieperiode, in de loop van die periode of uiterlijk op 31 december van het jaar voorafgaand aan het eerste jaar van toepassing van de bedrijfstoeslageregeling zijn juridische status of zijn benaming verandert, krijgt hij toegang tot de bedrijfstoeslageregeling onder dezelfde voorwaarden als de landbouwer die het bedrijf oorspronkelijk beheerde.

3. Ingeval van een fusie tijdens de referentieperiode of uiterlijk op 31 december van het jaar voorafgaand aan het aan het eerste jaar van toepassing van de bedrijfstoeslageregeling krijgt de landbouwer die het nieuwe bedrijf beheert, toegang tot de bedrijfstoeslageregeling onder dezelfde voorwaarden als de landbouwers die de oorspronkelijke bedrijven beheerden.

Ingeval van een splitsing van het bedrijf tijdens de referentieperiode of uiterlijk op 31 december van het jaar voorafgaand aan het aan het eerste jaar van toepassing van de bedrijfstoeslageregeling krijgen de landbouwers die de bedrijven beheren, elk naar hun aandeel toegang tot de bedrijfstoeslageregeling onder dezelfde voorwaarden als de landbouwer die het bedrijf oorspronkelijk beheerde.

*Artikel 34***Toepassing**

1. In het eerste jaar van toepassing van de bedrijfstoeslageregeling zendt de bevoegde autoriteit van de lidstaat aan de in artikel 33, lid 1, onder a), bedoelde landbouwers een aanvraagformulier toe waarin zijn vermeld:

- a) het in hoofdstuk 2 bedoelde bedrag (hierna het „referentiebedrag” genoemd),
- b) het aantal hectaren als bedoeld in artikel 43,
- c) het aantal en de waarde van de toeslagrechten als gedefinieerd in hoofdstuk 3.

2. De landbouwers dienen hun aanvraag in het kader van de bedrijfstoeslageregeling in vanaf een door de lidstaten vast te stellen datum, maar uiterlijk op 15 mei.

De Commissie kan via de procedure van artikel 144, lid 2, toestemming geven om voor bepaalde zones waar de normale data onhaalbaar zijn door uitzonderlijke klimaatomstandigheden in plaats van 15 mei een latere datum vast te stellen.

3. Behoudens overmacht en uitzonderlijke omstandigheden in de zin van artikel 40, lid 4, worden geen toeslagrechten toegekend aan de in artikel 33, lid 1, onder a) en b), bedoelde landbouwers en aan landbouwers die toeslagrechten uit de nationale reserve krijgen, indien zij uiterlijk op 15 mei van het eerste jaar van toepassing van de bedrijfstoeslageregeling geen aanvraag in het kader van de bedrijfstoeslageregeling indienen.

De bedragen die overeenstemmen met deze niet toegekende toeslagrechten, vervallen aan de in artikel 42 bedoelde nationale reserve en komen opnieuw voor toewijzing beschikbaar vanaf een door de lidstaat vast te stellen datum, doch uiterlijk op 15 augustus van het eerste jaar van toepassing van de bedrijfstoeslageregeling.

*Artikel 35***Dubbele aanvragen**

De met het aantal subsidiabele hectaren als gedefinieerd in artikel 44, lid 2, overeenkomende oppervlakte waarvoor een aanvraag voor een bedrijfstoeslag wordt ingediend, kan het voorwerp zijn van een aanvraag voor enig andere rechtstreekse betaling, alsmede voor iedere andere steun die niet onder deze verordening valt, tenzij anderszins is bepaald.

*Artikel 36***Uitbetaling**

1. De steun op grond van de bedrijfstoeslageregeling wordt uitbetaald uit hoofde van de toeslagrechten als gedefinieerd in hoofdstuk 3 die gepaard gaan met een gelijk aantal subsidiabele hectaren als gedefinieerd in artikel 44, lid 2.

2. De lidstaten kunnen besluiten om de uitbetalingen op grond van de bedrijfstoeslagregeling te combineren met de uitbetalingen op grond van welke andere steunregeling ook.

HOOFDSTUK 2

VASTSTELLING VAN HET BEDRAG

Artikel 37

Berekening van het referentiebedrag

1. Het referentiebedrag is het gemiddelde over drie jaar van het totaalbedrag aan toeslagen dat aan een landbouwer voor elk kalenderjaar van de in artikel 38 vastgestelde referentieperiode is verleend op grond van de in bijlage VI genoemde steunregelingen, berekend en aangepast overeenkomstig bijlage VII.

2. In afwijking van lid 1 wordt het gemiddelde voor een landbouwer die tijdens de referentieperiode een landbouwactiviteit begint, gebaseerd op de betalingen die hij heeft ontvangen tijdens het kalenderjaar/de kalenderjaren waarin hij de landbouwactiviteit heeft uitgeoefend.

Artikel 38

Referentieperiode

De referentieperiode omvat de kalenderjaren 2000, 2001 en 2002.

Artikel 39

Toepassing van modulatie („differentiatie”) en randvoorwaarden overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1259/1999

In geval van toepassing van de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 1259/1999 gedurende de referentieperiode zijn de in bijlage VII bedoelde bedragen die welke vóór de toepassing van die artikelen zouden zijn verleend.

Artikel 40

Gevallen van onbillijkheid

1. In afwijking van artikel 37 heeft een landbouwer wiens productie gedurende de referentieperiode nadelig werd beïnvloed door een geval van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden dat/die zich vóór of gedurende die referentieperiode heeft/hebben voorgedaan, het recht te verzoeken dat het referentiebedrag wordt berekend op basis van het kalenderjaar of de kalenderjaren in de referentieperiode dat/die niet is/zijn beïnvloed door het geval van overmacht of de uitzonderlijke omstandigheden.

2. Indien de hele referentieperiode door het geval van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden werd beïnvloed, berekent de lidstaat het referentiebedrag op basis van de periode van 1997 tot en met 1999. In dit geval is lid 1 van overeenkomstige toepassing.

3. Een geval van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden wordt/worden door de betrokken landbouwer, samen met relevant bewijsmateriaal ten genoegen van de bevoegde autoriteit, schriftelijk ter kennis van de autoriteit gebracht binnen een door elke lidstaat vast te stellen termijn.

4. Overmacht of uitzonderlijke omstandigheden wordt/worden door de bevoegde autoriteit erkend in gevallen zoals bijvoorbeeld:

- a) het overlijden van de landbouwer,
- b) langdurige arbeidsongeschiktheid van de landbouwer,
- c) een ernstige natuurramp die het landbouwareaal van het bedrijf in ernstige mate heeft aangetast,
- d) het door een ongeluk tenietgaan van voor veehouderij bestemde gebouwen op het bedrijf,
- e) een epizoötie die de gehele veestapel van de landbouwer of een deel ervan heeft getroffen.

5. De leden 1, 2 en 3 zijn van overeenkomstige toepassing op landbouwers die tijdens de referentieperiode landbouwmilieuverbintenissen uit hoofde van de Verordeningen (EEG) nr. 2078/92 ⁽¹⁾ en (EG) nr. 1257/1999 moesten nakomen.

Ingeval de verbintenissen zowel de referentieperiode als de in lid 2 bedoelde periode bestreken, stellen de lidstaten, op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentievervalsingen worden vermeden, een referentiebedrag vast overeenkomstig door de Commissie volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure vast te stellen uitvoeringsbepalingen.

Artikel 41

Maximum

1. Voor elke lidstaat kan de som van de referentiebedragen niet hoger zijn dan het in bijlage VIII vastgestelde nationale maximum.

2. Zo nodig past de lidstaat een lineaire procentuele verlaging toe op de referentiebedragen om de naleving van zijn maximum te garanderen.

⁽¹⁾ PB L 215 van 30.7.1992, blz. 85. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1257/1999 (PB L 160 van 26.6.1999, blz. 80).

*Artikel 42***Nationale reserve**

1. De lidstaten passen na een eventuele verlaging op grond van artikel 41, lid 2, een lineaire procentuele verlaging toe op de referentiebedragen om een nationale reserve te vormen. Deze verlaging bedraagt niet meer dan 3 %.

2. De nationale reserve omvat voorts het verschil tussen het in bijlage VIII vastgestelde maximum en de som van de referentiebedragen die vóór de in lid 1, tweede zin, bedoelde verlaging in het kader van de bedrijfstoeslagregeling aan de landbouwers moeten worden verleend.

3. De lidstaten mogen de nationale reserve gebruiken om, op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentieverstoreningen worden vermeden, bij voorrang referentiebedragen te verlenen aan landbouwers die na 31 december 2002 met hun landbouwactiviteit beginnen, dan wel in 2002 zonder dat jaar rechtstreekse betalingen te ontvangen.

4. De lidstaten gebruiken de nationale reserve om op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentieverstoreningen worden vermeden, referentiebedragen vast te stellen voor landbouwers die zich in een bijzondere, door de Commissie volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure te omschrijven situatie bevinden.

5. De lidstaten mogen de nationale reserve gebruiken om op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentieverstoreningen worden vermeden, referentiebedragen vast te stellen voor landbouwers in gebieden waar aan een of andere vorm van overheidssteun gekoppelde herstructurerings- en/of ontwikkelingsprogramma's gaande zijn om te voorkomen dat het land verlaten wordt en/of om specifieke nadelen voor landbouwers in die gebieden te compenseren.

6. In toepassing van de leden 3, 4 en 5 mogen de lidstaten het bedrag per toeslagrecht, binnen de limiet van het regionale gemiddelde van de waarde van de toeslagrechten, en/of het aantal aan landbouwers toegekende toeslagrechten verhogen.

7. De lidstaten passen lineaire verlagingen toe op de toeslagrechten indien hun nationale reserve niet voldoende is om alle in de leden 3 en 4 bedoelde gevallen te dekken.

8. Behoudens overdracht door feitelijke of verwachte vererving, en in afwijking van artikel 46, mogen toeslagrechten die zijn verleend met gebruikmaking van de nationale reserve, gedurende een periode van vijf jaar vanaf de toekenning niet worden overgedragen.

In afwijking van artikel 45, lid 1, wordt een toeslagrecht dat niet elk jaar van de vijfjaarlijkse periode wordt gebruikt, onmiddellijk weer aan de nationale reserve toegevoegd.

9. In afwijking van de artikelen 33 en 43, kan een deel van de aan de verkoper of de verpachter te verlenen toeslagrechten ingeval van verkoop of verpachting, gedurende ten minste zes jaar, van het bedrijf of van een deel ervan of van premierechten tijdens de referentieperiode, of uiterlijk op 29 september 2003, weer aan de nationale reserve worden toegevoegd onder door de Commissie volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure vast te stellen voorwaarden.

HOOFDSTUK 3

TOESLAGRECHTEN

Afdeling 1

Op oppervlakten gebaseerde toeslagrechten*Artikel 43***Bepaling van de toeslagrechten**

1. Onverminderd artikel 48 ontvangt een landbouwer een toeslagrecht per hectare dat is berekend door het referentiebedrag te delen door het gemiddelde aantal, berekend over drie jaar, van alle hectaren die in de referentieperiode recht hebben gegeven op de in bijlage VI genoemde rechtstreekse betalingen.

Het totale aantal toeslagrechten moet gelijk zijn aan het bovenvermelde gemiddelde aantal hectaren.

In het in artikel 37, lid 2, bedoelde geval is het totale aantal toeslagrechten evenwel gelijk aan het gemiddelde aantal hectaren dat tijdens dezelfde periode is gebruikt voor de vaststelling van de referentiebedragen. Artikel 42, lid 6, is van toepassing op die toeslagrechten.

2. Het in lid 1 bedoelde aantal hectaren omvat voorts:

a) in het geval van steun voor aardappelzetmeel, gedroogde voedergewassen en zaaizaad als genoemd in bijlage VII, het overeenkomstig bijlage VII, punten B, D en F, berekende aantal hectaren voor de productie waarvan de steun in de referentieperiode is verleend;

b) alle voederareaal in de referentieperiode.

3. Voor de toepassing van lid 2, onder b), wordt onder „voederareaal” verstaan de oppervlakte van het bedrijf die gedurende het hele kalenderjaar overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2419/2001 van de Commissie ⁽¹⁾ voor de veehouderij beschikbaar was, met inbegrip van het gezamenlijk gebruikte voederareaal en de percelen die voor gemengde teelten werden gebruikt. Het voederareaal omvat niet:

- gebouwen, bossen, vijvers en wegen,
  - oppervlakten die werden gebruikt voor andere gewassen die voor communautaire steun in aanmerking kwamen, of voor blijvende teelten of tuinbouw,
  - oppervlakten die in aanmerking kwamen in het kader van de steunregeling voor landbouwers die bepaalde akkerbouwgewassen verbouwen, werden gebruikt in het kader van de steunregeling voor gedroogde voedergewassen of onder een nationaal of communautair braakleggingsprogramma vielen.
4. De toeslagrechten per hectare worden niet gewijzigd tenzij anders is bepaald.

Artikel 44

Gebruik van de toeslagrechten

1. Elk toeslagrecht dat gepaard gaat met een subsidiabele hectare geeft recht op de uitbetaling van het in het kader van het toeslagrecht vastgestelde bedrag.
2. Onder „subsidiabele hectare” wordt verstaan welke landbouwgrond ook van het bedrijf in de vorm van bouwland en blijvend grasland met uitzondering van de grond die voor blijvende teelten, als bosgrond of voor niet-landbouwactiviteiten in gebruik was.
3. De landbouwer geeft aan welke percelen overeenstemmen met subsidiabele hectaren die met een toeslagrecht gepaard gaan. Behalve in geval van overmacht of in uitzonderlijke omstandigheden blijven die percelen ter beschikking van de landbouwer gedurende een periode van ten minste 10 maanden, aanvangend op een door de lidstaat vast te stellen datum die ten vroegste valt op 1 september van het kalenderjaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de aanvraag tot deelneming aan de bedrijfsstoelagregeling is ingediend.
4. De lidstaten kunnen, in naar behoren gemotiveerde gevallen, de landbouwer machtigen om zijn aangifte te wijzigen, mits de aangifte beperkt blijft tot het totale aantal hectaren

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2419/2001 van de Commissie van 11 december 2001 houdende uitvoeringsbepalingen inzake het bij Verordening (EEG) nr. 3508/92 van de Raad ingestelde geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen (PB L 327 van 12.12.2001, blz. 11). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2550/2001 van de Commissie (PB L 341 van 22.12.2001, blz. 105).

waarvoor hem toeslagrechten zijn toegekend en de aangifte beantwoordt aan de voorwaarden voor de verlening van de bedrijfsstoelag voor het betrokken areaal.

Artikel 45

Niet-gebruikte toeslagrechten

1. Elk toeslagrecht dat gedurende een periode van drie jaar niet is gebruikt, wordt toegevoegd aan de nationale reserve.
2. Niet-gebruikte toeslagrechten worden evenwel niet aan de nationale reserve toegevoegd in geval van overmacht en uitzonderlijke omstandigheden als bedoeld in artikel 40, lid 4.

Artikel 46

Overdracht van toeslagrechten

1. Toeslagrechten kunnen uitsluitend worden overgedragen aan een andere landbouwer die in dezelfde lidstaat is gevestigd, tenzij in het geval van overdrachten door feitelijke of verwachte vererving.

Zelfs in het geval van overdrachten door feitelijke of verwachte vererving mogen de toeslagrechten evenwel uitsluitend worden gebruikt in de lidstaat waar de toeslagrechten zijn vastgesteld.

Een lidstaat kan besluiten dat toeslagrechten alleen binnen eenzelfde regio mogen worden overgedragen of gebruikt.

2. Toeslagrechten kunnen worden overgedragen door verkoop of elke andere vorm van definitieve overdracht met of zonder grond. Verhuur of soortgelijke transacties zijn daarentegen slechts toegestaan indien de overdracht van de toeslagrechten gepaard gaat met de overdracht van een overeenkomstig aantal subsidiabele hectaren.

Behalve in geval van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden als bedoeld in artikel 40, lid 4, mag een landbouwer zijn toeslagrechten zonder grond alleen overdragen als hij, in de zin van artikel 44, ten minste 80 % van zijn toeslagrechten gedurende ten minste een kalenderjaar heeft gebruikt dan wel nadat hij alle toeslagrechten die hij gedurende het eerste jaar van toepassing van de bedrijfsstoelagregeling niet heeft gebruikt, vrijwillig heeft afgestaan aan de nationale reserve.

3. In geval van verkoop van toeslagrechten, met of zonder land, kunnen de lidstaten, met inachtneming van de algemene

beginselen van het Gemeenschapsrecht, besluiten dat een deel van de verkochte toeslagrechten vervalt aan de nationale reserve of dat het bedrag per toeslagrecht wordt verlaagd ten behoeve van de nationale reserve, op basis van door de Commissie volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure vast te stellen criteria.

Afdeling 2

Toeslagrechten die aan speciale voorwaarden onderworpen zijn

Artikel 47

Betalingen die recht geven op toeslagrechten die aan speciale voorwaarden onderworpen zijn

1. In afwijking van de artikelen 43 en 44 worden de volgende bedragen die voortvloeien uit in de referentieperiode verleende betalingen, in het referentiebedrag opgenomen onder de in artikel 48 en bijlage VII, onder C, bepaalde voorwaarden:

- a) de seizoencorrectiepremie als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1254/1999;
- b) de slachtpremie als bedoeld in artikel 11 van Verordening (EG) nr. 1254/1999;
- c) de speciale premie voor mannelijke runderen en de zoogkoeienpremie in het geval dat de landbouwer overeenkomstig artikel 12, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1254/1999 was vrijgesteld van toepassing van het veebezettingsgetal, op voorwaarde dat de landbouwer het in artikel 13 van die verordening bedoelde extensiveringsbedrag niet heeft aangevraagd;
- d) de in artikel 14 van Verordening (EG) nr. 1254/1999 bedoelde extra betalingen in het geval dat deze zijn uitgekeerd als aanvulling op steun als bedoeld onder a), b) en c);
- e) de steun in het kader van de steunregeling voor schapen en geiten waarin is voorzien:
  - voor de kalenderjaren 2000 en 2001, in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2467/98 en in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1323/90 ⁽¹⁾,
  - voor het kalenderjaar 2002, in de artikelen 4 en 5, artikel 11, lid 1 en artikel 11, lid 2, eerste, tweede en vierde streepje, van Verordening (EG) nr. 2529/2001.

⁽¹⁾ PB L 132 van 23.5.1990, blz. 17. Verordening ingetrokken bij Verordening (EG) nr. 2529/2001 (PB 341 van 22.12.2001, blz. 3).

2. Vanaf 2007 worden, in afwijking van de artikelen 33, 43 en 44, de bedragen die voortvloeien uit de in 2007 te verlenen in de artikelen 95 en 96 bedoelde melkpremie en extra betalingen, in de bedrijfstoelageregeling opgenomen onder de in de artikelen 48, 49 en 50 bepaalde voorwaarden.

Artikel 48

Bepaling van de toeslagrechten die zijn onderworpen aan speciale voorwaarden

Indien aan een landbouwer in de referentieperiode betalingen als bedoeld in artikel 47 zijn verleend maar hij in die periode geen hectaren als bedoeld in artikel 43 had, of indien het toeslagrecht per hectare uitkomt op een bedrag dat hoger is dan 5 000 euro, heeft de landbouwer recht op een toeslagrecht:

- a) gelijk aan het referentiebedrag dat overeenstemt met de rechtstreekse betalingen die hem tijdens de referentieperiode van drie jaar gemiddeld zijn verleend;
- b) voor elk bedrag van 5 000 euro of voor elke fractie van het referentiebedrag dat overeenstemt met de rechtstreekse betalingen die hem tijdens de referentieperiode van drie jaar gemiddeld zijn verleend.

Artikel 49

Voorwaarden

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze afdeling gelden de overige bepalingen van deze titel onverminderd bijzondere voorwaarden.

2. In afwijking van artikel 36, lid 1, en artikel 44, lid 1, wordt een landbouwer die beschikt over toeslagrechten waarvoor hij tijdens de referentieperiode niet kon beschikken over hectaren, door de lidstaat gemachtigd om af te wijken van de verplichting een aantal subsidiabele hectaren te leveren dat overeenstemt met het aantal toeslagrechten, mits hij minstens 50 % handhaaft van de tijdens de referentieperiode uitgeoefende landbouwactiviteit, uitgedrukt in grootvee-eenheden (GVE).

Ingeval van overdracht van toeslagrechten komt de verkrijger alleen in aanmerking voor de in lid 2 bedoelde afwijking indien alle toeslagrechten waarvoor de afwijking geldt, worden overgedragen.

3. De overeenkomstig artikel 48 vastgestelde toeslagrechten worden niet gewijzigd.

*Artikel 50***Melkpremie en extra betalingen**

1. Onverminderd artikel 48 en in afwijking van de artikelen 37 en 43 ontvangt een landbouwer een aanvullend bedrag per toeslagrecht, te berekenen door de ingevolge de artikelen 95 en 96 te verlenen betalingen te delen door het aantal toeslagrechten dat hij in 2007 in eigendom heeft, met uitzondering van braakleggingstoelagen.

Het bedrag van elk toeslagrecht dat hij in 2007 in eigendom heeft wordt met dit aanvullende bedrag verhoogd.

2. Ingeval hij geen enkel toeslagrecht in eigendom heeft, zijn de artikelen 48 en 49 van overeenkomstige toepassing. In dit geval wordt voor de toepassing van artikel 48 onder „hectaren” verstaan de subsidiabele hectaren die de landbouwer in 2007 in eigendom heeft.

HOOFDSTUK 4

**GRONDGEBRUIK IN HET KADER VAN DE
BEDRIJFSTOESLAGREGELING**

Afdeling 1

Gebruik van de grond*Artikel 51***Gebruik van de grond voor landbouw**

De landbouwers kunnen de percelen die zij overeenkomstig artikel 44, lid 3, hebben aangegeven, gebruiken voor enigerlei landbouwactiviteit, behalve voor blijvende teelten en behalve voor de productie van de producten als bedoeld in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit ⁽¹⁾, artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector verwerkte producten op basis van groenten en fruit ⁽²⁾ en voor de productie van andere aardappelen dan voor zetmeel bestemde aardappelen, waarvoor ingevolge artikel 93 steun wordt verleend.

*Artikel 52***Productie van hennep**

1. In het geval van de productie van hennep van GN-code 5302 10 00 mag het gehalte aan tetrahydrocannabinol van de

⁽¹⁾ PB L 297 van 22.11.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 47/2003 van de Commissie (PB L 7 van 11.1.2003, blz. 64).

⁽²⁾ PB L 297 van 21.11.1996, blz. 29. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 453/2002 van de Commissie (PB L 72 van 14.3.2002, blz. 9).

gebruikte rassen maximaal 0,2 % bedragen en moet de productie vallen onder een contract of verbintenis als bedoeld in artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1673/2000. De lidstaten voeren een systeem in voor het controleren van het gehalte aan tetrahydrocannabinol van de geteelde gewassen op ten minste 30 % van de vezelhenneparealen waarvoor een contract is gesloten of een verbintenis is aangegaan. Indien een lidstaat voor deze teelt een systeem van voorafgaande vergunningen invoert, geldt echter een minimum van 20 %.

2. Volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure wordt het verlenen van betalingen afhankelijk gesteld van het gebruik van gecertificeerd zaad van bepaalde rassen en van een aangifte van de vezelhenneparealen.

Afdeling 2

Braakleggingstoelagen*Artikel 53***Vaststelling van de braakleggingstoelagen**

1. In afwijking van de artikelen 37 en 43 wordt, indien een landbouwer tijdens de referentieperiode op grond van artikel 6, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 verplicht was om een deel van de grond van zijn bedrijf braak te leggen, bij de vaststelling van de in artikel 43 bedoelde toeslagrechten geen rekening gehouden met het over een periode van drie jaar genomen gemiddelde bedrag dat overeenstemt met de overeenkomstig bijlage VII berekende en aangepaste betalingen voor verplichte braaklegging, noch met het over een periode van drie jaar genomen gemiddelde aantal verplicht braakgelegde hectaren.

2. In het in lid 1 genoemde geval ontvangt de landbouwer een toeslagrecht per hectare (hierna „braakleggingstoelagrecht” genoemd) dat wordt berekend door het gemiddelde bedrag over een periode van drie jaar dat overeenstemt met de braakleggingsbetalingen te delen door het gemiddelde aantal braakgelegde hectaren tijdens de referentieperiode, zoals omschreven in lid 1.

Het totaal aantal braakleggingstoelagen is gelijk aan het gemiddelde aantal verplicht braakgelegde hectaren.

*Artikel 54***Gebruik van braakleggingstoelagen**

1. Elk braakleggingstoelagrecht dat gepaard gaat met een voor een braakleggingstoelagrecht in aanmerking komende hectare geeft recht op de uitbetaling van het in het kader van het braakleggingstoelagrecht vastgestelde bedrag.

2. In afwijking van artikel 44, lid 2, wordt onder „hectare die in aanmerking komt voor een braakleggingstoelagrecht” verstaan, welk bouwland van het bedrijf ook, met uitzondering van de grond die op de voor de aanvragen van oppervlaktesteun voor 2003 vastgestelde datum voor blijvende teelten, als bosgrond, voor niet-landbouwactiviteiten of als blijvend grasland in gebruik was.

De volgende oppervlakten mogen evenwel worden meegerekend als braakgelegd als gevolg van een na 28 juni 1995 ingediende aanvraag:

— oppervlakten die zijn braakgelegd in het kader van de artikelen 22 tot en met 24 van Verordening (EG) nr. 1257/1999 en niet worden gebruikt voor enig landbouwdoel en evenmin voor andere lucratieve doeleinden dan die welke worden aanvaard voor andere, overeenkomstig de onderhavige verordening braakgelegde grond, of

— oppervlakten die zijn bebost overeenkomstig artikel 31 van Verordening (EG) nr. 1257/1999.

3. De landbouwer neemt de voor braakleggingstoelagchten in aanmerking komende hectaren uit productie.

4. Braakgelegde oppervlakten bestrijken ten minste 0,1 ha en zijn ten minste 10 meter breed. De lidstaten mogen om naar behoren gemotiveerde milieuredenen oppervlakten met een minimumbreedte van 5 meter en een oppervlakte van 0,05 ha aanvaarden.

5. De lidstaten kunnen onder volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure vast te stellen voorwaarden afwijken van het bepaalde in lid 2, eerste alinea, mits zij maatregelen nemen om een belangrijke toeneming van het totale landbouwareaal dat voor braakleggingstoelagchten in aanmerking komt, te voorkomen.

6. In afwijking van artikel 36, lid 1, en artikel 44, lid 1, worden de braakleggingstoelagchten vóór elke andere vorm van toeslagrechten aangevraagd.

7. De braakleggingsverplichting blijft gelden voor braakleggingstoelagchten die worden overgedragen.

Artikel 55

Vrijstelling van braaklegging

Een landbouwer valt niet onder de in artikel 54 bedoelde braakleggingsverplichting indien

a) zijn hele bedrijf voor de totale productie wordt beheerd in overeenstemming met de bij Verordening (EEG) nr.

2092/91 van de Raad van 24 juni 1991 inzake de biologische productiemethode en aanduidingen dienaangaande op landbouwproducten en levensmiddelen ⁽¹⁾ vastgestelde verplichtingen;

b) het braakgelegde land wordt gebruikt voor de levering van materialen voor de vervaardiging binnen de Gemeenschap van producten die niet in de eerste plaats zijn bestemd voor menselijke of dierlijke consumptie, mits er doeltreffende controlesystemen worden toegepast.

Artikel 56

Gebruik van de braakgelegde grond

1. De braakgelegde grond wordt in goede landbouw- en milieueconditie als vastgesteld op grond van artikel 5 gehouden.

Onverminderd artikel 55 wordt deze grond niet voor landbouwdoeleinden gebruikt en brengt geen enkel gewas voor commerciële doeleinden voort.

2. Het kan bij deze braakgelegde grond gaan om roulerende braak.

3. Indien de hoeveelheid voor voeding of vervoeding bestemde bijproducten die vermoedelijk beschikbaar komen als gevolg van de teelt van oliehoudende zaden op ingevolge artikel 55, onder b), braakgelegde grond, volgens een raming van de hoeveelheden waarvoor contracten met de producenten zijn gesloten, per jaar meer zal bedragen dan 1 miljoen ton, uitgedrukt in sojameequivalent, wordt de geraamde hoeveelheid in het kader van elk contract die voor voeding of vervoeding mag worden gebruikt, verlaagd, om de totale hoeveelheid tot 1 miljoen ton te beperken.

4. De lidstaten mogen nationale steun betalen tot een maximum van 50 % van de aanplantkosten van meerjarige gewassen voor de productie van biomassa op braakgelegde grond.

Artikel 57

Toepassing van andere bepalingen

Behoudens andersluidende bepalingen in deze afdeling, gelden de overige bepalingen van deze titel ook voor braakleggings- toelagchten.

⁽¹⁾ PB L 198 van 22.7.1991, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 van de Commissie (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1).

HOOFDSTUK 5

De artikelen 48 en 49 zijn van overeenkomstige toepassing.

REGIONALE EN FACULTATIEVE UITVOERING

Afdeling 1

Regionale uitvoering*Artikel 58***Regionale toewijzing van het in artikel 41 bedoelde maximum**

1. Tot uiterlijk 1 augustus 2004 kan een lidstaat besluiten om de bedrijfstoelageregeling waarin de hoofdstukken 1 tot en met 4 voorzien, onder de in deze afdeling vastgestelde voorwaarden op regionaal niveau toe te passen.

2. De lidstaat definieert de regio's op basis van objectieve criteria.

Lidstaten met minder dan 3 miljoen subsidiabele hectaren kunnen worden beschouwd als één regio.

3. De lidstaat verdeelt het in artikel 41 bedoelde maximum op basis van objectieve criteria over de regio's.

*Artikel 59***Regionalisering van de bedrijfstoelageregeling**

1. In naar behoren gemotiveerde gevallen en op basis van objectieve criteria kunnen de lidstaten het totale bedrag van het krachtens artikel 58 vastgestelde regionale maximum of een gedeelte daarvan verdelen onder alle landbouwers wier bedrijf in de betrokken regio is gelegen, met inbegrip van de landbouwers die niet voldoen aan de subsidiabiliteitscriteria van artikel 33.

2. In dat geval van verdeling van het totale bedrag van het regionale maximum, ontvangen de landbouwers toeslagrechten waarvan het bedrag per toeslagrecht wordt berekend door het krachtens artikel 58 vastgestelde maximum te delen door het aantal subsidiabele hectaren, in de zin van artikel 44, lid 2, zoals dat op regionaal niveau is vastgesteld.

3. In geval van gedeeltelijke verdeling van het totale bedrag van het regionale maximum, ontvangen de landbouwers toeslagrechten waarvan het bedrag per toeslagrecht wordt berekend door het overeenkomstige deel van het krachtens artikel 58 vastgestelde maximum te delen door het aantal subsidiabele hectaren, in de zin van artikel 44, lid 2, zoals dat op regionaal niveau is vastgesteld.

Indien de landbouwer ook recht heeft op toeslagrechten die worden berekend op het resterende deel van het regionale maximum, wordt het regionale bedrag van al zijn toeslagrechten, met uitzondering van braakleggingstoelagerechten, verhoogd met een bedrag dat overeenkomt met het referentiebedrag gedeeld door het volgens lid 4 vastgestelde aantal rechten.

*Artikel 60***Gebruik van de grond**

1. Wanneer een lidstaat gebruikt maakt van de in artikel 59 geboden mogelijkheid, kunnen de landbouwers, in afwijking van artikel 51 en overeenkomstig het bepaalde in dit artikel, ook de percelen die zij overeenkomstig artikel 44, lid 3, hebben aangegeven gebruiken voor de productie van de producten bedoeld in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2200/96 en in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2201/96 en van aardappelen die niet bestemd zijn voor de vervaardiging van aardappelzetmeel en waarvoor geen steun wordt verleend uit hoofde van artikel 93, met uitzondering van blijvende teelten.

2. De lidstaat stelt het aantal hectaren vast dat volgens lid 1 mag worden gebruikt, door onder de regio's in de zin van artikel 58, lid 2, volgens objectieve criteria het gemiddelde aantal hectaren te verdelen dat op nationaal niveau tijdens de driejarige periode 2000-2002 gebruikt werd voor de productie van de in de eerste alinea bedoelde producten. Het gemiddelde aantal hectaren op nationaal respectievelijk regionaal niveau wordt door de Commissie vastgesteld volgens de procedure bedoeld in artikel 144, lid 2 aan de hand van door de lidstaten verstrekte gegevens.

3. Binnen de grenzen die lid 2 voor de betrokken regio stelt, mag een landbouwer worden toegestaan gebruik te maken van de in lid 1 geboden mogelijkheid:

- a) tot het aantal hectaren dat hij in 2003 gebruikt heeft voor de productie van de in lid 1 bedoelde producten;
- b) in geval van overeenkomstige toepassing van artikel 40 en artikel 42, lid 4, tot een aantal hectaren dat wordt vastgesteld op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentievervalsingen worden vermeden.

4. Op ten hoogste het na toepassing van lid 3 resterende aantal hectaren mag landbouwers worden toegestaan de in lid 1 bedoelde producten te produceren op een aantal hectaren dat verschilt van het aantal waarop lid 3 van toepassing is, en

dat beperkt blijft tot het aantal hectaren dat in 2004 en/of 2005 gebruikt is voor de productie van de in lid 1 bedoelde producten, waarbij voor ten hoogste het aantal hectaren dat in 2004 gebruikt wordt voorrang wordt gegeven aan landbouwers die reeds in 2004 de producten hebben geproduceerd.

Bij toepassing van artikel 71, worden 2004 en 2005 vervangen door respectievelijk het jaar dat voorafgaat aan het jaar van toepassing van de bedrijfstoelageregeling en het jaar van toepassing zelf.

5. Bij de vaststelling van het in de leden 3 en 4 bedoelde individuele maximumoppervlakten gebruiken de lidstaten de individuele gegevens van de landbouwer indien beschikbaar, of van andere, tot voldoening van de betrokken lidstaat door de landbouwer verstrekte bewijzen.

6. Het aantal hectaren waarvoor toestemming is gegeven overeenkomstig de leden 3 en 4 bedraagt in geen geval meer dan het aantal subsidiabele hectaren, als gedefinieerd in artikel 44, lid 2, dat in het eerste jaar van toepassing van de toeslageregeling wordt aangegeven.

7. De toestemming wordt binnen de betrokken regio tezamen gebruikt met de bijbehorende toeslagrechten.

8. Uiterlijk in 2007 legt de Commissie de Raad een, indien nodig van passende voorstellen vergezeld, verslag voor over de mogelijke gevolgen, in termen van markt- en structurele ontwikkelingen, van de uitvoering door de lidstaten van dit artikel.

Artikel 61

Grasland

Bij toepassing van artikel 59, kunnen de lidstaten ook op basis van objectieve criteria binnen het regionale maximum of een deel ervan voor de in artikel 59, lid 1, bedoelde landbouwers verschillende bedragen aan toeslagrechten vaststellen voor op de voor de aanvragen van oppervlaktesteun voor 2003 vastgestelde datum als grasland gebruikte hectaren en voor andere subsidiabele hectaren, dan wel, als alternatief, voor op de voor de aanvragen van oppervlaktesteun voor 2003 vastgestelde datum als blijvend grasland gebruikte hectaren en voor andere subsidiabele hectaren.

Artikel 62

Melkpremie en extra betalingen

Bij wijze afwijking van artikel 47, lid 2, kunnen de lidstaten besluiten dat de bedragen uit melkpremies en extra betalingen, waarin wordt voorzien in de artikelen 95 en 96, geheel of gedeeltelijk worden opgenomen in de bedrijfstoelageregeling vanaf 2005. Volgens dit lid vastgestelde toeslagrechten worden dienovereenkomstig gewijzigd.

Het referentiebedrag voor die betalingen is gelijk aan de overeenkomstig de artikelen 95 en 96 te verlenen bedragen, berekend op basis van de individuele referentiehoeveelheid voor melk die op het bedrijf beschikbaar is op 31 maart van het jaar waarin die betalingen geheel of gedeeltelijk in de bedrijfstoelageregeling worden opgenomen.

De artikelen 48 tot en met 50 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 63

Voorwaarden voor de krachtens deze afdeling vastgestelde toeslagrechten

1. Bij toepassing van artikel 59 kunnen krachtens deze afdeling vastgestelde toeslagrechten alleen worden overgedragen of gebruikt binnen eenzelfde regio of tussen regio's waar de toeslagrechten per hectare dezelfde zijn.

2. Bij toepassing van artikel 59 ontvangt iedere landbouwer in afwijking van artikel 53 in de betrokken regio braakleggingstoelagerechten.

Het aantal braakleggingstoelagerechten wordt vastgesteld door de krachtens artikel 54, lid 2, in aanmerking komende grond van een landbouwer die hij in het eerste jaar van de toepassing van de bedrijfstoelageregeling heeft opgegeven, te vermenigvuldigen met een braakleggingspercentage.

Het braakleggingspercentage wordt berekend door het basispercentage van verplichte braaklegging van 10 % te vermenigvuldigen met de verhouding, in de betrokken regio, tussen de grond waarvoor in de referentieperiode de in bijlage VI bedoelde areaalbetalingen voor akkerbouwgewassen zijn toegestaan en de in aanmerking komende grond in de zin van artikel 54, lid 2, tijdens de referentieperiode.

De waarde van de braakleggingstoelagerechten is de regionale waarde voor toeslagrechten als bepaald in artikel 59, lid 2, of in voorkomend geval artikel 59, lid 3, eerste alinea.

Geen braakleggingstoelagen ontvangen die landbouwers van wie het aantal hectaren dat ze opgeven, na deling door de in de derde alinea bedoelde verhouding, minder bedraagt dan nodig is om een aantal ton te produceren dat overeenkomt met 92 ton graan als omschreven in Bijlage IX, berekend op basis van de opbrengsten volgens het regionaliseringsplan dat in de betrokken regio van toepassing was in het jaar voor het jaar van toepassing van de bedrijfstoelageregeling.

3. In afwijking van artikel 43, lid 4 en 49, lid 3, mogen de lidstaten ook tot uiterlijk 1 augustus 2004 besluiten, in overeenstemming met de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht, dat volgens deze afdeling vastgestelde toeslagrechten progressief worden gewijzigd volgens van te voren bepaalde stappen en op basis van objectieve criteria.

4. Behoudens andersluidende bepalingen in deze afdeling, gelden de overige bepalingen van deze titel ook voor deze afdeling.

Afdeling 2

Gedeeltelijke uitvoering

Artikel 64

Algemene bepalingen

1. Een lidstaat mag tot uiterlijk 1 augustus 2004 besluiten de bedrijfsvoelageregeling van de hoofdstukken 1 tot en met 4 op nationaal of regionaal niveau toe te passen onder de in deze afdeling vermelde voorwaarden.

2. Al naar gelang de door iedere lidstaat gemaakte keuze bepaalt de Commissie volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure een maximum voor elk van de in respectievelijk de artikelen 66, 67, 68 en 69 genoemde rechtstreekse betalingen.

Dit maximum is gelijk aan het aandeel van elk type rechtstreekse betaling in de in artikel 41 genoemde nationale maxima, vermenigvuldigd met de verlagingpercentages die de lidstaten overeenkomstig de artikelen 66, 67, 68 en 69 toepassen.

Het totaalbedrag van de vastgestelde maxima wordt volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure afgetrokken van de in artikel 41 bedoelde nationale maxima.

3. Binnen twee jaar na de uitvoering van de bedrijfsvoelageregeling door alle lidstaten, of uiterlijk 31 december 2009, legt de Commissie de Raad een indien nodig van passende voorstellen vergezeld gaand verslag voor over de mogelijke gevolgen, in termen van markt- en structurele ontwikkelingen, van de uitvoering door de lidstaten van de in de afdelingen 2 en 3 geboden facultatieve regelingen.

Artikel 65

Vaststelling van de toeslagrechten volgens deze afdeling

1. Voor de na een mogelijke vermindering volgens artikel 41 aan de landbouwers toe te wijzen toeslagrechten wordt het aandeel in het uit elk van de in respectievelijk de artikelen 66, 67, 68 en 69 genoemde rechtstreekse betalingen voortvloeiende referentiebedrag verminderd met het door de lidstaten binnen de in de artikelen 66, 67, 68 en 69 bepaalde limiet vast te stellen percentage.

2. Behoudens andersluidende bepalingen in deze afdeling, gelden de overige bepalingen van deze titel ook voor de toeslagrechten die zijn vastgesteld voor het resterende deel van het referentiebedrag.

Artikel 66

Betalingen voor akkerbouwgewassen

Voor betalingen voor akkerbouwgewassen mogen de lidstaten:

- a) tot 25 % behouden van het aandeel in de in artikel 41 bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met de in bijlage VI bedoelde areaalbetalingen voor akkerbouwgewassen, met uitzondering van verplichte braakleggingsbetaling.

In dit geval en binnen de limiet van het overeenkomstig artikel 63, lid 2, vastgestelde maximum, verricht de betrokken lidstaat jaarlijks een extra betaling aan de landbouwers.

De extra betaling wordt per hectare verleend aan landbouwers die in bijlage IX genoemde akkerbouwgewassen en, in de lidstaten waar mais geen traditioneel gewas is, kuilgras produceren, met een maximum van 25 % van de in bijlage VI bedoelde betalingen per hectare die worden verleend onder de voorwaarden van hoofdstuk 10 van Titel IV;

Dan wel, als alternatief,

- b) tot 40 % behouden van het aandeel in de in artikel 41 bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met de in bijlage VI bedoelde toeslag voor durumtarwe.

In dit geval en binnen de limiet van het overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum, verricht de betrokken lidstaat jaarlijks een extra betaling aan de landbouwers.

De extra betaling wordt per hectare verleend aan landbouwers die in bijlage IX genoemde durumtarwe produceren, met een maximum van 40 % van de in bijlage VI bedoelde toeslag per hectare die is of wordt verleend onder de voorwaarden van hoofdstuk 10 van Titel IV.

Artikel 67

Betalingen voor schapen en geiten

De lidstaten mogen tot 50 % behouden van het aandeel in de in artikel 41 bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met de in bijlage VI bedoelde betalingen voor schapen en geiten.

In dit geval en binnen de limiet van het overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum, verricht de betrokken lidstaat jaarlijks een extra betaling aan de landbouwers.

De extra betaling wordt verricht aan landbouwers die schapen en geiten houden, met een maximum van 50 % van de in bijlage VI genoemde betalingen voor schapen en geiten die worden verleend onder de voorwaarden van hoofdstuk 11 van titel IV.

Artikel 68

Rundvleesbetalingen

1. Voor rundvleesbetalingen mogen de lidstaten tot 100 % behouden van het aandeel in de in artikel 41 bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met de in bijlage VI bedoelde slachtpremie voor kalveren.

In dit geval en binnen de limiet van het overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum, verricht de betrokken lidstaat jaarlijks een extra betaling aan de landbouwers.

De extra betaling wordt verleend voor het slachten van kalveren, tot een hoogte van 100 % van de in bijlage VI genoemde kalverenslachtpremie die wordt verleend onder de voorwaarden van hoofdstuk 12 van titel IV.

2. De lidstaten mogen ook

a) i) tot 100 % behouden van het aandeel in de in artikel 41 bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met de in bijlage VI bedoelde zoogkoeienpremie.

In dit geval en binnen de limiet van het overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum, verricht de betrokken lidstaat jaarlijks een extra betaling aan de landbouwers.

De extra betaling wordt verleend voor het aanhouden van zoogkoeien, met een maximum van 100 % van de in bijlage VI genoemde zoogkoeienpremie die wordt verleend onder de voorwaarden van hoofdstuk 12 van titel IV.

en

ii) tot 40 % behouden van het aandeel in de in artikel 41 bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met de in bijlage VI bedoelde slachtpremie voor runderen, niet zijnde kalveren.

In dit geval en binnen de limiet van het overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum, verricht de betrokken lidstaat jaarlijks een extra betaling aan de landbouwers.

De extra betaling wordt verleend voor het slachten voor runderen, niet zijnde kalveren, met een maximum van 40 % van de in bijlage VI genoemde slachtpremie voor runderen, niet zijnde kalveren, die wordt verleend onder de voorwaarden van hoofdstuk 12 van titel IV.

Dan wel, als alternatief,

b) i) tot 100 % behouden van het aandeel in de in artikel 41 bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met de in bijlage VI bedoelde slachtpremie voor runderen, niet zijnde kalveren.

In dit geval en binnen de limiet van het overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum, verricht de betrokken lidstaat jaarlijks een extra betaling aan de landbouwers.

De extra betaling wordt verleend voor het slachten voor runderen, niet zijnde kalveren, met een maximum van 100 % van de in bijlage VI genoemde slachtpremie voor runderen, niet zijnde kalveren die wordt verleend onder de voorwaarden van hoofdstuk 12 van titel IV.

dan wel, als alternatief,

ii) tot 75 % behouden van het aandeel in de in artikel 41 bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met de in bijlage VI bedoelde speciale premie voor mannelijke runderen.

In dit geval en binnen de limiet van het overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum, verricht de betrokken lidstaat jaarlijks een extra betaling aan de landbouwers.

De extra betaling wordt verleend met een maximum van 75 % van de in bijlage VI genoemde speciale premie voor mannelijke runderen die wordt verleend onder de voorwaarden van hoofdstuk 12 van titel IV.

Artikel 69

Facultatieve uitvoering voor specifieke soorten landbouw en kwaliteitsproductie

De lidstaten mogen tot 10 % inhouden van het aandeel in de in artikel 41 bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met elke in bijlage VI bedoelde sector. In het geval van de sectoren akkerbouwgewassen, rundvlees, en schapen en geiten, wordt met deze inhouding rekening gehouden voor de toepassing van de in respectievelijk de artikelen 66, 67 en 68 vastgestelde maximumpercentages.

In dit geval en binnen de limiet van het overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum, verricht de betrokken lidstaat jaarlijks een extra betaling aan de landbouwers in de sector of sectoren waarvoor de inhouding geldt.

De extra betaling wordt gedaan voor specifieke soorten landbouw die belangrijk zijn voor de bescherming of de verbetering van het milieu of voor het verbeteren van de kwaliteit en het in de handel brengen van landbouwproducten onder de voorwaarden die de Commissie moet bepalen volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure.

Afdeling 3

Afdeling 4

Facultatieve uitsluitingen**Facultatieve overgangsregelingen***Artikel 70**Artikel 71***Facultatieve uitsluiting van een aantal rechtstreekse betalingen****Facultatieve overgangsperiode**

1. Een lidstaat kan tot uiterlijk 1 augustus 2004 besluiten van de bedrijfstoeslagregeling uit te sluiten:

a) een of meer van de rechtstreekse betalingen die in de referentieperiode zijn verleend krachtens:

- artikel 4, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1251/99,
- artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2358/71.

In dit geval zijn de artikelen 64 en 65 van overeenkomstige toepassing.

b) alle andere in bijlage VI vermelde rechtstreekse betalingen die in de referentieperiode zijn verleend aan landbouwers in de Franse overzeese departementen, op de Azoren en Madeira, op de Canarische Eilanden en op de eilanden in de Egeïsche Zee, alsmede de rechtstreekse betalingen die in de referentieperiode zijn verleend krachtens:

- artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 2019/93,
- artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1452/2001,
- artikel 13 en artikel 22, leden 2 tot en met 6, van Verordening (EG) n. 1453/2001,
- artikelen 5 en 6 Verordening (EG) nr. 1454/2001.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 6, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2019/93, artikel 9, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1452/2001, artikel 13, lid 2, en artikel 22, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1453/2001 en artikel 5, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1454/2001, verlenen de lidstaten de in lid 1 bedoelde rechtstreekse betalingen binnen de limiet van de overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maxima onder de voorwaarden die respectievelijk zijn vastgesteld in titel IV, hoofdstukken 3, 6 en 7 tot en met 13, artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 2019/93, artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1452/2001, artikel 13 en artikel 22, leden 2 tot en met 4, van Verordening (EG) nr. 1453/2001 en artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1454/2001.

Het totale bedrag van de vastgestelde maxima wordt afgetrokken van de in artikel 41 bedoelde nationale maxima, volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure.

1. Indien de specifieke landbouwomstandigheden dit rechtvaardigen mag een lidstaat tot uiterlijk 1 augustus 2004 besluiten de bedrijfstoeslagregeling toe te passen na een overgangsperiode die op 31.12.2005 of 31.12.2006 afloopt.

Indien de betrokken lidstaat besluit de bedrijfstoeslagregeling voor het eind van de overgangsperiode toe te passen, besluit hij daartoe ten laatste op 1 augustus van het kalenderjaar voorafgaand aan het kalenderjaar waarvoor de bedrijfstoeslagregeling zal gelden.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 70, lid 2, past de betrokken lidstaat gedurende de overgangsperiode de betrokken lidstaat de in bijlage VI genoemde rechtstreekse betalingen toe onder de voorwaarden die zijn vastgesteld in respectievelijk Titel IV, hoofdstukken 3, 6 en 7 tot en met 13 van onderhavige verordening, artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 2019/93, artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1452/2001, artikel 13 en artikel 22, de leden 2 tot en met 4 van Verordening (EG) nr. 1453/2001 en artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1454/2001, binnen de limiet van de begrotingsmaxima die overeenkomt met het aandeel van deze rechtstreekse betalingen in het in artikel 41 bedoelde nationale maximum, vastgesteld door de Commissie volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure voor elk van de rechtstreekse betalingen.

In het geval van betalingen voor gedroogde voedergewassen verlenen de lidstaten steun op voorwaarden die moeten worden vastgesteld volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure binnen de eerder genoemde begrotingslimieten.

3. De bedrijfstoeslagregeling geldt op 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op het kalenderjaar waarin de overgangsperiode is verstreken.

In dit geval neemt de betrokken lidstaat het in de artikelen 58, lid 1, 63, lid 3, 64, lid 1, en 70 bedoelde besluit uiterlijk op 1 augustus 2005 of 2006, afhankelijk van de volgens lid 1 vastgestelde termijn.

4. Volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure neemt de Commissie de nodige maatregelen indien de toepassing van deze overgangsperiode leidt tot ernstige concurrentievervalsing op de communautaire markt en om ervoor te zorgen dat de internationale verplichtingen van de Gemeenschap worden nagekomen.

TITEL IV

ANDERE STEUNREGELINGEN

HOOFDSTUK 1

SPECIFIEKE KWALITEITSPREMIE VOOR DURUMTARWE

Artikel 72

Toepassingsgebied

Aan de landbouwers die durumtarwe van GN-code 1001 10 00 produceren, wordt steun verleend onder de in dit hoofdstuk vastgestelde voorwaarden.

Artikel 73

Bedrag en subsidiabiliteit

1. De steun bedraagt 40 euro per hectare.
2. Verlening van de betalingen is afhankelijk van het gebruik van bepaalde hoeveelheden gecertificeerd zaad van rassen waarvan erkend is dat ze in het desbetreffende productiegebied een voor de productie van griesmeel of pasta hoge kwaliteit bezitten.

Artikel 74

Arealen

1. De steun wordt verleend voor nationale basisarealen in de in bijlage X vermelde traditionele productiegebieden.

De basisarealen zijn:

Griekenland	617 000 ha
Spanje	594 000 ha
Frankrijk	208 000 ha
Italië	1 646 000 ha
Oostenrijk	7 000 ha
Portugal	118 000 ha.

2. Een lidstaat kan zijn basisareaal op basis van objectieve criteria in sub-arealen onderverdelen.

Artikel 75

Overschrijding van het areaal

1. Indien de oppervlakte waarvoor de steun is aangevraagd, groter is dan het basisareaal, wordt in het betrokken jaar de oppervlakte per landbouwer waarvoor de steun is aangevraagd, proportioneel verlaagd.

2. Wanneer een lidstaat zijn basisareaal onderverdeelt in sub-basisarealen, geldt de verlaging van lid 1 alleen voor landbouwers in sub-basisarealen waar de limiet is overschreden. Deze verlaging wordt toegepast wanneer in de betrokken lidstaat de oppervlakten in de sub-basisarealen die hun limieten niet hebben bereikt, zijn herverdeeld in sub-basisarealen waar deze limieten zijn overschreden.

HOOFDSTUK 2

PREMIE VOOR EIWITHOUDENDE GEWASSEN

Artikel 76

Toepassingsgebied

Aan de eiwithoudende gewassen producerende landbouwers wordt steun verleend onder de in dit hoofdstuk vastgestelde voorwaarden.

Eiwithoudende gewassen omvatten:

- erwten van GN-code 0713 10,
- tuinbonen, paardenbonen en duivenbonen van GN-code 0713 50,
- niet-bittere lupinen van GN-code ex 1209 29 50.

Artikel 77

Bedrag en subsidiabiliteit

De steun bedraagt 55,57 euro per hectare na het melkrijpheidsstadium geogste eiwithoudende gewassen.

Gewassen die volgens de plaatselijke normen op volledig ingezaaide oppervlakten worden geteeld, maar het melkrijpheidsstadium niet bereiken als gevolg van door de betrokken lidstaten erkende uitzonderlijke weersomstandigheden, blijven echter voor de steun in aanmerking komen op voorwaarde dat de betrokken oppervlakten tot dit groeistadium niet voor enig ander doel worden gebruikt.

Artikel 78

Areaal

1. Hierbij wordt een gegarandeerd maximumareaal van 1 400 000 ha vastgesteld waarvoor de steun kan worden verleend.

2. Indien de oppervlakte waarvoor de steun is aangevraagd, groter is dan het gegarandeerde maximumareaal, wordt in het betrokken jaar de oppervlakte per landbouwer waarvoor de steun is aangevraagd, volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure proportioneel verlaagd.

HOOFDSTUK 3

GEWASSPECIFIEKE BETALING VOOR RIJST

Artikel 79

Toepassingsgebied

Aan de landbouwers die rijst van GN-code 1006 10 produceren, wordt steun verleend onder de in dit hoofdstuk vastgestelde voorwaarden.

Artikel 80

Bedrag en subsidiabiliteit

1. De steun wordt verleend per met rijst ingezaaide hectare grond waarop het gewas tot ten minste het begin van de bloei in normale groeiomstandigheden in stand wordt gehouden.

Gewassen die volgens de plaatselijke normen op volledig ingezaaide oppervlakten worden geteeld, maar het bloeistadium niet bereiken als gevolg van door de betrokken lidstaten erkende uitzonderlijke weersomstandigheden, blijven echter voor de steun in aanmerking komen op voorwaarde dat de betrokken oppervlakten tot dit groeistadium niet voor enig ander doel worden gebruikt.

2. Op grond van de fysieke opbrengsten in de betrokken lidstaten bedraagt de steun:

	Verkoopseizoen 2004/2005 en in geval van toepas- sing van artikel 71 (euro/ha)	Verkoopseizoen 2005/2006 en vol- gende (euro/ha)
Spanje	1 123,95	476,25
Frankrijk:		
— Europees grondgebied	971,73	411,75
— Guyana	1 329,27	563,25
Griekenland	1 323,96	561,00
Italië	1 069,08	453,00
Portugal	1 070,85	453,75.

Artikel 81

Arealen

Hierbij wordt voor elke producerende lidstaat een nationaal basisareaal vastgesteld. Voor Frankrijk worden evenwel twee basisarealen vastgesteld. De basisarealen zijn de volgende:

Spanje	104 973 ha
Frankrijk:	
— Europees grondgebied	19 050 ha
— Guyana	4 190 ha
Griekenland	20 333 ha
Italië	219 588 ha
Portugal	24 667 ha.

Een lidstaat kan zijn basisareaal of zijn basisarealen op basis van objectieve criteria in sub-basisarealen onderverdelen.

Artikel 82

Overschrijding van de arealen

1. Indien in een lidstaat de in een bepaald jaar met rijst beteelde oppervlakte het in artikel 81 vermelde basisareaal overschrijdt, wordt in het betrokken jaar de oppervlakte per landbouwer waarvoor de steun is aangevraagd, proportioneel verlaagd.

2. Wanneer een lidstaat zijn basisareaal onderverdeelt in sub-basisarealen, geldt de verlaging van lid 1 alleen voor landbouwers in sub-basisarealen waar de limiet is overschreden. Deze verlaging wordt toegepast wanneer in de betrokken lidstaat de oppervlakten in de sub-basisarealen die hun limieten niet hebben bereikt, zijn herverdeeld in sub-basisarealen waar deze limieten zijn overschreden.

HOOFDSTUK 4

AREAALBETALING VOOR NOTEN

Artikel 83

Communautaire steun

1. Aan noten producerende landbouwers wordt onder de in dit hoofdstuk vastgestelde voorwaarden een communautaire steun verleend.

Noten omvatten:

- amandelen van de GN-codes 0802 11 en 0802 12,
- hazelnoten van de GN-codes 0802 21 en 0802 22,
- walnoten van de GN-codes 0802 31 en 0802 32,
- pimpernoten (pistaches) van GN-code 0802 50,
- sint-jansbrood van GN-code 1212 10 10.

2. De lidstaten mogen de steun differentiëren al naar gelang de producten of door de in artikel 84, lid 3, vastgestelde nationale gegarandeerde arealen (hierna: NGA's) te vergroten of te verkleinen. In elke lidstaat mag het totaalbedrag aan in een bepaald jaar verleende steun echter niet hoger zijn dan het in artikel 84, lid 1, genoemde maximum.

Artikel 84

Arealen

1. Een lidstaat verleent de communautaire steun onder een maximum dat wordt berekend door het aantal in lid 3 vastgestelde hectaren van zijn NGA te vermenigvuldigen met het gemiddelde bedrag van EUR 120,75.
2. Hierbij wordt een gegarandeerd maximumareaal van 800 000 ha vastgesteld.
3. Het in lid 2 vastgestelde gegarandeerd maximumareaal wordt verdeeld in de volgende NGA's:

België	100 ha
Duitsland	1 500 ha
Frankrijk	17 300 ha
Griekenland	41 100 ha
Italië	130 100 ha
Luxemburg	100 ha
Nederland	100 ha
Oostenrijk	100 ha
Portugal	41 300 ha
Spanje	568 200 ha
Verenigd Koninkrijk	100 ha.

4. Een lidstaat kan zijn NGA op basis van objectieve criteria onderverdelen in subarealen, met name op regionaal niveau of in relatie tot de productie.

Artikel 85

Overschrijding van de subarealen

Wanneer een lidstaat zijn NGA onderverdeelt in subarealen en één of meer subarealen zijn overschreden, wordt in het betrokken jaar de oppervlakte per landbouwer waarvoor communautaire steun is aangevraagd, voor de landbouwers in de subarealen waar hun limieten zijn overschreden, proportioneel verlaagd. Deze verlaging wordt toegepast wanneer in de betrokken lidstaat de oppervlakten in de subarealen die hun limieten niet hebben bereikt, zijn herverdeeld in subarealen waar deze limieten zijn overschreden.

Artikel 86

Voorwaarden voor subsidiabiliteit

1. Uitbetaling van de communautaire steun is met name afhankelijk van een minimale perceelsgrootte en boomdichtheid.
2. De onder een verbeteringsprogramma in de zin van artikel 14 ter van Verordening (EEG) nr. 1035/72 van de Raad van 18 mei 1972 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit ⁽¹⁾ vallende oppervlakten worden in het kader van de onderhavige regeling subsidieabel op 1 januari van het jaar volgend op het jaar waarin het verbeteringsprogramma is verstrekt.
3. De lidstaten kunnen aan het verlenen van de communautaire steun de voorwaarde verbinden dat de landbouwers lid zijn van een overeenkomstig artikel 11 of 14 van Verordening (EG) nr. 2200/96 erkende telersvereniging.
4. Indien lid 3 wordt toegepast, mogen de lidstaten besluiten dat de betaling van de in lid 1 bedoelde steun plaatsvindt aan een telersvereniging ten behoeve van haar leden. Het door de telersvereniging ontvangen steunbedrag wordt uitbetaald aan haar leden. De lidstaten kunnen een telersvereniging evenwel toestaan om op het bedrag van de Gemeenschapssteun een inhouding van maximaal 2 % toe te passen als vergoeding voor de diensten aan haar leden.

Artikel 87

Nationale steun

1. De lidstaten kunnen, als aanvulling op de communautaire steun, nationale steun tot een maximum van 120,75 euro per hectare per jaar verlenen.
2. De nationale steun kan slechts worden uitbetaald voor de oppervlakten waarvoor de communautaire steun wordt ontvangen.

⁽¹⁾ PB L 118 van 20.5.1972, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1363/95 van de Commissie (PB L 132 van 16.6.1995, blz 8).

3. De lidstaten kunnen aan het verlenen van de nationale steun de voorwaarde verbinden dat de landbouwers lid zijn van een overeenkomstig artikel 11 of 14 van Verordening (EG) nr. 2200/96 erkende telersvereniging.

HOOFDSTUK 5

STEUN VOOR ENERGIEGEWASSEN

Artikel 88

Steun

Een steunbedrag van 45 euro per hectare per jaar wordt verleend voor de oppervlakten die zijn ingezaaid met energiegewassen die onder de in dit hoofdstuk vastgestelde voorwaarden worden gebruikt.

Onder „energiegewassen” wordt verstaan gewassen die hoofdzakelijk voor de productie van de volgende energieproducten worden geleverd:

- producten die worden beschouwd als biobrandstoffen en die zijn opgesomd in artikel 2, punt 2, van Richtlijn 2003/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 mei 2003 ter bevordering van het gebruik van biobrandstoffen of andere hernieuwbare brandstoffen in het vervoer ⁽¹⁾;
- uit biomassa verkregen elektrische en thermische energie.

Artikel 89

Arealen

1. Hierbij wordt een gegarandeerd maximumareaal van 1 500 000 ha vastgesteld waarvoor de steun kan worden verleend.
2. Indien de oppervlakte waarvoor de steun is aangevraagd, groter is dan het gegarandeerde maximumareaal, wordt in het betrokken jaar de oppervlakte per landbouwer waarvoor de steun is aangevraagd, volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure proportioneel verlaagd.

Artikel 90

Voorwaarden voor subsidiabiliteit

De steun wordt uitsluitend verleend voor oppervlakten waarvan de productie onder een contract tussen de landbouwer en de verwerkende industrie valt, tenzij de verwerking door de landbouwer zelf op het bedrijf wordt uitgevoerd.

⁽¹⁾ PB L 123 van 17.5.2003, blz. 42.

Oppervlakten waarop een regeling voor energiegewassen is toegepast, mogen niet worden geteld als zijnde braakgelegd ten behoeve van de braakleggingseis in artikel 6, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 en in artikel 54, lid 2, artikel 63, lid 2, en artikel 107, lid 1, van onderhavige verordening.

Artikel 91

Herziening van de lijst van energiegewassen

Volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure kunnen producten aan de lijst van artikel 88 worden toegevoegd of daaruit worden verwijderd.

Artikel 92

Herziening van de regeling voor energiegewassen

Uiterlijk op 31 december 2006 dient de Commissie bij de Raad een verslag over de uitvoering van de regeling in dat zo nodig vergezeld gaat van passende voorstellen waarin rekening wordt gehouden met de uitvoering van het EU-initiatief inzake biobrandstoffen.

HOOFDSTUK 6

STEUN VOOR ZETMEELAARDAPPELEN

Artikel 93

Steun

Er wordt steun ingesteld voor landbouwers die voor de zetmeelproductie bestemde aardappelen produceren. Het bedrag van de betaling geldt per hoeveelheid aardappelen die nodig is voor de productie van één ton zetmeel. Het wordt vastgesteld op:

- 110,54 euro voor het verkoopseizoen 2004/2005 en, in geval van toepassing van artikel 71,
- 66,32 euro vanaf het verkoopseizoen 2005/2006 en volgende.

Het wordt aangepast op grond van het zetmeelgehalte van de aardappelen.

Artikel 94

Voorwaarden

De steun wordt slechts uitbetaald voor de hoeveelheid aardappelen waarvoor tussen de aardappelproducent en de zetmeelfabrikant een teeltcontract is gesloten, binnen de grenzen van het aan deze laatste toegewezen contingent als bedoeld in artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1868/94.

HOOFDSTUK 7

Artikel 96

MELKPREMIE EN EXTRA BETALINGEN

Extra betalingen

Artikel 95

Melkpremie

1. Van 2004 tot 2007 komen melkproducenten in aanmerking voor een melkpremie. De premie wordt verleend per kalenderjaar, per bedrijf en per ton individuele referentiehoeveelheid die in aanmerking komt voor de premie en op het bedrijf beschikbaar is.

2. Onverminderd lid 3 en onverminderd verlagingen als gevolg van de toepassing van lid 4, wordt de op 31 maart van het betrokken kalenderjaar op het bedrijf beschikbare individuele referentiehoeveelheid voor melk, uitgedrukt in ton, vermenigvuldigd met:

— 8,15 euro/ton voor het kalenderjaar 2004,

— 16,31 euro/ton voor het kalenderjaar 2005,

— 24,49 euro/ton voor de kalenderjaren 2006 en 2007 en, ingeval van toepassing van artikel 70, voor de daaropvolgende kalenderjaren.

3. Individuele referentiehoeveelheden die op 31 maart van het betrokken kalenderjaar overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad van 28 december 1992 tot instelling van een extra heffing in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾ of artikel 16 van Verordening (EG) nr. 1788/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van een heffing in de sector melk en zuivelproducten ⁽²⁾ tijdelijk zijn overgedragen, worden geacht voor dat kalenderjaar beschikbaar te zijn op het bedrijf van de overnemer.

4. Voor de toepassing van lid 2 geldt dat, indien op 31 maart van een kalenderjaar de som van alle individuele referentiehoeveelheden in een lidstaat groter is dan de som van de desbetreffende totale hoeveelheden voor die lidstaat die voor het tijdvak van 12 maanden 1999/2000 zijn vastgesteld in bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 3950/92, de betrokken lidstaat op basis van objectieve criteria de nodige maatregelen neemt om het totaal van de op zijn grondgebied voor premieverlening in aanmerking komende individuele referentiehoeveelheden dienovereenkomstig te verlagen.

⁽¹⁾ PB L 405 van 31.12.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 572/2003 (PB L 82 van 29.3.2003, blz. 20).

⁽²⁾ Zie bladzijde 123 van dit Publicatieblad.

1. Van 2004 tot en met 2007 verrichten de lidstaten aan de producenten op hun grondgebied extra betalingen die de in lid 2 vastgestelde totaalbedragen per jaar belopen. Deze betalingen worden gedaan op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de producenten wordt gewaarborgd en markt- en concurrentievervalsingen worden vermeden. Bovendien mogen deze betalingen niet aan de schommelingen van de marktprijzen worden gekoppeld.

Premietoelagen worden uitsluitend verleend als aanvullend bedrag per premiebedrag als bedoeld in artikel 95, lid 2.

2. Extra betalingen: totaalbedragen, uitgedrukt in miljoenen euro:

	2004	2005	2006 en 2007 ⁽¹⁾
België	12,12	24,30	36,45
Denemarken	16,31	32,70	49,05
Duitsland	101,99	204,53	306,79
Griekenland	2,31	4,63	6,94
Spanje	20,38	40,86	61,29
Frankrijk	88,70	177,89	266,84
Ierland	19,20	38,50	57,76
Italië	36,34	72,89	109,33
Luxemburg	0,98	1,97	2,96
Nederland	40,53	81,29	121,93
Oostenrijk	10,06	20,18	30,27
Portugal	6,85	13,74	20,62
Finland	8,81	17,66	26,49
Zweden	12,09	24,24	36,37
Verenigd Koninkrijk	53,40	107,09	160,64

⁽¹⁾ En, ingeval van toepassing van artikel 70, voor de daaropvolgende kalenderjaren.

Artikel 97

Definities

Voor de toepassing van dit hoofdstuk geldt de bij artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1788/2003 vastgestelde definitie van „producent”.

HOOFDSTUK 8

**SPECIFIEKE REGIONALE STEUN VOOR
AKKERBOUWGEWASSEN***Artikel 98***Steun**

In geval van toepassing van artikel 70 ontvangen landbouwers die granen, oliehoudende zaden, lijnzaad en vezelvlas en -hennep produceren in gebieden in Finland en in Zweden ten noorden van de 62e breedtegraad en in aangrenzende gebieden met vergelijkbare klimatologische omstandigheden die de landbouw bijzonder bemoeilijken, een specifieke steun van 24 euro/t, vermenigvuldigd met de opbrengsten, vastgesteld in het regioplan voor de betrokken regio onder een maximum, door de Commissie vastgesteld overeenkomstig artikel 64, lid 2, overeenkomend met het aandeel van deze steun in het in artikel 41 bedoelde maximum.

Wanneer het totaalbedrag van de gevraagde steun het vastgestelde maximum overschrijdt, wordt de steun per landbouwer in dat jaar proportioneel verlaagd.

HOOFDSTUK 9

STEUN VOOR ZAAIZAAD*Artikel 99***Steun**

1. In geval van toepassing van artikel 70 verlenen de lidstaten jaarlijks de in bijlage XI vastgestelde steun voor de productie van basiszaad of gecertificeerd zaad van een of meer van de in bijlage XI genoemde soorten.

2. Indien het voor certificering aanvaarde areaal waarvoor de steun voor zaad wordt aangevraagd, ook wordt gebruikt voor het aanvragen van steun uit hoofde van de bedrijfstoeslagregeling, wordt het bedrag van de steun voor zaad, behalve in het geval van zaad van de in bijlage XI, punten 1 en 2 bedoelde soorten, verlaagd, evenwel niet tot onder de 0, met het bedrag van de steun die uit hoofde van de bedrijfstoeslagregeling in een bepaald jaar voor het betrokken areaal wordt verleend.

3. Het bedrag van de steun overschrijdt niet het maximum, door de Commissie vastgesteld overeenkomstig artikel 64, lid 2, overeenkomend met het aandeel van de steun voor zaaizaad voor de betreffende soorten in het in artikel 41 bedoelde nationale maximum.

Wanneer het totaalbedrag van de gevraagde steun het vastgestelde maximum overschrijdt, wordt de steun per landbouwer in dat jaar proportioneel verlaagd.

4. De variëteiten van *Cannabis sativa* L waarvoor de steun van dit artikel betaalbaar is, worden vastgesteld volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure.

HOOFDSTUK 10

AREAALBETALINGEN VOOR AKKERBOUWGEWASSEN*Artikel 100***Reikwijdte van de toepassing en de definities**

1. In geval van toepassing van artikel 66 verlenen de lidstaten, op de in dit hoofdstuk gestelde voorwaarden, tenzij anders bepaald, de door de betrokken lidstaat overeenkomstig dat artikel gekozen steun aan landbouwers die akkerbouwgewassen produceren.

2. Voor de toepassing van dit hoofdstuk:

— begint het verkoopseizoen op 1 juli en eindigt het op 30 juni,

— worden als „akkerbouwgewassen” aangemerkt de gewassen die zijn opgenomen in bijlage IX.

3. Lidstaten waar maïs geen traditioneel gewas is, kunnen kuilgras in aanmerking doen komen voor areaalbetalingen voor akkerbouwgewassen, op dezelfde voorwaarden als voor akkerbouwgewassen.

*Artikel 101***Basisarealen**

De areaalbetaling wordt vastgesteld per hectare en wordt naar regio gedifferentieerd.

De areaalbetaling wordt verleend voor een met akkerbouwgewassen ingezaaide oppervlakte of een overeenkomstig artikel 107 braakgelegde oppervlakte die niet groter is dan het totale aantal hectaren van het/de regionale basisareaal/basisarealen zoals vastgesteld in bijlage VI van Verordening (EG) nr. 2316/1999 ⁽¹⁾ van de Commissie, rekening houdend met de toepassing van Verordening (EG) nr. 1017/94.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2316/1999 van de Commissie van 22 oktober 1999 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1251/1999 van de Raad tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen (PB L 280 van 30.10.1999, blz. 43). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1035/2003 (PB L 150 van 18.6.2003, blz. 24).

Onder regio in deze zin wordt verstaan een lidstaat of een gebied in de lidstaat, naar keuze van de betrokken lidstaat. In geval van toepassing van artikel 66 wordt het areaal, c.q. worden de arealen, die in bijlage VI van Verordening (EG) nr. 2316/1999 zijn vastgesteld, verlaagd met het aantal hectaren dat overeenkomt met de braakleggingstoelagen die overeenkomstig de artikelen 53 en 63, lid 2, in de betrokken regio zijn verleend.

Artikel 102

Overschrijding van basisarealen en maximum

1. Wanneer het totaal van de oppervlakten waarvoor op grond van de regeling voor akkerbouwgewassen een betaling wordt aangevraagd, inclusief de braaklegging krachtens die regeling in geval van toepassing van artikel 71, groter is dan het basisareaal, wordt het subsidiabele areaal per producent proportioneel verlaagd voor alle op grond van deze verordening in de betrokken regio gedurende hetzelfde verkoopseizoen verleende betalingen.

2. Het totaal van de gevraagde betalingen is niet hoger dan het maximum dat de Commissie overeenkomstig lid 2 van artikel 64 heeft vastgesteld. Wanneer het totaalbedrag van de gevraagde steun het vastgestelde maximum overschrijdt, wordt de steun per landbouwer in dat jaar proportioneel verlaagd.

3. In geval van toepassing van artikel 71, worden arealen waarvoor geen areaalbetaling krachtens dit hoofdstuk wordt aangevraagd, maar die worden gebruikt ter staving van een steunaanvraag krachtens hoofdstuk 12, ook in aanmerking genomen voor de berekening van het areaal waarvoor de areaalbetaling wordt gevraagd.

4. Indien een lidstaat kuilgras in aanmerking doet komen voor de areaalbetalingen voor akkerbouwgewassen, wordt een afzonderlijk basisareaal vastgesteld. Indien het basisareaal voor akkerbouwgewassen of kuilgras in een bepaald verkoopseizoen niet wordt gehaald, wordt het resterende aantal hectaren voor hetzelfde verkoopseizoen toegewezen aan het overeenkomstige basisareaal.

5. Indien een lidstaat heeft besloten één of meer nationale basisarealen vast te stellen, mag hij ieder nationaal basisareaal onderverdelen in subbasisarealen op basis van door de lidstaat vast te stellen objectieve criteria.

Voor de toepassing van dit lid worden de basisarealen Secano en Regadío beschouwd als nationale basisarealen.

In geval van overschrijding van een nationaal basisareaal kan de lidstaat de krachtens lid 1 toe te passen maatregelen op basis van objectieve criteria volledig of gedeeltelijk concentreren op de subbasisarealen waarvoor een overschrijding is geconstateerd.

Lidstaten die hebben besloten gebruik te maken van de in dit lid bedoelde mogelijkheden, stellen de landbouwers en de Commissie uiterlijk op 15 september in kennis van de door hen gemaakte keuzes en van de desbetreffende uitvoeringsbepalingen.

Artikel 103

Regioplan

Het regioplan dat krachtens artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1251/1999 door de lidstaten is opgesteld, is van toepassing.

Het regioplan kan door de betrokken lidstaat op basis van objectieve criteria op verzoek van de Commissie of op eigen initiatief worden herzien.

Artikel 104

Basisbedrag

1. De areaalbetaling wordt berekend door het basisbedrag per ton te vermenigvuldigen met de in het regioplan voor de betrokken regio vastgestelde gemiddelde graanopbrengst.

2. De in lid 1 bedoelde berekening wordt gemaakt met behulp van de gemiddelde graanopbrengst. Wanneer maïs echter apart wordt behandeld, wordt de „maïsoopbrengst” gebruikt voor maïs en de „opbrengst van andere graansoorten dan maïs” voor graansoorten, oliehoudende zaden, lijnzaad en vezelvlas en -hennep.

3. Het basisbedrag voor akkerbouwgewassen en, in geval van toepassing van artikel 71, braaklegging wordt vastgesteld op 63,00 euro/t vanaf het verkoopseizoen 2005/2006.

Artikel 105

Toeslag voor durumtarwe

1. Voor met durumtarwe ingezaaide oppervlakten in de in bijlage X vermelde traditionele productiegebieden wordt een toeslag op de areaalbetaling uitgekeerd van:

- 291 euro/ha voor het verkoopseizoen 2005/2006,
- 285 euro/ha vanaf het verkoopseizoen 2006/2007,

zulks tot onderstaande maximumarealen:

Griekenland	617 000 ha
Spanje	594 000 ha
Frankrijk	208 000 ha
Italië	1 646 000 ha
Oostenrijk	7 000 ha
Portugal	118 000 ha.

2. Als in een verkoopseizoen de som van de oppervlakten waarvoor een toeslag op de areaalbetaling wordt aangevraagd, groter is dan het bovenbedoelde maximum, wordt de oppervlakte per landbouwer waarvoor de toeslag kan worden uitgekeerd, proportioneel verlaagd.

De lidstaten kunnen echter, met inachtneming van de per lidstaat in lid 1 vastgestelde maxima, de in dat lid vermelde areaalen over de in bijlage X genoemde productiegebieden of, zo nodig, de productiegebieden van het regioplan verdelen op basis van de omvang van de teelt van durumtarwe in de periode van 1993 tot en met 1997. Als in dit geval in een verkoopseizoen de som van de oppervlakten waarvoor in een productiegebied een toeslag op de areaalbetaling wordt aangevraagd, groter is dan het betrokken regionale maximum, wordt de oppervlakte per landbouwer in dat productiegebied waarvoor de toeslag kan worden uitgekeerd, proportioneel verlaagd. Deze verlaging wordt toegepast nadat in een lidstaat de oppervlakten van regio's die niet hun regionale maximum hebben bereikt, zijn verdeeld over de regio's die dat maximum hebben overschreden.

3. In andere regio's dan de in bijlage X bedoelde gebieden met een goed ingeburgerde productie van durumtarwe wordt voor het verkoopseizoen 2005/2006 een specifiek steunbedrag ten belope van 46 euro/ha verleend voor ten hoogste het onderstaande aantal hectaren:

Duitsland	10 000 ha
Spanje	4 000 ha
Frankrijk	50 000 ha
Italië	4 000 ha
Verenigd Koninkrijk	5 000 ha.

Artikel 106

Vlas en -hennep

Voor vezelvlas en -hennep wordt de areaalbetaling, afhankelijk van de omstandigheden, alleen verricht wanneer het contract wordt gesloten of de verbintenis wordt aangegaan als bedoeld in artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1673/2000.

Voor vezelhennep wordt de areaalbetaling ook verricht onder de in artikel 52 bepaalde voorwaarden.

Artikel 107

Braaklegging

1. In geval van toepassing van artikel 71 zijn landbouwers die de areaalbetaling aanvragen, verplicht een deel van het areaal van hun bedrijf tegen compensatie uit productie te nemen.

2. De braakleggingsverplichting wordt voor elke landbouwer die areaalbetalingen aanvraagt, vastgesteld als een proportioneel gedeelte van zijn areaal dat met akkerbouwgewassen is ingezaaid en waarvoor een aanvraag wordt ingediend en dat overeenkomstig dit hoofdstuk uit productie wordt genomen.

Het basispercentage van de braakleggingsverplichting wordt vastgesteld op 10 % voor de verkoopseizoenen 2005/2006 en 2006/2007.

3. De braakgelegde grond mag worden gebruikt voor:

- de productie van grondstoffen voor de vervaardiging, in de Gemeenschap, van niet rechtstreeks voor voeding of vervoeding bestemde producten, op voorwaarde dat er doeltreffende controlesystemen worden toegepast;
- de teelt van leguminosen op een landbouwbedrijf dat voor de gehele productie wordt beheerd in overeenstemming met de in Verordening (EEG) nr. 2092/91 vastgelegde verplichtingen.

De lidstaten mogen nationale steun betalen tot een maximum van 50 % van de aanplantkosten van meerjarige gewassen voor de productie van biomassa op braakgelegde grond.

4. De hoeveelheid voor voeding of vervoeding bestemde bijproducten die vermoedelijk beschikbaar komen ten gevolge van de teelt van oliehoudende zaden op braakgelegde grond, krachtens lid 3, eerste streepje, wordt in aanmerking genomen voor de eerbiediging van het in artikel 56, lid 3, genoemde maximum van 1 miljoen metrieke ton.

5. Als verschillende opbrengsten zijn vastgesteld voor bevoeide en niet bevoeide oppervlakten, geldt de betaling voor braaklegging voor niet-bevoeide oppervlakten.

6. De betaling voor braaklegging kan aan de landbouwers worden verleend voor vrijwillige braaklegging die hun verplichting overschrijdt. De lidstaten staan landbouwers toe tot ten minste 10 % braak te leggen van het areaal dat met akkerbouwgewassen is ingezaaid en waarvoor een areaalbetaling wordt aangevraagd, en dat overeenkomstig dit artikel uit productie wordt genomen. De lidstaten mogen hogere percentages vaststellen rekening houdend met specifieke situaties, waarbij moet worden gewaarborgd dat cultuurgrond in toereikende mate wordt gebruikt. In geval van toepassing van artikel 66, wordt dit lid toegepast volgens nadere regels die door de Commissie worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 144, lid 2.

7. Landbouwers die een betalingsaanvraag indienen voor een kleinere oppervlakte dan die welke volgens de voor hun regio vastgestelde opbrengsten nodig is om 92 ton granen te produceren, zijn vrijgesteld van de braakleggingsverplichting. Lid 6 is van toepassing op deze landbouwers.

8. Onverminderd het bepaalde in artikel 108 mogen

— oppervlakten die op grond van de artikelen 22 t/m 24 van Verordening (EG) nr. 1257/99 uit productie zijn genomen en die noch voor agrarische doeleinden worden gebruikt, noch voor andere winstgevende bestemmingen dan voor andere krachtens deze verordening uit de productie genomen oppervlakten worden aanvaard, of

— oppervlakten die overeenkomstig artikel 31 van Verordening (EG) nr. 1257/1999 zijn bebost,

naar aanleiding van een na 28 juni 1995 ingediende aanvraag tot een maximum per bedrijf dat door de betrokken lidstaat kan worden vastgesteld, worden meegerekend als uit productie genomen in de zin van de braakleggingsverplichting van lid 1. Een dergelijk maximum wordt alleen vastgesteld wanneer dit noodzakelijk is om te vermijden dat een onevenredig groot bedrag van de voor deze regeling beschikbare middelen gebruikt wordt voor een klein aantal bedrijven.

Op deze oppervlakten wordt de in artikel 104 bedoelde areaalbetaling echter niet verleend en wordt de steun op grond van artikel 24, lid 1, of artikel 31, lid 1, tweede streepje, van Verordening (EG) nr. 1257/1999 beperkt tot een bedrag dat maximaal gelijk is aan de areaalbetaling voor braaklegging bedoeld in artikel 104.

De lidstaten kunnen besluiten de regeling van dit lid niet toe te passen op nieuwe aanvragers in gebieden waar het risico van een aanzienlijke overschrijding van het regionale basisareaal voortdurend aanwezig is.

9. Braakgelegde oppervlakten bestrijken ten minste 0,1 ha en zijn ten minste 10 meter breed. De lidstaten mogen om naar behoren gemotiveerde milieuredenen oppervlakten met een minimumbreedte van 5 meter en een oppervlakte van 0,05 ha aanvaarden.

*Artikel 108***Subsidiabele grond**

Er kunnen geen betalingsaanvragen worden ingediend voor grond die op de datum vastgesteld voor aanvragen voor oppervlaktesteun in 2003 als blijvend grasland, voor meerjarige teelten, als bosgrond of voor niet-agrarische doeleinden in gebruik was.

De lidstaten kunnen, onder voorwaarden die volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure nader bepaald moeten worden, van de eerste alinea afwijken, mits zij maatregelen nemen om te voorkomen dat het totale subsidiabele landbouwareaal aanzienlijk toeneemt.

*Artikel 109***Inzaai en aanvraag**

Om voor de areaalbetaling in aanmerking te komen, moet de landbouwer uiterlijk op 31 mei voorafgaand aan de betrokken oogst hebben ingezaaid en uiterlijk op 15 mei een aanvraag hebben ingediend.

*Artikel 110***Uitvoeringsbepalingen**

Volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure worden uitvoeringsbepalingen voor dit hoofdstuk vastgesteld. Zij omvatten met name:

- uitvoeringsbepalingen inzake de vaststelling en het beheer van basisarealen,
- uitvoeringsbepalingen betreffende het opstellen van de regioplannen voor de productie,
- uitvoeringsbepalingen betreffende kuilgras,
- uitvoeringsbepalingen betreffende het verlenen van de areaalbetaling,
- uitvoeringsbepalingen betreffende de voor betaling in aanmerking komende minimumoppervlakte; bij de vaststelling van deze bepalingen wordt met name rekening gehouden met de controlevereisten en de nagestreefde doeltreffendheid van de betrokken regeling,
- uitvoeringsbepalingen inzake de vaststelling van de eisen om voor durumtarwe voor de toeslag op de areaalbetaling en voor het specifieke steunbedrag in aanmerking te komen, en met name inzake de aanwijzing van de betrokken regio's,
- uitvoeringsbepalingen inzake het uit productie nemen van grond, en met name de bepalingen voor artikel 107, lid 3; deze voorwaarden omvatten de vaststelling van de voederleguminosen die op braakgelegd land mogen worden verbouwd en kunnen, met betrekking tot het eerste streepje van de eerste alinea van genoemd lid, voorzien in het telen van gewassen zonder compensatie.

Volgens dezelfde procedure kan de Commissie:

- ofwel het verlenen van de betalingen laten afhangen van het gebruik van:
  - i) specifiek zaad,
  - ii) gecertificeerd zaad in het geval van durumtarwe en vezelvlas en -hennep;
  - iii) zaad van bepaalde rassen in het geval van oliehoudende zaden, durumtarwe, lijnzaad en vezelvlas en -hennep,

- ofwel een bepaling vaststellen dat de lidstaten het verlenen van de betalingen van dergelijke eisen kunnen laten afhangen,
- een bepaling vaststellen krachtens welke de in artikel 109 bedoelde data mogen worden aangepast in bepaalde zones waar wegens de uitzonderlijke klimatologische omstandigheden de normale data niet toegepast kunnen worden.

HOOFDSTUK 11

SCHAPEN- EN GEITENPREMIES

Artikel 111

Toepassingsgebied

In geval van toepassing van artikel 67 verlenen de lidstaten op jaarbasis premies of extra betalingen aan landbouwers die schapen en geiten houden overeenkomstig het bepaalde in dit hoofdstuk, tenzij anders is bepaald.

Artikel 112

Definities

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder

- a) ooi: elk vrouwelijk schaap dat ten minste één keer heeft gelammerd of ten minste één jaar oud is;
- b) geit: elke vrouwelijke geit die ten minste één keer heeft gelammerd of ten minste één jaar oud is.

Artikel 113

Ooien- en geitenpremie

1. Aan landbouwers die ooien houden op hun bedrijf, kan op aanvraag een premie voor het aanhouden van ooien worden verleend (ooienpremie).
2. Aan landbouwers die geiten houden op hun bedrijf, kan op aanvraag een premie voor het aanhouden van geiten worden verleend (geitenpremie). Deze premie wordt verleend aan landbouwers in specifieke gebieden waar de productie aan de volgende twee criteria voldoet:
  - a) de geitenhouderij is voornamelijk gericht op de productie van geitenvlees,
  - b) de houderijtechnieken zijn vergelijkbaar voor schapen en geiten.

Een lijst van deze gebieden wordt vastgesteld volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure.

3. De ooienpremie en de geitenpremie worden verleend in de vorm van een jaarlijkse betaling per subsidiabel dier, per kalenderjaar en per landbouwer binnen de grenzen van individuele maxima. Het minimumaantal dieren waarvoor een premieaanvraag wordt ingediend, wordt vastgesteld door de lidstaat. Dit minimum bedraagt niet minder dan 10 en niet meer dan 50.

4. Per ooi bedraagt de premie 21 euro. Voor landbouwers die melk van ooien of zuivelproducten op basis van melk van ooien verkopen, bedraagt de premie per ooi evenwel 16,8 euro.

5. Per geit bedraagt de premie 16,8 euro.

Artikel 114

Aanvullende premie

1. Er wordt een aanvullende premie betaald aan de landbouwers in de gebieden waar de productie van schapen- en geitenvlees een traditionele activiteit is of aanzienlijk bijdraagt aan de plattelandseconomie. De lidstaten stellen deze gebieden vast. In ieder geval wordt de aanvullende premie slechts verleend aan landbouwers met een bedrijf waarvan de oppervlakte cultuurgrond voor ten minste 50 % ligt in probleemgebieden als bedoeld in Verordening (EG) nr. 1257/1999.

2. De aanvullende premie wordt eveneens verleend aan verweidende landbouwers op voorwaarde dat:

- a) ten minste 90 % van de dieren waarvoor de premie wordt aangevraagd, gedurende ten minste 90 opeenvolgende dagen wordt geweid in een subsidiabel gebied dat overeenkomstig lid 1 is vastgesteld, en
- b) de vestigingsplaats van het bedrijf ligt in een welomschreven geografisch gebied waarvoor de lidstaat heeft vastgesteld dat het verweiden er van oudsher in de schapen- en/of de geitenhouderij wordt toegepast en dat de betrokken verplaatsingen van dieren noodzakelijk zijn wegens het ontbreken van voldoende voedergewassen gedurende de verweidingsperiode.

3. Het bedrag van de aanvullende premie wordt vastgesteld op 7 euro per ooi en per geit. De aanvullende premie wordt verleend op dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor de verlening van de ooien- en geitenpremie.

Artikel 115

Gemeenschappelijke bepalingen

1. De premies worden aan de begunstigde landbouwers betaald op basis van het aantal ooien en/of geiten die op hun bedrijf zijn gehouden gedurende een minimumperiode waarvan de duur wordt bepaald volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure.

2. Zodra een verordening met nieuwe voorschriften inzake de identificatie en registratie van schapen en geiten van toepassing wordt, moeten de dieren overeenkomstig die voorschriften worden geïdentificeerd en geregistreerd om in aanmerking te komen voor de premie.

Artikel 116

Individuele maxima

1. Op 1 januari 2005 is het in artikel 113, lid 3, bedoelde individuele maximum van elke landbouwer gelijk aan het aantal premierechten waarover hij op 31 december 2004 overeenkomstig de desbetreffende communautaire voorschriften beschikte.

2. De lidstaten doen het nodige om ervoor te zorgen dat de som van de premierechten voor hun grondgebied vanaf 1 januari 2002 het in lid 4 vastgestelde nationale maximum niet overschrijdt en dat de in artikel 117 bedoelde nationale reserve kan worden gehandhaafd.

3. De premierechten die op grond van de overeenkomstig lid 2 genomen maatregel zijn ingetrokken, worden geannuleerd.

4. De volgende maxima zijn van toepassing:

Lidstaat	Rechten (× 1 000)
België	70
Denemarken	104
Duitsland	2 432
Griekenland	11 023
Spanje	19 580
Frankrijk	7 842
Ierland	4 956
Italië	9 575
Luxemburg	4
Nederland	930
Oostenrijk	206
Portugal ⁽¹⁾	2 690
Finland	80
Zweden	180
Verenigd Koninkrijk	19 492
Totaal	79 164

⁽¹⁾ Aan te passen bij het verstrijken van de geldigheidsduur van Verordening (EG) nr. 1017/94

Artikel 117

Overdracht van premierechten

1. Wanneer een landbouwer zijn bedrijf verkoopt of anderszins overdraagt, kan hij al zijn premierechten overdragen aan degene die zijn bedrijf overneemt.

2. Een landbouwer kan zijn rechten ook geheel of gedeeltelijk aan andere landbouwers overdragen zonder zijn bedrijf over te dragen.

In geval van een overdracht van premierechten zonder overdracht van het bedrijf wordt een deel van de overgedragen premierechten dat ten hoogste 15 % bedraagt, zonder compensatie aan de nationale reserve van de lidstaat waar het bedrijf zich bevindt, afgestaan voor kosteloze herverdeling.

De lidstaten kunnen premierechten verwerven van landbouwers die er vrijwillig mee instemmen hun rechten geheel of gedeeltelijk af te staan. In dat geval kunnen betalingen voor de verwerving van die rechten aan die landbouwers worden verricht, hetzij uit de nationale begrotingen, hetzij zoals bepaald in artikel 119, lid 2, vijfde streepje.

In afwijking van het bepaalde in lid 1 en in naar behoren gemotiveerde omstandigheden kunnen de lidstaten bepalen dat de overdracht van rechten in geval van verkoop of andere overdracht van het bedrijf wordt uitgevoerd via de nationale reserve.

3. De lidstaten kunnen de nodige maatregelen nemen om te voorkomen dat premierechten wegvloeien uit gevoelige zones of regio's waar de productie van schapenvlees van bijzonder belang is voor de plaatselijke economie.

4. De lidstaten kunnen vóór een nader te bepalen datum tijdelijke overdrachten toestaan van dat deel van de premierechten dat de landbouwer die erover beschikt, niet zal doen gelden.

Artikel 118

Nationale reserve

1. Elke lidstaat houdt een nationale reserve van premierechten aan.

2. Premierechten die op grond van artikel 117, lid 2, of andere communautaire bepalingen zijn ingetrokken, worden toegevoegd aan de nationale reserve.

3. De lidstaten kunnen de premierechten binnen de grenzen van hun nationale reserve toekennen aan de landbouwers. Bij die toekenning geven zij voorrang aan met name nieuwkomers, jonge landbouwers of andere prioritaire landbouwers.

*Artikel 119***Extra betalingen**

1. In geval van toepassing van artikel 71 verrichten de lidstaten jaarlijks extra betalingen ten belope van de totaalbedragen in lid 3.

De lidstaten kunnen besluiten de in lid 3 vermelde totaalbedragen aan te vullen door de in artikel 113 bedoelde bedragen te verlagen. Deze verlaging kan regionaal worden toegepast en is niet hoger dan 1 euro.

De betalingen worden jaarlijks verleend op basis van objectieve criteria, met inbegrip van met name de relevante productiestructuren en -voorwaarden, en op zodanige wijze dat gelijke behandeling van de landbouwers gewaarborgd is en markt- en concurrentievervalsingen worden vermeden. Bovendien worden die betalingen niet gekoppeld aan schommelingen van de marktprijzen. Zij kunnen op regionale basis worden gedaan.

2. Betalingen kunnen in het bijzonder de volgende elementen omvatten:

- betalingen aan landbouwers die specifieke productievormen, met name met betrekking tot kwaliteit, toepassen welke van belang zijn voor de plaatselijke economie of de bescherming van het milieu,
- een verhoging van de premie als bepaald in artikel 113. Deze extra bedragen kunnen afhankelijk worden gesteld van de toepassing van vereisten inzake veebezetting, die worden vastgesteld door de lidstaat naar gelang van de plaatselijke omstandigheden,
- steun voor de herstructurering van de bedrijven van landbouwers of de ontwikkeling van organisaties van producenten,
- areaalbetalingen aan landbouwers, die worden verleend per hectare voederareaal waarover een landbouwer tijdens het betrokken kalenderjaar beschikt en waarvoor geen betalingen voor hetzelfde jaar worden aangevraagd uit hoofde van de steunregeling voor landbouwers die bepaalde akkerbouwgewassen verbouwen, de steunregeling voor gedroogde voedergewassen en communautaire steunregelingen voor andere gewassen in de sector meerjarige teelten of de sector tuinbouw,
- betalingen aan landbouwers die hun rechten krachtens artikel 117, lid 2, vrijwillig afstaan,
- steun om de verwerking en afzet van schapen- en geitenvlees te verbeteren en te rationaliseren.

3. De volgende totaalbedragen zijn van toepassing:

(in duizend euro)

België	64
Denemarken	79
Duitsland	1 793
Griekenland	8 767
Spanje	18 827
Frankrijk	7 083
Ierland	4 875
Italië	6 920
Luxemburg	4
Nederland	743
Oostenrijk	185
Portugal	2 275
Finland	61
Zweden	162
Verenigd Koninkrijk	20 162

*Artikel 120***Maxima**

De som van de bedragen van alle aangevraagde premies of extra betalingen mag het door de Commissie overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum niet overschrijden.

Wanneer het totaalbedrag van de aangevraagde steun het vastgestelde maximum overschrijdt, wordt de steun per landbouwer voor het betrokken jaar proportioneel verlaagd.

HOOFDSTUK 12

RUNDVLEESBETALINGEN*Artikel 121***Toepassingsgebied**

In geval van toepassing van artikel 68 verlenen de lidstaten, tenzij anders is bepaald, onder de in dit hoofdstuk bepaalde voorwaarden de door de betrokken lidstaat gekozen vorm of vormen van steun overeenkomstig dat artikel.

*Artikel 122***Definities**

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

- a) regio: een lidstaat of een gebied in een lidstaat, naar keuze van de betrokken lidstaat;
- b) stier: een ongecastreerd mannelijk rund;
- c) os: een gecastreerd mannelijk rund;
- d) zoogkoe: een koe van een vleesras of verkregen door kruising met een vleesras, die behoort tot een beslag dat wordt gebruikt voor het opfokken van kalveren voor de vleesproductie;
- e) vaars: een vrouwelijk rund van ten minste acht maanden, dat nog niet heeft gekalfd.

*Artikel 123***Speciale premie**

1. Aan landbouwers die op hun bedrijf mannelijke runderen houden, kan op aanvraag een speciale premie worden verleend. Deze premie wordt per kalenderjaar en per bedrijf binnen de grenzen van de regionale maxima verleend voor ten hoogste 90 dieren van elke in lid 2 en in lid 4 bedoelde leeftijdstranche.
2. De speciale premie wordt ten hoogste:
  - a) één keer verleend voor elke stier van ten minste negen maanden oud,
  - b) twee keer verleend voor elke os, namelijk:
    - de eerste keer als het dier negen maanden oud is,
    - de tweede keer nadat het dier 21 maanden oud is geworden.
3. Om voor de speciale premie in aanmerking te komen:
  - a) moet ieder dier waarvoor een aanvraag is ingediend, gedurende een nader te bepalen periode door de landbouwer worden gemest,
  - b) moet ieder dier tot de slacht of de uitvoer vergezeld gaan van een dierenpaspoort als bedoeld in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1760/2000 van het Europees Parlement

en de Raad van 17 juli 2000 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten ⁽¹⁾, waarop alle relevante gegevens in verband met de premie zijn vermeld, of, als een dergelijk paspoort niet voorhanden is, van een gelijkwaardig administratief document.

4. Als in een regio het totale aantal stieren van ten minste negen maanden oud en ossen van negen tot 20 maanden oud, waarvoor een premie is aangevraagd en die voldoen aan de voorwaarden voor de verlening van de speciale premie, het in lid 8 vermelde regionale maximum overschrijdt, wordt het totale aantal dieren dat op grond van lid 2, onder a) en b), voor een premie in aanmerking komt, in het betrokken jaar per landbouwer proportioneel verlaagd.

In dit artikel wordt onder regionaal maximum het aantal dieren verstaan waarvoor in een regio en voor een bepaald kalenderjaar een speciale premie kan worden verleend.

5. In afwijking van de leden 1 en 4 kunnen de lidstaten
  - op basis van objectieve criteria die deel uitmaken van een plattelandsontwikkelingsbeleid en alleen indien zowel de milieu-aspecten als de werkgelegenheidsaspecten in aanmerking worden genomen, het maximumaantal van 90 dieren per bedrijf en leeftijdstranche wijzigen of niet toe passen, en
  - bij de uitoefening van die bevoegdheid besluiten lid 4 zo toe te passen dat de vereiste vermindering verwezenlijkt wordt om aan het toepasselijke regionale maximum te voldoen, zonder dat er verminderingen opgelegd worden aan kleine landbouwers die voor het jaar in kwestie geen speciale premies hebben aangevraagd voor meer dan een minimumaantal dieren dat door de betrokken lidstaat is vastgesteld.

6. De lidstaten kunnen besluiten de speciale premie te verlenen bij het slachten van de runderen. In dat geval wordt voor stieren het in lid 2, onder a), bedoelde leeftijds criterium vervangen door een minimumslachtgewicht van 185 kg.

De premie wordt uitbetaald of doorbetaald aan de landbouwer.

Het Verenigd Koninkrijk wordt gemachtigd in Noord-Ierland een andere regeling voor de verlening van de speciale premie toe te passen dan voor de rest van zijn grondgebied.

7. De speciale premie bedraagt:
  - a) 210 euro per subsidiabele stier;
  - b) 150 euro per subsidiabele os en leeftijdstranche.

⁽¹⁾ PB L 204 van 11.3.2000, blz. 1.

8. De volgende regionale maxima zijn van toepassing:

België	235 149
Denemarken	277 110
Duitsland	1 782 700
Griekenland	143 134
Spanje	713 999 ⁽¹⁾
Frankrijk	1 754 732 ⁽²⁾
Ierland	1 077 458
Italië	598 746
Luxemburg	18 962
Nederland	157 932
Oostenrijk	373 400
Portugal	175 075 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
Finland	250 000
Zweden	250 000
Verenigd Koninkrijk	1 419 811 ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Onverminderd de specifieke voorschriften van Verordening (EG) nr. 1454/2001.

⁽²⁾ Onverminderd de specifieke voorschriften van Verordening (EG) nr. 1452/2001.

⁽³⁾ Onverminderd de specifieke voorschriften van Verordening (EG) nr. 1453/2001.

⁽⁴⁾ Aan te passen bij het verstrijken van de geldigheidsduur van Verordening (EG) nr. 1017/94.

⁽⁵⁾ Dit maximum wordt tijdelijk met 100 000 verhoogd tot 1 519 811 totdat levende dieren van minder dan zes maanden mogen worden uitgevoerd.

Artikel 124

Seizoencorrectiepremie

1. In geval van toepassing van artikel 71 kunnen, wanneer in een lidstaat:

- het aantal ossen dat in een bepaald jaar is geslacht, groter is dan 60 % van het totaal aantal per jaar geslachte mannelijke runderen, en
- het aantal ossen dat in de periode van 1 september tot en met 30 november van een bepaald jaar is geslacht, groter is dan 35 % van het totaal aantal per jaar geslachte ossen,

de landbouwers op aanvraag bovenop de speciale premie een extra premie verkrijgen (seizoencorrectiepremie). Als beide genoemde drempelpercentages in Ierland of Noord-Ierland zijn bereikt, is de premie van toepassing in Ierland en in Noord-Ierland.

Voor de toepassing van dit artikel in het Verenigd Koninkrijk wordt Noord-Ierland als een aparte eenheid beschouwd.

2. Deze premie bedraagt:

- 72,45 euro per dier dat in de eerste 15 weken van een bepaald jaar is geslacht,

- 54,34 euro per dier dat in de 16e of de 17e week van een bepaald jaar is geslacht,

- 36,23 euro per dier dat in de 18e tot en met de 21e week van een bepaald jaar is geslacht,

- 18,11 euro per dier dat in de 22e of de 23e week van een bepaald jaar is geslacht.

3. Een lidstaat kan als het in lid 1, onder b), bedoelde percentage, rekening houdend met de voorlaatste zin van dat lid, niet wordt bereikt, besluiten als seizoencorrectiepremie 60 % van de in lid 2 vermelde bedragen te verlenen wanneer de landbouwers van die lidstaat de premie tevoren al ontvingen.

In dat geval

- kan de betrokken lidstaat besluiten die premie alleen voor de eerste twee of drie van bovengenoemde perioden te verlenen;
- zorgt de betrokken lidstaat ervoor dat de maatregel geen extra kosten voor het betrokken begrotingsjaar meebrengt, door overeenkomstige verlaging van de onderstaande bedragen:

- het bedrag van de in die lidstaat verleende speciale premie voor de tweede leeftijdstranche voor ossen, en/of

- het bedrag van de op grond van afdeling 2 uit te keren extra betalingen, en stelt hij de Commissie van de toegepaste verlaging in kennis.

Met het oog op de toepassing van deze maatregel worden Ierland en Noord-Ierland als één geheel beschouwd voor de berekening van het in lid 1, onder a), vermelde percentage en bijgevolg voor het verkrijgen van de premie.

4. Om vast te stellen of de in dit artikel vermelde percentages zijn overschreden, wordt rekening gehouden met het aantal dieren dat is geslacht in het tweede jaar voorafgaand aan dat waarin het voor de premie in aanmerking komend dier is geslacht.

Artikel 125

Zoogkoeienpremie

1. Aan landbouwers die op hun bedrijf zoogkoeien houden, kan op aanvraag een premie voor het aanhouden van zoogkoeien worden verleend (zoogkoeienpremie). Deze premie wordt verleend in de vorm van een premie per jaar en per landbouwer, binnen de individuele maxima.

2. De zoogkoeienpremie wordt verleend aan alle landbouwers

- die geen melk of zuivelproducten leveren in de 12 maanden vanaf de dag van indiening van de aanvraag,

Rechtstreekse levering van melk of zuivelproducten van het bedrijf aan de consument vormt echter geen beletsel voor de verlening van de premie;

- b) die melk of zuivelproducten leveren en wier totale individuele referentiehoeveelheid als bedoeld in artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 3950/92 ten hoogste 120 000 kilogram bedraagt. De lidstaten mogen op basis van door hen vast te stellen objectieve criteria echter besluiten om deze kwantitatieve beperking te wijzigen of niet toe te passen,

op voorwaarde dat de landbouwers gedurende ten minste zes opeenvolgende maanden vanaf de dag van indiening van de aanvraag een aantal zoogkoeien houden dat ten minste gelijk is aan 60 % en een aantal vaarzen dat ten hoogste gelijk is aan 40 % van het aantal waarvoor de premie is aangevraagd.

Voor de vaststelling van het aantal op grond van het bepaalde onder a) en b) subsidiabele dieren wordt aan de hand van de in artikel 95, lid 2, bedoelde referentiehoeveelheid en de gemiddelde melkopbrengst bepaald of de koeien tot een zoogkoeienbeslag dan wel tot een melkkoeienbeslag behoren.

3. Het recht van de landbouwers op de premie wordt beperkt door toepassing van het in artikel 126 gedefinieerde individuele maximum.

4. De premie per subsidieabel dier bedraagt 200 euro.

5. In geval van toepassing van artikel 68, punt a), onder i), mogen de lidstaten, mits er geen discriminatie tussen veehouders in de betrokken lidstaat plaatsvindt een aanvullende nationale zoogkoeienpremie van maximaal 50 euro per dier verlenen.

Voor bedrijven in een regio als gedefinieerd in de artikelen 3 en 6 van Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen ⁽¹⁾ wordt de eerste 24,15 euro per dier van die aanvullende premie gefinancierd door de Afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL).

Voor bedrijven op het gehele grondgebied van een lidstaat waarvan het koeienbeslag gekenmerkt wordt door een hoog aandeel zoogkoeien dat ten minste 30 % van het totaal aantal koeien uitmaakt, en waarvan ten minste 30 % van de geslachte

mannelijke runderen tot de vleesklassen S en E behoren, wordt de aanvullende premie geheel door de Afdeling Garantie van het EOGFL gefinancierd. Overschrijdingen van deze percentages worden vastgesteld op basis van het gemiddelde van de twee jaren voorafgaande aan het jaar waarvoor de premie wordt verleend.

6. Voor de toepassing van dit artikel worden alleen in aanmerking genomen vaarzen van een vleesras of voortgekomen uit een kruising met een dergelijk ras, die deel uitmaken van een beslag van voor de vleesproductie bestemde kalveren.

Artikel 126

Individueel maximum voor zoogkoeien

1. Aan elke landbouwer die zoogkoeien houdt, wordt steun verleend binnen de individuele maxima die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1254/1999.

2. De lidstaten doen het nodige om ervoor te zorgen dat de som van de premierechten voor hun grondgebied het in lid 5 vastgestelde nationale maximum niet overschrijdt en dat de in artikel 128 bedoelde nationale reserves in stand kunnen worden gehouden.

3. Als voor de in lid 2 bedoelde aanpassing de individuele maxima van landbouwers moeten worden verlaagd, gebeurt dit zonder compensatiebetaling en op basis van objectieve criteria, met name:

— de mate waarin de landbouwers hun individuele maxima hebben gebruikt gedurende de drie referentiejaar die aan het jaar 2000 voorafgaan;

— de uitvoering van een investerings- of extensiveringsprogramma in de rundvleessector;

— specifieke natuurlijke omstandigheden of de toepassing van sancties waardoor de premie gedurende ten minste één referentiejaar niet of slechts gedeeltelijk is betaald;

— andere uitzonderlijke omstandigheden waardoor de betalingen voor ten minste één referentiejaar niet stroken met de werkelijke situatie zoals geconstateerd gedurende de voorgaande jaren.

4. De premierechten die op grond van de overeenkomstig lid 2 genomen maatregel zijn ingetrokken, worden geannuleerd.

⁽¹⁾ PB L 161 van 26.6.1999, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1105/2003 (PB L 158 van 27.6.2003, blz. 3).

5. De volgende nationale maxima zijn van toepassing:

België	394 253
Denemarken	112 932
Duitsland	639 535
Griekenland	138 005
Spanje ⁽¹⁾	1 441 539
Frankrijk ⁽²⁾	3 779 866
Ierland	1 102 620
Italië	621 611
Luxemburg	18 537
Nederland	63 236
Oostenrijk	375 000
Portugal ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	416 539
Finland	55 000
Zweden	155 000
Verenigd Koninkrijk	1 699 511

⁽¹⁾ Onverminderd de specifieke voorschriften van Verordening (EG) nr. 1454/2001.

⁽²⁾ Onverminderd de specifieke voorschriften van Verordening (EG) nr. 1452/2001.

⁽³⁾ Onverminderd de specifieke voorschriften van Verordening (EG) nr. 1453/2001.

⁽⁴⁾ Bij het verstrijken van de geldigheidsduur van Verordening (EG) nr. 1017/94 te verhogen met de premies ingevolge de toepassing van die verordening in 2003 en 2004.

*Artikel 127***Overdracht van premierechten voor zoogkoeien**

1. Wanneer een landbouwer zijn bedrijf verkoopt of anderszins overdraagt, kan hij al zijn rechten op de zoogkoeienpremie overdragen aan degene die zijn bedrijf overneemt. Hij kan zijn rechten ook geheel of gedeeltelijk aan andere landbouwers overdragen zonder zijn bedrijf over te dragen.

In geval van een overdracht van premierechten zonder overdracht van het bedrijf, wordt een deel van de overgedragen premierechten dat ten hoogste 15 % bedraagt, zonder compensatie afgestaan aan de nationale reserve van de lidstaat waar het bedrijf zich bevindt, met het oog op kosteloze herverdeling.

2. De lidstaten

a) nemen de nodige maatregelen om te voorkomen dat premierechten door overdracht wegvloeien uit gevoelige zones

of regio's waar de rundvleesproductie van bijzonder belang is voor de plaatselijke economie;

b) kunnen bepalen dat de overdracht van rechten zonder overdracht van het bedrijf hetzij rechtstreeks tussen landbouwers, hetzij via de nationale reserve plaatsvindt.

3. De lidstaten kunnen vóór een nader te bepalen datum tijdelijke overdrachten toestaan van dat deel van de premierechten dat de landbouwer die erover beschikt, niet zal doen gelden.

*Artikel 128***Nationale reserve van premierechten voor zoogkoeien**

1. Elke lidstaat houdt een nationale reserve van premierechten voor zoogkoeien aan.

2. Onverminderd artikel 126, lid 4, worden premierechten die op grond van artikel 127, lid 1, of andere communautaire bepalingen zijn ingetrokken, aan de nationale reserve toegevoegd.

3. De lidstaten kennen de premierechten binnen de grenzen van hun nationale reserve toe aan met name nieuwkomers, jonge landbouwers en andere prioritaire landbouwers.

*Artikel 129***Vaarzen**

1. In afwijking van artikel 125, lid 3, mogen lidstaten waar meer dan 60 % van de zoogkoeien en de vaarzen gehouden worden in berggebieden in de zin van artikel 18 van Verordening (EG) nr. 1257/1999, besluiten de verlening van de zoogkoeienpremie voor vaarzen afzonderlijk te beheren van die voor zoogkoeien, tot een afzonderlijk nationaal maximum dat door de betrokken lidstaat wordt vastgesteld.

Dat afzonderlijke nationale maximum mag niet meer bedragen dan 40 % van het nationale maximum van de betrokken lidstaat als bedoeld in artikel 126, lid 5. Dat nationale maximum moet verlaagd worden met de hoeveelheid die gelijk is aan het afzonderlijke nationale maximum. Wanneer in een lidstaat bij de uitoefening van de in dit lid bedoelde bevoegdheid het totaal aantal vaarzen waarvoor een premie is aangevraagd en die voldoen aan de voorwaarden voor de verlening van de zoogkoeienpremie, het afzonderlijke nationale maximum overschrijdt, moet het aantal subsidiabele vaarzen per landbouwer voor het betrokken jaar proportioneel worden verlaagd.

2. Voor de toepassing van dit artikel worden alleen vaarzen van een vleesras of voortgekomen uit een kruising met een dergelijk ras in aanmerking genomen.

*Artikel 130***Slachtpremie**

1. Een landbouwer die runderen op zijn bedrijf houdt, kan op aanvraag in aanmerking komen voor een slachtpremie. De premie wordt, binnen nader vast te stellen nationale maxima, verleend bij het slachten van subsidiabele dieren of de uitvoer daarvan naar een derde land.

Voor de slachtpremie komen in aanmerking:

- a) stieren, ossen, koeien en vaarzen van ten minste acht maanden,
- b) kalveren van meer dan één en minder dan acht maanden oud met een slachtgewicht van ten hoogste 185 kg, op voorwaarde dat zij gedurende een nader te bepalen periode door de landbouwer zijn gehouden.

2. De premie bedraagt:

- a) 80 euro per subsidieabel dier als omschreven in lid 1, onder a);
- b) 50 euro per subsidieabel dier als omschreven in lid 1, onder b).

3. De in lid 1 bedoelde nationale maxima worden vastgesteld per lidstaat en afzonderlijk voor beide groepen dieren als omschreven in lid 1, onder a) en b). Elk maximum is gelijk aan de aantallen dieren van elke van deze twee groepen die in 1995 in de betrokken lidstaat zijn geslacht plus die welke vanuit die lidstaat naar een derde land zijn uitgevoerd, volgens de gegevens van Eurostat of andere gepubliceerde officiële statistische gegevens voor dat jaar die door de Commissie zijn geaccepteerd.

4. Wanneer in een bepaalde lidstaat het totale aantal dieren waarvoor een premie is aangevraagd met betrekking tot een van de twee in lid 1, onder a) of b), bedoelde groepen dieren die voldoen aan de voorwaarden voor het verlenen van de slachtpremie, het nationale maximum voor die groep overschrijdt, wordt het aantal van alle subsidiabele dieren van die groep per landbouwer voor het jaar in kwestie proportioneel verlaagd.

*Artikel 131***Veebezetting**

1. In geval van toepassing van artikel 71 wordt het totale aantal dieren waarvoor de speciale premie en de zoogkoeienpremie kan worden verkregen, begrensd door de toepassing van een veebezettingsgetal van twee grootvee-eenheden (GVE) per hectare per kalenderjaar. Het veebezettingsgetal bedraagt

per 1 januari 2003 1,8 GVE. Het veebezettingsgetal geeft de verhouding weer tussen het aantal GVE en het areaal van het bedrijf dat voor de voeding van de dieren van hetzelfde bedrijf wordt gebruikt. Een landbouwer wordt echter vrijgesteld van de toepassing van het veebezettingsgetal wanneer het aantal dieren op zijn bedrijf dat in aanmerking moet worden genomen voor de bepaling van het veebezettingsgetal, niet groter is dan 15 GVE.

2. Het veebezettingsgetal van het bedrijf wordt vastgesteld op grond van:

- a) de aantallen mannelijke runderen, zoogkoeien en vaarzen, schapen en/of geiten waarvoor premieaanvragen zijn ingediend, en het aantal melkkoeien dat nodig is voor de productie van de aan de landbouwer toegekende totale referentiehoeveelheid melk. Voor de omrekening van het aldus verkregen aantal dieren in GVE wordt gebruik gemaakt van de volgende omrekeningstabel,

Mannelijke runderen en vaarzen ouder dan 24 maanden, zoogkoeien, melkkoeien	1,0 GVE
Mannelijke runderen en vaarzen van zes maanden tot 24 maanden	0,6 GVE
Schapen	0,15 GVE
Geiten	0,15 GVE

- b) het voederareaal: de oppervlakte van het bedrijf die gedurende het hele kalenderjaar voor de rundveehouderij en de schapen- en/of geitenhouderij beschikbaar is. Bij de berekening van dat areaal wordt geen rekening gehouden met de oppervlakte van:

- gebouwen, bossen, vijvers en wegen,
- percelen die worden gebruikt voor andere gewassen waarvoor een communautaire steunregeling geldt, of voor meerjarige teelten of tuinbouw, behalve percelen blijvend grasland waarvoor areaalbetalingen worden verleend overeenkomstig artikel 136 of, naar gelang het geval, artikel 71,
- percelen waarvoor de steunregeling geldt voor landbouwers die bepaalde akkerbouwgewassen verbouwen, percelen die in aanmerking komen voor de steunregeling voor gedroogde voedergewassen, of die onder een nationaal of communautair braakleggingsprogramma vallen.

Het voederareaal omvat ook gezamenlijk gebruikt voederareaal en percelen die voor gemengde teelten worden gebruikt.

*Artikel 132***Extensiveringsbedrag**

1. In geval van toepassing van artikel 71, komen landbouwers die de speciale premie en/of de zoogkoeienpremie ontvangen, in aanmerking voor een extensiveringsbedrag.

2. Het extensiveringsbedrag bedraagt 100 euro per verleende speciale premie of zoogkoeienpremie, mits de veebezetting van het betrokken bedrijf voor het kalenderjaar in kwestie minder bedraagt dan of gelijk is aan 1,4 GVE per hectare.

De lidstaten kunnen echter besluiten het volgende extensiveringsbedrag te verlenen: 40 euro voor een veebezetting van 1,4 GVE/ha of meer en gelijk aan of minder dan 1,8 GVE/ha, en 80 euro voor een veebezetting van minder dan 1,4 GVE/ha.

3. Voor de toepassing van lid 2:

- a) wordt in afwijking van artikel 131, lid 2, onder a), bij de vaststelling van het veebezettingsgetal van het bedrijf rekening gehouden met de mannelijke runderen, koeien en vaarzen die tijdens het betrokken kalenderjaar op dat bedrijf aanwezig zijn, en met de schapen en/of de geiten waarvoor voor dat kalenderjaar premieaanvragen zijn ingediend. Het aantal dieren wordt in GVE omgerekend aan de hand van de omrekeningstabel genoemd in artikel 131, lid 2, onder a);
- b) worden, onverminderd artikel 131, lid 2, onder b), derde streepje, arealen die gebruikt worden voor de productie van akkerbouwgewassen als gedefinieerd in bijlage IX niet als „voederareaal” beschouwd;
- c) bestaat het voederareaal dat gebruikt wordt voor de berekening van het veebezettingsgetal, ten minste voor 50 % uit grasland.

„Grasland” wordt gedefinieerd door de lidstaten. Die definitie omvat ten minste het criterium dat grasland weidegrond is die volgens de plaatselijke veehouderijpraktijken erkend is als bestemd voor het laten grazen van runderen en/of schapen. Dit sluit een gecombineerd gebruik van het grasland in de loop van het jaar (gras, hooi, kuilgras) echter niet uit.

4. Onverminderd de in lid 2 bedoelde veebezettingseisen, kunnen landbouwers in lidstaten waar meer dan 50 % van de melkproductie plaatsvindt in berggebieden in de zin van artikel 18 van Verordening (EG) nr. 1257/1999, de in lid 2 bedoelde extensiveringsbedragen ontvangen voor melkkoeien die worden gehouden op bedrijven die in dergelijke gebieden liggen.

5. Volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure past de Commissie zo nodig het in lid 2 vastgestelde bedrag aan, met name rekening houdend met het aantal dieren dat het vorige kalenderjaar voor dat aanvullende bedrag in aanmerking kwam.

Artikel 133

Extra betalingen

1. In geval van toepassing van artikel 71 verrichten de lidstaten jaarlijks aan de landbouwers op hun grondgebied extra betalingen ten belope van de totaalbedragen in lid 3. De beta-

lingen worden verleend op basis van objectieve criteria, met inbegrip van met name de relevante productiestructuur en -voorwaarden, en op zodanige wijze dat de gelijke behandeling van de landbouwers is gewaarborgd en markt- en concurrentievervalsingen worden vermeden. Bovendien mogen deze betalingen niet aan de schommelingen van de marktprijzen worden gekoppeld.

2. De extra betalingen kunnen de vorm aannemen van veebetalingen en/of areaalbetalingen.

3. De volgende totaalbedragen zijn van toepassing:

België	39,4
Denemarken	11,8
Duitsland	88,4
Griekenland	3,8
Spanje	33,1
Frankrijk	93,4
Ierland	31,4
Italië	65,6
Luxemburg	3,4
Nederland	25,3
Oostenrijk	12,0
Portugal	6,2
Finland	6,2
Zweden	9,2
Verenigd Koninkrijk	63,8

Artikel 134

Veebetalingen

1. Veebetalingen kunnen worden verleend voor:

- a) mannelijke runderen,
 b) zoogkoeien,
 c) melkkoeien,
 d) vaarzen.

2. Veebetalingen kunnen worden verleend als aanvulling op een slachtpremie-eenheid als bedoeld in artikel 130, behalve voor kalveren. In andere gevallen gelden voor het verlenen van veebetalingen:

- a) de bijzondere bepalingen van artikel 135,

b) door de lidstaten vast te stellen specifieke eisen inzake de veebezetting.

3. De specifieke eisen inzake de veebezetting worden vastgesteld:

— op basis van het in artikel 131, lid 2, onder b), bedoelde voederareaal, met uitzondering van arealen waarvoor overeenkomstig artikel 136 betalingen zijn verleend;

— met name rekening houdend met de gevolgen van het betrokken productietype voor het milieu, de milieugevoeligheid van het areaal dat voor de rundveehouderij wordt gebruikt en de maatregelen die zijn genomen om de toestand van dat areaal uit milieuoogpunt te stabiliseren of te verbeteren.

Artikel 135

Voorwaarden voor veebetaling

1. Veebetalingen voor mannelijke runderen kunnen per kalenderjaar worden verleend voor ten hoogste het aantal dieren in een lidstaat:

— dat gelijk is aan het nationale maximum van de betrokken lidstaat als bedoeld in artikel 123, lid 8, of

— dat gelijk is aan het aantal mannelijke runderen waarvoor in 1997 premies zijn verleend, of

— dat gelijk is aan het gemiddeld aantal geslachte mannelijke runderen in de jaren 1997, 1998 en 1999 volgens de Eurostat-statistieken voor die jaren of andere gepubliceerde officiële statistische gegevens voor die jaren die door de Commissie zijn geaccepteerd.

De lidstaten kunnen, op nationale of regionale basis, ook een maximum aantal mannelijke runderen per bedrijf vaststellen waarvoor een veebetaling wordt verleend.

Alleen mannelijke runderen van acht maanden of ouder komen in aanmerking. Wanneer de veebetalingen bij de slacht plaatsvinden, kunnen de lidstaten besluiten deze voorwaarde te vervangen door een minimumslachtgewicht van 180 kilogram.

2. Veebetalingen voor zoogkoeien en vaarzen die in aanmerking komen voor de in artikel 125, lid 4, en in artikel 129 bedoelde zoogkoeienpremie, kunnen alleen worden verleend als aanvulling op de in artikel 125, lid 4, bedoelde zoogkoeienpremie-eenheid.

3. Veebetalingen voor melkkoeien kunnen alleen worden verleend als bedrag per ton op het bedrijf beschikbare referentiekwantiteit die in aanmerking komt voor de premie en overeenkomstig artikel 95, lid 2, moet worden vastgesteld.

Artikel 134, lid 2, onder b), is niet van toepassing.

4. Veebetalingen voor andere vaarzen dan bedoeld in lid 2 mogen per lidstaat en per kalenderjaar worden verleend voor ten hoogste het aantal vaarzen dat gelijk is aan het gemiddelde aantal vaarzen dat in de jaren 1997, 1998 en 1999 geslacht is volgens de Eurostat-statistieken voor die jaren of andere gepubliceerde officiële statistische gegevens voor die jaren die door de Commissie zijn geaccepteerd.

Artikel 136

Areaalbetalingen

1. De areaalbetalingen worden verleend per hectare blijvend grasland:

a) die gedurende het betrokken kalenderjaar voor een landbouwer beschikbaar is,

b) die niet wordt gebruikt om te voldoen aan de specifieke eisen inzake de veebezetting als bedoeld in artikel 134, lid 3, en

c) waarvoor geen betalingen voor hetzelfde jaar worden aangevraagd in het kader van de steunregeling voor landbouwers die bepaalde akkerbouwgewassen verbouwen, de steunregeling voor gedroogde voedergewassen en communautaire steunregelingen voor andere gewassen in de sector meerjarige teelten of de sector tuinbouw.

2. Het areaal blijvend grasland in een regio waarvoor areaalbetalingen kunnen worden verleend, is ten hoogste gelijk aan het desbetreffende regionale basisareaal.

De door de lidstaten vastgestelde regionale basisarealen zijn gelijk aan het gemiddelde aantal hectare blijvend grasland dat in 1995, 1996 en 1997 voor de rundveehouderij beschikbaar was.

3. Inclusief, in voorkomend geval, areaalbetalingen overeenkomstig artikel 96, kan in totaal per hectare geen hogere areaalbetaling worden verleend dan 350 euro.

Artikel 137

Overdracht van informatie

Eventuele wijzigingen in nationale regelingen inzake de verlening van extra betalingen worden uiterlijk één maand na hun goedkeuring aan de Commissie meegedeeld.

Artikel 138

Gemeenschappelijke bepalingen

Alleen dieren die geïdentificeerd en geregistreerd zijn overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1760/2000 komen in aanmerking voor rechtstreekse betalingen overeenkomstig dit hoofdstuk.

Artikel 139

Maxima

De som van de bedragen van alle rechtstreekse betalingen die uit hoofde van dit hoofdstuk worden aangevraagd, blijft onder een door de Commissie overeengekomen artikel 64, lid 2, vastgesteld maximum, dat overeenstemt met de component van elk van die rechtstreekse betalingen in het maximum bedoeld in artikel 41.

Wanneer het totaalbedrag van de aangevraagde steun het vastgestelde maximum overschrijdt, wordt de steun per landbouwer voor het betrokken jaar proportioneel verlaagd.

Artikel 140

Stoffen die krachtens Richtlijn 96/22/EG van de Raad verboden zijn

1. Wanneer residuen van stoffen die op grond van Richtlijn 96/22/EG van de Raad ⁽¹⁾ verboden zijn of residuen van stoffen die op grond van de genoemde richtlijn zijn toegestaan maar op illegale wijze zijn gebruikt, onder toepassing van de relevante bepalingen van Richtlijn 96/23/EG van de Raad ⁽²⁾ worden aangetroffen bij een dier van het rundveebeslag van een landbouwer, dan wel wanneer een niet-toegestane stof of een niet-toegestaan product, of een op grond van de eerstgenoemde richtlijn toegestane stof of toegestaan product die/dat evenwel illegaal voorhanden is, in welke vorm ook op het bedrijf van die landbouwer wordt aangetroffen, wordt de betrokken landbouwer voor het kalenderjaar waarin een en ander is vastgesteld, uitgesloten van de bedragen waarin de bepalingen van dit hoofdstuk voorzien.

In geval van recidive kan de uitsluitingsperiode naar gelang van de ernst van de overtreding verlengd worden tot vijf jaar, te rekenen vanaf het jaar waarin de recidive is geconstateerd.

2. Als de eigenaar of houder van de dieren zich verzet tegen de uitvoering van de inspecties en monsternemingen die voor de toepassing van de nationale programma's inzake residubewaking nodig zijn, of tegen de onderzoeken en controles die op grond van Richtlijn 96/23/EG worden verricht, gelden de in lid 1 bedoelde sancties.

⁽¹⁾ Richtlijn 96/22/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van β -agonisten en tot intrekking van de Richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 3).

⁽²⁾ Richtlijn 96/23/EG van de Raad van 29 april 1996 inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en in producten daarvan en tot intrekking van de Richtlijnen 85/358/EEG en 86/469/EEG en de Beschikkingen 89/187/EEG en 91/664/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 10). Richtlijn gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1).

HOOFDSTUK 13

STEUN VOOR ZAADDRAGENDE LEGUMINOSEN

Artikel 141

Toepassingsgebied

Bij toepassing van artikel 71 verlenen de betrokken lidstaten steun voor de productie van de volgende zaaddragende leguminosen:

- a) linzen, andere dan voor zaaidoeleinden, van GN-code ex 0713 40 00,
- b) kekers, andere dan voor zaaidoeleinden, van GN-code ex 0713 20 00,
- c) wikke van de soorten *Vicia sativa* L. en *Vicia ervilla* Willd., van GN-code ex 0713 90 90, andere.

Artikel 142

Steun

1. De steun voor de productie van de in artikel 141 genoemde zaaddragende leguminosen wordt per verkoopseizoen verleend. Het verkoopseizoen begint op 1 juli en eindigt op 30 juni.

Voor een landbouwperceel waarvoor een verzoek om hectaresteun wordt ingediend in het kader van een overeenkomstig artikel 1, lid 2, onder b) van Verordening (EG) nr. 1258/1999 gefinancierde regeling, kan uit hoofde van de onderhavige regeling geen steun worden verleend.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 143 wordt de steun vastgesteld op 181 euro per ingezaaide en afge oogste hectare.

Artikel 143

Maximum

De som van de aangevraagde steun mag niet groter zijn dan een door de Commissie overeengekomen artikel 64, lid 2, vastgesteld maximum, dat overeenstemt met de in bijlage VI genoemde component areaalbetalingen voor zaaddragende leguminosen in het in artikel 41 genoemde nationale maximum.

Overschrijdt het totale bedrag van de aangevraagde steun dat maximum, dan wordt het steunbedrag per landbouwer dat jaar proportioneel verlaagd.

TITEL V

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 144

Comité van beheer voor rechtstreekse betalingen

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité van beheer voor rechtstreekse betalingen, dat bestaat uit vertegenwoordigers van de lidstaten en wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 4 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.

De in artikel 4, lid 3 van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt één maand.

3. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 145

Uitvoeringsbepalingen

Volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure worden uitvoeringsbepalingen voor deze verordening vastgesteld. Zij omvatten met name:

- a) uitvoeringsbepalingen inzake de vaststelling van een bedrijfsadviseringsstelsel;
- b) uitvoeringsbepalingen betreffende de omschrijving van de criteria voor de toewijzing van de door de toepassing van de modulatie beschikbaar komende bedragen;
- c) uitvoeringsbepalingen betreffende het verlenen van de steunbedragen waarin deze verordening voorziet, met inbegrip van de voorwaarden voor subsidiabiliteit, de toepassings- en betalingsdata en de controlebepalingen, alsmede de controle op en de vaststelling van het recht op de steunbedragen, met inbegrip van alle nodige uitwisseling van gegevens met de lidstaten, en de vaststelling van de overschrijding van de basisarealen of gegarandeerde maximumarealen, alsmede uitvoeringsbepalingen betreffende de intrekking en herverdeling van ongebruikte overeenkomstige hoofdstukken 11 en 12 vastgestelde premierechten;
- d) met betrekking tot de bedrijfstoelageregeling, uitvoeringsbepalingen inzake met name de vorming van een nationale reserve, de overdracht van toeslagrechten, de definitie van blijvende teelten, blijvend grasland, landbouwgrond en grasland, de in titel III, hoofdstuk 5 bedoelde facultatieve regelingen, en de lijst van gewassen waarvan de teelt is toegestaan op de braakgelegde grond, alsmede uitvoerings-

bepalingen inzake het naleven van het bij Besluit 93/355/EEG ⁽¹⁾ goedgekeurde Memorandum van Overeenstemming betreffende bepaalde oliehoudende zaden tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika in het kader van de GATT;

- e) met betrekking tot durumtarwe, uitvoeringsbepalingen inzake de hoeveelheden gecertificeerd zaad en erkende variëteiten;
- f) met betrekking tot energiegewassen, uitvoeringsbepalingen inzake de definitie van onder de regeling vallende gewassen, de minimumeisen voor het contract en controlemaatregelen betreffende de verwerkte hoeveelheid en verwerking op het bedrijf;
- g) met betrekking tot vezelhennep, uitvoeringsbepalingen inzake de specifieke controlemaatregelen en -methoden voor de bepaling van de gehalten aan tetrahydrocannabinol, met inbegrip van de regelingen betreffende het contract en de verbintenis als bedoeld in artikel 52;
- h) de wijzigingen van bijlage I die noodzakelijk kunnen worden in het licht van de criteria van artikel 1;
- i) de wijzigingen van de bijlagen II, VI, VII, IX, X en XI die noodzakelijk kunnen worden in het licht van, met name, nieuwe communautaire regelgeving, en, wat bijlage VIII betreft, in geval van toepassing van artikel 62, en, in voorkomend geval, in het licht van de informatie die de lidstaten hebben verstrekt met betrekking tot het deel van de referentiebedragen dat overeenstemt met de betalingen voor landbouwgewassen en de bedragen van de maxima zelf, te vermeerderen naar gelang van het verschil tussen het daadwerkelijk vastgestelde areaal en het areaal waarvoor in 2000 en 2001 premies voor akkerbouwgewassen zijn betaald op grond van artikel 9, leden 2 en 3, van Verordening (EEG) nr. 3887/92 ⁽²⁾, binnen de limiet van de basisarealen (of het maximaal gegarandeerde areaal voor durumtarwe), en met inaanmerkingneming van de gemiddelde nationale opbrengst die wordt gebruikt voor de berekening van bijlage VIII;
- j) de basiskenmerken van het systeem voor de identificatie van de percelen landbouwgrond en de definitie ervan;
- k) de wijzigingen die in de steunaanvraag kunnen worden aangebracht, en vrijstelling van de verplichting om een steunaanvraag in te dienen;

⁽¹⁾ PB L 147 van 18.6.1993, blz. 25.

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 3887/92 van de Commissie van 23 december 1992 houdende uitvoeringsbepalingen inzake het geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen (PB L 391 van 31.12.1992, blz. 36). Verordening ingetrokken bij Verordening (EG) nr. 2419/2001 (PB L 327 van 12.12.2001, blz. 11).

- l) regels inzake de minimale informatie die in de steunaanvragen moet worden opgenomen;
- m) regels inzake de administratieve controles en controles ter plaatse en de controles door middel van teledetectie;
- n) regels inzake de toepassing van de verlagingen en uitsluitingen van betalingen in geval van niet-nakoming van de verplichtingen als bedoeld in de artikelen 3 en 24, met inbegrip van de gevallen waarin geen verlagingen en uitsluitingen worden toegepast;
- o) de wijzigingen van bijlage V die noodzakelijk kunnen worden in het licht van de criteria van artikel 26;
- p) de communicatie tussen de lidstaten en de Commissie;
- q) de maatregelen die nodig en naar behoren gerechtvaardigd zijn om in een noodsituatie praktische problemen op te lossen, in het bijzonder die welke betrekking hebben op de uitvoering van titel II, hoofdstuk 4 en titel III, hoofdstuk 5. Deze maatregelen kunnen afwijken van sommige delen van deze verordening, maar slechts zolang en voorzover dat absoluut noodzakelijk is.

Artikel 146

Informatieverstrekking aan de Commissie

De lidstaten verstrekken de Commissie uitvoerige informatie over de ter uitvoering van deze verordening genomen maatregelen, en met name over de maatregelen betreffende de artikelen 5, 13, 42 en 58.

Artikel 147

Wijzigingen in de Verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, nr. 1453/2001 en nr. 1454/2001

- 1) Artikel 6 van Verordening (EEG) nr.2019/93 wordt vervangen door:

„Artikel 6

1. Voor de toepassing van de in artikel 70 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers (*) bedoelde uitsluiting dient de Helleense Republiek bij de Commissie een programma in voor de steun aan traditionele activiteiten die verband houden met de productie van rund-, schapen- en geitenvlees, binnen de grenzen van de consumptiebehoeften van de kleine Egeïsche eilanden.

Het programma wordt opgesteld en uitgevoerd door de bevoegde autoriteiten die door de lidstaat zijn aangewezen.

2. De Gemeenschap financiert het programma tot een jaarlijks maximumbedrag dat gelijk is aan de som van de premies die in 2003 krachtens Verordening (EG) nr. 1254/1999 (**), deze verordening en Verordening (EG) nr. 2529/2001 (***) daadwerkelijk zijn uitgekeerd aan producenten op de kleine Egeïsche eilanden.

De Commissie verhoogt dat maximum om rekening te houden met de ontwikkeling van de lokale productie. Het jaarbedrag mag evenwel in geen geval hoger liggen dan de som van enerzijds de in 2003 van toepassing zijnde maximumbedragen van de speciale premies voor rundvlees uit hoofde van deze Verordening, vermenigvuldigd met de basis- en aanvullende premies, en de betalingen die van toepassing waren in 2003 en anderzijds de som van alle premierechten van de producenten van de kleine Egeïsche eilanden per 30 juni 2003 uit hoofde van Verordening (EG) nr. 2529/2001 en het desbetreffende deel van de nationale reserve, vermenigvuldigd met de in 2003 toepasbare premies en betalingen.

3. De Commissie neemt de uitvoeringsbepalingen aan, keurt het programma goed en wijzigt het, en stelt het in lid 2, eerste alinea, bedoelde maximum vast en verhoogt het volgens de in artikel 144, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers bedoelde procedure. De Commissie kan volgens die procedure de in lid 2, tweede alinea, vastgestelde maximumwaarden aanpassen.

4. De Griekse autoriteiten dienen jaarlijks uiterlijk op 15 april een verslag in over de uitvoering van het programma.

(*) PB L 270 van 21.10.2003, blz. 1.

(**) PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1).

(***) PB L 341 van 22.12.2001, blz. 3.”.

- 2) Artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1452/2001 wordt vervangen door:

„Artikel 9

1. Voor de toepassing van de in artikel 69 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers (*) bedoelde uitsluiting dient Frankrijk bij de Commissie programma's in voor de steun aan traditionele activiteiten die verband houden met de productie van rund-, schapen- en geitenvlees, alsmede een programma voor maatregelen ter verbetering van de kwaliteit van de producten, binnen de grenzen van de consumptiebehoeften van de Franse overzeese departementen.

De programma's worden opgesteld en uitgevoerd door de bevoegde autoriteiten die door de lidstaat zijn aangewezen.

2. De Gemeenschap financiert de programma's tot een jaarlijks maximumbedrag dat gelijk is aan de som van de premies die in 2003 krachtens Verordening (EG) nr. 1254/1999 (**), deze verordening en Verordening (EG) nr. 2529/2001 (***) daadwerkelijk zijn uitgekeerd aan producenten van de Franse overzeese departementen.

De Commissie verhoogt dat maximum om rekening te houden met de ontwikkeling van de lokale productie. Het jaarbedrag mag evenwel in geen geval hoger liggen dan de som van enerzijds de maximumbedragen van de speciale premies voor rundvlees uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1452/2001 voor 2003, vermenigvuldigd met de basis- en aanvullende premies en betalingen die van toepassing waren in 2003 en anderzijds de som van alle premiërechten van de producenten van de Franse overzeese departementen per 30 juni 2003 uit hoofde van Verordening (EG) nr. 2529/2001 en het desbetreffende deel van de nationale reserve, vermenigvuldigd met de in 2003 toepasbare premies en betalingen.

3. De Commissie neemt de uitvoeringsbepalingen aan, keurt de programma's goed en wijzigt het, en stelt het in lid 2, eerste alinea, bedoelde maximum vast en verhoogt het volgens de in artikel 144, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers bedoelde procedure. De Commissie kan volgens die procedure de in lid 2, tweede alinea, vastgestelde maximumwaarden aanpassen.

4. De Franse autoriteiten dienen jaarlijks uiterlijk op 15 april een verslag in over de uitvoering van het programma.

(*) PB L 270 van 21.10.2003, blz. 1.

(**) PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1).

(***) PB L 341 van 22.12.2001, blz. 3.".

3) Verordening (EG) nr. 1453/2001 wordt als volgt gewijzigd:

a) artikel 13 wordt vervangen door:

„Artikel 13

1. Voor de toepassing van de in artikel 69 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers (*) bedoelde uitsluiting dient de Portugese Republiek bij de Commissie een programma in voor de steun aan traditionele activiteiten die verband houden met de productie van rund-, schapen- en geitenvlees alsmede een programma voor maatregelen ter verbetering van de kwaliteit van de producten, binnen de grenzen van de consumptiebehoeften van Madeira.

Het programma wordt opgesteld en uitgevoerd door de bevoegde autoriteiten die door de lidstaat zijn aangewezen.

2. De Gemeenschap financiert het programma tot een jaarlijks maximumbedrag dat gelijk is aan de som van de premies die in 2003 krachtens Verordening (EG) nr. 1254/1999 (**), deze verordening en Verordening (EG) nr. 2529/2001 (***) daadwerkelijk zijn uitgekeerd aan producenten op Madeira.

De Commissie verhoogt dat maximum om rekening te houden met de ontwikkeling van de lokale productie. Het jaarbedrag mag evenwel in geen geval hoger liggen dan de som van enerzijds de maximumbedragen van de speciale premies voor rundvlees uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1453/2001 voor 2003, vermenigvuldigd met de basis- en aanvullende premies en betalingen die van toepassing waren in 2003 en anderzijds de som van alle premiërechten van de producenten op Madeira per 30 juni 2003 uit hoofde van Verordening (EG) nr. 2529/2001 en het desbetreffende deel van de nationale reserve, vermenigvuldigd met de in 2003 toepasbare premies en betalingen.

3. De Commissie neemt de uitvoeringsbepalingen aan, keurt het programma goed en wijzigt het, en stelt het in lid 2, eerste alinea, bedoelde maximum vast en verhoogt het volgens de in artikel 144, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers bedoelde procedure. De Commissie kan volgens die procedure de in lid 2, tweede alinea, vastgestelde maximumwaarden aanpassen.

4. De autoriteiten van de Portugese Republiek dienen jaarlijks uiterlijk op 15 april een verslag in over de uitvoering van het programma.

(*) PB L 270 van 21.10.2003, blz. 1.

(**) PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1).

(***) PB L 341 van 22.12.2001, blz. 13.";

b) artikel 22, leden 2 tot en met 5, worden vervangen door:

„2. Voor de toepassing van de in artikel 70 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers bedoelde uitsluiting dient de Portugese Republiek bij de Commissie een programma in voor de steun aan traditionele activiteiten die verband houden met de productie van rund-, schapen- en geitenvlees alsmede een programma voor maatregelen ter verbetering van de kwaliteit van de producten.

Het programma wordt opgesteld en uitgevoerd door de bevoegde autoriteiten die door de lidstaat zijn aangewezen.

3. De Gemeenschap financiert het programma tot een jaarlijks maximumbedrag dat gelijk is aan de som van de premies die in 2003 krachtens Verordening (EG) nr. 1254/1999, deze verordening en Verordening (EG) nr. 2529/2001 daadwerkelijk zijn uitgekeerd aan producenten op de Azoren.

De Commissie verhoogt dat maximum om rekening te houden met de ontwikkeling van de lokale productie. Het jaarbedrag mag evenwel in geen geval hoger liggen dan de som van enerzijds de maximumbedragen voor 2003 van de speciale premies voor rundvlees uit hoofde van deze verordening, vermenigvuldigd met de basis- en aanvullende premies en de betalingen die van toepassing waren in 2003, en anderzijds de som van alle premiërechten van de producenten op de Azoren per 30 juni 2003 uit hoofde van Verordening (EG) nr. 2529/2001 en van Verordening (EG) nr. 1254/1999 voor zoogkoeienpremië, alsmede de desbetreffende delen van de nationale reserves daarvan, vermenigvuldigd met de in 2003 toepasbare premies en betalingen.

In geval van toepassing van artikel 68, onder a) punt i), van Verordening nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers kunnen de Portugese autoriteiten ten behoeve van de Azoren de maximumbedragen voor zoogkoeien verhogen door premiërechten voor zoogkoeien over te dragen van de nationale maxima. In dat geval wordt het corresponderende bedrag overgedragen van het overeenkomstig artikel 67, onder a), punt i), vastgestelde maximum naar het in de tweede alinea van dit lid bedoelde maximum.

4. De Commissie neemt de uitvoeringsbepalingen aan, keurt het programma goed en wijzigt het, en stelt het in lid 3, eerste alinea, bedoelde maximum vast en verhoogt het volgens de in artikel 144, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers * bedoelde procedure. De Commissie kan volgens die procedure de in lid 2, tweede alinea, vastgestelde maximumwaarden aanpassen.

5. De autoriteiten van de Portugese Republiek dienen jaarlijks uiterlijk op 15 april een verslag in over de uitvoering van het programma.”;

c) artikel 22, lid 6, wordt ingetrokken;

d) artikel 23 wordt vervangen door:

„Artikel 23

Voor een overgangperiode die de melkprijsjaren 1999/2000 tot en met 2004/2005 bestrijkt, wordt er, met het oog op de toerekening van de extra heffing aan de in artikel 2, lid 1, tweede zin, van Verordening (EEG) nr. 3950/92 (*) bedoelde producenten, van uitgegaan dat uitsluitend die producenten tot de overschrijding hebben bijgedragen die omschreven worden

in artikel 9, onder c), van voornoemde verordening en die, gevestigd en producerend op de Azoren, meer op de markt brengen dan hun referentiehoeveelheid, verhoogd met het overeenkomstig de derde alinea bepaalde percentage.

De extra heffing is verschuldigd over de hoeveelheden boven de aldus verhoogde referentiehoeveelheid die reesteren nadat de niet-gebruikte hoeveelheden binnen de marge van die verhoging opnieuw zijn toegewezen aan de in de eerste alinea bedoelde producenten naar evenredigheid van de referentiehoeveelheid van elk van die producenten.

Het in de eerste alinea bedoelde percentage is gelijk aan de verhouding tussen de hoeveelheid van 73 000 ton voor de periode van 1999/2000 tot en met 2003/2004, respectievelijk 61 500 ton voor de melkprijsjaren 2004/2005 en de som van de per 31 maart 2000 op elk bedrijf beschikbare referentiehoeveelheden. Dit percentage is voor elke producent uitsluitend van toepassing op de referentiehoeveelheden waarover hij per 31 maart 2000 beschikte.

(*) PB L 405 van 31.12.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 572/2003 van de Commissie (PB L 82 van 29.3.2003, blz. 20).”;

4) Verordening (EG) nr.1454/2001 wordt als volgt gewijzigd:

a) artikel 5 wordt vervangen door:

„Artikel 5

1. Voor de toepassing van de in artikel 69 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers (*) bedoelde uitsluiting dient het Koninkrijk Spanje bij de Commissie een programma in voor de steun aan traditionele activiteiten die verband houden met de productie van rund-, schapen- en geitenvlees alsmede een programma voor maatregelen ter verbetering van de kwaliteit van de producten, binnen de grenzen van de consumptiebehoeften van de Canarische eilanden.

Het programma wordt opgesteld en uitgevoerd door de bevoegde autoriteiten die door de lidstaat zijn aangegeven.

2. De Gemeenschap financiert het programma met een jaarlijks maximumbedrag dat gelijk is aan de som van de premies die in 2003 krachtens Verordening (EG) nr. 1254/1999 (**), deze verordening en Verordening (EG) nr. 2529/2001 (***) daadwerkelijk zijn uitgekeerd aan producenten op de Canarische eilanden.

De Commissie verhoogt dat maximum om rekening te houden met de ontwikkeling van de lokale productie. Het jaarbedrag mag evenwel in geen geval hoger liggen dan de som enerzijds van de maximumbedragen van de speciale premies voor rundvlees uit hoofde van Ver-

ordening (EG) nr. 1454/2001 voor 2003, vermenigvuldigd met de basis- en aanvullende premies en de betalingen die van toepassing waren in 2003, en anderzijds de som van alle premierechten van de producenten op de Canarische eilanden per 30 juni 2003 uit hoofde van Verordening (EG) nr. 2529/2001 en het desbetreffende deel van de nationale reserve, vermenigvuldigd met de in 2003 toepasbare premies en betalingen.

3. De Commissie neemt de uitvoeringsbepalingen aan, keurt het programma goed en wijzigt het, en stelt het in lid 2, eerste alinea, bedoelde maximum vast en verhoogt het volgens de in artikel 144, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers bedoelde procedure. De Commissie kan volgens die procedure de in lid 2, tweede alinea, vastgestelde maximumwaarden aanpassen.

4. De autoriteiten van het Koninkrijk Spanje dienen jaarlijks uiterlijk op 15 april een verslag in over de uitvoering van het programma.

(*) PB L 270 van 21.10.2003, blz. 1.

(**) PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1).

(***) PB L 341 van 22.12.2001, blz. 3.”;

b) artikel 6 wordt ingetrokken.

Artikel 148

Wijzigingen in Verordening (EG) nr. 1868/94

Verordening (EG) nr. 1868/94 wordt als volgt gewijzigd:

1) het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 4 bis

Met ingang van het verkoopseizoen 2004/2005 bedraagt de minimumprijs voor aardappelen die bestemd zijn voor de productie van zetmeel 178,31 euro per ton.

Die prijs heeft betrekking op de aan de fabriek geleverde hoeveelheid aardappelen die nodig is voor de productie van één ton zetmeel.

De minimumprijs wordt aangepast aan het zetmeelgehalte van de aardappelen.”;

2) artikel 5 wordt vervangen door:

„Artikel 5

Aan de aardappelzetmeelfabrikanten wordt een premie van 22,25 euro per geproduceerde ton zetmeel verleend voor

ten hoogste het in artikel 2, lid 2, bedoelde individuele contingent, mits zij de aardappelproducenten die in artikel 4 bis genoemde minimumprijs betaald hebben voor alle aardappelen die nodig zijn voor de productie van dat individuele contingent aan zetmeel.”;

3) artikel 7 wordt vervangen door:

„Artikel 7

Deze verordening geldt niet voor de productie van aardappelzetmeel door bedrijven die niet onder artikel 2, lid 2, van deze verordening vallen en die aardappelen aankopen waarvoor de producenten de in artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers (*) bedoelde betaling niet ontvangen.

(*) PB L 270 van 21.10.2003, blz. 1.”.

Artikel 149

Wijzigingen in Verordening (EG) nr. 1251/1999

Verordening (EG) nr. 1251/1999 wordt als volgt gewijzigd:

1) in artikel 4, lid 3 wordt het eerste streepje vervangen door:

„voor eiwithoudende gewassen:

— 63,00 euro/t vanaf verkoopseizoen 2004/2005.”;

2) in artikel 4, lid 4 wordt het bedrag „19 euro/t” vervangen door „24 euro/t”;

3) in artikel 5 wordt

a) de eerste alinea vervangen door:

„Voor met durumtarwe ingezaaide oppervlakten in de in bijlage II vermelde traditionele productiegebieden wordt voor het verkoopseizoen 2004/2005 een toeslag van 313 euro/ha op de areaalbetaling uitgekeerd tot het in bijlage III vastgestelde maximumareaal.”;

b) de vierde alinea vervangen door:

„In andere dan de in bijlage II bedoelde gebieden met een goed ingeburgerde productie van durumtarwe wordt voor het verkoopseizoen 2004/2005 een specifiek steunbedrag van 93 euro/ha verleend voor ten hoogste het in bijlage IV aangegeven aantal hectaren.”.

*Artikel 150***Wijzigingen van Verordening (EG) nr. 1254/1999**

Verordening (EG) nr. 1254/1999 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) in artikel 10, lid 1, tweede alinea, wordt het percentage „20 %” vervangen door „40 %”;
- 2) in bijlage I wordt het getal voor Oostenrijk in de tabel aangaande de speciale premie vervangen door „373 400”;
- 3) in bijlage II worden in de tabel voor de zoekkoepremie de getallen voor Oostenrijk en Portugal vervangen door respectievelijk „375 000” en „416 539”.

*Artikel 151***Wijzigingen van Verordening (EG) nr. 1673/2000**

Verordening (EG) nr. 1673/2000 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:
    - a) lid 2, onder a), wordt vervangen door:

„a) „landbouwer”: de landbouwer als gedefinieerd in artikel 2, onder a), van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers (*);

(*) PB L 270 van 21.10.2003, blz. 1.”;
  - b) in lid 3 wordt „Verordening (EG) nr. 1251/1999” vervangen door „artikel 52 van Verordening (EG) nr. 1782/2003”;
- 2) in artikel 5, lid 2, eerste en tweede streepje, wordt „artikel 5 bis van Verordening (EG) nr. 1251/1999” vervangen door „artikel 52 van Verordening (EG) nr. 1782/2003”;

*Artikel 152***Wijzigingen in andere verordeningen**

De volgende bepalingen worden geschrapt:

- a) artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2358/71,

- b) de artikelen 3 tot en met 25 van Verordening (EG) nr. 1254/1999,
- c) de artikelen 3 tot en met 11 van Verordening (EG) nr. 2529/2001.

*Artikel 153***Intrekkingen**

1. Verordening (EEG) nr. 3508/92 wordt ingetrokken, maar blijft van toepassing voor de rechtstreekse betalingen in verband met de kalenderjaren vóór 2005.
2. Verordening (EG) nr. 1017/94 wordt met ingang van 1 januari 2005 ingetrokken.
3. De Verordeningen (EG) nr. 1577/96 en (EG) nr. 1251/1999 worden ingetrokken, maar blijven van toepassing voor het verkoopseizoen 2004/2005.
4. Verordening (EG) nr. 1259/1999 wordt per 1 mei 2004 ingetrokken. Evenwel blijven de artikelen 2 bis en 11, alsmede, voor de toepassing van die artikelen, de bijlage van toepassing tot en met 31 december 2005. Voorts blijven de artikelen 3, 4 en 5, alsmede, voor de toepassing van die artikelen, de bijlage van Verordening (EG) nr. 1259/1999 van toepassing tot en met 31 december 2004.
5. Alle verwijzingen naar de ingetrokken verordeningen gelden als verwijzingen naar deze verordening.

*Artikel 154***Overgangsbepalingen voor de vereenvoudigde regeling**

Wanneer een lidstaat de bij artikel 2 bis van Verordening (EG) nr. 1259/1999 ingestelde vereenvoudigde regeling toepast, gelden de navolgende bepalingen:

- a) 2003 is het laatste jaar waarin nieuwe aanvragen om deelneming kunnen worden ingediend;
- b) de deelnemers blijven tot en met 2005 het in het kader van de vereenvoudigde regeling vastgestelde bedrag ontvangen;
- c) titel II, hoofdstukken 1 en 2, van de onderhavige verordening geldt gedurende de deelneming aan de vereenvoudigde regeling niet voor de in het kader van die regeling verleende bedragen;
- d) de landbouwers die deelnemen aan de vereenvoudigde regeling, kunnen de bedrijfstoelage niet aanvragen zolang zij aan de vereenvoudigde regeling deelnemen. In geval van een aanvraag om toepassing van de bedrijfstoelageregeling wordt het in het kader van de vereenvoudigde regeling verleende bedrag opgenomen in het in artikel 40 van de onderhavige verordening bedoelde referentiebedrag en berekend en aangepast overeenkomstig titel III, hoofdstuk 2, van de onderhavige verordening.

*Artikel 155***Andere overgangsbepalingen**

Verdere maatregelen die nodig zijn ter vergemakkelijking van de overgang van de regelingen van de in de artikelen 152 en 153 genoemde verordeningen naar de bij de onderhavige verordening vastgestelde regelingen, en met name maatregelen die verband houden met de toepassing van de artikelen 4 en 5 en de bijlage van Verordening (EG) nr. 1259/1999 en artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1251/1999, en maatregelen betreffende de in artikel 86 bedoelde verbeteringsprogramma's, kunnen worden vastgesteld volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure. De in de artikelen 152 en 153 bedoelde verordeningen en artikelen blijven van toepassing voor de vaststelling van de in bijlage VII bedoelde referentiebedragen.

*Artikel 156***Inwerkingtreding en toepassing**

1. Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 september 2003.

Voor de Raad
De voorzitter
G. ALEMANNIO

2. Zij is van toepassing vanaf de datum van inwerkingtreding, met de volgende uitzonderingen:

- a) De hoofdstukken 4 en 5 van titel II blijven van toepassing op aanvragen voor rechtstreekse betalingen voor de kalenderjaren vanaf 2005. Artikel 28, lid 2, is echter met ingang van 1 januari 2004 van toepassing op aanvragen voor betalingen uit hoofde van titel IV, hoofdstukken 1 tot en met 7.
- b) De hoofdstukken 1, 2, 3, en 6 van titel IV en artikel 149 zijn met ingang van het verkoopseizoen 2004/2005 van toepassing.
- c) Titel IV, hoofdstukken 4, 5 en 7, en artikel 150 zijn met ingang van 1 januari 2004 van toepassing.
- d) Titel II, hoofdstuk 1, artikel 20, titel III, titel IV, hoofdstukken 8, 10, 11, 12 en 13, en artikel 147 zijn met ingang van 1 januari 2005 van toepassing, behalve artikel 147, lid 3, onder d) dat van toepassing is met ingang van 1 april 2003.
- e) Titel IV, hoofdstuk 9, is met ingang van het verkoopseizoen 2005/2006 van toepassing.
- f) De artikelen 151 en 152 zijn met ingang van 1 januari 2005 van toepassing, met uitzondering van artikel 152, onder a), dat met ingang van het verkoopseizoen 2005/2006 van toepassing is.

BIJLAGE I

Lijst van steunregelingen die voldoen aan de criteria van artikel 1

Sector	Rechtsgrond	Opmerkingen
Bedrijfstoelage	Titel III van deze verordening	Ontkoppelde betaling (zie bijlage VI) (*)
Durumtarwe	Titel IV, hfdst. 1, van deze verordening	Areaalsteun (kwaliteitspremie)
Eiwithoudende gewassen	Titel IV, hfdst. 2, van deze verordening	Areaalsteun
Rijst	Titel IV, hfdst. 3, van deze verordening	Areaalsteun
Noten	Titel IV, hfdst. 4, van deze verordening	Areaalsteun
Energiegewassen	Titel IV, hfdst. 5, van deze verordening	Areaalsteun
Aardappelzetmeel	Titel IV, hfdst. 6, van deze verordening	Productiesteun
Melk en zuivelproducten	Titel IV, hfdst. 7 van deze verordening	Melkpremie en extra betaling
Akkerbouwgewassen in Finland en bepaalde regio's van Zweden	Titel IV, hfdst. 8 van deze verordening (**) (****)	Specifieke regionale steun voor akkerbouwgewassen
Zaaizaad	Titel IV, hfdst. 9 van deze verordening (**) (****)	Productiesteun
Akkerbouwgewassen	Titel IV, hfdst. 10 van deze verordening (***) (****)	Areaalsteun, met inbegrip van de braakleggingsbetalingen, de kuilgrasbetalingen, de aanvullende bedragen (**), de toeslag en het specifieke steunbedrag voor durumtarwe
Schape en geiten	Titel IV, hfdst. 11 van deze verordening (***) (****)	Ooien- en geitenpremie, aanvullende premie en bepaalde extra betalingen
Rundvlees	Titel IV, hfdst. 12 van deze verordening (****)	Speciale premie (***), seizoencorrectiepremie, zoogkoeienpremie (ook indien deze voor vaarzen wordt uitbetaald, met inbegrip van de aanvullende nationale zoogkoeienpremie indien deze wordt medegefinancierd (***) , slachtpremie (***), extensiveringsbedrag en extra betalingen
Zaadragende leguminosen	Titel IV, hfdst. 13 van deze verordening (****)	Areaalsteun
Specifieke soorten landbouw en kwaliteitsproductie	Artikel 69 van deze verordening (****)	
Gedroogde voedergewassen	Artikel 71, lid 2, tweede alinea, van deze verordening (****)	
Regeling voor kleine landbouwers	Artikel 2 bis van Verordening (EG) nr. 1259/1999	Areaalsteun die als overgangsmaatregel wordt verleend aan landbouwers die minder dan 1 250 euro ontvangen
Olijfolie	Artikel 5, lid 1, van Verordening nr. 136/66/EEG	Productiesteun

Sector	Rechtsgrond	Opmerkingen
Zijderupsen	Artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 845/72	Steun ter bevordering van de zijderupsenteelt
Bananen	Artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 404/93	Productiesteun
Rozijnen en krenten	Artikel 7, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2201/96	Areaalsteun
Tabak	Artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2075/92	Productiesteun
Hop	Artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 1696/71	Areaalsteun
	Verordening (EG) nr. 1098/98	Alleen de steun voor het tijdelijk uit productie nemen van hoppercelen
POSEIDOM	Artikelen 9 (**)(****), artikel 12, lid 2, en artikel 16 van Verordening (EG) nr. 1452/2001	Sectoren: rundvlees, suiker; groene vanille
POSEIMA	Artikelen 13 (**)(****), 16, 17 en 28, lid 1, artikelen 21, 22, leden 2 tot en met 4 (**)(****) en 7, artikelen 27, 29 en 30, leden 1, 2 en 4 van Verordening (EG) nr. 1453/2001	Sectoren: rundvlees, melk; aardappelen; suiker; teenwilgen; ananas; tabak; pootaardappelen, cichorei en thee
POSEICAN	Artikelen 5 (**)(****), 9 en 14 van Verordening (EG) nr. 1454/2001	Sectoren: rundvlees, schapen- en geitenvlees, aardappelen
Egeïsche Eilanden	Artikelen 6 (**)(****), 8, 11 en 12 van Verordening (EEG) nr. 2019/93	Sectoren: rundvlees aardappelen; olijven; honing

(*) Met ingang van 1.1.2005 of later in geval van toepassing van artikel 71. Voor 2004, of later in geval van toepassing van artikel 71, vallen de in bijlage VI vermelde rechtstreekse betalingen onder bijlage I, met uitzondering van gedroogde voedergewassen.

(**) Bij toepassing van artikel 70.

(***) Bij toepassing van de artikelen 66, 67 en 68.

(****) Bij toepassing van artikel 69.

(*****) Bij toepassing van artikel 71.

BIJLAGE II

Nationale maxima als bedoeld in artikel 12, lid 2

(in miljoenen euro)

Lidstaat	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
België	4,7	6,2	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7
Denemarken	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Duitsland	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Griekenland	40,4	53,9	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4
Spanje	55,1	74,3	92,9	92,9	92,9	92,9	92,9	92,9
Frankrijk	51,4	68,7	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9
Ierland	15,3	20,4	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5
Italië	62,3	83,7	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6
Luxemburg	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Nederland	6,8	9,2	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5
Oostenrijk	12,4	17,1	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3
Portugal	11,3	15,4	19,2	19,2	19,2	19,2	19,2	19,2
Finland	8,0	10,8	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6
Zweden	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Verenigd Koninkrijk	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5

BIJLAGE III

Uit de regelgeving voorvloeiende beheerseisen als bedoeld in de artikelen 3 en 4

A. Van toepassing met ingang van 1.1.2005*Milieu*

1.	Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1)	Artikelen 3, 4 (leden 1, 2 en 4), 5, 7 en 8
2.	Richtlijn 80/68/EEG van de Raad van 17 december 1979 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen (PB L 20 van 26.1.1980, blz. 43)	Artikelen 4 en 5
3.	Richtlijn 86/278/EEG van de Raad van 12 juni 1986 betreffende de bescherming van het milieu, in het bijzonder de bodem, bij het gebruik van zuiveringszand in de landbouw (PB L 181 van 4.7.1986, blz. 6)	Artikel 3
4.	Richtlijn 91/676/EEG van de Raad van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreinigingen door nitraten uit agrarische bronnen (PB L 375 van 31.12.1991, blz. 1)	Artikelen 4 en 5
5.	Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7)	Artikelen 6, 13, 15 en 22, onder b)

*Volksgezondheid en diergezondheid
Identificatie en registratie van dieren*

6.	Richtlijn 92/102/EEG van de Raad van 27 november 1992 met betrekking tot de identificatie en de registratie van dieren (PB L 355 van 5.12.1992, blz. 32)	Artikelen 3, 4 en 5
7.	Verordening (EG) nr. 2629/97 van de Commissie van 29 december 1997 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad inzake oormerken, bedrijfsregisters en paspoorten overeenkomstig de identificatie- en registratieregeling voor runderen (PB L 354 van 30.12.1997, blz. 19)	Artikelen 6 en 8
8.	Verordening (EG) nr. 1760/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake etikettering van rundvlees en rundvleesproducten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad (PB L 204 van 11.8.2000, blz. 1)	Artikelen 4 en 7

B. Van toepassing met ingang van 1.1.2006*Volksgezondheid, diergezondheid en gezondheid van planten*

9.	Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen (PB L 230 van 19.8.1991, blz. 1)	Artikel 3
10.	Richtlijn 96/22/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van beta-agonisten en tot intrekking van de Richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 3)	Artikelen 3, 4, 5 en 7
11.	Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden (PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1)	Artikelen 14, 15, 17 (lid 1), 18, 19 en 20
12.	Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën (PB L 147 van 31.5.2001, blz. 1).	Artikelen 7, 11, 12, 13 en 15

Kennisgeving van ziekten

13.	Richtlijn 85/511/EEG van de Raad van 18 november 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer (PB L 315 van 26.11.1985, blz. 11)	Artikel 3
14.	Richtlijn 92/119/EEG van 17 december 1992 van de Raad tot vaststelling van algemene communautaire maatregelen voor de bestrijding van bepaalde dierziekten en van specifieke maatregelen ten aanzien van de vesiculaire varkensziekte (PB L 62 van 15.3.1993, blz. 69)	Artikel 3
15.	Richtlijn 2000/75/EG van de Raad van 20 november 2000 tot vaststelling van specifieke bepalingen inzake de bestrijding en uitroeiing van bluetongue (PB L 327 van 22.12.2000, blz. 74)	Artikel 3

C. Van toepassing met ingang van 1.1.2007*Dierenwelzijn*

16.	Richtlijn 91/629/EEG van de Raad van 19 november 1991 tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van kalveren (PB L 340 van 11.12.1991, blz. 28)	Artikelen 3 en 4
17.	Richtlijn 91/630/EEG van de Raad van 19 november 1991 tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van varkens (PB L 340 van 11.12.1991, blz. 33)	Artikel 3 en 4, lid 1
18.	Richtlijn 98/58/EG van de Raad van 20 juli 1998 tot vaststelling van minimumnormen voor de bescherming van voor landbouwdoeleinden gehouden dieren (PB L 221 van 8.8.1998, blz. 23)	Artikel 4

BIJLAGE IV

Goede landbouw- en milieuconditie als bedoeld in artikel 5

Onderwerp	Normen
Bodemerosie: De bodem beschermen door middel van passende maatregelen	<ul style="list-style-type: none"> — Minimale bodembedekking — Minimaal landbeheer op basis van de specifieke omstandigheden ter plaatse — Instandhouding van terrassen
Organische stof in de bodem: Het gehalte van organische stof in de bodem handhaven door passende praktijken	<ul style="list-style-type: none"> — Normen voor vruchtwisseling in voorkomend geval — Stoppelbeheer op bouwland
Bodemstructuur: De bodemstructuur in stand houden door passende maatregelen	<ul style="list-style-type: none"> — Passend machinegebruik
Minimaal onderhoud: Zorgen voor een minimaal onderhoud en achteruitgang van habitats voorkomen	<ul style="list-style-type: none"> — Een minimale veebezetting en/of een passend regime — Bescherming van blijvend grasland — Instandhouding van landschapselementen — Verstruiking van de landbouwgrond door ongewenste vegetatie voorkomen

BIJLAGE V

Compatibele steunregelingen als bedoeld in artikel 26

Sector	Rechtsgrond	Opmerkingen
Rozijnen en krenten	Artikel 7, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2201/96	Areaalsteun
Tabak	Artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2075/92	Productiesteun
Hop	Artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 1696/71 Verordening (EG) nr. 1098/98	Areaalsteun Steun voor het tijdelijk uit productie nemen van hoppercelen en steun voor het definitief rooien ervan
Agromilieumaatregelen	Titel II, hoofdstuk VI (artikelen 22 t/m 24), en artikel 55, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1257/1999	Areaalsteun
Bosbouw	Artikel 31 en artikel 55, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1257/1999	Areaalsteun
Probleemgebieden en gebieden met specifieke beperkingen op milieugebied	Titel II, hoofdstuk V (artikelen 13 t/m 21), en artikel 55, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1257/1999	Areaalsteun
Olijfolie	Artikel 5, lid 1, van Verordening nr. 136/66/EEG	Productiesteun
Katoen	Artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1554/95	Productiesteun
Gedroogde voedergewassen	Artikelen 10 en 11 van Verordening (EG) nr. 603/95	Productiesteun
Citrusvruchten voor verwerking	Artikel 1 van Verordening (EG) nr. 2202/96	Productiesteun
Tomaten voor verwerking	Artikel 2 van Verordening (EG) nr. 2201/96	Productiesteun
Wijn	Artikelen 11 t/m 15 van Verordening (EG) nr. 1493/1999	Herstructureringssteun

BIJLAGE VI

Lijst van rechtstreekse betalingen in verband met de bedrijfsstoeslag als bedoeld in artikel 33

Sector	Rechtsgrond	Opmerkingen
Akkerbouwgewassen	Artikelen 2, 4 en 5 van Verordening (EG) nr. 1251/1999	Areaalbetalingen, met inbegrip van de braakleggingsbetalingen, kuilgrasbetalingen, de aanvullende bedragen en de toeslag en het specifieke steunbedrag voor durumtarwe (*)
Aardappelzetmeel	Artikel 8, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92	Betaling aan landbouwers die voor de zetmeelproductie bestemde aardappelen produceren
Zaaddragende leguminosen	Artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1577/96	Areaalsteun
Rijst	Artikel 6 van Verordening (EG) nr. 3072/95	Areaalsteun
Zaaizaad (*)	Artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2358/71	Productiesteun
Rundvlees	Artikelen 4, 5, 6, 10, 11, 13 en 14 van Verordening (EG) nr. 1254/1999	Speciale premie, seizoencorrectiepremie, zoekkoeienpremie (ook indien deze voor varzen wordt uitbetaald, met inbegrip van de aanvullende nationale zoekkoeienpremie indien deze wordt medegefinancierd), slachtpremie, extensiveringsbedrag en extra betalingen
Melk en zuivelproducten	Titel IV, hfdst. 7 van deze verordening	Melkpremie en extra betalingen (**)
Schapen en geiten	Artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2467/98; artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1323/90; artikelen 4 en 5 en artikel 11, lid 1 en lid 2, 1e, 2e en 4e streepje, van Verordening (EG) nr. 2529/2001	Ooien- en geitenpremie, aanvullende premie en bepaalde extra betalingen
POSEIDOM (*)	Artikel 9, lid 1, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 1452/2001	Sector: rundvlees
POSEIMA (*)	Artikel 13, leden 2 en 3, en artikel 22, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 1453/2001	Sector: rundvlees
POSEICAN (*)	Artikel 5, leden 2 en 3, en artikel 6, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 1454/2001	Sectoren: rundvlees; schapen en geiten
Egeïsche eilanden (*)	Artikel 6, leden 2 en 3, van Verordening (EEG) nr. 2019/93	Sector: rundvlees
Gedroogde voedergewassen	Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 603/95	Steun voor verwerkte producten (zoals toegepast overeenkomstig bijlage VII, onder D, van de onderhavige verordening)

(*) Behalve bij toepassing van artikel 70.

(**) Vanaf 2007, behalve bij toepassing van artikel 62.

BIJLAGE VII

Berekening van het in artikel 37 bedoelde bedrag**A. Arealsteun**

1. Indien een landbouwer areaalsteun heeft ontvangen, wordt het aantal hectaren tot twee cijfers achter de komma waarvoor respectievelijk in elk jaar van de referentieperiode een betaling is verleend, vermenigvuldigd met de volgende bedragen:

1.1. Voor granen, inclusief durumtarwe, oliehoudende zaden, eiwithoudende gewassen, lijnzaad, vezelvlas en -hennep, kuilgras en braaklegging:

- 63 euro/ton, vermenigvuldigd met de in artikel 4, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 bedoelde opbrengst zoals bepaald in het in het kalenderjaar 2002 voor de betrokken regio geldende regioplan.

Dit punt geldt onverminderd de bepalingen die door lidstaten zijn vastgesteld ter uitvoering van artikel 6, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1251/1999.

In afwijking van artikel 38 wordt voor vlas en hennep het gemiddelde berekend op basis van het aantal hectaren waarvoor in de kalenderjaren 2001 en 2002 een bedrag is verleend.

1.2. Voor rijst:

- 102 euro/ton, vermenigvuldigd met de volgende gemiddelde opbrengsten:

Lidstaat	Opbrengst (t/ha)
Spanje	6,35
Frankrijk	
— Europees grondgebied	5,49
— Guyana	7,51
Griekenland	7,48
Italië	6,04
Portugal	6,05

1.3. Voor zaaddragende leguminosen:

- voor linzen en kekers, 181 euro/ha
- voor wikke, respectievelijk 175,02 euro/ha in 2000, 176,60 euro/ha in 2001 en 150,52 euro/ha in 2002.

2. Indien een landbouwer de toeslag of het specifieke steunbedrag voor durumtarwe heeft ontvangen, wordt het aantal hectaren tot twee cijfers achter de komma waarvoor respectievelijk in elk jaar van de referentieperiode een dergelijke betaling is verleend, vermenigvuldigd met de volgende bedragen:

In de in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 1251/1999 en bijlage IV bij Verordening (EG) nr. 2316/1999 genoemde gebieden:

- 291 euro/ha voor de voor het kalenderjaar 2005 te verlenen bedrijfstoelage,
- 285 euro/ha voor de voor het kalenderjaar 2006 en verdere kalenderjaren te verlenen bedrijfstoelage.

In de in bijlage V bij Verordening (EG) nr. 2316/1999 genoemde gebieden:

- 46 euro/ha voor de voor het kalenderjaar 2005 te verlenen bedrijfstoelage.

3. Voor de toepassing van de bovengenoemde punten wordt onder „aantal hectaren” verstaan het vastgestelde aantal hectaren voor elke verschillende soort van in bijlage VI bij deze verordening genoemde areaalsteun (waarvoor aan alle in de regels voor de steunverlening vervatte voorwaarden is voldaan), rekening houdende met de toepassing van artikel 2, lid 4, en artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1251/1999. Voor rijst geldt in afwijking van artikel 6, lid 5, van Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad dat, indien in een lidstaat de met rijst beteelde oppervlakten in de referentieperiode groter waren dan het gegarandeerde maximumareaal van die lidstaat voor die periode, het bedrag per hectare proportioneel wordt verlaagd.

B. Betaling voor aardappelzetmeel

Indien een landbouwer de betaling voor aardappelzetmeel heeft ontvangen, wordt het bedrag berekend door het aantal tonnen waarvoor respectievelijk in elk jaar van de referentieperiode een dergelijke betaling is verleend, te vermenigvuldigen met 44,22 euro per ton aardappelzetmeel. De lidstaten berekenen het aantal voor de bedrijfstoeslag mee te rekenen hectaren naar evenredigheid van het aantal geproduceerde tonnen aardappelzetmeel waarvoor respectievelijk in elk jaar van de referentieperiode de bij artikel 8, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 vastgestelde steun is verleend, zulks binnen de grenzen van een basisareaal dat de Commissie vaststelt op basis van het door de lidstaten meegeedeelde aantal hectaren dat in de referentieperiode onder een teeltcontract viel.

C. Premies voor dieren en aanvullingen daarop

Indien een landbouwer premies voor dieren en/of aanvullingen daarop heeft ontvangen, wordt het bedrag berekend door het aantal vastgestelde dieren waarvoor respectievelijk in elk jaar van de referentieperiode een dergelijke betaling is verleend, te vermenigvuldigen met de bedragen per dier die voor het kalenderjaar 2002 zijn vastgesteld bij de desbetreffende artikelen die zijn vermeld in bijlage VI, rekening houdende met de toepassing van artikel 4, lid 4, artikel 7, lid 2, en artikel 10, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1254/1999 of van artikel 8, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2529/2001.

In afwijking van artikel 38 wordt het gemiddelde voor aanvullende betalingen voor schapen en geiten die op basis van artikel 11, lid 2, eerste, tweede en vierde streepje van Verordening (EG) nr. 2529/2001 worden verleend, berekend op basis van het aantal dieren waarvoor in het kalenderjaar 2002 betaling is verleend.

De betalingen op grond van artikel 4, lid 2, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1254/1999, worden evenwel niet in aanmerking genomen.

In afwijking van artikel 38 geldt bovendien, bij de toepassing van artikel 32, leden 11 en 12, van Verordening (EG) nr. 2342/1999 van de Commissie en van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1458/2001 van de Commissie, dat het aantal dieren waarvoor een betaling is verleend in het jaar gedurende hetwelke de maatregelen werden toegepast en dat in aanmerking dient te worden genomen bij de berekening van het referentiebedrag, niet hoger mag zijn dan het gemiddelde aantal dieren waarvoor een betaling is verleend gedurende het jaar/de jaren waarin die maatregelen niet werden toegepast.

D. Gedroogde voedergewassen

Indien een landbouwer voedergewassen heeft geleverd in het kader van een contract als bedoeld in artikel 9, onder c), van Verordening (EG) nr. 603/95, of een aangifte van de oppervlakten als bedoeld in artikel 10 van die verordening heeft gedaan, berekenen de lidstaten het in het referentiebedrag op te nemen bedrag naar evenredigheid van het aantal geproduceerde tonnen gedroogde voedergewassen waarvoor de bij artikel 3 van die verordening vastgestelde steun respectievelijk in elk jaar van de referentieperiode is verleend, zulks binnen de grenzen van de volgende maxima, uitgedrukt in miljoenen euro:

Lidstaat	Maximum voor voedergewassen die zijn verwerkt tot producten als bedoeld in artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 603/95 (kunstmatig gedroogde voedergewassen)	Maximum voor voedergewassen die zijn verwerkt tot producten als bedoeld in artikel 3, lid 3, van Verordening (EG) nr. 603/95 (in de zon gedroogde voedergewassen)	Totaal maximum
BLEU	0,049		0,049
Denemarken	5,424		5,424
Denemarken	11,888		11,888
Griekenland	1,101		1,101
Spanje	42,124	1,951	44,075
Frankrijk	41,155	0,069	41,224
Ierland	0,166		0,166

Lidstaat	Maximum voor voedergewassen die zijn verwerkt tot producten als bedoeld in artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 603/95 (kunstmatig gedroogde voedergewassen)	Maximum voor voedergewassen die zijn verwerkt tot producten als bedoeld in artikel 3, lid 3, van Verordening (EG) nr. 603/95 (in de zon gedroogde voedergewassen)	Totaal maximum
Italië	17,999	1,586	19,585
Nederland	6,804		6,804
Oostenrijk	0,070		0,070
Portugal	0,102	0,020	0,122
Finland	0,019		0,019
Zweden	0,232		0,232
Verenigd Koninkrijk	1,950		1,950

De lidstaten berekenen het aantal voor de referentiebedragen mee te rekenen hectaren naar evenredigheid van het aantal geproduceerde tonnen gedroogde voedergewassen waarvoor de bij artikel 3 van Verordening (EG) nr. 603/95 vastgestelde steun is verleend, respectievelijk, in elk jaar van de referentieperiode en binnen de grenzen van een basisareaal dat de Commissie vaststelt op basis van het door de lidstaten meegedeelde aantal hectaren dat in de referentieperiode onder een teeltcontract of een aangifte van oppervlakten viel.

E. Regionale steun

In de betrokken regio's worden de volgende bedragen opgenomen in de berekening van het referentiebedrag:

- 24 euro/ton, vermenigvuldigd met de voor de areaalbetalingen voor granen, oliehoudende zaden, lijnzaad en vezelvlas en -hennep gebruikte opbrengsten, in de in artikel 4, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 bedoelde regio's;
- het bedrag per dier als vastgesteld bij artikel 9, lid 1, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 1452/2001, artikel 13, leden 2 en 3, en artikel 22, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 1453/2001 en artikel 5, leden 2 en 3, en artikel 6, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 1454/2001, vermenigvuldigd met het aantal dieren waarvoor in 2002 een dergelijke betaling is verleend;
- het bedrag per dier als vastgesteld bij artikel 6, leden 2 en 3, van Verordening (EEG) nr. 2019/93, vermenigvuldigd met het aantal dieren waarvoor in 2002 een dergelijke betaling is verleend.

F. Steun voor zaaizaad

Indien een landbouwer steun bij de productie van zaaizaad heeft ontvangen, wordt het bedrag berekend door het aantal geproduceerde tonnen waarvoor respectievelijk in elk jaar van de referentieperiode een dergelijke betaling is verleend, te vermenigvuldigen met het op grond van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2358/71 vastgestelde bedrag per ton. De lidstaten berekenen het aantal voor de bedrijfstoelag mee te rekenen hectaren naar evenredigheid van de voor certificering in aanmerking genomen oppervlakte waarvoor respectievelijk in elk jaar van de referentieperiode de in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2358/71 bedoelde steun is verleend, zulks binnen de grenzen van een basisareaal dat de Commissie vaststelt op basis van de totale voor certificering in aanmerking genomen oppervlakte die aan de Commissie gemeld is overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 3083/73. Onder die totale oppervlakte valt niet de voor certificering in aanmerking genomen oppervlakte voor rijst (*Oryza sativa* L.), spelt (*Triticum Spelta* L.), vezelvlas en olievlas (*Linum usitatissimum* L.) en hennep (*Cannabis sativa* L.), die reeds aangemeld is in de context van akkerbouwgewassen.

BIJLAGE VIII

Nationale maxima als bedoeld in artikel 41

(in miljoenen euro)

Lidstaten	2005	2006	2007 en verdere jaren
België	411	411	528
Denemarken	838	838	996
Duitsland	4 479	4 479	5 468
Griekenland	837	834	856
Spanje	3 244	3 240	3 438
Frankrijk	7 199	7 195	8 055
Ierland	1 136	1 136	1 322
Italië	2 539	2 530	2 882
Luxemburg	27	27	37
Nederland	386	386	779
Oostenrijk	613	613	711
Portugal	452	452	518
Finland	467	467	552
Zweden	612	612	729
Verenigd Koninkrijk	3 350	3 350	3 868

BIJLAGE IX

Lijst van akkerbouwgewassen als bedoeld in artikel 66

GN code	Omschrijving
I. GRANEN	
1001 10 00	Durumtarwe
1001 90	Andere tarwe en mengkoren anders dan durumtarwe
1002 00 00	Rogge
1003 00	Gerst
1004 00 00	Haver
1005	Maïs
1007 00	Graansorgho
1008	Boekweit, gierst (andere dan sorgho) en kanariezaad; andere granen
0709 90 60	Suikermaïs
II. OLIEHOUDENDE ZADEN	
1201 00	Sojabonen
ex 1205 00	Raapzaad
ex 1206 00 10	Zonnebloempitten
III. EIWITHOUDENDE GEWASSEN	
0713 10	Erwten
0713 50	Paarden- en duivenbonen
ex 1209 29 50	Niet-bittere lupinen
IV. VLAS	
ex 1204 00	Lijnzaad (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
ex 5301 10 00	Vlas, ruw of geroot, geteeld voor vezels (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
V. HENNEP	
ex 5302 10 00	Hennep, ruw of geroot, geteeld voor vezels (<i>Cannabis sativa</i> L.)

BIJLAGE X

Traditionele productiegebieden voor durumtarwe als bedoeld in artikel 74

GRIEKENLAND

„Nomoi” (prefecturen) van de volgende regio's

Centraal Griekenland

Peloponnesos

Ionische Eilanden

Thessalië

Macedonië

Egeïsche Eilanden

Thracië

SPANJE

Provincies

Almería

Badajoz

Burgos

Cádiz

Córdoba

Granada

Huelva

Jaén

Málaga

Navarra

Salamanca

Sevilla

Toledo

Zamora

Zaragoza

OOSTENRIJK

Pannonië:

1. Gebieden die vallen onder de Bezirksbauernkammern (districtslandbouwschappen)

2046 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2054 Baden

2062 Bruck/Leitha-Schwechat

2089 Baden

2101 Gänserndorf

2241 Hollabrunn

2275 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2305 Korneuburg

2321 Mistelbach

2330 Krems/Donau

2364 Gänserndorf

2399 Mistelbach

2402 Mödling

2470 Mistelbach

2500 Hollabrunn

2518 Hollabrunn

2551 Bruck/Leitha-Schwechat
2577 Korneuburg
2585 Tullnersfeld-Klosterneuburg
2623 Wr. Neustadt
2631 Mistelbach
2658 Gänserndorf

2. *Gebieden die vallen onder de Bezirksreferate (districtsservicekantoren)*

3018 Neusiedl/See
3026 Eisenstadt
3034 Mattersburg
3042 Oberpullendorf

3. *Gebieden die vallen onder het Landwirtschaftskammer (regionaal landbouwschap)*

1007 Wenen

FRANKRIJK

Regio's

Midi-Pyrénées

Provence-Alpes-Côte d'Azur

Languedoc-Roussillon

Departementen (*)

Ardèche

Drôme

ITALIË

Regio's

Abruzzen

Basilicata

Calabrië

Campanië

Lazio

Marche

Molise

Umbrië

Apulië

Sardinië

Sicilië

Toscane

PORTUGAL

Districten

Santarém

Lissabon

Setúbal

Portalegre

Évora

Beja

Faro.

(*) Elk van deze departementen kan bij een van de bovengenoemde regio's worden gevoegd.

BIJLAGE XI

Lijst van de in artikel 99 bedoelde zaadsoorten

		(EUR/100 kg)
GN code	Omschrijving	Steunbedrag
	1. Ceres	
1001 90 10	<i>Triticum spelta</i> L.	14,37
1006 10 10	<i>Oryza sativa</i> L. ⁽¹⁾	
	— langkorrelige rassen waarbij de lengte van de korrel groter is dan 6,0 millimeter en de verhouding tussen de lengte en de breedte van de korrel ten minste gelijk is aan 3,	17,27
	— andere rassen waarbij de lengte van de korrel groter dan wel kleiner is dan wel gelijk is aan 6,0 millimeter en de verhouding tussen de lengte en de breedte van de korrel kleiner is dan 3.	14,85
	2. Oleagineae	
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (vezelvlas)	28,38
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (olievlas)	22,46
ex 1207 99 10	<i>Cannabis sativa</i> L. ⁽²⁾ (rassen met een tetrahydrocannabinolgehalte van ten hoogste 0,2 %)	20,53
	3. Gramineae	
ex 1209 29 10	<i>Agrostis canina</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis stolonifera</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis capillaris</i> L.	75,95
ex 1209 29 80	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv. ex J.S. en K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	<i>Dactylis glomerata</i> L.	52,77
ex 1209 23 80	<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	<i>Festuca ovina</i> L.	43,59
1209 23 11	<i>Festuca pratensis</i> Huds.	43,59
1209 23 15	<i>Festuca rubra</i> L.	36,83
ex 1209 29 80	<i>Festulolium</i>	32,36
1209 25 10	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	21,13
1209 25 90	<i>Lolium perenne</i> L.	30,99
ex 1209 29 80	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth	21,13
ex 1209 29 80	<i>Phleum Bertolinii</i> (DC)	50,96
1209 26 00	<i>Phleum pratense</i> L.	83,56
ex 1209 29 80	<i>Poa nemoralis</i> L.	38,88
1209 24 00	<i>Poa pratensis</i> L.	38,52
ex 1209 29 10	<i>Poa palustris</i> and <i>Poa trivialis</i> L.	38,88
	4. Leguminosae	
ex 1209 29 80	<i>Hedysarum coronarium</i> L.	36,47
ex 1209 29 80	<i>Medicago lupulina</i> L.	31,88
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (ecotypes)	22,10
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (variëteiten)	36,59

		(EUR/100 kg)
GN code	Omschrijving	Steunbedrag
ex 1209 29 80	<i>Onobrichis viciifolia</i> Scop.	20,04
ex 0713 10 10	<i>Pisum sativum</i> L. (partim) (voedererwten)	0
ex 1209 22 80	<i>Trifolium alexandrinum</i> L.	45,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium hybridum</i> L.	45,89
ex 1209 22 80	<i>Trifolium incarnatum</i> L.	45,76
1209 22 10	<i>Trifolium pratense</i> L.	53,49
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L.	75,11
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L. var. <i>giganteum</i>	70,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium resupinatum</i> L.	45,76
ex 0713 50 10	<i>Vicia faba</i> L. (partim) (paarden- en duivenbonen)	0
ex 1209 29 10	<i>Vicia sativa</i> L.	30,67
ex 1209 29 10	<i>Vicia villosa</i> Roth.	24,03

(¹) Voor het meten van de rijstkorrels wordt volwitte rijst gebruikt; de meting gebeurt als volgt:

- i) er wordt een representatief monster uit de partij genomen;
- ii) het monster wordt zodanig gesorteerd dat alleen de volledige korrels, waaronder ook de onrijpe korrels, overblijven;
- iii) er worden twee metingen verricht, elk op 100 korrels; vervolgens wordt het gemiddelde berekend;
- iv) het resultaat wordt uitgedrukt in millimeter, afgerond tot op 1 decimaal.

(²) Het tetrahydrocannabinolgehalte (THC) van een ras wordt bepaald via analyse van een monster dat op constant gewicht is gebracht. Het gewicht aan THC mag voor het verlenen van de steun ten hoogste 0,2 % van het gewicht van het monster uitmaken. Dit monster bestaat uit het bovenste derde van een representatief aantal planten dat willekeurig is geplukt aan het einde van hun bloeiperiode en waarvan de stengels en de korrels zijn verwijderd.

VERORDENING (EG) Nr. 1783/2003 VAN DE RAAD

van 29 september 2003

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1257/1999 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 36 en 37,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Om de doelstellingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid als bepaald in artikel 33 van het Verdrag te verwezenlijken, moet het beleid voor plattelandontwikkeling worden versterkt door de reeks begeleidende maatregelen als bedoeld in Verordening (EG) nr. 1257/1999 ⁽⁴⁾ uit te breiden.
- (2) Aangezien jonge landbouwers een cruciale factor zijn in de ontwikkeling van plattelandgebieden, moet steun aan deze categorie landbouwers als een prioriteit worden beschouwd. Om de vestiging van jonge landbouwers en de aanpassing van de structuur van hun bedrijf te vergemakkelijken, moet de reeds verleende specifieke steun worden geïntensiveerd.
- (3) Een snellere doorvoering in de landbouw van veel-eisende normen die zijn gebaseerd op communautaire regelgeving inzake het milieu, de gezondheid van mens, dier of plant, het dierenwelzijn en de arbeidsveiligheid, dient te worden bevorderd. Deze normen kunnen nieuwe verplichtingen voor de landbouwers met zich brengen die aanleiding kunnen geven tot gederfde inkomsten of extra kosten. Er dient tijdelijke en degressieve steun aan de landbouwers te worden toegekend om een deel van de kosten als gevolg van het doorvoeren van dergelijke normen, te helpen dekken.
- (4) Naar aanleiding van de invoering van de maatregel „vol-doen aan normen” moet de steun die nu op grond van

Verordening (EG) nr. 1257/1999 aan landbouwers mag worden toegekend in verband met beperkende maatregelen voor de landbouw in gebieden waarvoor specifieke milieubeperkingen gelden, voortaan ook worden toegestaan in verband met beperkingen die voortvloeien uit de uitvoering van Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand ⁽⁵⁾ en Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna ⁽⁶⁾. Dienovereenkomstig kan een hoger niveau van steun onder bepaalde omstandigheden worden voorgesteld en zal de oppervlaktebeperking van 10 % alleen gelden voor de maatregel betreffende gebieden met specifieke handi-caps.

- (5) Via de systemen voor bedrijfsadvisering als bedoeld in Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers ⁽⁷⁾, moeten mogelijke verbeteringen op het gebied van de naleving van de in de regelgeving opgenomen normen op het gebied van het milieu, de gezondheid van mens, dier of plant en het dierenwelzijn, worden aangegeven en voorgesteld. Aan de landbouwers dient steun te worden toegekend om de kosten van dergelijke adviseringsdiensten te dekken.
- (6) De landbouwers moeten worden aangemoedigd hoge dierenwelzijnsnormen te hanteren. De werkingssfeer van het bestaande hoofdstuk over milieumaatregelen in de landbouw van Verordening (EG) nr. 1257/1999 moet worden uitgebreid om landbouwers die zich ertoe verbinden om in de veehouderij normen te hanteren die verder gaan dan de officiële minimumnormen, te steunen.
- (7) De ervaring heeft geleerd dat de reeks instrumenten voor de verbetering van de voedselkwaliteit in het kader van het plattelandontwikkelingsbeleid moet worden uitgebreid.
- (8) De landbouwers moeten worden aangemoedigd om aan communautaire of nationale voedselkwaliteitsregelingen deel te nemen. Deelneming aan dergelijke regelingen kan aanleiding geven tot extra kosten en verplichtingen

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 5.6.2003 (nog niet bekendgemaakt in het PB).

⁽²⁾ PB C 208 van 3.9.2003, blz. 64.

⁽³⁾ PB C 208 van 3.9.2003, blz. 27 (nog niet bekendgemaakt in het PB).

⁽⁴⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 80.

⁽⁵⁾ PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn (EG) nr. 807/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 36).

⁽⁶⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/62/EG (PB L 305 van 8.11.1997, blz. 42).

⁽⁷⁾ Zie bladzijde 1 van dit Publicatieblad.

die niet volledig door de markt worden gecompenseerd. Aan landbouwers die aan dergelijke regelingen deelnemen moet tijdelijke steun worden toegekend.

- (9) Het is belangrijk dat de consument zich meer bewust wordt van het bestaan van, en van de eigenschappen van, in het kader van communautaire of nationale voedselkwaliteitsregelingen geproduceerde producten. Aan producentengroeperingen moet steun worden toegekend om de consument te informeren en om de verkoop te bevorderen van producten die zijn geproduceerd met inachtneming van regelingen die door de lidstaten in het kader van hun plannen voor plattelandontwikkeling worden gesteund.
- (10) Voor de invoering van de nieuwe begeleidende maatregelen moet een aantal van de bestaande bepalingen worden verduidelijkt. Die verduidelijkingen betreffen voornamelijk de investeringen in landbouwbedrijven en de financiële bepalingen.
- (11) Gelet op het belang van innovatiebevordering in de sector voedselverwerking, moet de werkingssfeer van het bestaande hoofdstuk in Verordening (EG) nr. 1257/1999 inzake de verbetering van de verwerking en de afzet van landbouwproducten worden verruimd om steun te kunnen verlenen aan de ontwikkeling van innovatieve benaderingen bij voedselverwerking.
- (12) In dat hoofdstuk zijn de voorwaarden vastgelegd voor de subsidiabiliteit van investeringen ter verbetering van de verwerking en afzet van landbouwproducten, waaronder begrepen het voorschrift dat ondernemingen die dergelijke steun ontvangen reeds moeten voldoen aan minimumnormen inzake milieu, hygiëne en dierenwelzijn. Omdat kleine verwerkingsinrichtingen soms moeilijk aan dergelijke normen kunnen voldoen, moeten de lidstaten de gelegenheid krijgen een gedoogperiode toe te kennen met betrekking tot de subsidiabiliteitsvoorwaarden voor investeringen in kleine verwerkingsinrichtingen met het oog op het naleven van nieuwe normen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn.
- (13) De ecologische en maatschappelijke waarde van staatsbossen moet worden verbeterd; investeringssteun voor deze doeleinden moet mogelijk worden gemaakt, terwijl steun voor maatregelen tot verbetering van de economische exploitatie van deze bossen moet worden uitgesloten.
- (14) De ervaring tot op heden met de uitvoering van de programma's voor plattelandontwikkeling voor de periode 2000-2006 heeft aangetoond dat een aantal bepalingen van Verordening (EG) nr. 1257/1999 moet worden verduidelijkt en vereenvoudigd en dat een aantal steunbedragen moet worden aangepast. Het betreft daarbij voornamelijk de werkingssfeer en de precieze inhoud van de steun voor achtergebleven gebieden en gebieden met milieuproblemen, opleiding, bosbouw en bevordering van de aanpassing en de ontwikkeling van plattelandgebieden.

- (15) Verordening (EG) nr. 1257/1999 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 1257/1999 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) in artikel 5 wordt de huidige tekst lid 1 en worden volgende alinea's toegevoegd:
  - „2. De in lid 1 genoemde voorwaarden voor investeringssteun moeten op het tijdstip van het individuele besluit tot toekenning van steun zijn vervuld.
  3. Als evenwel wordt geïnvesteerd om te voldoen aan pas ingevoerde minimumnormen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn, mag steun worden toegekend om aan deze nieuwe normen te kunnen voldoen. In zulke gevallen mag extra tijd worden gegund aan landbouwers die meer tijd nodig hebben om specifieke problemen op te lossen die verband houden met het in acht nemen van deze minimumnormen. Uiterlijk op het einde van de investeringsperiode moet de landbouwer aan de relevante normen voldoen.”;
- 2) artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:
  - a) de tweede alinea wordt vervangen door:

„het totale steunbedrag, uitgedrukt in procenten van het in aanmerking komende investeringsvolume, bedraagt maximaal 40 % en in de probleemgebieden maximaal 50 %.”;
  - b) de volgende alinea wordt toegevoegd:

„Indien het gaat om investeringen door jonge boeren, in de zin van Hoofdstuk II, mogen deze percentages gedurende een periode van maximaal vijf jaar vanaf de vestiging maximaal 50 % en in de probleemgebieden maximaal 60 % bedragen. Aan de in artikel 8, lid 1, eerste streepje, vermelde leeftijdsvoorwaarde moet op het tijdstip van de vestiging voldaan worden.”;
- 3) artikel 8, lid 2, wordt vervangen door:
  - „2. De vestigingssteun kan omvatten:
    - a) een eenmalige premie tot het maximale in aanmerking komende bedrag, dat in de bijlage wordt vermeld, en
    - b) een rentesubsidie voor leningen ter dekking van de met de vestiging gemoeide kosten; de gekapitaliseerde waarde van de rentesubsidie mag niet hoger zijn dan de waarde van de premie.

Een steunbedrag van meer dan het in punt a) bedoelde maximumbedrag, maar van maximaal 30 000 euro, kan worden toegekend aan jonge landbouwers die, gedurende een periode van drie jaar volgend op de vestiging, gebruik maken van bedrijfsadviesdiensten in verband met de vestiging van hun bedrijf.”;

- 4) in de tweede alinea van artikel 9 wordt het eerste streepje vervangen door:

„— de landbouwers en andere personen die in de landbouw werkzaam zijn voor te bereiden op een kwalitatieve heroriëntering van de productie en op de toepassing van productiemethoden die verenigbaar zijn met landschapsbehoud en landschapsverbetering, milieubescherming, hygiënische normen en dierenwelzijn, alsmede hen de vaardigheden te laten verwerven die nodig zijn om hen in staat te stellen een economisch levensvatbaar landbouwbedrijf te beheren, en”;

- 5) in artikel 15; lid 3, wordt de tweede alinea vervangen door:

„Compenserende vergoedingen die hoger zijn dan het maximumbedrag, mogen worden toegekend op voorwaarde dat het gemiddelde van alle op het betreffende programmeringsniveau toegekende compenserende vergoedingen dit maximumbedrag niet overschrijft. De lidstaten mogen voor de berekening van het gemiddelde bedrag een combinatie van regionale programma's voorleggen. In deugdelijk gemotiveerde objectieve omstandigheden mag het gemiddelde bedrag worden verhoogd tot het in de bijlage vermelde bedrag.”;

- 6) artikel 16 wordt als volgt gewijzigd:

- a) lid 1 wordt vervangen door:

„1. Landbouwers voor wie beperkende maatregelen voor de landbouw gelden in gebieden met specifieke milieubeperkingen die het gevolg zijn van de uitvoering van de Richtlijnen 79/409/EEG (*) en 92/43/EEG (**), kunnen financiële compensatie krijgen voor kosten en inkomensverlies indien en voorzover deze compensatie nodig is om een oplossing te vinden voor de specifieke problemen die voortvloeien uit de uitvoering van deze richtlijnen.

(*) PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 807/2003 (PB L 122 van 6.5.2003, blz. 36).

(**) PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/62/EG (PB L 305 van 8.11.1997, blz. 42).”;

- b) lid 3 wordt vervangen door:

„3. De maximumbedragen die in aanmerking komen voor communautaire steun staan in de bijlage. Deze bedragen mogen in naar behoren gerechtvaardigde gevallen worden verhoogd om rekening te houden met specifieke problemen.

Een steunbedrag dat hoger is dan dit maximumbedrag mag worden toegekend gedurende een periode van maximaal vijf jaar vanaf de datum waarop de bepaling waarbij nieuwe beperkingen worden opgelegd een dwingende norm wordt overeenkomstig de communautaire regelgeving. Deze steun wordt jaarlijks verleend op degressieve basis en gaat het in de bijlage genoemde bedrag niet te boven.”;

- 7) in artikel 20 wordt de huidige tekst lid 1 en wordt het volgende lid toegevoegd:

„2. De totale oppervlakte van de in dit lid bedoelde gebieden mag niet meer bedragen dan 10 % van de totale oppervlakte van de betrokken lidstaat.”;

- 8) artikel 21 wordt geschrapt;

- 9) het volgende hoofdstuk wordt ingevoegd na hoofdstuk V van titel II:

„HOOFDSTUK V bis

VOLDOEN AAN NORMEN

Artikel 21 bis

De steun om landbouwers te helpen bij de aanpassing aan veeleisende normen die zijn gebaseerd op communautaire regelgeving inzake het milieu, de gezondheid van mens, dier of plant, het dierenwelzijn en de arbeidsveiligheid, draagt bij tot de verwezenlijking van de volgende doelstellingen:

- een snellere doorvoering van de veeleisende Gemeenschapsnormen door de lidstaten;
- de inachtneming van de normen door de landbouwers;
- het gebruik, door de landbouwers, van bedrijfsadviesdiensten als bedoeld in Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van steunregelingen voor producenten van bepaalde gewassen (*) om de prestaties van landbouwbedrijven te beoordelen en om aan te geven op welke punten verbeteringen moeten worden aangebracht ten aanzien van de naleving van de uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen als genoemd in die verordening.

(*) PB L 270 van 21.10.2003, blz. 1.

Artikel 21 ter

1. Aan landbouwers die veeleisende normen moeten toepassen die op communautaire regelgeving zijn gebaseerd en sinds kort in de nationale wetgeving zijn opgenomen, mag tijdelijke steun worden toegekend om de extra kosten en de gederfde inkomsten gedeeltelijk te vergoeden.

Voor lidstaten die artikel 16 toepassen, wordt aan landbouwers geen steun uit hoofde van dit hoofdstuk verleend voor het toepassen van normen gebaseerd op de in artikel 16 bedoelde communautaire wetgeving.

2. De steun mag worden toegekend gedurende een periode van maximaal vijf jaar vanaf de datum waarop de norm een dwingende norm wordt in overeenstemming met de communautaire regelgeving.

De steun mag slechts worden verleend indien de norm gepaard gaat met nieuwe verplichtingen of beperkingen voor de landbouw die een belangrijk effect hebben op de normale exploitatiekosten van het landbouwbedrijf en die een aanzienlijk aantal landbouwers betreffen.

Voor richtlijnen waarvan de uitvoeringstermijn is overschreden en die nog niet correct zijn uitgevoerd door de lidstaat, mag steun worden toegekend gedurende maximaal vijf jaar te rekenen vanaf 25 oktober 2003.

3. Er wordt geen steun betaald als het niet toepassen van een norm te wijten is aan veronachtzaming door de steunaanvragende landbouwer van een norm die reeds in nationale wetgeving is omgezet.

Artikel 21 quater

1. De steun wordt jaarlijks toegekend in de vorm van een forfaitair, degressief steunbedrag, met toepassing van een gelijkmatig verlagingpercentages. De lidstaten differentiëren het steunbedrag per norm naar gelang van de omvang van de verplichtingen die uit de toepassing van de norm voortvloeien. Het steunbedrag wordt vastgesteld op een zodanig niveau dat overcompensatie wordt voorkomen. Bij het vaststellen van de jaarlijkse steun worden investeringskosten niet in aanmerking genomen.

2. Het maximumsteunbedrag per jaar per bedrijf is vastgesteld in de bijlage.

Artikel 21 quinquies

1. Aan landbouwers mag steun worden toegekend als bijdrage in de kosten die voortvloeien uit het gebruik van bedrijfsadviseringsdiensten waarbij wordt nagegaan op welke punten de toepassing door de landbouwers van in de regelgeving opgenomen normen op het gebied van het milieu, de gezondheid van mens, dier of plant en het dierenwelzijn verbetering behoeft, en waar nodig verbeteringen worden voorgesteld.

2. De bedrijfsadviseringsdiensten waarvoor steun kan worden toegekend, moeten in overeenstemming zijn met het bepaalde in hoofdstuk III van titel II van Verordening (EG) nr. 1782/2003, alsook met de ter uitvoering daarvan vastgestelde bepalingen.

3. Het totale steunbedrag voor het gebruik van adviseerdiensten als bedoeld in lid 1, bedraagt maximaal 80 % van de subsidiabele kosten, waarbij het in de bijlage vastgestelde maximumbedrag niet mag worden overschreden.”;

10) hoofdstuk VI wordt vervangen door:

„HOOFDSTUK VI

MILIEUMAATREGELEN IN DE LANDBOUW EN DIERENWELZIJN

Artikel 22

Steunverlening voor landbouwproductiemethoden die zijn ontworpen met het oog op milieubescherming, natuurbeheer (milieumaatregelen in de landbouw), of verbetering van het dierenwelzijn levert een bijdrage aan de verwezenlijking van de communautaire beleidsdoelstellingen op het gebied van de landbouw, het milieu en het welzijn van landbouwhuisdieren.

Deze steun wordt verleend ter bevordering van:

- a) wijzen van gebruik van landbouwgrond die verenigbaar zijn met de bescherming en de verbetering van het milieu, het landschap en de kenmerkende elementen daarvan, de natuurlijke hulpbronnen, de bodem en de genetische verscheidenheid,
- b) een voor het milieu gunstige extensivering van de landbouw, en beheer van niet erg intensieve graslandsystemen,
- c) de instandhouding van milieuvormen met een grote natuurwaarde waar landbouw wordt beoefend en die worden bedreigd,
- d) de instandhouding van landschapselementen en van historische elementen op landbouwgrond,
- e) de toepassing van milieuplanning bij de agrarische bedrijfsvoering,
- f) de verbetering van het dierenwelzijn.

Artikel 23

1. Steun wordt toegekend aan landbouwers die voor een periode van ten minste vijf jaar verbintenissen aangaan op het gebied van milieumaatregelen in de landbouw of het dierenwelzijn. Zo nodig wordt voor bepaalde typen verbintenissen een langere periode bepaald met het oog op de effecten ervan op het milieu of het dierenwelzijn.

2. De verbintenissen op het gebied van milieumaatregelen in de landbouw en van dierenwelzijn moeten verder gaan dan de toepassing van de gebruikelijke goede landbouwmethoden, met inbegrip van diervriendelijke methoden.

Zij moeten betrekking hebben op dienstverlening waarin niet is voorzien in andere steunmaatregelen zoals die betreffende marktsteun of de compenserende vergoedingen.

Artikel 24

1. De steun voor verbintenissen op het gebied van milieumaatregelen in de landbouw of van het dierenwelzijn wordt jaarlijks toegekend en wordt berekend op basis van:

- a) de gedeelde inkomsten,
- b) de extra kosten die met de verbintenis zijn gemoeid, en
- c) de noodzaak een stimulans te geven.

Investeringskosten worden bij de berekening van het niveau van de jaarlijkse steun niet in aanmerking genomen. Kosten van niet-productieve investeringen die noodzakelijk zijn om een verbintenis na te komen, mogen bij de berekening van het niveau van de jaarlijkse steun wel in aanmerking worden genomen.

2. De maximumbedragen per jaar die voor communautaire steunverlening in aanmerking komen, zijn vastgesteld in de bijlage. Als de steun wordt berekend op basis van de oppervlakte, worden deze bedragen gebaseerd op de oppervlakte van het bedrijf waarvoor de verbintenissen op het gebied van milieumaatregelen in de landbouw gelden.”;

- 11) na hoofdstuk VI van titel II wordt het volgende hoofdstuk ingevoegd:

„HOOFDSTUK VI bis

VOEDSELKwaliteit*Artikel 24 bis*

Steun voor landbouwproductiemethoden om de kwaliteit van de landbouwproducten te verbeteren en voor de afzetbevordering van deze producten draagt bij tot de verwezenlijking van de volgende doelstellingen:

- a) de consument garanties bieden ten aanzien van de kwaliteit van het product of het toegepaste productieproces, in de vorm van de deelneming van landbouwers aan de in artikel 24 ter omschreven regelingen inzake de voedselkwaliteit;
- b) een meerwaarde realiseren voor primaire landbouwproducten en de marktkansen vergroten;
- c) de consument beter informeren over de beschikbaarheid en de specifieke kenmerken van die producten.

Artikel 24 ter

1. Er wordt steun toegekend aan landbouwers die op vrijwillige basis deelnemen aan communautaire of nationale voedselkwaliteitsregelingen, in het kader waarvan specifieke productievoorschriften worden opgelegd voor landbouwproducten van bijlage I bij het Verdrag, met uitzondering van visserijproducten, en die voldoen aan de voorwaarden van lid 2 en lid 3.

De steun betreft uitsluitend producten die bestemd zijn voor menselijke consumptie.

2. De kwaliteitsregelingen van de Gemeenschap uit hoofde van de volgende verordeningen en bepalingen komen voor steun in aanmerking:

- a) Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad van 14 juli 1992 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (*),
- b) Verordening (EEG) nr. 2082/92 van de Raad van 14 juli 1992 inzake de specificiteitscertificering voor landbouwproducten en levensmiddelen (**),
- c) Verordening (EEG) nr. 2092/91 van de Raad van 24 juni 1991 inzake de biologische productiemethode en aanduidingen dienaangaande op landbouwproducten en levensmiddelen (**),
- d) Titel VI betreffende in bepaalde gebieden voortgebrachte kwaliteitswijn van Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt (****).

3. Om voor steun in aanmerking te komen moeten de door de lidstaten erkende voedselkwaliteitsregelingen aan de onder a) tot en met e) genoemde criteria voldoen:

- a) De specificiteit van het in het kader van dergelijke regelingen geproduceerde eindproduct wordt bepaald door de toepassing van gedetailleerde voorschriften met betrekking tot de landbouwmethoden die het volgende moeten garanderen:
  - i) specifieke kenmerken met betrekking tot het productieproces, of
  - ii) een kwaliteitsniveau van het eindproduct dat aanzienlijk hoger ligt dan de handelsnormen voor het product, voor wat betreft de gezondheid van mens, dier of plant, het dierenwelzijn en de milieubescherming.
- b) De regelingen bevatten bindende productspecificaties en de inachtneming daarvan wordt gecontroleerd door een onafhankelijk controleorgaan.
- c) De regelingen staan open voor alle producenten.
- d) De regelingen zijn transparant en garanderen een volledige traceerbaarheid van de producten.
- e) De regelingen zijn afgestemd op de bestaande of op verwachte marktkansen.

4. Regelingen die uitsluitend zijn bedoeld voor een stringentere controle op de inachtneming van dwingende normen in het kader van de communautaire regelgeving of de nationale wetgeving, komen niet voor steun in aanmerking.

(*) PB L 208 van 24.7.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1).

(**) PB L 208 van 27.7.1992, blz. 9. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003.

(***) PB L 198 van 22.7.1991, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003.

(****) PB L 179 van 14.7.1999, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003.

Artikel 24 quater

1. De steun wordt betaald in de vorm van een jaarlijkse financiële stimulans tot het in de bijlage genoemde maximumbedrag per bedrijf. Het bedrag van de betaling wordt vastgesteld naar gelang van de vaste kosten die voortvloeien uit het deelnemen aan regelingen waarvoor steun wordt toegekend, en wordt vastgesteld op een zodanig niveau dat overcompensatie wordt voorkomen.

2. De steun wordt toegekend gedurende ten hoogste vijf jaar.

Artikel 24 quinquies

1. Aan producentengroeperingen wordt steun toegekend voor activiteiten die zijn bedoeld om de consument te informeren over en de afzet te bevorderen van de landbouwproducten of levensmiddelen waarop de in artikel 24 ter genoemde communautaire of nationale voedselkwaliteitsregelingen betrekking hebben en die op grond van de maatregel als bedoeld in de artikelen 24 bis, 24 ter en 24 quater, voor steun door de lidstaat zijn geselecteerd.

2. De steun heeft betrekking op activiteiten op het gebied van voorlichting, afzetbevordering en reclame.

3. De totale steun bedraagt maximaal 70 % van de subsidiabele kosten van de actie.”;

12) in artikel 25, lid 2, wordt het vierde streepje vervangen door:

„— ontwikkeling en toepassing van nieuwe technologieën.”;

13) aan artikel 26, lid 1, wordt de volgende alinea toegevoegd:

„Als evenwel wordt geïnvesteerd om te voldoen aan pas ingevoerde minimumnormen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn, mag steun worden toegekend om aan deze nieuwe normen te kunnen voldoen. In zulke gevallen mag extra tijd worden gegund aan kleine verwerkingsbedrijven die meer tijd nodig hebben om specifieke problemen op te lossen waarmee zij worden geconfronteerd bij het voldoen aan deze minimumnormen. De kleine verwerkingsbedrijven voldoen uiterlijk op het einde van de investeringsperiode aan de betreffende normen.”;

14) in artikel 29 wordt lid 3 vervangen door:

„3. Deze steun als bedoeld in de artikelen 30 en 32 wordt slechts toegekend voor bossen en gronden die eigendom zijn van particuliere personen of verenigingen daarvan, of van gemeenten of verenigingen daarvan. Deze beperking geldt niet voor de in artikel 30, lid 1, tweede streepje, bedoelde maatregelen voor investeringen in bossen, in het bijzonder om de ecologische of maatschappelijke waarde van die bossen te vergroten, noch voor de in artikel 30, lid 1, zesde streepje, bedoelde maatregelen.”;

15) in artikel 29 wordt lid 5 vervangen door:

„5. Krachtens dit hoofdstuk voorgestelde maatregelen in gebieden die in het kader van de communautaire actie ter bescherming van de bossen tegen brand, zijn ingedeeld bij de klasse zeer brandgevaarlijk of middelmatig brandgevaarlijk, moeten in overeenstemming zijn met de door de lidstaten voor deze gebieden vastgestelde plannen voor de bescherming van de bossen.”;

16) in artikel 30, lid 1, wordt het laatste streepje vervangen door:

„— het herstel van het productiepotentieel van bossen die door een natuurramp of brand zijn beschadigd, en het treffen van passende preventieve maatregelen.”;

17) artikel 31 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 wordt de tweede alinea vervangen door:

„Behalve uit steun ter dekking van de aanlegkosten kan deze steun tevens bestaan uit:

— een jaarlijkse premie per beboste hectare, ter dekking van de onderhoudskosten gedurende maximaal vijf jaar,

— een jaarlijkse premie per hectare ter dekking van de door de bebossing gederfde inkomsten gedurende een periode van maximaal 20 jaar voor de landbouwers of verenigingen van landbouwers die de grond vóór de bebossing ervan bewerkten, of voor welke andere privaatrechtelijke persoon ook.”;

b) lid 2 wordt vervangen door:

„2. Als de steun wordt toegekend voor de bebossing van landbouwgrond die het eigendom is van overheidsinstanties, dekt deze steun alleen de aanlegkosten. Indien de beboste grond wordt gepacht door een privaatrechtelijke persoon, mag de in lid 1, tweede alinea, bedoelde jaarlijkse premie worden toegekend.”;

c) in lid 3 wordt de tweede alinea vervangen door:

„In het geval van snelgroeiende soorten met korte omlooptijd wordt de steun voor bebossing alleen toegekend ter dekking van de aanlegkosten.”;

- 18) in artikel 33 wordt de tweede alinea als volgt gewijzigd:
- a) het derde en het vierde streepje worden vervangen door:
- „— de oprichting van bedrijfsadviseringsdiensten, als bedoeld in titel II, hoofdstuk III van Verordening (EG) nr. 1782/2003, bedrijfsverzorgingsdiensten en diensten ter ondersteuning van het bedrijfsbeheer voor de landbouw,
- de afzet van kwaliteitslandbouwproducten, met inbegrip van de instelling van kwaliteitsregelingen, als bedoeld in artikel 24 ter, leden 2 en 3;”
- b) het volgende streepje wordt toegevoegd:
- „— beheer van geïntegreerde strategieën voor plattelandsontwikkeling door plaatselijke partnerschappen.”;
- 19) aan de tweede alinea van artikel 34 worden de volgende twee streepjes toegevoegd:
- „— voorwaarden voor maatregelen inzake het voldoen aan normen (hoofdstuk V bis)
- voorwaarden voor maatregelen inzake voedselkwaliteit (hoofdstuk VI bis).”;
- 20) artikel 35, lid 1, wordt vervangen door:
- „1. De communautaire steun voor vervroegde uittreding (de artikelen 10, 11 en 12), probleemgebieden en gebieden met specifieke beperkingen op milieugebied (de artikelen 13 tot en met 21), voldoen aan normen (de artikelen 21 bis tot en met 21 quinquies), milieumaatregelen in de landbouw en dierenwelzijn (de artikelen 22, 23 en 24), voedselkwaliteit (de artikelen 24 bis tot en met 24 quinquies) en bebossing (artikel 31) wordt in de hele Gemeenschap gefinancierd uit de afdeling Garantie van het EOGFL.”;
- 21) in artikel 37, lid 3, wordt het tweede streepje vervangen door:
- „— maatregelen om onderzoekprojecten te ondersteunen of maatregelen die in aanmerking komen voor communautaire financiering op grond van Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied (*).
- (*) PB L 224 van 18.8.1990, blz. 19. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003.”;
- 22) in de tweede alinea van artikel 47, lid 2, wordt het laatste streepje vervangen door:
- „— bedraagt het medefinancieringspercentage van de Gemeenschap bij de programmering van maatregelen overeenkomstig de artikelen 22, 23 en 24 van deze verordening, maximaal 85 % in de gebieden van doelstelling 1, en maximaal 60 % in de overige gebieden.”;
- 23) aan artikel 51 wordt het volgende lid 5 toegevoegd:
- „5. Steunmaatregelen van de staten ter ondersteuning van landbouwers die zich aan veeleisende normen op basis van communautaire regelgeving inzake het milieu, de gezondheid van mens, dier of plant, het dierenwelzijn en de arbeidsveiligheid aanpassen, zijn verboden als zij niet voldoen aan de voorwaarden van de artikelen 21 bis, 21 ter en 21 quater. Aanvullende steun die de overeenkomstig artikel 21 quater vastgestelde maximumbedragen overschrijdt, mag echter worden toegekend om landbouwers te helpen te voldoen aan nationale wetgeving die verder gaat dan de normen van de Gemeenschap.
- Indien communautaire wetgeving ontbreekt, zijn steunmaatregelen van de staten ter ondersteuning van landbouwers die zich aan veeleisende normen op basis van communautaire regelgeving inzake het milieu, de gezondheid van mens, dier of plant, het dierenwelzijn en de arbeidsveiligheid aanpassen, verboden als zij niet voldoen aan de relevante voorwaarden van de artikelen 21 bis, 21 ter en 21 quater. Er kan echter aanvullende steun boven de in artikel 21 quater bedoelde maximumbedragen worden toegekend als dat op grond van lid 1 van dat artikel gerechtvaardigd is.”;
- 24) de bijlage wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 september 2003.

Voor de Raad
De voorzitter
G. ALEMANNI

BIJLAGE

„BIJLAGE

TABEL MET BEDRAGEN

Artikel	Aard van de steun	Bedrag in EUR	
Artikel 8, lid 2	Vestigingssteun	25 000	
Artikel 12, lid 1	Vervroegde uittrekking	15 000 (*) 150 000 3 500 35 000	per cedent en per jaar totaalbedrag per cedent per werknemer en per jaar totaalbedrag per werknemer
Artikel 15, lid 3	Minimale compenserende vergoeding	25 (**)	per hectare gebruikte landbouwgrond
	Maximale gemiddelde compenserende vergoeding	200	per hectare gebruikte landbouwgrond
	Maximale gemiddelde compenserende vergoeding	250	per hectare gebruikte landbouwgrond
Artikel 16	Maximale betaling	200	per hectare
	Initiële maximale betaling	500	per hectare
Artikel 21 <i>quater</i>	Maximale betaling	10 000	per bedrijf
Artikel 21 <i>quinquies</i>	Bedrijfsadviseringsdiensten	1 500	per adviseringsdienst
Artikel 24, lid 2	Eenjarige gewassen	600	per hectare
	Gespecialiseerde blijvende teelten	900	per hectare
	Andere vormen van grondgebruik	450	per hectare
	Plaatselijke rassen die voor de veehouderij verloren dreigen te gaan	200 (***)	per grootvee-eenheid
	Dierenwelzijn	500	per grootvee-eenheid
Artikel 24 <i>quater</i>	Maximale betaling	3 000	per bedrijf
Artikel 31, lid 4	Maximale jaarlijkse premie ter dekking van de bij bebossing gederfde inkomsten		
	— voor landbouwers of verenigingen van landbouwers	725	per hectare
	— voor andere privaatrechtelijke personen	185	per hectare
Artikel 32, lid 2	Minimale betaling	40	per hectare
	Maximale betaling	120	per hectare

(*) Afhankelijk van het totale maximum per cedent kunnen de maximumbetalingen per jaar tot het tweevoudige worden verhoogd met inachtneming van de economische structuur van de bedrijven in de gebieden en het streven de aanpassing van de agrarische structuren te bespoedigen.

(**) Dit bedrag mag worden verlaagd om rekening te houden met de specifieke geografische situatie of de economische structuur van de bedrijven in bepaalde gebieden en om overcompensatie te voorkomen, en overeenkomstig artikel 15, lid 1, tweede streepje.

(***) Dit bedrag mag in uitzonderlijke gevallen worden verhoogd met inachtneming van specifieke behoeften van bepaalde rassen, die in de plannen voor plattelandsontwikkeling moeten worden gemotiveerd."

VERORDENING (EG) Nr. 1784/2003 VAN DE RAAD

van 29 september 2003

houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 36 en artikel 37, lid 2, derde alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De werking en de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt voor landbouwproducten moeten gepaard gaan met de totstandkoming van een gemeenschappelijk landbouwbeleid, en dit beleid moet met name een gemeenschappelijke marktordering omvatten die naar gelang van de producten verschillende vormen kan aannemen.
- (2) Met het gemeenschappelijk landbouwbeleid worden de doelstellingen van artikel 33 van het Verdrag nagestreefd. Om de markten te stabiliseren en de landbouwbevolking in de sector granen een redelijke levensstandaard te verzekeren moeten maatregelen voor de interne markt worden vastgesteld die met name een interventieregeling en een gemeenschappelijke invoer- en uitvoerregeling omvatten.
- (3) Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽⁴⁾ is herhaaldelijk ingrijpend gewijzigd. Tengevolge van nieuwe wijzigingen moet die verordening duidelijkheidshalve worden ingetrokken en vervangen.
- (4) In Verordening (EEG) nr. 1766/92 is bepaald dat in het licht van de marktontwikkelingen een besluit moet worden genomen over een laatste verlaging van de interventieprijzen voor granen die zal gelden vanaf het verkoopseizoen 2002/2003. Het is van belang dat de prijzen op de interne markt minder afhankelijk worden van de geg-

randeerde prijzen. Derhalve is het dienstig de maandelijke verhogingen te halveren om de marktfluiditeit te verbeteren.

- (5) Door de invoering van één enkele interventieprijzen voor granen zijn enorme interventievoorraden rogge ontstaan, aangezien noch op de interne markt noch op de externe markten voldoende afzetmogelijkheden bestaan. Bijgevolg moet rogge van de interventieregeling worden uitgesloten.
- (6) In bijzondere omstandigheden moeten de interventiebureaus interventie maatregelen kunnen treffen die aan die omstandigheden zijn aangepast. Om de noodzakelijke eenvormigheid van de interventieregelingen te handhaven moeten de evaluatie van deze bijzondere omstandigheden en de vaststelling van de passende maatregelen op communautair niveau plaatsvinden.
- (7) Gezien de bijzondere marktsituatie voor aardappel- en graanzetmeel kan het noodzakelijk blijken te voorzien in een zodanige productierestitutie dat de door de zetmeelindustrie gebruikte basisproducten tegen een lagere prijs aan deze industrie ter beschikking kunnen worden gesteld dan de prijs die tot stand komt door de toepassing van de gemeenschappelijke prijzen.
- (8) De totstandbrenging van een eengemaakte communautaire markt voor granen brengt met zich dat een regeling voor het handelsverkeer aan de buitengrenzen van de Gemeenschap moet worden ingesteld. Een regeling voor het handelsverkeer die een aanvulling vormt op de interventieregeling en die een stelsel van invoerrechten en uitvoerrestituties omvat, zou in beginsel de communautaire markt moeten stabiliseren. Een dergelijke regeling moet berusten op de verbintenissen die tijdens de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguayronde zijn aangegaan. De uitvoerrestitutieregeling moet worden toegepast op verwerkte producten die granen bevatten, zodat die producten op de wereldmarkt kunnen worden verkocht.
- (9) Om toezicht te kunnen houden op de omvang van het handelsverkeer van granen met derde landen moet worden voorzien in een stelsel van invoer- en uitvoercertificaten waarvoor een zekerheid wordt gesteld als garantie dat de invoer of de uitvoer waarvoor die certificaten worden aangevraagd, zal plaatsvinden.
- (10) De meeste douanerechten voor landbouwproducten die vallen onder overeenkomsten in het kader van de Wereldhandelsorganisatie (WTO), zijn in het gemeenschappelijk douanetarief vastgesteld. Wegens de invoering van aanvullende regelingen moeten voor sommige granen evenwel afwijkende bepalingen worden vastgesteld.

⁽¹⁾ Advies van 5 juni 2003 (Nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ PB C 208 van 3.9.2003, blz. 39.

⁽³⁾ Advies van 2 juli 2003 (Nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 (PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1).

- (11) Om eventuele nadelige gevolgen van de invoer van bepaalde landbouwproducten voor de communautaire markt te voorkomen of te neutraliseren, moet, als aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan, de invoer van een of meer van die producten aan een aanvullend invoerrecht worden onderworpen.
- (12) Onder bepaalde voorwaarden moet aan de Commissie de bevoegdheid worden verleend om tariefcontingenten die voortvloeien uit overeenkomstig het Verdrag gesloten internationale overeenkomsten of uit andere besluiten van de Raad, te openen en te beheren.
- (13) De mogelijkheid om bij uitvoer naar derde landen een restitutie toe te kennen waarbij wordt uitgegaan van het verschil tussen de prijzen in de Gemeenschap en die op de wereldmarkt en waarbij de in de WTO-overeenkomst inzake de landbouw ⁽¹⁾ vastgestelde beperkingen in acht worden genomen, zou de deelneming door de Gemeenschap aan de internationale graanhandel moeten veiligstellen. Voor dergelijke uitvoerrestituties moeten beperkingen gelden, uitgedrukt in hoeveelheid en in waarde.
- (14) De inachtneming van de in waarde uitgedrukte beperkingen moet bij de vaststelling van de uitvoerrestituties worden gegarandeerd door het toezicht op de betalingen in het kader van de regelgeving betreffende het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw. Het toezicht kan worden vergemakkelijkt door verplichte vaststelling vooraf van de uitvoerrestituties, waarbij de mogelijkheid onverlet blijft om in geval van gedifferentieerde uitvoerrestituties de vooraf vastgestelde bestemming te veranderen binnen het geografische gebied waarvoor hetzelfde eenheidsbedrag van de uitvoerrestitutie geldt. Bij verandering van de bestemming moet de voor de werkelijke bestemming geldende uitvoerrestitutie worden betaald tot maximaal het bedrag dat geldt voor de vooraf vastgestelde bestemming.
- (15) Om de inachtneming van de kwantitatieve beperkingen te garanderen moet een betrouwbaar en doeltreffend toezichtstelsel worden ingesteld. Daartoe moet worden bepaald dat de uitvoerrestituties uitsluitend worden toegekend na overlegging van uitvoercertificaten. De uitvoerrestituties moeten worden toegekend binnen de grenzen van de beschikbare hoeveelheden, uitgaande van de specifieke situatie van elk betrokken product. Van deze regel mag enkel worden afgeweken voor niet in bijlage I bij het Verdrag opgenomen verwerkte producten, waarvoor geen kwantitatieve beperkingen gelden, alsmede voor voedselhulpacties, die van elke beperking zijn vrijgesteld. Voor producten waarvan de uitvoer met uitvoerrestitutie de kwantitatieve beperkingen vermoedelijk niet zal overschrijden, moet kunnen worden afgeweken van de strikte beheersvoorschriften.
- (16) Voorzover dit voor de goede werking van deze gemeenschappelijke marktordening nodig is, moet de mogelijkheid worden geboden de toepassing van de regeling actief of passief veredelingsverkeer te reglementeren of, wanneer de marktsituatie zulks vereist, die toepassing te verbieden.
- (17) Het stelsel van douanerechten maakt het mogelijk van enige andere bescherming aan de buitengrenzen van de Gemeenschap af te zien. Het mechanisme van de interne markt en het stelsel van douanerechten kunnen in buitengewone omstandigheden tekort schieten. Om de communautaire markt in dergelijke gevallen niet onbeschermd te laten tegen de verstoringen die daarvan het gevolg kunnen zijn, moet de Gemeenschap in staat worden gesteld onverwijld alle nodige maatregelen te nemen. Deze maatregelen moeten stroken met de verplichtingen die voortvloeien uit de WTO-overeenkomsten.
- (18) Gezien de invloed van de wereldmarktprijs op de prijs op de interne markt moet de mogelijkheid worden geboden maatregelen te nemen om de interne markt te stabiliseren.
- (19) Verlening van staatssteun zou de goede werking van een op gemeenschappelijke prijzen gebaseerde interne markt in gevaar brengen. Daarom moeten de Verdragsbepalingen inzake steunmaatregelen van de staten van toepassing worden verklaard voor de producten die onder deze gemeenschappelijke marktordening vallen.
- (20) Aangezien de gemeenschappelijke graanmarkt zich voortdurend aan het ontwikkelen is, moeten de lidstaten en de Commissie elkaar de nodige gegevens over deze ontwikkelingen verstrekken.
- (21) De maatregelen voor de uitvoering van deze verordening moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽²⁾.
- (22) Om praktische en specifieke problemen te kunnen oplossen moet de Commissie worden gemachtigd om in noodgevallen de nodige maatregelen vast te stellen.
- (23) De uitgaven van de lidstaten in verband met hun verplichtingen in het kader van de toepassing van deze verordening moeten door de Gemeenschap worden gefinancierd overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽³⁾.
- (24) Bij de gemeenschappelijke marktordening voor granen moet gelijkelijk en op passende wijze rekening worden gehouden met de in de artikelen 33 en 131 van het Verdrag omschreven doelstellingen.

⁽¹⁾ PB L 336 van 23.12.1994, blz. 22.

⁽²⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽³⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.

- (25) Bij de overgang van de bij Verordening (EEG) nr. 1766/92 vastgestelde regelingen naar de regelingen van deze verordening kunnen zich moeilijkheden voordoen waarop in deze verordening niet is ingegaan. Om dergelijke moeilijkheden te kunnen aanpakken moet de Commissie overgangsmaatregelen kunnen vaststellen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

INLEIDENDE BEPALINGEN

Artikel 1

De gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen omvat een regeling voor de interne markt en een regeling voor het handelsverkeer met derde landen, en geldt voor de volgende producten:

GN-code	Omschrijving
a) 0709 90 60	Suikermais, vers of gekoeld
0712 90 19	Suikermais, gedroogd, ook indien in stukken of in schijven gesneden, dan wel fijngemaakt of in poedervorm, doch niet op andere wijze bereid, andere dan hybriden bestemd voor zaaioeleinden
1001 90 91	Zachte tarwe en mengkoren, zaaigoed
1001 90 99	Spelt, zachte tarwe en mengkoren, niet bestemd voor zaaioeleinden
1002 00 00	Rogge
1003 00	Gerst
1004 00	Haver
1005 10 90	Maïs, zaaigoed, andere dan hybriden
1005 90 00	Maïs, andere dan zaaigoed
1007 00 90	Graansorgho, andere dan hybriden bestemd voor zaaioeleinden
1008	Boekweit, gierst en kanariezaad; andere granen
b) 1001 10	Durumtarwe
c) 1101 00 00	Meel van tarwe of van mengkoren
1102 10 00	Roggemeel
1103 11	Gries en griesmeel van tarwe
1107	Mout, ook indien gebrand
d)	De in bijlage I genoemde producten

Artikel 2

Het verkoopseizoen voor de in artikel 1 genoemde producten begint op 1 juli en eindigt op 30 juni van het daaropvolgende jaar.

Artikel 3

Deze verordening is van toepassing onverminderd de maatregelen die zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van steunregelingen voor producenten van bepaalde gewassen ⁽¹⁾.

HOOFDSTUK II

INTERNE MARKT

Artikel 4

1. Voor granen die voor interventie in aanmerking komen, wordt een interventieprijs ten bedrage van 101,31 euro per ton vastgesteld.

De in mei geldende interventieprijs voor maïs en sorgho blijft gelden in juli, augustus en september van hetzelfde jaar.

2. De interventieprijs heeft betrekking op het groothandelstadium, levering franco magazijn, ongelost. Hij geldt voor alle voor de diverse graansoorten aangewezen interventiecentra in de Gemeenschap.

3. De interventieprijs wordt maandelijks verhoogd volgens de tabel in bijlage II.

4. De bij deze verordening vastgestelde prijzen kunnen volgens de procedure van artikel 37, lid 2, van het Verdrag worden gewijzigd op grond van ontwikkelingen in de productie en de marktsituatie.

Artikel 5

1. De door de lidstaten aangewezen interventiebureaus kopen de hun aangeboden, in de Gemeenschap geoogste zachte tarwe, durumtarwe, gerst, maïs en sorgho aan, voorzover de aanbiedingen voldoen aan de vastgestelde voorwaarden, met name wat kwaliteit en hoeveelheid betreft.

2. Deze aankopen kunnen slechts plaatsvinden tijdens de volgende interventieperioden:

a) van 1 augustus tot en met 30 april voor Griekenland, Spanje, Italië en Portugal;

b) van 1 december tot en met 30 juni voor Zweden;

c) van 1 november tot en met 31 mei voor de overige lidstaten.

Als de interventieperiode in Zweden leidt tot omlegging van de in lid 1 bedoelde producten van andere lidstaten naar de

⁽¹⁾ Zie blz. 1 van dit PB.

interventie in Zweden, moeten overeenkomstig de in artikel 25, lid 2, bedoelde procedure uitvoeringsbepalingen worden vastgesteld om de situatie te corrigeren.

3. Voor de aankopen geldt de interventieprijs, waarop zo nodig kwaliteitstoelagen of -kortingen worden toegepast.

Artikel 6

De bepalingen voor de uitvoering van de artikelen 4 en 5 worden volgens de in artikel 25, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld, met name wat betreft:

- a) de aanwijzing van de interventiecentra;
- b) voor elke graansoort, de minimumkwaliteit en -hoeveelheid om voor interventie in aanmerking te komen;
- c) de bij de interventie toe te passen toeslagen en kortingen;
- d) de procedures en voorwaarden voor de overneming door de interventiebureaus;
- e) de procedures en voorwaarden voor de afzet door de interventiebureaus.

Artikel 7

1. Wanneer zulks op grond van de marktsituatie noodzakelijk is, kunnen bijzondere interventie maatregelen worden genomen.

Dergelijke interventie maatregelen kunnen met name worden genomen als de marktprijzen in een of meer regio's van de Gemeenschap dalen of dreigen te dalen ten opzichte van de interventieprijs.

2. Over de aard en de toepassing van de bijzondere interventie maatregelen, alsmede over de voorwaarden en procedures voor het te koop aanbieden of voor elke andere bestemming van de producten waarvoor deze maatregelen worden genomen, wordt besloten volgens de in artikel 25, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 8

1. Er kan een productierestitutie worden toegekend voor zetmeel op basis van maïs, tarwe of aardappelen en voor bepaalde derivaten die gebruikt worden bij de vervaardiging van bepaalde producten.

Bij ontstentenis van een omvangrijke nationale productie van andere granen ten behoeve van de zetmeelproductie, kan een productierestitutie worden toegekend voor zetmeel die in Finland en Zweden verkregen wordt uit gerst en haver, mits dit niet leidt tot een toename van de zetmeelproductie op basis van deze twee granen tot boven de:

- a) 50 000 ton in Finland,
- b) 10 000 ton in Zweden.

Overeenkomstig de procedure van artikel 25, lid 2, stelt de Commissie een lijst op van de in de eerste alinea bedoelde producten worden opgesteld.

2. De in lid 1 bedoelde restitutie wordt periodiek vastgesteld.

3. Overeenkomstig de in artikel 25, lid 2, bedoelde procedure worden nadere voorschriften voor de toepassing van dit artikel vastgesteld en het bedrag van de restitutie bepaald.

HOOFDSTUK III

HANDELSVERKEER MET DERDE LANDEN

Artikel 9

1. Voor alle invoer in, of uitvoer uit de Gemeenschap van in artikel 1 genoemde producten moet een invoer- of uitvoercertificaat worden overgelegd. Een afwijking is evenwel mogelijk voor producten die niet van grote invloed zijn op het aanbod op de graanmarkt.

Deze certificaten worden, onverminderd de toepassingsbepalingen voor de artikelen 12 tot en met 17, door de lidstaten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

De invoer- of uitvoercertificaten zijn geldig in de hele Gemeenschap. Zij worden afgegeven op voorwaarde dat een zekerheid wordt gesteld als garantie dat de producten tijdens de geldigheidsduur van het certificaat worden in- of uitgevoerd. Deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de invoer of de uitvoer niet of slechts ten dele binnen deze termijn plaatsvindt, behalve wanneer er sprake is van overmacht.

2. De geldigheidsduur van de certificaten en de overige toepassingsbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld volgens de in artikel 25, lid 2, bedoelde procedure.

Deel 1

Bepalingen betreffende de invoer

Artikel 10

1. Tenzij in deze verordening anders is bepaald, gelden voor de in artikel 1 genoemde producten de invoerrechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

2. In afwijking van lid 1 is het invoerrecht voor de producten van de GN-codes 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (zachte tarwe van hoge kwaliteit), 1002, ex 1005, met uitzondering van hybriden voor zaaidoeleinden, en ex 1007, met uitzondering van hybriden voor zaaidoeleinden, gelijk aan de

interventieprijis voor deze producten bij de invoer, verhoogd met 55 % en verminderd met de cif-invoerprijs voor de betrokken zending. Dit invoerrecht mag echter niet hoger zijn dan het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

3. Voor de berekening van het in lid 2 bedoelde invoerrecht worden regelmatig representatieve cif-invoerprijzen voor de in dat lid bedoelde producten vastgesteld.

4. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 25, lid 2.

In deze bepalingen worden met name gespecificeerd:

- a) de minimumvereisten voor zachte tarwe van hoge kwaliteit;
- b) de in aanmerking te nemen prijsnoteringen;
- c) de mogelijkheid om indien nodig in specifieke gevallen de marktdeelnemers in staat te stellen vóór aankomst van de betrokken zending te vernemen welk recht erop wordt toegepast.

Artikel 11

1. Onverminderd artikel 10, lid 2, wordt, om eventuele nadelige gevolgen van de invoer van in artikel 1 genoemde producten voor de communautaire markt te voorkomen of te neutraliseren, bij de invoer van één of meer van deze producten tegen het in artikel 10 bedoelde recht een aanvullend invoerrecht toegepast indien wordt voldaan aan de door de Commissie overeenkomstig lid 4 vast te stellen voorwaarden, tenzij die invoer de communautaire markt niet dreigt te verstoren of de gevolgen niet in verhouding zouden staan tot het beoogde doel.

2. Op invoer tegen een prijs die lager is dan het niveau dat de Gemeenschap aan de Wereldhandelsorganisatie heeft gemeld („de reactieprijs”), kan een aanvullend invoerrecht worden toegepast.

Voorts kan een aanvullend invoerrecht worden toegepast als in een jaar waarin de in lid 1 bedoelde nadelige gevolgen zich voordoen of dreigen zich voor te doen, het invoervolume een niveau overschrijdt dat is gebaseerd op de markttoegang, d.w.z. de invoer als percentage van het betrokken interne verbruik gedurende de voorgaande drie jaren („het reactievolume”).

3. De invoerprijzen die in aanmerking moeten worden genomen voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht overeenkomstig lid 2, eerste alinea, worden vastgesteld op basis van de cif-invoerprijzen van de betrokken zending.

De cif-invoerprijzen worden daartoe getoetst aan de representatieve prijzen voor het betrokken product op de wereldmarkt of op de communautaire invoermarkt.

4. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld volgens de in artikel 25, lid 2, bedoelde procedure. In deze bepalingen wordt met name gespecificeerd op welke producten aanvullende invoerrechten kunnen worden toegepast.

Artikel 12

1. De tariefcontingenten voor de invoer van in artikel 1 genoemde producten die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag gesloten overeenkomsten of uit andere besluiten van de Raad, worden door de Commissie geopend en beheerd overeenkomstig uitvoeringsbepalingen die worden vastgesteld volgens de in artikel 25, lid 2, bedoelde procedure.

2. De tariefcontingenten worden beheerd volgens een van de onderstaande methoden, of een combinatie daarvan:

- a) op basis van de chronologische volgorde waarin de aanvragen worden ingediend (het beginsel „wie het eerst komt, het eerst maalt”);
- b) evenredige verdeling van de hoeveelheden waarom bij de indiening van de aanvragen is verzocht (methode van het „gelijktijdig onderzoek”);
- c) rekening houdend met de traditionele handelsstromen (methode van de „traditionele en de nieuwe marktdeelnemers”).

Andere passende methoden kunnen worden vastgesteld. Deze methoden moeten elke vorm van ongerechtvaardigde discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen.

3. In de vastgestelde beheersmethode wordt zo nodig rekening gehouden met de voorzieningsbehoeften van de markt van de Gemeenschap en met de noodzaak om het evenwicht op deze markt te vrijwaren.

4. De in lid 1 bedoelde uitvoeringsbepalingen voorzien in de opening van jaarlijkse tariefcontingenten, die zo nodig op passende wijze over het jaar worden gespreid, en in de vaststelling van de toe te passen beheersmethode; zij bevatten, zo nodig:

- a) bepalingen die de aard, de herkomst en de oorsprong van het product garanderen;
- b) bepalingen betreffende de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde garanties kunnen worden gecontroleerd;
- c) de voorwaarden inzake de afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten.

Voor het tariefcontingent voor invoer in Spanje van 2 000 000 ton maïs en 300 000 ton sorgho en het tariefcontingent voor invoer in Portugal van 500 000 ton maïs bevatten de uitvoeringsbepalingen ook de nodige bepalingen inzake de verrich-

ting van de invoer in het kader van het tariefcontingent alsmede, in voorkomend geval, inzake de openbare opslag van de door de interventiebureaus van de betrokken lidstaten ingevoerde hoeveelheden en de afzet daarvan op de markt van die lidstaten.

Deel 2

Bepalingen betreffende de uitvoer

Artikel 13

1. Voorzover nodig om de onderstaande producten te kunnen uitvoeren op basis van de noteringen of de prijzen van die producten op de wereldmarkt en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten die volgens artikel 300 van het Verdrag zijn gesloten, kan het verschil tussen deze noteringen of prijzen en de prijzen in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer; het gaat hierbij om:

- a) de in artikel 1 genoemde producten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd;
- b) de in artikel 1 genoemde producten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage III genoemde producten.

De uitvoerrestitutie voor de onder b) bedoelde producten mag niet hoger zijn dan de restitutie die geldt bij uitvoer van die producten in ongewijzigde staat.

2. Voor de toewijzing van de hoeveelheden die met uitvoerrestitutie kunnen worden uitgevoerd, wordt de methode vastgesteld:

- a) die het best overeenstemt met de aard van het product en met de betrokken marktsituatie, zodat de beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk kunnen worden gebruikt, rekening houdend met de doeltreffendheid en met de structuur van de uitvoer van de Gemeenschap, zonder dat dit leidt tot discriminatie tussen kleine en grote marktdeelnemers;
- b) die, gezien de beheerseisen, administratief het minst belastend is voor de marktdeelnemers;
- c) waarmee discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers wordt voorkomen.

3. De uitvoerrestitutie is voor de hele Gemeenschap gelijk. Zij kan worden gedifferentieerd naar gelang van de bestemming wanneer dat op grond van de situatie op de wereldmarkt of de specifieke vereisten van bepaalde markten noodzakelijk is. De restituties worden vastgesteld volgens de in artikel 25, lid 2, bedoelde procedure. Zij kunnen:

- a) periodiek worden vastgesteld;
- b) via openbare inschrijving worden vastgesteld, voor de producten waarvoor die procedure voorheen bestond.

De uitvoerrestituties die periodiek worden vastgesteld, kunnen zo nodig door de Commissie tussentijds worden gewijzigd op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief.

Artikel 14

1. Voor in artikel 1 genoemde producten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, wordt de uitvoerrestitutie uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van een uitvoercertificaat.

2. De uitvoerrestitutie voor in artikel 1 genoemde producten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, voor een gedifferentieerde restitutie, de restitutie die op diezelfde dag geldt:

- a) voor de op het certificaat aangegeven bestemming,

of, in voorkomend geval,

- b) voor de werkelijke bestemming, indien die verschilt van de op het certificaat aangegeven bestemming. In dat geval mag het toe te passen bedrag niet hoger zijn dan het bedrag dat geldt voor de op het certificaat vermelde bestemming.

Er kunnen passende maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van de flexibiliteit waarin dit lid voorziet.

3. De leden 1 en 2 kunnen volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93 van de Raad ⁽¹⁾ van 6 december 1993 tot vaststelling van de handelsregeling voor bepaalde, door verwerking van landbouwproducten verkregen goederen van toepassing worden verklaard voor de in artikel 1 genoemde producten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage III genoemde goederen. De uitvoeringsbepalingen worden volgens diezelfde procedure vastgesteld.

4. Voor in artikel 1 genoemde producten waarvoor in het kader van voedselhulpacties uitvoerrestituties worden toegekend, kan volgens de in artikel 25, lid 2, bedoelde procedure van de leden 1 en 2 worden afgeweken.

Artikel 15

1. Behoudens een afwijking waartoe is besloten volgens de in artikel 25, lid 2, bedoelde procedure wordt voor de in artikel 1, onder a) en b), bedoelde producten de overeenkomstig artikel 14, lid 2, toe te passen restitutie aangepast op grond van de maandelijkse verhogingen van de interventieprijs, en, in voorkomend geval, van de schommelingen van de prijs.

⁽¹⁾ PB L 318 van 20.12.1993, blz. 18. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2580/2000 (PB L 298 van 25.11.2000, blz. 5).

2. Volgens de in artikel 25, lid 2, bedoelde procedure kan een correctiebedrag voor de uitvoerrestituties worden vastgesteld. Zo nodig kan de Commissie deze correctiebedragen wijzigen.

3. Lid 1 en lid 2 kunnen geheel of gedeeltelijk worden toegepast op elk van de in artikel 1, onder c) en d), bedoelde producten, alsmede op de in artikel 1 bedoelde producten die worden uitgevoerd in de vorm van goederen en die zijn opgenomen in bijlage III. In dat geval wordt de in het eerste lid bedoelde aanpassing gecorrigeerd door op de maandelijkse verhoging een coëfficiënt toe te passen die de verhouding aangeeft tussen de hoeveelheid basisproduct en de hoeveelheid daarvan die aanwezig is in het uitgevoerde verwerkte product of die gebruikt is in het uitgevoerde goed.

4. Bij uitvoer tijdens de eerste drie maanden van het verkoopseizoen van mout die aan het eind van het voorafgaande verkoopseizoen in voorraad was of vervaardigd is op basis van gerst die op dat moment in voorraad was, wordt de restitutie toegepast welke, voor het betrokken certificaat, toegepast zou zijn bij uitvoer in de laatste maand van het voorafgaande verkoopseizoen.

Artikel 16

Voorzover dit nodig is om rekening te houden met de bijzondere bereidingswijze van bepaalde alcoholhoudende dranken uit granen, kunnen de criteria voor de toekenning van de in artikel 13, lid 1, bedoelde uitvoerrestituties en de controlemethoden aan deze bijzondere situatie worden aangepast.

Artikel 17

De inachtneming van de kwantitatieve beperkingen die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag gesloten overeenkomsten, wordt gewaarborgd via uitvoercertificaten die voor de daarin vermelde referentieperiodes voor de betrokken producten worden afgegeven. Wat de naleving betreft van de verplichtingen uit hoofde van de WTO-overeenkomst inzake de landbouw, laat het aflopen van een referentieperiode de geldigheid van de uitvoercertificaten onverlet.

Artikel 18

De uitvoeringsbepalingen voor dit deel, inclusief de bepalingen inzake de herverdeling van niet toegewezen of niet benutte hoeveelheden die voor uitvoer in aanmerking komen, en met name de bepalingen betreffende de in artikel 16 bedoelde aanpassing, worden vastgesteld volgens de in artikel 25, lid 2, bedoelde procedure.

Bijlage III wordt volgens dezelfde procedure gewijzigd.

Deel 3

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 19

1. Voorzover dit voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordering in de sector granen nodig is, kan de Raad op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 37, lid 2, van het Verdrag:

- a) in artikel 1 genoemde producten die bestemd zijn voor de vervaardiging van in artikel 1, onder c) en d), genoemde producten
- b) in bijzondere gevallen, in artikel 1 genoemde producten die bestemd zijn voor de vervaardiging van in bijlage III genoemde producten,

geheel of gedeeltelijk uitsluiten van de regeling actief of passief veredelingsverkeer.

2. In afwijking van lid 1 neemt de Commissie, als de in lid 1 bedoelde situatie zich uitzonderlijk dringend laat aanzien en de communautaire markt door de regeling actief of passief veredelingsverkeer wordt verstoord of dreigt te worden verstoord, op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief volgens de in artikel 25, lid 2, bedoelde procedure een besluit inzake de te nemen maatregelen. De maatregelen worden aan de Raad en de lidstaten meegedeeld, hebben een geldigheidsduur van ten hoogste zes maanden en zijn onmiddellijk van toepassing. Als de Commissie een dergelijk verzoek van een lidstaat ontvangt, neemt zij hierover een besluit binnen een week na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere lidstaat kan de maatregelen waartoe de Commissie heeft besloten, binnen een week na de datum van de mededeling daarvan, aan de Raad voorleggen. De Raad kan met gekwalificeerde meerderheid het besluit van de Commissie bevestigen, wijzigen of intrekken.

Als de Raad binnen drie maanden na de datum waarop het besluit aan hem is voorgelegd, geen besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 20

1. Voor de tariefindeling van de onder deze verordening vallende producten gelden de algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan. De tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening, wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:

- a) de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht;

- b) de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 21

1. Als de noteringen of prijzen op de wereldmarkt voor één of meer van de in artikel 1 genoemde producten een peil bereiken waarbij de voorziening van de communautaire markt wordt verstoord of dreigt te worden verstoord, en als het ernaar uitziet dat deze toestand zal voortduren en ernstiger zal worden, kunnen passende maatregelen worden genomen. Bij extreme urgentie kunnen die maatregelen als vrijwaringsmaatregelen worden genomen.

2. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld volgens de in artikel 25, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 22

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde producten als gevolg van invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 33 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met landen die geen lid zijn van de WTO, passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, neemt de Commissie op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief een besluit over de te nemen maatregelen. Deze maatregelen worden aan de lidstaten meegedeeld en zijn onmiddellijk van toepassing. Als de Commissie een dergelijk verzoek van een lidstaat ontvangt, neemt zij hierover een besluit binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere lidstaat kan de maatregelen waartoe de Commissie heeft besloten, binnen drie werkdagen na de datum van de mededeling daarvan, aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregelen binnen een maand na de datum waarop die aan hem is voorgelegd, met gekwalificeerde meerderheid wijzigen of intrekken.

4. De bepalingen die op grond van dit artikel worden vastgesteld, worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen die voortvloeien uit de overeenkomstig artikel 300, lid 2, van het Verdrag gesloten overeenkomsten.

HOOFDSTUK IV

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 23

Tenzij in deze verordening anders is bepaald, zijn de artikelen 87, 88 en 89 van het Verdrag van toepassing op de productie van en de handel in de in artikel 1 genoemde producten.

Artikel 24

De lidstaten en de Commissie verstrekken elkaar de gegevens die nodig zijn voor de toepassing van deze verordening en voor de nakoming van de aangegane internationale verplichtingen betreffende granen.

De uitvoeringsbepalingen waarin wordt gespecificeerd welke gegevens moeten worden verstrekt en hoe zij moeten worden meegedeeld en verspreid, worden vastgesteld volgens de in artikel 25, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 25

1. De Commissie wordt bijgestaan door een Comité van beheer voor granen, hierna „het Comité” te noemen.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 4 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.

De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt één maand.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 26

Het Comité kan elk vraagstuk onderzoeken dat door zijn voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een lidstaat, aan de orde wordt gesteld.

Artikel 27

Maatregelen die in noodgevallen zowel noodzakelijk als verantwoord zijn om praktische en specifieke problemen op te lossen, worden vastgesteld volgens de in artikel 25, lid 2, bedoelde procedure.

Deze maatregelen mogen van bepaalde onderdelen van deze verordening afwijken, maar slechts voorzover en voor zolang dat strikt noodzakelijk is.

Artikel 28

Verordening (EG) nr. 1258/1999 en de ter uitvoering daarvan vastgestelde bepalingen zijn van toepassing voor de uitgaven die de lidstaten verrichten ter nakoming van de verplichtingen op grond van deze verordening.

Artikel 29

Deze verordening wordt op zodanige wijze toegepast dat gelijkelijk en op passende wijze rekening wordt gehouden met de in de artikelen 33 en 131 van het Verdrag omschreven doelstellingen.

HOOFDSTUK V

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 30

1. Verordening (EEG) nr. 1766/92 wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken verordening gelden als verwijzingen naar de onderhavige verordening en worden gelezen volgens de in bijlage IV opgenomen concordantietabel.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 september 2003.

2. Volgens de in artikel 25, lid 2, bedoelde procedure kunnen overgangsbepalingen worden vastgesteld.

Artikel 31

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van het verkoopseizoen 2004/05.

Voor de Raad

De voorzitter

G. ALEMANNIO

BIJLAGE I

Producten bedoeld in artikel 1, onder d)

GN-code	Omschrijving
0714	Maniokwortel, arrowroot (pijlwortel), salepwortel, aardperen, bataten (zoete aardappelen) en dergelijke wortels en knollen met een hoog gehalte aan zetmeel of aan inuline, vers, gekoeld, bevroren of gedroogd, ook indien in stukken of in pellets; merg van de sagopalm
ex 1102	Meel van granen, andere dan van tarwe of van mengkoren:
1102 20	— maïsmeel
1102 90	— ander:
1102 90 10	— — van gerst
1102 90 30	— — van haver
1102 90 90	— — ander
ex 1103	Gries, griesmeel en pellets van granen, met uitzondering van gries en griesmeel van tarwe (onderverdeling 1103 11), gries en griesmeel van rijst (onderverdeling 1103 19 50) en pellets van rijst (onderverdeling 1103 20 50)
ex 1104	Op andere wijze bewerkte granen (bijvoorbeeld gepeld, geplet, in vlokken, gepareld, gesneden of gebroken), andere dan rijst bedoeld bij post 1006 en vlokken van rijst van onderverdeling 1104 19 91); graankiemen, ook indien geplet, in vlokken of gemalen
1106 20	Meel en gries van sago en van wortels of knollen bedoeld bij post 0714
ex 1108	Zetmeel en inuline:
	— zetmeel:
1108 11 00	— — tarwezetmeel
1108 12 00	— — maïszetmeel
1108 13 00	— — aardappelzetmeel
1108 14 00	— — maniokzetmeel (cassave)
ex 1108 19	— — ander zetmeel:
1108 19 90	— — — ander
1109 00 00	Tarwegluten, ook indien gedroogd
1702	Andere suiker, chemisch zuivere lactose, maltose, glucose en fructose (levulose) daaronder begrepen, in vaste vorm; suikerstroop, niet gearomatiseerd en zonder toegevoegde kleurstoffen; kunsthonig, ook indien met natuurhonig vermengd; karamel:
ex 1702 30	— glucose en glucosestroop, in droge toestand geen of minder dan 20 gewichtspercenten fructose bevattend:
	— — andere:
	— — — andere:
1702 30 91	— — — — in wit kristallijn poeder, ook indien geagglomereerd
1702 30 99	— — — — andere

GN-code	Omschrijving
ex 1702 40	— glucose en glucosestroop, in droge toestand 20 of meer doch minder dan 50 gewichtspercenten fructose bevattend, met uitzondering van isoglucose van onderverdeling 1702 40 10
ex 1702 90	— andere, invertsuiker daaronder begrepen:
1702 90 50	— — maltodextrine en maltodextrinestroop
	— — karamel:
	— — — andere:
1702 90 75	— — — — in poeder, ook indien geagglomereerd
1702 90 79	— — — — andere
2106	Producten voor menselijke consumptie, elders genoemd noch elders onder begrepen:
ex 2106 90	— andere:
	— — suikerstroop, gearomatiseerd of met toegevoegde kleurstoffen:
	— — — andere:
2106 90 55	— — — — van glucose en van maltodextrine
ex 2302	Zemelen, slijpsel en andere resten van het zeven, van het malen of van andere bewerkingen van granen, ook indien in pellets
ex 2303	Afvallen van zetmeelfabrieken en dergelijke afvallen, bietenpulp, uitgeperst suikerriet (ampas) en andere afvallen van de suikerindustrie, bostel (brouwerijafval), afvallen van branderijen, ook indien in pellets:
2303 10	— afvallen van zetmeelfabrieken en dergelijke afvallen
2303 30 00	— bostel (brouwerijafval) en afvallen van branderijen
2306	Perskoeken en andere vaste afvallen, verkregen bij de winning van plantaardige vetten of oliën, ook indien fijngemaakt of in pellets, andere dan die bedoeld bij post 2304 of 2305:
2306 70 00	— van maïskiemen
2308	Plantaardige zelfstandigheden en plantaardig afval, plantaardige residuen en bijproducten, ook indien in pellets, van de soort gebruikt voor het voederen van dieren, elders genoemd noch elders onder begrepen:
2308 00 40	— eikels en wilde kastanjes; draf (droesem) van vruchten, andere dan druiven
2309	Bereidingen van de soort gebruikt voor het voederen van dieren:
ex 2309 10	— honden- en kattenvoer, opgemaakt voor de verkoop in het klein:
2309 10 11	— — bevattende glucose (druivensuiker), glucosestroop, maltodextrine of maltodextrinestroop,
2309 10 13	bedoeld bij de onderverdelingen 1702 30 51 tot en met 1702 30 99, 1702 40 90,
2309 10 31	1702 90 50 en 2106 90 55, met uitzondering van bereidingen en voeders met een gehalte
2309 10 33	aan zuivelproducten ⁽¹⁾ van 50 gewichtspercenten of meer
2309 10 51	
2309 10 53	
ex 2309 90	— andere:
	— — andere, zogenaamde „prémélanges” daaronder begrepen
2309 90 31	— — — bevattende glucose (druivensuiker), glucosestroop, maltodextrine of maltodextrinestroop,
2309 90 33	bedoeld bij de onderverdelingen 1702 30 51 tot en met 1702 30 99, 1702 40 90,
2309 90 41	1702 90 50 en 2106 90 55, zetmeel of zuivelproducten, ⁽¹⁾ met uitzondering van berei-
2309 90 43	dingen en voeders met een gehalte aan zuivelproducten van 50 gewichtspercenten of
2309 90 51	meer
2309 90 53	

⁽¹⁾ Voor de toepassing van deze onderverdeling wordt onder zuivelproducten de producten verstaan die vallen onder de posten 0401 tot en met 0406 en onder de onderverdelingen 1702 11, 1702 19 en 2106 90 51.

BIJLAGE II

Maandelijkse verhoging van de interventieprijs als bedoeld in artikel 4, lid 3

(EUR/t)

Juli	—
Augustus	—
September	—
Oktober	—
November	0,46
December	0,92
Januari	1,38
Februari	1,84
Maart	2,30
April	2,76
Mei	3,22
Juni	3,22

BIJLAGE III

Producten bedoeld in artikel 13, lid 1, onder b), en in artikel 19, lid 1, onder b)

GN-code	Omschrijving
ex 0403	Karnemelk, gestremde melk en room, ook indien ingedikt, met toegevoegde suiker of andere zoetstoffen, gearomatiseerd of met toegevoegde vruchten of cacao:
0403 10	— yoghurt:
0403 10 51 t/m 0403 10 99	— — gearomatiseerd of met toegevoegde vruchten of cacao
0403 90	— andere:
0403 90 71 t/m 0403 90 99	— — gearomatiseerd of met toegevoegde vruchten of cacao
ex 0710	Groenten, ook indien gestoomd of in water gekookt, bevroren:
0710 40 00	— suikermaïs
ex 0711	Groenten, voorlopig verduurzaamd (bijvoorbeeld door middel van zwaveldioxide of in water waaraan, voor het voorlopig verduurzamen, zout, zwavel of andere stoffen zijn toegevoegd), doch als zodanig niet geschikt voor dadelijke consumptie:
0711 90 30	— suikermaïs
ex 1704	Suikerwerk zonder cacao (witte chocolade daaronder begrepen), met uitzondering van zoethout-extract (drop) van onderverdeling 1704 90 10
1806	Chocolade en andere bereidingen voor menselijke consumptie die cacao bevatten
ex 1901	Moutextract; bereidingen voor menselijke consumptie van meel, gries, griesmeel, zetmeel of mout-extract, geen of minder dan 40 gewichtspercenten cacao bevattend, berekend op een geheel ont-vette basis, elders genoemd noch elders onder begrepen; bereidingen voor menselijke consumptie van producten bedoeld bij de posten 0401 tot en met 0404, geen of minder dan 5 gewichts-percenten cacao bevattend, berekend op een geheel ontvette basis, elders genoemd noch elders onder begrepen:
1901 10 00	— bereidingen voor de voeding van kinderen, opemaakt voor de verkoop in het klein
1901 20 00	— mengsels en deeg, voor de bereiding van bakkerswaren bedoeld bij post 1905
1901 90	— andere:
1901 90 11 t/m 1901 90 19	— — moutextract
	— — andere:
1901 90 99	— — — andere
ex 1902	Deegwaren, ook indien gekookt of gevuld (met vlees of andere zelfstandigheden), dan wel op andere wijze bereid, zoals spaghetti, macaroni, noedels, lasagne, gnocchi, ravioli en cannelloni; koeskoes, ook indien bereid:
	— deegwaren, niet gekookt, noch gevuld of op andere wijze bereid:
1902 11 00	— — waarin ei is verwerkt
1902 19	— — andere
ex 1902 20	— gevulde deegwaren (ook indien gekookt of op andere wijze bereid):
	— — andere:
1902 20 91	— — — gekookt of gebakken
1902 20 99	— — — andere

GN-code	Omschrijving
1902 30	— andere deegwaren
1902 40	— koeskoes
1903 00 00	Tapioca en soortgelijke producten bereid uit zetmeel, in de vorm van vlokken, korrels, parels en dergelijke
1904	Graanpreparaten verkregen door poffen of door roosteren (bijvoorbeeld cornflakes); granen (andere dan maïs) in de vorm van korrels, voorgekookt of op andere wijze bereid
1905	Brood, gebak, biscuits en andere bakkerswaren, ook indien deze producten cacao bevatten; ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten van meel of van zetmeel
ex 2001	Groenten, vruchten en andere eetbare plantendelen, bereid of verduurzaamd in azijn of in azijnzuur:
	— andere:
2001 90 30	— — suikermaïs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2001 90 40	— — broodwortelen, bataten (zoete aardappelen) en dergelijke eetbare plantendelen met een zetmeelgehalte van 5 of meer gewichtspercenten
ex 2004	Andere groenten, op andere wijze bereid of verduurzaamd dan in azijn of azijnzuur, bevroren, andere dan de producten bedoeld bij post 2006:
	— aardappelen:
	— — andere:
2004 10 91	— — — in de vorm van meel, gries, griesmeel of vlokken
	— andere groenten en mengsels van groenten:
2004 90 10	— — suikermaïs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2005	Andere groenten, op andere wijze bereid of verduurzaamd dan in azijn of azijnzuur, niet bevroren, andere dan de producten bedoeld bij post 2006:
	— aardappelen:
2005 20 10	— — in de vorm van meel, gries, griesmeel of vlokken
2005 80 00	— suikermaïs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2008	Vruchten en andere eetbare plantendelen, op andere wijze bereid of verduurzaamd, ook indien met toegevoegde suiker, andere zoetstoffen of alcohol, elders genoemd noch elders onder begrepen:
	— andere, mengsels, andere dan die bedoeld bij onderverdeling 2008 19, daaronder begrepen:
	— — andere:
	— — — zonder toegevoegde alcohol:
	— — — — zonder toegevoegde suiker:
2008 99 85	— — — — — maïs, andere dan suikermaïs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2008 99 91	— — — — — broodwortelen, bataten (zoete aardappelen) en dergelijke eetbare plantendelen met een zetmeelgehalte van 5 of meer gewichtspercenten
ex 2101	Extracten, essences en concentraten, van koffie, van thee of van maté en preparaten op basis van deze producten of op basis van koffie, van thee of van maté; gebrande cichorei en andere gebrande koffiesurrogaten, alsmede extracten, essences en concentraten daarvan:
	— — preparaten op basis van extracten, essences of concentraten of op basis van koffie:

GN-code	Omschrijving
2101 12 98	— — — andere
2101 20	— extracten, essences en concentraten, van thee of van maté en preparaten op basis van deze producten of op basis van thee of van maté:
2101 20 98	— — — andere
2101 30	— gebrande cichorei en andere gebrande koffiesurrogaten, alsmede extracten, essences en concentraten daarvan:
	— — gebrande cichorei en andere gebrande koffiesurrogaten:
2101 30 19	— — — andere
	— — extracten, essences en concentraten van gebrande cichorei en van andere gebrande koffiesurrogaten:
2101 30 99	— — — andere
ex 2102	Gist, ook indien inactief; andere eencellige micro-organismen, dood (andere dan de vaccins bedoeld bij post 3002); samengesteld bakpoeder:
	— levende gist:
2102 10 31 en 2102 10 39	— — bakkergist
2105 00	Consumptie-ijs, ook indien cacao bevattend
ex 2106	Producten voor menselijke consumptie, elders genoemd noch elders onder begrepen:
	— andere:
2106 90 10	— — preparaten, „fondues” genaamd
	— — andere:
2106 90 92	— — — bevattende geen van melk afkomstige vetstoffen, sacharose, isoglucose, glucose of zetmeel, of bevattende minder dan 1,5 gewichtspercent van melk afkomstige vetstoffen, minder dan 5 gewichtspercenten sacharose of isoglucose, minder dan 5 gewichtspercenten glucose of zetmeel
2106 90 98	— — — andere
2202	Water, mineraalwater en spuitwater daaronder begrepen, met toegevoegde suiker of andere zoetstoffen, dan wel gearomatiseerd, alsmede andere alcoholvrije dranken, andere dan de vruchten- en groentesappen bedoeld bij post 2009
2205	Vermout en andere wijn van verse druiven, bereid met aromatische planten of met aromatische stoffen
ex 2208	Ethylalcohol, niet gedenatureerd, met een alcohol-volumegehalte van minder dan 80 % vol; gedistilleerde dranken, likeuren en andere dranken die gedistilleerde alcohol bevatten:
	— whisky:
2208 30 32 t/m 2208 30 88	— — andere dan zogenaamde Bourbon-whisky
2208 50	— gin en jenever
2208 60	— wodka

GN-code	Omschrijving
2208 70	— likeuren — andere: — — andere gedistilleerde dranken en andere dranken die gedistilleerde alcohol bevatten, in verpakkingen inhoudende: — — — niet meer dan 2 l:
2208 90 41	— — — — ouzo — — — — andere: — — — — — gedistilleerde dranken: — — — — — — andere:
2208 90 52	— — — — — — — zogenaamde „Korn”
2208 90 54	— — — — — — — tequila
2208 90 56	— — — — — — — andere
2208 90 69	— — — — — andere dranken die gedistilleerde alcohol bevatten — — — meer dan 2 l: — — — — gedistilleerde dranken:
2208 90 75	— — — — — tequila
2208 90 77	— — — — — andere
2208 90 78	— — — — andere dranken die gedistilleerde alcohol bevatten
2905 43 00	Mannitol
2905 44	D-glucitol (sorbitol)
ex 3302	Mengsels van reukstoffen en mengsels (oplossingen in alcohol daaronder begrepen) op basis van een of meer van deze zelfstandigheden met andere stoffen, van de soort gebruikt als grondstof voor de industrie; andere bereidingen op basis van reukstoffen, van de soort gebruikt voor de vervaardiging van dranken: — van de soort gebruikt in de voedingsmiddelen- en drankenindustrie: — — van de soort gebruikt in de drankenindustrie: — — — bereidingen die alle essentiële aromatische stoffen van een bepaalde drank bevatten: — — — — andere (met een effectief alcohol-volumegehalte van niet meer dan 0,5 % vol):
3302 10 29	— — — — — andere
ex hoofdstuk 35	Eiwitstoffen; gewijzigd zetmeel; lijm; enzymen:
3505	Dextrine en ander gewijzigd zetmeel (bijvoorbeeld voorgegelatineerd of veresterd zetmeel); lijm op basis van zetmeel, van dextrine of van ander gewijzigd zetmeel
ex 3809	Appreteermiddelen, middelen voor het versnellen van het verfproces of van het fixeren van kleurstoffen, alsmede andere producten en preparaten (bijvoorbeeld preparaten voor het beitsen), van de soort gebruikt in de textielindustrie, in de papierindustrie, in de lederindustrie of in dergelijke industrieën, elders genoemd noch elders onder begrepen:
3809 10	— op basis van zetmeel of van zetmeelhoudende stoffen
3824 60	Sorbitol, andere dan die bedoeld bij onderverdeling 2905 44

BIJLAGE IV

Concordantietabel

Verordening (EEG) nr. 1766/92	Deze verordening
Artikel 1, lid 1	Artikel 1
Artikel 1, lid 2	—
Artikel 2	Artikel 2
—	Artikel 3
Artikel 3, lid 1	Artikel 4, lid 1
Artikel 3, lid 2	Artikel 4, lid 3
Artikel 3, lid 3	Artikel 4, lid 2
Artikel 3, lid 4	Artikel 4, lid 4
Artikel 4, lid 1	Artikel 5, lid 1
Artikel 4, lid 2, eerste alinea, eerste streepje	Artikel 5, lid 2, eerste alinea, onder a)
Artikel 4, lid 2, eerste alinea, tweede streepje	Artikel 5, lid 2, eerste alinea, onder b)
Artikel 4, lid 2, eerste alinea, derde streepje	Artikel 5, lid 2, eerste alinea, onder c)
Artikel 4, lid 2, tweede alinea	Artikel 5, lid 2, tweede alinea
Artikel 4, lid 3	Artikel 5, lid 3
Artikel 5, eerste streepje	Artikel 6, onder a)
Artikel 5, tweede streepje	Artikel 6, onder b)
Artikel 5, derde streepje	Artikel 6, onder c)
Artikel 5, vierde streepje	Artikel 6, onder d)
Artikel 5, vijfde streepje	Artikel 6, onder e)
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 8
Artikel 8	—
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12, lid 1	Artikel 12, lid 1
Artikel 12, lid 2, eerste alinea, eerste streepje	Artikel 12, lid 2, eerste alinea, onder a)
Artikel 12, lid 2, eerste alinea, tweede streepje	Artikel 12, lid 2, eerste alinea, onder b)
Artikel 12, lid 2, eerste alinea, derde streepje	Artikel 12, lid 2, eerste alinea, onder c)
Artikel 12, lid 2, tweede en derde alinea	Artikel 12, tweede alinea
Artikel 12, leden 3 en 4	Artikel 12, leden 3 en 4
Artikel 13, leden 1, 2 en 3	Artikel 13, leden 1, 2 en 3
Artikel 13, leden 4, 5, 6 en 7	Artikel 14, leden 1, 2, 3 en 4

Verordening (EEG) nr. 1766/92	Deze verordening
Artikel 13, lid 8, eerste alinea	Artikel 15, lid 1
Artikel 13, lid 8, tweede en derde alinea	Artikel 15, leden 2 en 3
Artikel 13, lid 8, vierde alinea	Artikel 15, lid 4
Artikel 13, lid 9	Artikel 16
Artikel 13, lid 10	Artikel 17
Artikel 13, lid 11	Artikel 18
Artikel 14, lid 1, eerste streepje	Artikel 19, lid 1, onder a)
Artikel 14, lid 1, tweede streepje	Artikel 19, lid 1, onder b)
Artikel 14, leden 2 en 3	Artikel 19, leden 2 en 3
Artikel 15, lid 1	Artikel 20, lid 1
Artikel 15, lid 2, eerste streepje	Artikel 20, lid 2, onder a)
Artikel 15, lid 2, tweede streepje	Artikel 20, lid 2, onder b)
Artikel 16	Artikel 21
Artikel 17, lid 1, eerste alinea	Artikel 22, lid 1
Artikel 17, lid 1, tweede alinea	—
Artikel 17, leden 2, 3 en 4	Artikel 22, leden 2, 3 en 4
Artikel 18	—
Artikel 19	Artikel 23
Artikel 20	—
Artikel 21, eerste zin	Artikel 24, lid 1
Artikel 21, tweede zin	Artikel 24, lid 2
Artikel 22	—
Artikel 23	Artikel 25
Artikel 24	Artikel 26
—	Artikel 27
—	Artikel 28
Artikel 25	Artikel 29
Artikel 26, lid 1	Artikel 30, lid 1
Artikel 26, lid 2	—
Artikel 26, lid 3	Artikel 32, lid 2
Artikel 27	Artikel 31
Bijlage A	Bijlage I
Bijlage B	Bijlage III
Bijlage C	Bijlage IV
Bijlage D	Bijlage II

VERORDENING (EG) Nr. 1785/2003 VAN DE RAAD

van 29 september 2003

houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 36 en artikel 37, lid 2, derde alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De werking en de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt voor landbouwproducten moeten gepaard gaan met de totstandkoming van een gemeenschappelijk landbouwbeleid, en dit beleid moet met name een gemeenschappelijke marktordering omvatten die naar gelang van de producten verschillende vormen kan aannemen.
- (2) Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽⁴⁾ is herhaaldelijk ingrijpend gewijzigd. Aangezien nieuwe wijzigingen noodzakelijk zijn, moet die verordening duidelijkheidshalve worden vervangen. Bijgevolg moet Verordening (EG) nr. 3072/95 worden ingetrokken.
- (3) Het evenwicht op de Europese rijstmarkt is ernstig verstoord. Er zijn zeer grote openbare interventievoorraden rijst, die ongeveer een kwart van de communautaire productie bedragen en op termijn wellicht nog zullen toenemen. Deze verstoring van het evenwicht is veroorzaakt door de combinatie van een stijging van de communautaire productie, die de afgelopen verkoopseizoenen is gestabiliseerd, de voortdurende stijging van de invoer en de beperking van de uitvoer met restitutie op grond van de overeenkomst inzake de landbouw. Het huidige onevenwicht zal de komende jaren wellicht nog

groter worden en waarschijnlijk een onhoudbaar niveau bereiken als gevolg van de toenemende invoer uit derde landen in het kader van de tenuitvoerlegging van de „Alles behalve wapens"-overeenkomst.

- (4) Dit probleem moet worden verholpen door een herziening van de gemeenschappelijke marktordering voor rijst, die moet resulteren in productiebeheersing, een beter marktevenwicht en een betere marktfluiditeit, alsmede een sterkere concurrentiepositie van de communautaire landbouw, zonder dat daarbij de andere doelstellingen van artikel 33 van het verdrag uit het oog worden verloren, waaronder de handhaving van passende inkomenssteun voor de producenten.
- (5) De meest geschikte oplossing lijkt erin te bestaan de interventieprijs sterk te verlagen en als compensatie een bedrijfstoelag toe te kennen alsmede gewasspecifieke steun die het belang aangeeft van de rijstproductie in de traditionele productiegebieden. De laatste twee instrumenten zijn opgenomen in Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van steunregelingen voor landbouwers ⁽⁵⁾.
- (6) Om te vermijden dat de interventieregeling een afzetmarkt op zich wordt, moeten de door de interventiebureaus aangekochte hoeveelheden worden beperkt tot 75 000 ton per jaar en moet de interventieperiode worden beperkt tot vier maanden.
- (7) De totstandbrenging van een eengemaakte communautaire markt voor rijst brengt met zich dat een regeling voor het handelsverkeer aan de buitengrenzen van de Gemeenschap moet worden ingesteld. Een regeling voor het handelsverkeer die een aanvulling vormt op de interventieregeling die een stelsel van op het gemeenschappelijk douanetarief gebaseerde invoerrechten alsmede uitvoerrestituties omvat, zou in beginsel de communautaire markt moeten stabiliseren. Een dergelijke regeling moet berusten op de verbintenissen die tijdens de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-ronde zijn aangegaan.
- (8) Om toezicht te kunnen houden op de omvang van het handelsverkeer van rijst met derde landen moet worden voorzien in een stelsel van invoer- en uitvoercertificaten waarvoor een zekerheid wordt gesteld als garantie dat de invoer of de uitvoer waarvoor die certificaten worden aangevraagd, zal plaatsvinden.
- (9) De meeste douanerechten voor landbouwproducten die vallen onder overeenkomsten in het kader van de Wereldhandelsorganisatie (WTO), zijn in het gemeenschappelijk douanetarief vastgesteld. Wegens de invoer

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 5 juni 2003 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽²⁾ PB C 208 van 3.9.2003, blz. 72.

⁽³⁾ Advies uitgebracht op 2 juli 2003 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie (PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27).

⁽⁵⁾ Zie blz. 1 van dit Publicatieblad.

- ring van aanvullende regelingen moeten voor sommige rijstproducten evenwel afwijkende bepalingen worden vastgesteld.
- (10) Om eventuele nadelige gevolgen van de invoer van bepaalde landbouwproducten voor de communautaire markt te voorkomen of te neutraliseren, moet, als aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan, de invoer van een of meer van die producten aan een aanvullend invoerrecht worden onderworpen.
- (11) Onder bepaalde voorwaarden moet aan de Commissie de bevoegdheid worden verleend om tariefcontingenten die voortvloeien uit overeenkomstig het Verdrag gesloten internationale overeenkomsten of uit andere besluiten van de Raad, te openen en te beheren.
- (12) De mogelijkheid om bij uitvoer naar derde landen een restitutie toe te kennen waarbij wordt uitgegaan van het verschil tussen de prijzen in de Gemeenschap en die op de wereldmarkt en waarbij de in de WTO-overeenkomst inzake de landbouw ⁽¹⁾ vastgestelde beperkingen in acht worden genomen, zou de deelneming door de Gemeenschap aan de internationale rijsthandel moeten veiligstellen. Voor dergelijke uitvoerrestituties moeten beperkingen gelden, uitgedrukt in hoeveelheid en in waarde.
- (13) De inachtneming van de in waarde uitgedrukte beperkingen moet bij de vaststelling van de uitvoerrestituties worden gegarandeerd door het toezicht op de betalingen in het kader van de regelgeving betreffende het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw. Het toezicht kan worden vergemakkelijkt door verplichte vaststelling vooraf van de uitvoerrestituties, waarbij de mogelijkheid onverlet blijft om in geval van gedifferentieerde uitvoerrestituties de vooraf vastgestelde bestemming te veranderen binnen het geografische gebied waarvoor hetzelfde eenheidsbedrag van de uitvoerrestitutie geldt. Bij verandering van de bestemming moet de voor de werkelijke bestemming geldende uitvoerrestitutie worden betaald tot maximaal het bedrag dat geldt voor de vooraf vastgestelde bestemming.
- (14) Om de inachtneming van de kwantitatieve beperkingen te garanderen moet een betrouwbaar en doeltreffend toezichtstelsel worden ingesteld. Daartoe moet worden bepaald dat de uitvoerrestituties uitsluitend worden toegekend na overlegging van uitvoercertificaten. De uitvoerrestituties moeten worden toegekend binnen de grenzen van de beschikbare hoeveelheden, uitgaande van de specifieke situatie van elk betrokken product. Van deze regel mag enkel worden afgeweken voor niet in bijlage I bij het Verdrag opgenomen verwerkte producten, waarvoor geen kwantitatieve beperkingen gelden, alsmede voor voedselhulpacties, die van elke beperking zijn vrijgesteld. Voor producten waarvan de uitvoer met uitvoerrestitutie de kwantitatieve beperkingen vermoedelijk niet zal overschrijden, moet kunnen worden afgeweken van de strikte beheersvoorschriften.
- (15) Voorzover dit voor de goede werking van deze gemeenschappelijke marktordening nodig is, moet de mogelijkheid worden geboden de toepassing van de regeling actief of passief veredelingsverkeer te reglementeren of, wanneer de marktsituatie zulks vereist, die toepassing te verbieden.
- (16) Het stelsel van douanerechten maakt het mogelijk van enige andere bescherming aan de buitengrenzen van de Gemeenschap af te zien. Het mechanisme van de interne markt en het stelsel van douanerechten kunnen in buitengewone omstandigheden tekort schieten. Om de communautaire markt in dergelijke gevallen niet onbeschermd te laten tegen de verstoringen die daarvan het gevolg kunnen zijn, moet de Gemeenschap in staat worden gesteld onverwijld alle nodige maatregelen te nemen. Deze maatregelen moeten stroken met de verplichtingen die voortvloeien uit de WTO-overeenkomsten.
- (17) Gezien de invloed van de wereldmarktprijs op de prijs op de interne markt moet de mogelijkheid worden geboden maatregelen te nemen om de interne markt te stabiliseren.
- (18) Verlening van staatssteun zou de goede werking van een op gemeenschappelijke prijzen gebaseerde interne markt in gevaar brengen. Daarom moeten de Verdragsbepalingen inzake steunmaatregelen van de staten van toepassing worden verklaard voor de producten die onder deze gemeenschappelijke marktordening vallen.
- (19) Om rekening te houden met de specifieke voorzieningsbehoeften van de ultraperifere gebieden van de Gemeenschap, en met de prijsverschillen van de producten die kunnen voortvloeien uit de kosten van het vervoer en de afzet, verdient het aanbeveling dat de Gemeenschap de mogelijkheid krijgt om een subsidie vast te stellen voor leveringen van lidstaten die in een van de in artikel 23, lid 2, van het Verdrag genoemde situaties verkeren en bestemd zijn voor consumptie in deze gebieden en meer bepaald in het Franse overzeese departement Réunion.
- (20) Aangezien de gemeenschappelijke rijstmarkt zich voortdurend aan het ontwikkelen is, moeten de lidstaten en de Commissie elkaar de nodige gegevens over deze ontwikkelingen verstrekken.
- (21) De maatregelen voor de uitvoering van deze verordening moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽²⁾.
- (22) Om praktische en specifieke problemen te kunnen oplossen moet de Commissie worden gemachtigd om in noodgevallen de nodige maatregelen vast te stellen.

⁽¹⁾ PB L 336 van 23.12.1994, blz. 22.

⁽²⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

- (23) De uitgaven van de lidstaten in verband met hun verplichtingen in het kader van de toepassing van deze verordening moeten door de Gemeenschap worden gefinancierd overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽¹⁾.
- (24) Bij de gemeenschappelijke marktordening voor rijst moet gelijkkelijk en op passende wijze rekening worden gehouden met de in de artikelen 33 en 131 van het Verdrag omschreven doelstellingen.
- (25) Bij de overgang van de regelingen in het kader van Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad en van Verordening (EG) nr. 3073/95 van de Raad van 22 december 1995 tot vaststelling van de standaardkwaliteit van rijst ⁽²⁾ naar de regelingen van deze verordening kunnen zich moeilijkheden voordoen waarop in deze verordening niet is ingegaan. Om dergelijke moeilijkheden te kunnen aanpakken moet de Commissie overgangsmaatregelen kunnen vaststellen.
- (26) Om ernstige verstoring van de markt voor padie in de laatste maanden van het verkoopseizoen 2003/04 te voorkomen moeten de aankopen door de interventiebureaus worden beperkt tot een vooraf vastgestelde hoeveelheid.
- (27) Er moet worden bepaald vanaf wanneer de nieuwe marktordening van toepassing is,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

INLEIDENDE BEPALINGEN

Artikel 1

De gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt omvat een regeling voor de interne markt en een regeling voor het handelsverkeer met derde landen, en geldt voor de volgende producten:

GN-code	Omschrijving
a) 1006 10 21 t/m 1006 10 98	Padie
1006 20	Gedopte rijst
1006 30	Halfwitte of volwitte rijst, ook indien gepolijst of geglansd
b) 1006 40 00	Breukrijst

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.

⁽²⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 33.

GN-code	Omschrijving
c) 1102 30 00	Rijstmeel
1103 19 50	Gries en griesmeel van rijst
1103 20 50	Pellets van rijst
1104 19 91	Vlokken van rijst
1104 19 99	Geplette rijstkorrels
1108 19 10	Rijstzetmeel

Artikel 2

1. In deze verordening worden onder padie, gedopte rijst, halfwitte rijst, volwitte rijst, rondkorrelige rijst, halflangkorrelige rijst, langkorrelige rijst A of B en breukrijst de in bijlage I omschreven producten verstaan.

De omschrijving van rijstkorrels en breukrijst die niet van onberispelijke kwaliteit zijn, is opgenomen in bijlage II.

2. Volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure

- a) stelt de Commissie de omrekeningspercentages voor rijst in de verschillende bewerkingsstadia, de bewerkingskosten en de waarde van de bijproducten vast;
- b) kan de Commissie de in lid 1 bedoelde definities wijzigen.

Artikel 3

Het verkoopseizoen voor de in artikel 1 genoemde producten begint op 1 september en eindigt op 31 augustus van het daaropvolgende jaar.

Artikel 4

Deze verordening is van toepassing onverminderd de maatregelen die zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van steunregelingen voor landbouwers ⁽³⁾.

HOOFDSTUK II

INTERNE MARKT

Artikel 5

1. Voor leveringen van uit de lidstaten afkomstige producten van GN-code 1006 (met uitzondering van die van GN-code 1006 10 10) aan het Franse overzeese departement Réunion,

⁽³⁾ Zie bladzijde 1 van dit Publicatieblad.

die bestemd zijn om daar te worden verbruikt en die zich in een van de in artikel 23, lid 2, van het Verdrag bedoelde situaties bevinden, kan een subsidie worden vastgesteld.

Het bedrag van deze subsidie wordt, met inachtneming van de voorzieningsbehoeften van de markt van Réunion, vastgesteld op basis van het verschil tussen de noteringen of prijzen van de betrokken producten op de wereldmarkt en de noteringen of prijzen van diezelfde producten op de markt van de Gemeenschap, alsmede, zo nodig, de prijzen van die producten bij levering op Réunion.

2. Het subsidiebedrag wordt periodiek vastgesteld. Zo nodig kan de Commissie dit bedrag evenwel op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief tussentijds wijzigen.

Het subsidiebedrag kan via openbare inschrijving worden vastgesteld.

3. De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen voor dit artikel vast volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure.

Het subsidiebedrag wordt volgens dezelfde procedure vastgesteld.

Artikel 6

1. De interventieprijs voor padie bedraagt 150 euro per ton. De interventieprijs wordt vastgesteld voor de in bijlage III omschreven standaardkwaliteit.

2. De interventieprijs heeft betrekking op het stadium van de groothandel, franco pakhuis, niet gelost. Hij geldt voor alle door de Commissie aangewezen interventiecentra. De lijst van de interventiecentra wordt vastgesteld na raadpleging van de betrokken lidstaten en bevat met name in overschotgebieden gelegen interventiecentra die over voldoende technische ruimten en installaties beschikken en gunstig liggen ten opzichte van de vervoersmiddelen.

3. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 7

1. Tijdens de periode van 1 april tot en met 31 juli en binnen de grenzen van 75 000 ton per jaar kopen de interventiebureaus de hun aangeboden hoeveelheden padie aan, voorzover de aanbiedingen voldoen aan nader te bepalen voorwaarden, met name wat kwaliteit en hoeveelheid betreft.

2. Indien de kwaliteit van de aangeboden padie verschilt van de standaardkwaliteit waarvoor de interventieprijs is vastgesteld, wordt de interventieprijs door prijsverhoging of -verlaging aangepast. Om ervoor te zorgen dat de productie zich op bepaalde variëteiten richt, kunnen er op de interventieprijs toe te passen prijsverhogingen en -verlagingen worden vastgesteld.

3. Onder nader te bepalen voorwaarden bieden de interventiebureaus de overeenkomstig lid 1 aangekochte padie aan voor verkoop, voor uitvoer naar derde landen of voor de voorziening van de interne markt.

4. De procedures en de voorwaarden die gelden voor de overneming en het te koop aanbieden door de interventiebureaus en alle andere voorschriften met betrekking tot de interventie, worden door de Commissie vastgesteld.

5. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 8

1. Er kan tot bijzondere maatregelen worden besloten om:

- te voorkomen dat in sommige regio's van de Gemeenschap een massaal beroep op artikel 7 wordt gedaan;
- een tekort aan beschikbare hoeveelheden padie als gevolg van een natuurramp op te vangen.

2. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 9

De lidstaten verstrekken de Commissie gedetailleerde gegevens, uitgesplitst per variëteit, over het rijstareaal, de productie, de opbrengst en de bij de producenten en de verwerkingsbedrijven aanwezige voorraden. Deze gegevens moeten worden verstrekt in het kader van een systeem van verplichte aangiften van de producenten en de verwerkingsbedrijven dat per lidstaat wordt ingesteld, beheerd en gecontroleerd.

De lidstaten stellen de Commissie eveneens in kennis van de prijzen van rijst in de belangrijkste productiegebieden.

De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel en met name de bepalingen inzake een systeem voor de mededeling van de prijzen, worden vastgesteld volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure.

HOOFDSTUK III

HANDELSVERKEER MET DERDE LANDEN

Artikel 10

1. Voor alle invoer in, of uitvoer uit de Gemeenschap van in artikel 1 genoemde producten moet een invoer- of uitvoercertificaat worden overgelegd.

Deze certificaten worden, onverminderd de toepassingsbepalingen voor de artikelen 13 tot en met 15, door de lidstaten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

De invoer- of uitvoercertificaten zijn geldig in de hele Gemeenschap. Zij worden afgegeven op voorwaarde dat een zekerheid wordt gesteld als garantie dat de producten tijdens de geldigheidsduur van het certificaat worden in- of uitgevoerd. Deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de invoer of de uitvoer niet of slechts ten dele binnen deze termijn plaatsvindt, behalve wanneer er sprake is van overmacht.

2. De geldigheidsduur van de certificaten en de overige toepassingsbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure.

Deel I

Bepalingen betreffende de invoer

Artikel 11

1. Tenzij in deze verordening anders is bepaald, gelden voor de in artikel 1 bedoelde producten de invoerrechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

2. In afwijking van lid 1 is het invoerrecht:

- a) voor gedopte rijst van GN-code 1006 20 gelijk aan de interventieprijs, verhoogd met:
- i) 80 % voor gedopte rijst van de GN-codes 1006 20 17 en 1006 20 98;
  - ii) 88 % voor gedopte rijst van de andere GN-codes dan 1006 20 17 en 1006 20 98;

verminderd met de invoerprijs,

en

- b) voor volwitte rijst van GN-code 1006 30 gelijk aan de interventieprijs, verhoogd met een te berekenen percentage en verminderd met de invoerprijs.

Het overeenkomstig dit lid berekende invoerrecht mag echter niet hoger zijn dan het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

Het onder b) bedoelde percentage wordt berekend door het toepasselijke onder a) vermelde percentage aan te passen op basis van de omrekeningspercentages, de bewerkingskosten en de waarde van de bijproducten en door het aldus verkregen bedrag te verhogen met een bedrag voor de bescherming van de industrie.

3. In afwijking van lid 1 wordt geen douanerecht geheven bij invoer in het Franse overzeese departement Réunion van producten van de GN-codes 1006 10, 1006 20 en 1006 40 00 die bestemd zijn om daar te worden verbruikt.

4. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 12

1. Onverminderd artikel 11, lid 2, wordt, om eventuele nadelige gevolgen van de invoer van in artikel 1 genoemde producten voor de communautaire markt te voorkomen of te neutraliseren, bij de invoer van één of meer van deze producten tegen het in artikel 11 bedoelde recht een aanvullend invoerrecht toegepast indien wordt voldaan aan de door de Commissie overeenkomstig lid 3 vast te stellen voorwaarden, tenzij die invoer de communautaire markt niet dreigt te verstoren of de gevolgen niet in verhouding zouden staan tot het beoogde doel.

2. Op invoer tegen een prijs die lager is dan het niveau dat de Gemeenschap aan de Wereldhandelsorganisatie heeft gemeld („de reactieprijs”), kan een aanvullend invoerrecht worden toegepast.

Voorts kan een aanvullend invoerrecht worden toegepast als in een jaar waarin de in lid 1 bedoelde nadelige gevolgen zich voordoen of dreigen zich voor te doen, het invoervolume een niveau overschrijdt dat is gebaseerd op de markttoegang, d.w.z. de invoer als percentage van het betrokken interne verbruik gedurende de voorgaande drie jaren („het reactievolume”).

De invoerprijzen die in aanmerking moeten worden genomen voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht overeenkomstig de eerste alinea worden vastgesteld op basis van de cif-invoerprijzen van de betrokken zending.

De cif-invoerprijzen worden daartoe getoetst aan de representatieve prijzen voor het betrokken product op de wereldmarkt of op de communautaire invoermarkt.

3. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure. In deze bepalingen wordt met name gespecificeerd op welke producten aanvullende invoerrechten kunnen worden toegepast.

Artikel 13

1. De tariefcontingenten voor de invoer van in artikel 1 genoemde producten die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag gesloten overeenkomsten of uit andere besluiten van de Raad, worden door de Commissie geopend en beheerd overeenkomstig uitvoeringsbepalingen die worden vastgesteld volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure.

2. De tariefcontingenten worden beheerd volgens een van de onderstaande methoden, of een combinatie daarvan:

- a) op basis van de chronologische volgorde waarin de aanvragen worden ingediend (het beginsel „wie het eerst komt, het eerst maalt”);

- b) evenredige verdeling van de hoeveelheden waarom bij de indiening van de aanvragen is verzocht (methode van het „gelijktijdig onderzoek”);
- c) rekening houdend met de traditionele handelsstromen (methode van de „traditionele en de nieuwe marktdeelnemers”).

Andere passende methoden kunnen worden vastgesteld. Deze methoden moeten elke vorm van ongerechtvaardigde discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen.

3. In de vastgestelde beheersmethode wordt zo nodig rekening gehouden met de voorzieningsbehoeften van de markt van de Gemeenschap en met de noodzaak om het evenwicht op deze markt te vrijwaren.

4. De in lid 1 bedoelde uitvoeringsbepalingen voorzien in de opening van jaarlijkse tariefcontingenten, die zo nodig op passende wijze over het jaar worden gespreid, en in de vaststelling van de toe te passen beheersmethode; zij bevatten, zo nodig:

- a) bepalingen die de aard, de herkomst en de oorsprong van het product garanderen;
- b) bepalingen betreffende de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde garanties kunnen worden gecontroleerd;
- c) de voorwaarden inzake de afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten.

Deel II

Bepalingen betreffende de uitvoer

Artikel 14

1. Voorzover nodig om de onderstaande producten te kunnen uitvoeren op basis van de noteringen of de prijzen van die producten op de wereldmarkt en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten die volgens artikel 300 van het Verdrag zijn gesloten, kan het verschil tussen deze noteringen of prijzen en de prijzen in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer; het gaat hierbij om:

- a) de in artikel 1 genoemde producten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd;
- b) de in artikel 1 genoemde producten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage IV genoemde producten.

De uitvoerrestitutie voor de onder b) bedoelde producten mag niet hoger zijn dan de restitutie die geldt bij uitvoer van die producten in ongewijzigde staat.

2. Voor de toewijzing van de hoeveelheden die met restitutie kunnen worden uitgevoerd, wordt de methode vastgesteld:

- a) die het best overeenstemt met de aard van het product en met de betrokken marktsituatie, zodat de beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk kunnen worden gebruikt, rekening houdend met de doeltreffendheid en met de structuur van de uitvoer van de Gemeenschap, zonder dat dit leidt tot discriminatie tussen kleine en grote marktdeelnemers;

- b) die, gezien de beheerseisen, administratief het minst belastend is voor de marktdeelnemers;

- c) waarmee discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers wordt voorkomen.

3. De uitvoerrestitutie is voor de hele Gemeenschap gelijk. Zij kan worden gedifferentieerd naar gelang van de bestemming wanneer dat op grond van de situatie op de wereldmarkt of de specifieke vereisten van bepaalde markten noodzakelijk is. De restituties worden vastgesteld volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure. Zij kunnen:

- a) periodiek worden vastgesteld;
- b) via openbare inschrijving worden vastgesteld, voor de producten waarvoor die procedure voorheen bestond.

De uitvoerrestituties die periodiek worden vastgesteld, kunnen zo nodig door de Commissie tussentijds worden gewijzigd op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief.

4. Bij de vaststelling van de restituties worden de volgende factoren in aanmerking genomen:

- a) de situatie en de verwachte ontwikkeling met betrekking tot:
  - i) de prijzen en het aanbod van rijst en breukrijst op de markt van de Gemeenschap,
  - ii) de prijzen van rijst en breukrijst op de wereldmarkt;

- b) de doelstellingen van de gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt, namelijk te zorgen voor een evenwichtige situatie van deze markt en een natuurlijke ontwikkeling inzake prijzen en handelsverkeer;

- c) de limieten die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag gesloten overeenkomsten;

- d) het belang om verstoring van de markt van de Gemeenschap te voorkomen;

- e) de economische aspecten van de beoogde uitvoer;

- f) de gunstigste prijzen die bij invoer van producten van oorsprong uit derde landen in de derde landen van bestemming worden gehanteerd, voorzover het gaat om producten als bedoeld in artikel 1, onder a) en b).

Artikel 15

1. Voor in artikel 1 genoemde producten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, wordt de uitvoerrestitutie uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van een uitvoercertificaat.

2. De uitvoerrestitutie voor in artikel 1 genoemde producten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, voor een gedifferentieerde restitutie, de restitutie die op diezelfde dag geldt:

a) voor de op het certificaat aangegeven bestemming

of, in voorkomend geval,

b) voor de werkelijke bestemming, indien die verschilt van de op het certificaat aangegeven bestemming. In dat geval mag het toe te passen bedrag niet hoger zijn dan het bedrag dat geldt voor de op het certificaat vermelde bestemming.

Er kunnen passende maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van de flexibiliteit waarin dit lid voorziet.

3. De leden 1 en 2 kunnen volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93 ⁽¹⁾ van toepassing worden verklaard voor de in artikel 1 genoemde producten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage IV genoemde goederen. De uitvoeringsbepalingen worden volgens diezelfde procedure vastgesteld.

4. Voor producten waarvoor in het kader van voedselhulpacties uitvoerrestituties worden toegekend, kan volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure van de leden 1 en 2 worden afgeweken.

Artikel 16

1. Volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure kan een correctiebedrag voor de uitvoerrestituties worden vastgesteld. Zo nodig kan de Commissie deze correctiebedragen wijzigen.

2. De eerste alinea kan worden toegepast op in artikel 1 genoemde producten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage IV genoemde goederen.

Artikel 17

1. De restitutie voor de in artikel 1, onder a) en b), bedoelde producten wordt uitbetaald wanneer met bewijsstukken is aangetoond dat de producten

⁽¹⁾ PB L 318 van 20.12.1993, blz. 18. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2580/2000 (PB L 298 van 25.11.2000, blz. 15).

a) geheel in de Gemeenschap zijn verkregen, in de zin van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽²⁾, behalve wanneer lid 2 van dat artikel van toepassing is,

b) uit de Gemeenschap zijn uitgevoerd;

c) in geval van een gedifferentieerde restitutie, onverminderd lid 2, onder b), de op het certificaat vermelde bestemming of een andere bestemming waarvoor een restitutie is vastgesteld, hebben bereikt. Van deze regel kan echter worden afgeweken volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure mits nader te bepalen voorwaarden in acht worden genomen die gelijke waarborgen bieden.

Volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure kunnen aanvullende bepalingen worden vastgesteld.

2. Bij uitvoer van uit derde landen ingevoerde en opnieuw naar derde landen uitgevoerde rijst wordt geen uitvoerrestitutie verleend, tenzij de exporteur met bewijsstukken aantoonst dat

a) het uit te voeren product hetzelfde is als het tevoren ingevoerde product; en

b) bij het in het vrije verkeer brengen van dit product alle invoerrechten zijn geïnd.

In dit geval is de restitutie voor elk product gelijk aan het bij invoer geïnde recht, indien dit lager is dan de geldende restitutie. Indien het bij invoer geïnde recht hoger is dan de geldende restitutie, wordt een restitutie toegekend die even hoog is als dit recht.

Artikel 18

De inachtneming van de kwantitatieve beperkingen die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag gesloten overeenkomsten, wordt gewaarborgd via uitvoercertificaten die voor de daarin vermelde referentieperiodes voor de betrokken producten worden afgegeven. Wat de naleving betreft van de verplichtingen uit hoofde van de WTO-overeenkomst inzake de landbouw, laat het aflopen van een referentieperiode de geldigheid van de uitvoercertificaten onverlet.

Artikel 19

De uitvoeringsbepalingen voor dit deel, inclusief de bepalingen inzake de herverdeling van niet toegewezen of niet benutte

⁽²⁾ PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 311 van 12.12.2000, blz. 17).

hoeveelheden die voor uitvoer in aanmerking komen, worden vastgesteld volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure. In het kader daarvan kunnen bepalingen worden vastgesteld betreffende de kwaliteit van de producten die in aanmerking komen voor een uitvoerrestitutie.

Bijlage IV wordt gewijzigd volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure.

Deel III

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 20

1. Voorzover dit voor de goede werking van de gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt nodig is, kan de Raad op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 37, lid 2, van het Verdrag de in artikel 1 bedoelde producten geheel of gedeeltelijk uitsluiten van de regeling actief of passief veredelingsverkeer.

2. In afwijking van lid 1 neemt de Commissie, als de in lid 1 bedoelde situatie zich uitzonderlijk dringend laat aanzien en de communautaire markt door de regeling actief of passief veredelingsverkeer wordt verstoord of dreigt te worden verstoord, op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure een besluit inzake de te nemen maatregelen. De maatregelen worden aan de Raad en de lidstaten meegedeeld, hebben een geldigheidsduur van ten hoogste zes maanden en zijn onmiddellijk van toepassing. Als de Commissie een dergelijk verzoek van een lidstaat ontvangt, neemt zij hierover een besluit binnen een week na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere lidstaat kan de maatregelen waartoe de Commissie heeft besloten, binnen een week na de datum van de mededeling daarvan, aan de Raad voorleggen. De Raad kan met gekwalificeerde meerderheid het besluit van de Commissie bevestigen, wijzigen of intrekken.

Als de Raad binnen drie maanden na de datum waarop het besluit aan hem is voorgelegd, geen besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 21

1. Voor de tariefindeling van de onder deze verordening vallende producten gelden de algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan. De tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening, met inbegrip van de in bijlage I vermelde definities, wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:

- a) de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht;
- b) de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 22

1. Als de noteringen of prijzen op de wereldmarkt voor één of meer van de in artikel 1 genoemde producten een peil bereiken waarbij de voorziening van de communautaire markt wordt verstoord of dreigt te worden verstoord, en als het ernaar uitziet dat deze toestand zal voortduren en ernstiger zal worden, kunnen passende maatregelen worden genomen. Bij extreme urgentie kunnen die maatregelen als vrijwaringsmaatregelen worden genomen.

2. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 23

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde producten als gevolg van invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 33 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met landen die geen lid zijn van de WTO, passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, neemt de Commissie op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief een besluit over de te nemen maatregelen. Deze maatregelen worden aan de lidstaten meegedeeld en zijn onmiddellijk van toepassing. Als de Commissie een dergelijk verzoek van een lidstaat ontvangt, neemt zij hierover een besluit binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere lidstaat kan de maatregelen waartoe de Commissie heeft besloten, binnen drie werkdagen na de dag van de mededeling daarvan, aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregelen binnen een maand na de datum waarop die aan hem is voorgelegd, met gekwalificeerde meerderheid wijzigen of intrekken.

4. De bepalingen die op grond van dit artikel worden vastgesteld, worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen die voortvloeien uit de overeenkomstig artikel 300, lid 2, van het Verdrag gesloten overeenkomsten.

HOOFDSTUK IV

Artikel 29

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 24

Tenzij in deze verordening anders is bepaald, zijn de artikelen 87, 88 en 89 van het Verdrag van toepassing op de productie van en de handel in de in artikel 1 genoemde producten.

Artikel 25

1. De lidstaten en de Commissie verstrekken elkaar de gegevens die nodig zijn voor de toepassing van deze verordening en voor de nakoming van de aangeane internationale verplichtingen betreffende rijst.

2. De uitvoeringsbepalingen waarin wordt gespecificeerd welke gegevens moeten worden verstrekt en hoe zij moeten worden meegedeeld en verspreid, worden vastgesteld volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 26

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité van beheer voor granen, dat is ingesteld bij artikel 25 van Verordening (EG) nr. 1784/2003 van de Raad van 29 september 2003 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, hierna „het Comité” te noemen.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 4 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.

De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt één maand.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 27

Het Comité kan elk vraagstuk onderzoeken dat door zijn voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een lidstaat, aan de orde wordt gesteld.

Artikel 28

Maatregelen die in noodgevallen zowel noodzakelijk als verantwoord zijn om praktische en bijzondere problemen op te lossen, worden vastgesteld volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure.

Deze maatregelen mogen van bepaalde onderdelen van deze verordening afwijken, maar slechts voorzover en voor zolang dat strikt noodzakelijk is.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 78 van dit Publicatieblad.

Verordening (EG) nr. 1258/1999 en de ter uitvoering daarvan vastgestelde bepalingen zijn van toepassing voor de uitgaven die de lidstaten verrichten ter nakoming van de verplichtingen op grond van deze verordening.

Artikel 30

Deze verordening wordt op zodanige wijze toegepast dat gelijk en op passende wijze rekening wordt gehouden met de in de artikelen 33 en 131 van het Verdrag omschreven doelstellingen.

HOOFDSTUK V

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 31

1. De Verordeningen (EG) nr. 3072/95 en (EG) nr. 3073/95 worden ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken verordeningen gelden als verwijzingen naar de onderhavige verordening en worden gelezen volgens de in bijlage V opgenomen concordantietabel.

2. Volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure kunnen overgangsbepalingen worden vastgesteld.

Artikel 32

1. In de periode van 1 april 2004 tot en met 31 juli 2004 zijn de hoeveelheden die de interventiebureaus op grond van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3072/95 mogen aankopen, beperkt tot 100 000 ton.

2. Uitgaande van een balans die de marktsituatie weergeeft, kan de Commissie de in lid 1 vermelde hoeveelheid wijzigen. De in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure is van toepassing.

3. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 33

1. Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

2. Zij is van toepassing met ingang van het verkoopseizoen 2004/05.

De artikelen 9 en 32 zijn evenwel van toepassing met ingang van 1 april 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 september 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

G. ALEMANNO

BIJLAGE I

Definities,

als bedoeld in artikel 2, lid 1, eerste alinea

1. a) Padie: rijst waarvan na het dorsen het kroonkafje niet is verwijderd.
  - b) Gedopte rijst: padie waarvan alleen het kroonkafje is verwijderd. Hieronder valt met name de rijst die in de handel wordt aangeduid als „bruine rijst”, „cargorijst”, „loonzainrijst” en „riso sbramato”.
  - c) Halfwitte rijst: padie waarvan het kroonkafje, een gedeelte van de kiem en alle of een deel van de buitenlagen van het zilvervlies zijn verwijderd, maar niet de binnenlagen.
  - d) Volwitte rijst: padie waarvan het kroonkafje, alle buiten- en binnenlagen van het zilvervlies, de volledige kiem in het geval van langkorrelige rijst en halflangkorrelige rijst, en ten minste een deel van de kiem in het geval van rondkorrelige rijst, zijn verwijderd, ook als overlangse witte strepen overblijven op ten hoogste 10 % van de korrels.
2. a) Rondkorrelige rijst: rijst waarvan de korrels een lengte hebben van 5,2 mm of minder en waarvan de verhouding lengte/breedte kleiner is dan 2.
  - b) Halflangkorrelige rijst: rijst waarvan de korrels een lengte hebben van meer dan 5,2 mm doch niet meer dan 6,0 mm en waarvan de verhouding lengte/breedte niet groter is dan 3.
  - c) Langkorrelige rijst:
    - i) langkorrelige rijst A: rijst waarvan de korrels een lengte hebben van meer dan 6,0 mm en waarvan de verhouding lengte/breedte groter dan 2 en kleiner dan 3 is;
    - ii) langkorrelige rijst B: rijst waarvan de korrels een lengte hebben van meer dan 6,0 mm en waarvan de verhouding lengte/breedte gelijk is aan of groter dan 3.
  - d) Meting van de korrels: de korrels worden gemeten bij volwitte rijst volgens de onderstaande methode:
    - i) uit de partij wordt een representatief monster getrokken;
    - ii) het monster wordt gesorteerd zodat uitsluitend met volledige korrels, waaronder onrijpe korrels, wordt gewerkt;
    - iii) er worden twee metingen met telkens 100 korrels verricht en daarvan wordt het gemiddelde berekend;
    - iv) de resultaten worden uitgedrukt in millimeter en afgerond tot op één decimaal.
3. Breukrijst: brokstukken van korrels waarvan de lengte gelijk is aan of kleiner is dan driekwart van de gemiddelde lengte van de volledige korrel.

—

BIJLAGE II

Omschrijving van rijstkorrels en breukrijst die niet van onberispelijke kwaliteit zijn,

als bedoeld in artikel 2, lid 1, tweede alinea

A. *Hele korrels*

Korrels waarvan, ongeacht de aan ieder bewerkingsstadium eigen kenmerken, ten hoogste een gedeelte van de punt ontbreekt.

B. *Ontpunte korrels*

Korrels waarvan de punt geheel ontbreekt.

C. *Gebroken korrels of breukrijst*

Korrels waarvan meer dan de punt ontbreekt; deze categorie omvat:

- grote gebroken korrels (korreldeeltjes waarvan de lengte gelijk is aan of meer is dan de helft van die van de hele korrel, maar die geen hele korrel vormen),
- middelgrote gebroken korrels (korreldeeltjes waarvan de lengte gelijk is aan of meer is dan een vierde van die van de hele korrel, maar die niet de minimumafmeting van „grote gebroken korrels” hebben),
- fijne gebroken korrels (korreldeeltjes waarvan de lengte minder dan een vierde van die van de hele korrel bedraagt, maar die niet door een zeef met mazen van 1,4 mm gaan),
- deeltjes (fijne deeltjes of korreldeeltjes die door een zeef met mazen van 1,4 mm kunnen); gespleten korrels (ontstaan door het overlangs splijten van de korrel) worden beschouwd als deeltjes.

D. *Groene korrels*

Niet geheel rijpe korrels.

E. *Korrels die natuurlijke misvormingen vertonen*

Als natuurlijke misvormingen worden beschouwd de al dan niet erfelijke misvormingen ten opzichte van de normale morfologische kenmerken van de variëteit.

F. *Krijtachtige korrels*

Korrels die over ten minste drie vierde van het oppervlak een ondoorschijnend en meelachtig uiterlijk vertonen.

G. *Roodgestreepte korrels*

Korrels die in de lengte rode strepen van diverse intensiteit en schakering vertonen, welke door resten van het zil-
vervlies worden veroorzaakt.

H. *Gespikkelde korrels*

Korrels die kleine, duidelijk afgetekende donkere min of meer regelmatige ronde vlekjes vertonen; als gespikkelde korrels worden eveneens beschouwd, korrels die lichte, oppervlakkige zwarte strepen vertonen; de strepen en vlekken mogen geen geel of donker aureool hebben.

I. *Gevlekte korrels*

Korrels die over een klein gedeelte van hun oppervlak duidelijk hun normale kleur hebben verloren; de vlekken kunnen van diverse kleur zijn (zwartachtig, roodachtig, bruin, enz.); diepe zwarte strepen worden eveneens als vlekken beschouwd. Wanneer de vlekken een zodanige kleurintensiteit (zwart, roze, bruin-roodachtig) hebben dat zij onmiddellijk opvallen en wanneer zij de helft of meer dan de helft van de korrel bedekken, moeten de betrokken korrels als gele korrels worden beschouwd.

J. *Gele korrels*

Gele korrels zijn korrels waarvan het oppervlak door een andere oorzaak dan het drogen geheel of gedeeltelijk zijn normale kleur heeft verloren en een van citroengeel tot oranjegeel variërende kleur heeft gekregen.

K. *Barnsteenkleurige korrels*

Barnsteenkleurige korrels zijn korrels waarvan de kleur door een andere oorzaak dan het drogen een uniforme, lichte en algemene verandering heeft ondergaan; door die verandering is de kleur van de korrels helder ambergeel geworden.

BIJLAGE III

Omschrijving van de standaardkwaliteit van padie

Padie van standaardkwaliteit:

- a) is rijst van gezonde handelskwaliteit, met een gezonde reuk;
  - b) heeft een vochtgehalte van ten hoogste 13 %;
  - c) heeft bij verwerking tot volwitte rijst een rendement van 63 gewichtspercenten hele korrels (met maximaal 3 % ontpunte korrels), waarvan het maximumgewichtpercentage aan niet onberispelijke korrels volwitte rijst als volgt is:
    - krijtachtige korrels van padie van de GN-codes 1006 10 27 en 1006 10 98 1,5 %
    - krijtachtige korrels van padie van andere GN-codes dan 1006 10 27 en 1006 10 98 2,0 %
    - roodgestreepte korrels 1,0 %
    - gespikkelde korrels 0,50 %
    - gevlekte korrels 0,25 %
    - gele korrels 0,02 %
    - barnsteenkleurige korrels 0,05 %.
-

BIJLAGE IV

GN-code	Omschrijving
ex 0403	Karnemelk, gestremde melk en room, yoghurt, kefir en andere gegiste of aangezuurde melk en room, ook indien ingedikt, met toegevoegde suiker of andere zoetstoffen, gearomatiseerd of met toegevoegde vruchten of cacao:
0403 10	— yoghurt:
0403 10 51 t/m 0403 10 99	— — gearomatiseerd of met toegevoegde vruchten of cacao
0403 90	— andere:
0403 90 71 t/m 0403 90 99	— — gearomatiseerd of met toegevoegde vruchten of cacao
ex 1704	Suikerwerk zonder cacao (witte chocolade daaronder begrepen):
1704 90 51 t/m 1704 90 99	— — ander
ex 1806	Chocolade en andere bereidingen voor menselijke consumptie die cacao bevatten, met uitzondering van die bedoeld bij de onderverdelingen 1806 10, 1806 20 70, 1806 90 60, 1806 90 70 en 1806 90 90
ex 1901	Moutextract; bereidingen voor menselijke consumptie van meel, gries, griesmeel, zetmeel of moutextract, geen of minder dan 40 gewichtspereenten cacao bevattend, berekend op een geheel ontvete basis, elders genoemd noch elders onder begrepen; bereidingen voor menselijke consumptie van producten bedoeld bij de posten 0401 tot en met 0404, geen of minder dan 5 gewichtspereenten cacao bevattend, berekend op een geheel ontvete basis, elders genoemd noch elders onder begrepen:
1901 10 00	— bereidingen voor de voeding van kinderen, opgemaakt voor de verkoop in het klein
1901 20 00	— mengsels en deeg, voor de bereiding van bakkerswaren bedoeld bij post 1905
1901 90	— andere:
1901 90 11 t/m 1901 90 19	— — moutextract
	— — andere:
1901 90 99	— — — andere
ex 1902	Deegwaren, ook indien gekookt of gevuld (met vlees of andere zelfstandigheden), dan wel op andere wijze bereid, zoals spaghetti, macaroni, noedels, lasagne, gnocchi, ravioli en cannelloni; koeskoes, ook indien bereid:
1902 20 91	— — — gekookt of gebakken
1902 20 99	— — — andere
1902 30	— andere deegwaren
1902 40 90	— — andere
1904	Graanpreparaten verkregen door poffen of door roosteren (bijvoorbeeld cornflakes); granen (andere dan maïs) in de vorm van korrels of in de vorm van vlokken of van andere bewerkte korrels (met uitzondering van meel en gries), voorgekookt of op andere wijze bereid, elders genoemd noch elders onder begrepen
ex 1905	Brood, gebak, biscuits en andere bakkerswaren, ook indien deze producten cacao bevatten; ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten van meel of zetmeel:
1905 90 20	ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten van meel of van zetmeel

GN-code	Omschrijving
ex 2004	Andere groenten, op andere wijze bereid of verduurzaamd dan in azijn of azijnzuur, bevroren, andere dan de producten bedoeld bij post 2006: — aardappelen: — — andere:
2004 10 91	— — — in de vorm van meel, gries, griesmeel of vlokken
ex 2005	Andere groenten, op andere wijze bereid of verduurzaamd dan in azijn of azijnzuur, niet bevroren, andere dan de producten bedoeld bij post 2006: — aardappelen:
2005 20 10	— — in de vorm van meel, gries, griesmeel of vlokken
ex 2101	Extracten, essences en concentraten, van koffie, van thee of van maté en preparaten op basis van deze producten of op basis van koffie, van thee of van maté; gebrande cichorei en andere gebrande koffiesurrogaten, alsmede extracten, essences en concentraten daarvan:
2101 12	— — preparaten op basis van extracten, essences of concentraten of op basis van koffie:
2101 12 98	— — — andere
2101 20	— extracten, essences en concentraten, van thee of van maté en preparaten op basis van deze producten of op basis van thee of van maté:
2101 20 98	— — — andere
2105 00	Consumptie-ijs, ook indien cacao bevattend
2106	Producten voor menselijke consumptie, elders genoemd noch elders onder begrepen: — andere:
2106 90 10	— — preparaten, „fondues” genaamd — — andere:
2106 90 92	— — — bevattende geen van melk afkomstige vetstoffen, sacharose, isoglucose, glucose of zetmeel, of bevattende minder dan 1,5 gewichtspercent van melk afkomstige vetstoffen, minder dan 5 gewichtspercenten sacharose of isoglucose, minder dan 5 gewichtspercenten glucose of zetmeel
2106 90 98	— — — andere
ex 3505	Dextrine en ander gewijzigd zetmeel (bijvoorbeeld voorgelatineerd of versterd zetmeel); lijm op basis van zetmeel, van dextrine of van ander gewijzigd zetmeel, ander dan zetmeel van onderverdeling 3505 10 50
ex 3809	Appretermiddelen, middelen voor het versnellen van het verfproces of van het fixeren van kleurstoffen, alsmede andere producten en preparaten (bijvoorbeeld preparaten voor het beitsen), van de soort gebruikt in de textielindustrie, in de papierindustrie, in de lederindustrie of in dergelijke industrieën, elders genoemd noch elders onder begrepen:
3809 10	— op basis van zetmeel of van zetmeelhoudende stoffen

BIJLAGE V

Concordantietabel

Verordening (EG) nr. 3072/95	Deze verordening
Artikel 1	De artikelen 1 en 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 6
Artikel 4	Artikel 7
Artikel 5	Artikel 8
Artikel 6	—
—	Artikel 4
Artikel 7	—
Artikel 8 bis	Artikel 6
Artikel 8 ter	Artikel 7
Artikel 8 quater	Artikel 8
Artikel 8 quinqies	Artikel 9
Artikel 8 sexies	—
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 5
—	Artikel 9
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13	De artikelen 14, 15, 16, 17, 18 en 19
Artikel 14	Artikel 20
Artikel 15	Artikel 21
Artikel 16	Artikel 22
Artikel 17	Artikel 23
Artikel 18	—
Artikel 19	Artikel 24
—	—
Artikel 21	Artikel 25
Artikel 22	Artikel 26
Artikel 23	Artikel 27
—	Artikel 28
Artikel 24	Artikel 30

Verordening (EG) nr. 3072/95	Deze verordening
Artikel 25	Artikel 31
Artikel 26	Artikel 29
—	Artikel 32
Artikel 27	Artikel 33
Bijlage A	Bijlage I
—	—
Bijlage B	Bijlage IV
Bijlage C	Bijlage V

Verordening (EG) nr. 3073/95	Deze verordening
Artikel 1	Bijlage III
Bijlage	Bijlage II

VERORDENING (EG) Nr. 1786/2003 VAN DE RAAD**van 29 september 2003****houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector gedroogde voedergewassen**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 36 en artikel 37, lid 2, derde alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 603/95 van de Raad van 21 februari 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector gedroogde voedergewassen ⁽⁴⁾ is een gemeenschappelijke marktordening vastgesteld waarbij is voorzien in twee forfaitaire steunbedragen, een voor kunstmatig gedroogde voedergewassen en een voor in de zon gedroogde voedergewassen.
- (2) Verordening (EG) nr. 603/95 is meer dan eens ingrijpend gewijzigd. In verband met verdere wijzigingen moet de verordening voor de duidelijkheid worden ingetrokken en vervangen.
- (3) De voederproductie in het kader van de bij Verordening (EG) nr. 603/95 vastgestelde regeling berust grotendeels op het gebruik van fossiele brandstof voor het drogen en, in sommige lidstaten, op het gebruik van irrigatie. In verband met de mogelijke effecten voor het milieu moet de regeling worden gewijzigd.
- (4) Bij Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van steunregelingen voor landbouwers ⁽⁵⁾.
- (5) Op grond van deze elementen moeten de twee bij Verordening (EG) nr. 603/95 vastgestelde forfaitaire steun-

bedragen worden vervangen door één enkel steunbedrag dat van toepassing is zowel op kunstmatig gedroogde als op in de zon gedroogde voedergewassen.

- (6) Aangezien de productie in de zuidelijke landen reeds een aanvang neemt in april, dient het verkoopseizoen voor gedroogde voedergewassen waarvoor steun wordt verleend, te beginnen op 1 april en te eindigen op 31 maart van het daaropvolgende jaar.
- (7) Om te garanderen dat de uitgaven voor gedroogde voedergewassen geen gevolgen hebben voor de begroting, moet het volume van de communautaire productie worden beperkt. Daartoe moet één enkele gegarandeerde maximumhoeveelheid worden vastgesteld voor kunstmatig gedroogde en in de zon gedroogde voedergewassen samen.
- (8) Deze hoeveelheid moet over de lidstaten worden verdeeld op basis van de voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 603/95 erkende historische hoeveelheden.
- (9) Om de inachtneming van de gegarandeerde maximumhoeveelheid te garanderen en overproductie in de hele Gemeenschap tegen te gaan, moet de steun worden verlaagd wanneer die hoeveelheid wordt overschreden. Deze verlaging moet in elke lidstaat waar de nationale gegarandeerde hoeveelheid is overschreden, worden toegepast naar rato van de geregistreerde overschrijding.
- (10) Het definitieve steunbedrag kan pas worden uitbetaald nadat is berekend of de gegarandeerde maximumhoeveelheid al dan niet is overschreden. Derhalve moet een voorschot op de steun worden betaald zodra de gedroogde voedergewassen het verwerkingsbedrijf hebben verlaten.
- (11) Er moeten eisen worden gesteld betreffende de minimumkwaliteit om voor steun in aanmerking te komen.
- (12) Om een regelmatige voorziening van de verwerkingsbedrijven met groenvoedergewassen te bevorderen, moet in bepaalde gevallen een contract zijn gesloten tussen producenten en verwerkingsbedrijven voordat aanspraak op steun kan worden gemaakt.
- (13) Om de productieketen transparanter te maken en essentiële controles te vergemakkelijken, dienen sommige bepalingen verplicht te worden opgenomen in de contracten.
- (14) Om steun te kunnen ontvangen, moeten verwerkingsbedrijven bijgevolg een voorraadboekhouding met de voor de toetsing van het recht op steun benodigde gegevens voeren en moeten zij alle andere nodige bewijzen kunnen leveren.

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 5 juni 2003 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ PB C 208 van 3.9.2003, blz. 41.

⁽³⁾ Advies uitgebracht op 2 juli 2003 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB L 63 van 21.3.1995, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1).

⁽⁵⁾ Zie blz. 1 van het Publicatieblad.

- (15) Wanneer de producenten en de verwerkingsbedrijven geen contracten hebben gesloten, dienen deze bedrijven andere gegevens te verstrekken met het oog op de toetsing van hun recht op steun.
- (16) Er moet op worden toegezien dat, in geval van een loonwerkcontract voor de verwerking van door de producent geleverde voedergewassen de steun aan hem wordt doorgegeven.
- (17) Het goed functioneren van de interne markt voor gedroogde voedergewassen zou in het gedrang kunnen komen door het verlenen van nationale steun. Bijgevolg moeten de bepalingen van het Verdrag inzake steunmaatregelen van de staten van toepassing zijn op de onder deze gemeenschappelijke marktordening vallende producten.
- (18) Eenvoudigheidshalve moet het comité dat de Commissie bijstaat het Comité van beheer voor granen zijn.
- (19) De maatregelen ter uitvoering van deze verordening moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾.
- (20) In uitzonderlijke omstandigheden zouden de interne markt en de douanerechten ontoereikend kunnen blijken. In dergelijke gevallen moet de Gemeenschap, teneinde de markt van de Gemeenschap niet zonder weer te laten tegen storingen allerhande, in staat zijn onverwijld de nodige maatregelen te treffen. Al die maatregelen moeten in overeenstemming zijn met de internationale verplichtingen die de Gemeenschap heeft aangegaan.
- (21) Om de mogelijke ontwikkelingen bij de productie van gedroogde voedergewassen in het oog te houden moet de Commissie, op basis van een evaluatie van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector gedroogde voedergewassen, aan de Raad een verslag overleggen over de sector dat met name betrekking heeft op de ontwikkeling van het areaal met peulgewassen en andere groenvoedergewassen, de productie van gedroogde voedergewassen en de gerealiseerde besparingen aan fossiele brandstoffen. Het verslag gaat, zo nodig, vergezeld van passende voorstellen.
- (22) De uitgaven van de lidstaten in verband met hun verplichtingen in het kader van de toepassing van deze verordening moeten door de Gemeenschap worden gefinancierd overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1258/99 van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽²⁾.

- (23) Vanwege de toepassing van de bedrijfstoelagsregeling met ingang van 1 januari 2005, moet de onderhavige regeling vanaf 1 april 2005 van toepassing zijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

INLEIDENDE BEPALINGEN

Artikel 1

De gemeenschappelijke marktordening voor de sector gedroogde voedergewassen wordt tot stand gebracht en geldt voor de volgende producten:

GN-code	Omschrijving
a) ex 1214 10 00	Meel en pellets van luzerne, kunstmatig gedroogd door middel van een warmtebehandeling
	Meel en pellets van luzerne, anders gedroogd en vermalen
ex 1214 90 91 en ex 1214 90 99	Luzerne, hanekammetjes (esparcette), klaver, lupine, wikke en andere dergelijke voedergewassen, kunstmatig gedroogd door middel van een warmtebehandeling, met uitzondering van hooi en voederkool, alsmede van producten welke hooi bevatten
	Luzerne, hanekammetjes (esparcette), klaver, lupine, wikke, honingklaver, zaailathyrus en rolklaver, anders gedroogd en vermalen
b) ex 2309 90 98	Eiwitconcentraten, verkregen uit sap van luzerne en van gras
	Kunstmatig gedroogde producten, uitsluitend verkregen uit vast afval en sap die afkomstig zijn van de bereiding van de in het eerste streepje genoemde concentraten

Artikel 2

Het verkoopseizoen voor de in artikel 1 genoemde producten begint elk jaar op 1 april en eindigt op 31 maart van het daaropvolgende jaar.

Artikel 3

Deze verordening is van toepassing onverminderd de maatregelen die zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1782/2003.

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽²⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.

HOOFDSTUK II

STEUN

Artikel 4

1. Voor de in artikel 1 genoemde producten wordt steun verleend.
2. Onverminderd het bepaalde in artikel 6 wordt de steun vastgesteld op 33 EUR per ton.

Artikel 5

1. Voor ieder verkoopseizoen wordt een gegarandeerde maximumhoeveelheid (GMH) van 4 855 900 ton kunstmatig gedroogde en/of in de zon gedroogde voedergewassen vastgesteld, waarvoor de in artikel 4, lid 2, vastgestelde steun kan worden verleend.
2. De in lid 1 vastgestelde gegarandeerde maximumhoeveelheid wordt als volgt over de lidstaten verdeeld:

Nationale gegarandeerde hoeveelheid

	(in ton)
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU)	8 000
Denemarken	334 000
Duitsland	421 000
Griekenland	37 500
Spanje	1 325 000
Frankrijk	1 605 000
Ierland	5 000
Italië	685 000
Nederland	285 000
Oostenrijk	4 400
Portugal	30 000
Finland	3 000
Zweden	11 000
Verenigd Koninkrijk	102 000

Artikel 6

Wanneer in een bepaald verkoopseizoen de hoeveelheid gedroogde voedergewassen waarvoor de in artikel 4, lid 2, vastgestelde steun wordt aangevraagd, de in artikel 5, lid 1, vastgestelde gegarandeerde maximumhoeveelheid overschrijdt, wordt de voor dat verkoopseizoen uit te betalen steun in elke lidstaat waar de productie de nationale gegarandeerde hoeveelheid overschrijdt, verlaagd met een percentage naar rato van de overschrijding.

De verlaging wordt volgens de in artikel 18, lid 2, bedoelde procedure, vastgesteld op een zodanig peil dat de begrotingsuitgaven in euro niet hoger uitkomen dan wanneer de gegarandeerde maximumhoeveelheid niet zou zijn overschreden.

Artikel 7

1. Verwerkingsbedrijven die op grond van deze verordening steun aanvragen, kunnen aanspraak maken op een voorschot van 19,80 EUR per ton, of 26,40 EUR per ton indien zij een zekerheid van 6,60 EUR per ton hebben gesteld.

De lidstaten verrichten de nodige controles om na te gaan of de gegadigden terecht aanspraak maken op de steun. Het voorschot wordt uitgekeerd zodra is geconstateerd dat de gegadigde recht heeft op de steun.

Het voorschot kan evenwel worden uitbetaald voordat is geconstateerd dat de gegadigde recht heeft op steun op voorwaarde dat het verwerkingsbedrijf een zekerheid heeft gesteld die gelijk is aan het bedrag van het voorschot plus 10 %. Deze zekerheid dient ook als zekerheid voor de toepassing van de eerste alinea. De zekerheid wordt verlaagd tot het in de eerste alinea vermelde niveau zodra is geconstateerd dat de gegadigde recht heeft op steun, en wordt volledig vrijgegeven zodra het saldo van de steun wordt betaald.

2. Het gedroogde voeder moet het verwerkingsbedrijf verlaten hebben voordat een voorschot kan worden betaald.
3. Wanneer een voorschot is betaald, wordt het saldo dat overeenkomt met het verschil tussen het voorschot en het totale steunbedrag dat aan het verwerkingsbedrijf moet worden uitbetaald, betaald met inachtneming van het bepaalde in artikel 6.
4. Wanneer het voorschot groter is dan het totale bedrag waarop het verwerkingsbedrijf recht heeft op grond van artikel 6, betaalt het verwerkingsbedrijf desgevraagd het te veel ontvangen bedrag terug aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat.

Artikel 8

Uiterlijk op 31 mei van elk jaar melden de lidstaten de Commissie de hoeveelheden gedroogde voedergewassen die in het vorige verkoopseizoen in aanmerking kwamen voor de in artikel 4, lid 2, vastgestelde steun.

Artikel 9

De in artikel 4, lid 2, vastgestelde steun wordt op verzoek van de betrokken partij betaald voor gedroogde voedergewassen die het verwerkingsbedrijf hebben verlaten en aan de volgende eisen voldoen:

- a) het maximumvochtgehalte ligt tussen 11 en 14 % naargelang van de aanbiedingsvorm van het product;
- b) het minimumgehalte aan ruwe eiwitten in de droge stof is niet lager dan:
  - i) 15 % voor de in artikel 1, onder a) en onder b), tweede streepje, genoemde producten;
  - ii) 45 % voor de in artikel 1, onder b), eerste streepje, genoemde producten;
- c) de gedroogde voedergewassen zijn van gezonde handelskwaliteit.

Verdere eisen, met name inzake het caroteen- en het vezelgehalte, kunnen worden vastgesteld volgens de in artikel 18, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 10

De in artikel 4, lid 2, vastgestelde steun wordt alleen verleend aan bedrijven die de in artikel 1 genoemde producten verwerken en die aan de onderstaande voorwaarden voldoen:

- a) een voorraadboekhouding voeren waarin ten minste worden vermeld:
  - i) de verwerkte hoeveelheden groenvoeder en, in voorkomend geval, in de zon gedroogde voedergewassen; wanneer de bijzondere situatie van het bedrijf dit vereist, kan evenwel worden toegestaan dat de hoeveelheden worden geraamd op basis van de ingezaaide oppervlakte;
  - ii) de geproduceerde hoeveelheden gedroogde voedergewassen, alsmede de hoeveelheden en de kwaliteit van de gedroogde voedergewassen die het bedrijf verlaten;
- b) in voorkomend geval, alle andere bewijsstukken overleggen die nodig zijn om na te gaan of het bedrijf aanspraak kan maken op de steun;
- c) onder ten minste één van de volgende categorieën vallen:
  - i) bedrijven die contracten hebben gesloten met producenten van te drogen voedergewassen;
  - ii) bedrijven die hun eigen oogst of, wanneer het groeperingen betreft, de oogst van hun leden hebben verwerkt;
  - iii) bedrijven die de voedergewassen hebben betrokken bij natuurlijke personen of rechtspersonen die bepaalde nader te omschrijven garanties bieden en die met de producenten van de te drogen voedergewassen contracten hebben gesloten; deze kopers moeten door de bevoegde instantie van de lidstaat waar de voedergewassen worden geoogst, zijn erkend onder de voorwaarden die zijn vastgesteld volgens de in artikel 18, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 11

Bedrijven die hun eigen oogst of, wanneer het groeperingen betreft, de oogst van hun leden verwerken, doen jaarlijks vóór een vast te stellen datum bij de bevoegde dienst van hun lidstaat aangifte van de oppervlakten waarvan de oogst aan voedergewassen bestemd is voor verwerking.

Artikel 12

1. In de in artikel 10, onder c), bedoelde contracten wordt niet alleen melding gemaakt van de aan de producent van het groenvoeder of, in voorkomend geval, van de in de zon gedroogde voedergewassen te betalen prijs, maar ten minste ook van:

- a) de oppervlakte waarvan de oogst aan het verwerkingsbedrijf moet worden geleverd,
- b) de leverings- en betalingsvoorwaarden.

2. De in artikel 10, onder c), i), bedoelde contracten die betrekking hebben op het in loonwerk verwerken van door de producenten geleverde voedergewassen, vermelden ten minste de oppervlakte waarvan de oogst moet worden geleverd, en bevatten een bepaling waarbij het verwerkingsbedrijf ertoe verplicht wordt aan de producenten de in artikel 4 vastgestelde steun te betalen die het bedrijf ontvangt voor de op grond van het contract verwerkte hoeveelheden.

Artikel 13

1. De lidstaten voeren een controlesysteem in om bij elk verwerkingsbedrijf te kunnen nagaan of:

- a) aan de in de artikelen 1 tot en met 12 gestelde voorwaarden wordt voldaan;
- b) de hoeveelheden waarvoor steun wordt aangevraagd, overeenkomen met de hoeveelheden gedroogde voedergewassen van de minimumkwaliteit die het verwerkingsbedrijf verlaten.

2. Wanneer het gedroogde voeder het verwerkingsbedrijf verlaat, wordt het gewogen en worden monsters genomen.

3. De lidstaten delen de voorschriften die zij op grond van lid 1 willen toepassen, aan de Commissie mee voordat zij die voorschriften vaststellen.

HOOFDSTUK III

HANDELSVERKEER MET DERDE LANDEN

Artikel 14

Tenzij in deze verordening anders is bepaald, gelden voor de in artikel 1 genoemde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 15

1. Voor de tariefindeling van de in artikel 1 genoemde producten gelden de algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan. De tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening, wordt opgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Behoudens andersluidende bepalingen die bij deze verordening of in bepalingen op grond daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:

- a) de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht;
- b) de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 16

1. Als in verband met invoer of uitvoer de markt van de Gemeenschap voor een of meer van de in artikel 1 genoemde producten ernstig wordt verstoord of dreigt te worden verstoord, waardoor de doeleinden van artikel 33 van het Verdrag in gevaar kunnen komen, mogen voor het handelsverkeer met derde landen die geen lid zijn van de WTO, passende maatregelen worden getroffen totdat de verstoring is opgeheven of het gevaar daarvoor is geweken.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen. De lidstaten worden in kennis gesteld van de maatregelen die onmiddellijk van toepassing zijn. Indien de Commissie een dergelijk verzoek van een lidstaat ontvangt, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Elke lidstaat kan een maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van kennisgeving ervan, aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, de betrokken maatregel wijzigen of intrekken binnen één maand na de datum waarop het voorstel bij de Raad is ingediend.

4. De op grond van dit artikel vastgestelde bepalingen worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten overeenkomstig artikel 300, lid 2, van het Verdrag.

HOOFDSTUK IV

ALGEMENE BEPALINGEN*Artikel 17*

Tenzij in deze verordening anders is bepaald, zijn de artikelen 87, 88 en 89 van het Verdrag van toepassing op de productie van en de handel in de in artikel 1 genoemde producten.

Artikel 18

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité van beheer voor granen, ingesteld bij artikel 25 van Verordening (EG) nr. 1784/2003 van de Raad van 29 september 2003 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, hierna „het Comité” genoemd.

2. In de gevallen waarin wordt verwezen naar dit lid, zijn de artikelen 4 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.

De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG vastgestelde termijn bedraagt één maand.

3. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 19

Het Comité kan elk vraagstuk onderzoeken dat door zijn voorzitter, eigener beweging of op verzoek van de vertegenwoordiger van een lidstaat, aan de orde wordt gesteld.

Artikel 20

De bepalingen ter uitvoering van deze verordening worden vastgesteld volgens de in artikel 18, lid 2, bedoelde procedure, met name met betrekking tot:

- a) het verlenen van de in artikel 4 vastgestelde steun en van het in artikel 7 vastgestelde voorschot;
- b) de controle op en de constatering van het recht op de steun, met inbegrip van alle vereiste controles, waarbij gebruik kan worden gemaakt van bepaalde elementen van het geïntegreerde systeem;
- c) het vrijgeven van de in artikel 7, lid 1, bedoelde zekerheden;
- d) de criteria voor de bepaling van de kwaliteitsnormen als bedoeld in artikel 9;
- e) de voorwaarden waaraan door de in artikel 10, onder c), ii), en artikel 11 bedoelde bedrijven moet worden voldaan;
- f) de te verrichten controles als bedoeld in artikel 13, lid 2;
- g) de criteria voor het sluiten van de in artikel 10 bedoelde contracten en de gegevens die deze moeten bevatten benevens de in artikel 12 vastgestelde criteria;
- h) de toepassing van de in artikel 5, lid 1, vastgestelde gegarandeerde maximumhoeveelheid (GMH).

⁽¹⁾ Zie blz. 78 van dit Publicatieblad.

Artikel 21

Volgens de in artikel 18, lid 2, bedoelde procedure kunnen overgangsmaatregelen worden vastgesteld.

Artikel 22

De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de maatregelen die zij ter uitvoering van deze verordening toepassen.

Artikel 23

De Commissie legt vóór 30 september 2008, op basis van een evaluatie van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector gedroogde voedergewassen, aan de Raad een verslag over de sector voor dat met name betrekking heeft op de ontwikkeling van het areaal met peulgewassen en andere groenvoedergewassen, de productie van gedroogde voedergewassen en de gerealiseerde besparingen aan fossiele brandstoffen. Het verslag gaat, zo nodig, vergezeld van passende voorstellen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 september 2003.

Artikel 24

Verordening (EG) nr. 1258/1999 en de ter uitvoering daarvan vastgestelde bepalingen zijn van toepassing voor de uitgaven die de lidstaten verrichten ter nakoming van de verplichtingen op grond van deze verordening.

Artikel 25

Verordening (EG) nr. 603/95 wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken verordening worden beschouwd als verwijzingen naar deze verordening en worden gelezen volgens de in de bijlage vastgestelde concordantietabel.

Artikel 26

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 april 2005.

Voor de Raad

De voorzitter

G. ALEMANNI

BIJLAGE

CONCORDANTIETABEL

Verordening (EG) nr. 603/95	Deze verordening
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
—	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16	Artikel 17
Artikel 17, leden 1, 2, 3 en 4	Artikel 18
Artikel 17, lid 5	Artikel 19
Artikel 18, onder a)	Artikel 20
Artikel 18, onder b)	Artikel 21
Artikel 19	Artikel 22
Artikel 20	Artikel 24
Artikel 21	Artikel 25

VERORDENING (EG) Nr. 1787/2003 VAN DE RAAD**van 29 september 2003****tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1255/1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 37,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1788/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van een heffing in de sector melk en zuivelproducten ⁽²⁾, is voor de markt voor melk en zuivelproducten een regeling ingesteld inzake een extra heffing op melk en zuivelproducten, teneinde het gebrek aan evenwicht tussen vraag en aanbod op de markt en de daaruit voortvloeiende structurele overschotten te verkleinen; deze regeling is van toepassing voor elf nieuwe opeenvolgende tijdvakken van twaalf maanden, ingaande op 1 april 2004.
- (2) Om het verbruik van melk en zuivelproducten in de Gemeenschap te bevorderen en de concurrentiepositie van deze producten op de internationale markten te verbeteren, moet het niveau van de marktsteun worden verlaagd, met name door een geleidelijke verlaging, met ingang van 1 juli 2004, van de interventieprijsen voor boter en mageremelkpoeder, die zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad ⁽³⁾. Daarom moet het relatieve niveau van de interventieprijsen van deze producten worden gewijzigd.
- (3) De richtprijs, die in het bijzonder bepaald wordt door de interventieprijsen voor boter en mageremelkpoeder, diende als indicatie voor de hoogte van de steun; aangezien de interventie voor beide producten nu enkel gedurende een beperkt gedeelte van het jaar op een maximumhoeveelheid wordt toegepast, dient de richtprijs te worden afgeschaft.
- (4) Om te voorkomen dat overmatig gebruik van de interventieregeling tot kunstmatige afzet zou leiden, moeten voor de interventieaankoop van boter maximumhoeveelheden worden vastgesteld.
- (5) Aangezien de regeling inzake inkomenssteun, via rechtstreekse betalingen, aan melkproducenten is gewijzigd en opgenomen in Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake

rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers ⁽⁴⁾, moeten de overeenkomstige bepalingen van Verordening (EG) nr. 1255/1999 worden ingetrokken.

- (6) Verordening (EG) nr. 1255/1999 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 1255/1999 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) artikel 3 wordt geschrapt;
- 2) artikel 4, lid 1, wordt vervangen door:
  - „1. De interventieprijs in de Gemeenschap, uitgedrukt in euro per 100 kg, wordt:
    - a) voor boter vastgesteld op
      - 328,20 EUR voor de periode van 1 juli 2000 tot en met 30 juni 2004,
      - 305,23 EUR voor de periode van 1 juli 2004 tot en met 30 juni 2005,
      - 282,44 EUR voor de periode van 1 juli 2005 tot en met 30 juni 2006,
      - 259,52 EUR voor de periode van 1 juli 2006 tot en met 30 juni 2007,
      - 246,39 EUR vanaf 1 juli 2007;
    - b) voor mageremelkpoeder vastgesteld op
      - 205,52 EUR voor de periode van 1 juli 2000 tot en met 30 juni 2004,
      - 195,24 EUR voor de periode van 1 juli 2004 tot en met 30 juni 2005,
      - 184,97 EUR voor de periode van 1 juli 2005 tot en met 30 juni 2006,
      - 174,69 EUR vanaf 1 juli 2006.”;

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 5 juni 2003 (nog niet bekendgemaakt in het PB).

⁽²⁾ Zie bladzijde 123 van dit Publicatieblad.

⁽³⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48. Verordening als laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 509/2002 van de Commissie (PB L 79 van 22.3.2002, blz. 15).

⁽⁴⁾ Zie bladzijde 1 van dit Publicatieblad.

3) artikel 6, lid 1, wordt vervangen door

„1. Als de prijzen op de botermarkt tussen 1 maart en 31 augustus van enig jaar in een of meer lidstaten gedurende een representatieve periode beneden 92 % van de interventieprijs komen te liggen, wordt de in lid 2 omschreven boter in de betrokken lidstaat of lidstaten door de interventiebureaus aangekocht tegen 90 % van de interventieprijs, waarbij nog vast te stellen voorwaarden gelden.

Wanneer de in de bovengenoemde periode voor interventie aangeboden hoeveelheden meer dan 70 000 ton bedragen in 2004, meer dan 60 000 ton in 2005, meer dan 50 000 ton in 2006, meer dan 40 000 ton in 2007 en meer dan 30 000 ton in 2008 en daarna, kan de Commissie de interventieaankoop schorsen.

In dat geval kan aankoop door de interventiebureaus plaatsvinden in het kader van een permanente openbare inschrijving, waarbij nog vast te stellen voorwaarden gelden.

Zodra de marktprijzen voor boter in de betrokken lidstaat of lidstaten gedurende een representatieve periode op of boven 92 % van de interventieprijs komen te liggen, schorst de Commissie de interventieaankoop.”;

4) artikel 14, lid 3, wordt vervangen door:

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 september 2003.

„3. Voor volle melk bedraagt de communautaire steun:

- 23,24 EUR/100 kg voor de periode tot en met 30 juni 2004,
- 21,69 EUR/100 kg voor de periode van 1 juli 2004 tot en met 30 juni 2005,
- 20,16 EUR/100 kg voor de periode van 1 juli 2005 tot en met 30 juni 2006,
- 18,61 EUR/100 kg voor de periode van 1 juli 2006 tot en met 30 juni 2007,
- 18,15 EUR/100 kg vanaf 1 juli 2007.

Voor de andere zuivelproducten wordt de steun vastgesteld met inachtneming van de melkbestanddelen van de betrokken producten.”;

5) de artikelen 16 tot en met 25 worden geschrapt.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 1, punt 1, is evenwel van toepassing met ingang van 1 april 2004; punt 3 is van toepassing met ingang van 1 maart 2004 en punt 5 met ingang van 1 januari 2004.

Voor de Raad

De voorzitter

G. ALEMANNIO

VERORDENING (EG) Nr. 1788/2003 VAN DE RAAD**van 29 september 2003****tot vaststelling van een heffing in de sector melk en zuivelproducten**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 37,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EEG) nr. 856/84 van de Raad van 31 maart 1984 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 804/68 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽²⁾ is met ingang van 2 april 1984 een extra heffing in deze sector ingevoerd. De regeling is meermaals verlengd, onder andere bij Verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad van 28 december 1992 tot instelling van een extra heffing in de sector melk en zuivelproducten ⁽³⁾ en de laatste maal tot en met 31 maart 2008 bij Verordening (EG) nr. 1256/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 3950/92 tot instelling van een extra heffing in de sector melk en zuivelproducten ⁽⁴⁾.
- (2) Om lering te trekken uit de opgedane ervaring en om de regeling te vereenvoudigen en te verduidelijken, moet Verordening (EEG) nr. 3950/92 worden ingetrokken en moeten de voorschriften van de verlengde regeling herwerkt en verduidelijkt worden.
- (3) Het hoofddoel van de regeling blijft het gebrek aan evenwicht tussen vraag en aanbod op de markt voor melk en zuivelproducten en de daaruit voortvloeiende structurele overschotten te verminderen zodat een beter marktevenwicht tot stand komt. De regeling moet derhalve per 1 april 2008 met zeven nieuwe opeenvolgende tijdvakken van twaalf maanden worden verlengd. Deze tijdvakken komen bij die welke reeds in Verordening (EEG) nr. 3950/92 bepaald zijn.
- (4) De in 1984 vastgestelde methode, waarbij een heffing wordt toegepast op de boven een garantiedrempel geleverde of rechtstreeks verkochte hoeveelheden melk, moet worden gehandhaafd. Deze garantiedrempel wordt voor elke lidstaat vastgesteld als een bij een bepaald melkvetgehalte gegarandeerde totale hoeveelheid.
- (5) De heffing moet op een afschrikkend peil worden vastgesteld en door de lidstaten verschuldigd zijn zodra de nationale referentiehoeveelheid overschreden wordt; vervolgens moet ze door de lidstaat omgeslagen worden over de producenten die tot de overschrijding bijgedragen hebben. Deze moeten de lidstaat hun bijdrage in de louter wegens de overschrijding van hun beschikbare hoeveelheid te betalen heffing verschuldigd zijn.
- (6) De lidstaten storten in het EOGFL, afdeling Garantie, de heffing die correspondeert met de overschrijding van hun nationale referentiehoeveelheid, verminderd met een forfaitair bedrag van 1 % om rekening te houden met gevallen van faillissement of definitief onvermogen van bepaalde producenten om hun bijdrage in de betaling van de verschuldigde heffing te betalen.
- (7) De lidstaten moeten over een bepaalde termijn beschikken om de de verschuldigde heffing over de producenten om te slaan en deze in het EOGFL, afdeling Garantie, te storten. Kunnen zij de vastgestelde termijn niet halen, dan moet erop worden toegezien dat het EOGFL, afdeling Garantie, over de verschuldigde bedragen kan beschikken door deze van de maandelijkse terugbetalingen aan de lidstaten in mindering te brengen. Bijgevolg moet worden afgeweken van de procedure van artikel 14 van Verordening (EG) nr. 2040/2002 van de Raad van 26 september 2000 betreffende de begrotingsdiscipline ⁽⁵⁾.
- (8) In Verordening (EEG) nr. 3950/92 is een onderscheid ingevoerd tussen leveringen en rechtstreekse verkoop. De ervaring leert dat het beheer vereenvoudigd moet worden door voor de leveringen slechts volle melk in aanmerking te nemen, met uitsluiting van alle overige zuivelproducten. Bijgevolg moet rechtstreekse verkoop voortaan ook de rechtstreeks aan de consument verrichte verkoop en overdracht van melk, alsmede de verkoop en overdracht van andere zuivelproducten omvatten.
- (9) Voor iedere producent wordt een representatief vetgehalte bepaald dat op de hem toegewezen individuele referentiehoeveelheden voor de leveringen moet worden toegepast en dat wordt vastgesteld met referentie naar gehalten die bestaan en gewijzigd kunnen worden, op grond van nader te bepalen regels. Er moeten voorschriften worden vastgesteld om het verschil tussen het gewogen gemiddelde van de individuele representatieve vetgehalten en het nationale referentiegehalte miniem te doen blijven.

⁽¹⁾ Advies van 5 juni 2003 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).⁽²⁾ PB L 90 van 1.4.1984, blz. 10.⁽³⁾ PB L 405 van 31.12.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2028/2002 (PB L 313 van 16.11.2002, blz. 3).⁽⁴⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 73.⁽⁵⁾ PB L 244 van 29.9.2000, blz. 27.

- (10) Voor de berekening van het respectieve aandeel van leveringen en rechtstreekse verkopen in de individuele referentiehoeveelheden moet een vereenvoudigde procedure worden vastgesteld, die erin voorziet dat de voor de berekening van deze aandelen en van de heffing benodigde gegevens aan de Commissie worden medegedeeld. Deze berekening van de aandelen moet geschieden op basis van de referentiehoeveelheden waarover de producenten beschikken voor het tijdvak van twaalf maanden dat op 1 april 2003 begint. Het totaal van de door de lidstaat aan de producenten toegewezen hoeveelheden mag niet groter zijn dan de nationale referentiehoeveelheid. Deze nationale referentiehoeveelheid wordt vastgesteld voor de elf tijdvakken met ingang van 1 april 2004, waarbij rekening wordt gehouden met de diverse onderdelen van de vroegere regeling.
- (11) Bepaald moet worden hoe het melkvetgehalte verdisconteerd moet worden in de eindafrekening van de geleverde hoeveelheden. Er moet nadrukkelijk worden bepaald dat een individuele neerwaartse correctie van het vetgehalte van de geleverde melk of het scheiden van de melk in afzonderlijke bestanddelen er in geen geval toe mag leiden dat over een hoeveelheid die de gegarandeerde totale hoeveelheid in een lidstaat overschrijdt, geen heffing betaald hoeft te worden. Omdat met rechtstreekse verkoop slechts geringe hoeveelheden gemoeid zijn, hoeft het vetgehalte daarvoor niet in rekening te worden gebracht.
- (12) Met het oog op de doeltreffendheid van de regeling moet de door de producenten verschuldigde bijdrage in de heffing geïnd worden door de kopers, die in de beste positie verkeren om daartoe het nodige te doen, en moeten hun derhalve de middelen voor deze inning worden geboden. Daarentegen moeten bedragen die boven de door de lidstaat verschuldigde heffing worden geïnd, worden gebruikt voor de financiering van nationale herstructureringsprogramma's en/of terugbetaald worden aan bepaalde categorieën producenten of aan producenten die zich in buitengewone omstandigheden bevinden. Wanneer echter blijkt dat geen heffing door de lidstaat verschuldigd is, moeten alle geïnde voorschotten teruggegeven worden.
- (13) De ervaring heeft geleerd dat de uitvoering van deze regeling het bestaan van een nationale reserve veronderstelt die de producenten de mogelijkheid biedt om volgens objectieve criteria extra hoeveelheden te verkrijgen of nieuwe producenten de mogelijkheid biedt hun activiteit op gang te brengen, waaraan alle hoeveelheden worden toegevoegd die, om welke reden dan ook, niet of niet langer een individuele bestemming hebben. Om de lidstaat in staat te stellen het hoofd te bieden aan bijzondere, volgens objectieve criteria bepaalde omstandigheden, moet hij gemachtigd worden ook de nationale reserve te vergroten, meer in het bijzonder door een lineaire verlaging van alle referentiehoeveelheden of door inhoudingen op de definitieve overdrachten van deze hoeveelheden.
- (14) Om de nodige soepelheid bij het beheer van de regeling te handhaven, moet de lidstaat worden toegestaan de na afloop van een tijdvak ongebruikte referentiehoeveelheden opnieuw nationaal dan wel over de kopers te verdelen.
- (15) De onderbenutting van de referentiehoeveelheden door de producenten kan een harmonische ontwikkeling van de melkproductie verhinderen. Om dergelijke problemen te voorkomen, moeten de lidstaten kunnen beslissen dat, bij aanzienlijke onderbenutting gedurende een significant tijdsverloop, de ongebruikte referentiehoeveelheden naar de nationale reserve gaan, zodat deze aan de andere producenten kunnen worden toegewezen. Er moeten echter bepalingen worden vastgesteld voor het geval waarin producenten de tijdelijk stilgelegde melkproductie willen hervatten.
- (16) In de lidstaten die de tijdelijke overdracht van een deel van de individuele referentiehoeveelheid hebben toegestaan, is gebleken dat dit tot een grotere doeltreffendheid van de regeling heeft bijgedragen. De toepassing van dit mechanisme mag echter verdere structurele ontwikkelingen en aanpassingen niet doorkruisen en de eventueel daaruit voortvloeiende administratieve moeilijkheden mogen niet worden onderschat, noch mag voormalige producenten die niet meer actief zijn, worden toegestaan hun referentiehoeveelheid langer te behouden dan strikt noodzakelijk is voor de overdracht aan een actieve producent.
- (17) Bij de invoering van de extra heffing in 1984 was als beginsel gesteld dat, in geval van verkoop, verhuur of vererving van het bedrijf, de desbetreffende referentiehoeveelheid samen met de grond naar de koper, de huurder of de erfgenaam overging. Het is niet wenselijk deze aanvankelijke keuze te wijzigen. Niettemin moet worden bepaald dat in alle gevallen van overdracht de nodige nationale regelingen moeten worden getroffen om, bij gebreke van overeenstemming tussen de partijen, hun rechtmatige belangen te beschermen.
- (18) Met het oog op verdere herstructurering van de zuivelproductie en verbetering van het milieu moeten uitzonderingen worden toegestaan op het beginsel dat de referentiehoeveelheid aan het bedrijf gekoppeld is, en moeten de lidstaten de mogelijkheid blijven houden nationale of regionale herstructureringsprogramma's ten uitvoer te brengen. De lidstaten moeten ook het recht hebben de overdracht van de referentiehoeveelheden op een andere wijze te organiseren dan door middel van individuele transacties tussen producenten.
- (19) Volgens de verschillende soorten overdrachten van referentiehoeveelheden en op basis van objectieve criteria moeten de lidstaten gemachtigd worden om ten behoeve van de nationale reserve eventueel een deel van de overgedragen hoeveelheden te heffen.
- (20) De ervaring met de regeling inzake de extra heffing heeft geleerd dat de overdracht van referentiehoeveelheden via wettelijke regelingen, zoals verpachting, die niet noodzakelijk tot gevolg hebben dat de betrokken referentiehoeveelheden definitief worden toegewezen aan de

overnemer, een extra kostenfactor voor de melkproductie kan zijn die de verbetering van de productiestructuur remt. Om de referentiehoeveelheden geschikter te maken als middel ter regulering van de markt voor melk en zuivelproducten, moeten de lidstaten gemachtigd worden om referentiehoeveelheden die via verpachting of vergelijkbare wettelijke middelen voor hertoewijzing naar de nationale reserve zijn overgedragen, op basis van objectieve criteria toe te wijzen aan actieve producenten, met name aan producenten die daarvan al gebruik hebben gemaakt. De lidstaten moeten ook het recht hebben om de overdracht van referentiehoeveelheden op een andere manier te organiseren dan door middel van individuele transacties tussen producenten.

- (21) Om een stijging van de kosten van productiemiddelen of een ongelijke behandeling te voorkomen, moet worden beklemtoond dat alle overheidssteun bij de verwerving of overdracht van referentiehoeveelheden verboden is.
- (22) Het hoofddoel van de bij deze verordening ingestelde heffing is de markt voor zuivelproducten te reguleren en te stabiliseren. De opbrengst ervan moet derhalve worden gebruikt voor de financiering van de uitgaven in de zuivelsector.
- (23) De voor de uitvoering van deze verordening benodigde maatregelen moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK 1

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Werkingsfeer

1. Gedurende 11 opeenvolgende tijdvakken van twaalf maanden, te beginnen op 1 april 2004, (hierna „tijdvakken van twaalf maanden” te noemen), wordt een heffing ingesteld (hierna „de heffing” te noemen) over de hoeveelheden koemelk en andere zuivelproducten die in het betrokken tijdvak van twaalf maanden boven de in de bijlage I vastgestelde nationale hoeveelheden worden vermarkt.

2. Deze hoeveelheden worden overeenkomstig artikel 6 over de producenten verdeeld, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen levering en rechtstreekse verkoop als omschreven in artikel 5. De overschrijding van de nationale referentiehoeveelheid en de daaruit voortvloeiende heffing, worden, overeenkomstig hoofdstuk 3, op nationaal niveau in elke lidstaat en afzonderlijk voor leveringen en rechtstreekse verkopen vastgesteld.

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

3. De in bijlage I opgenomen nationale referentiehoeveelheden worden vastgesteld onverminderd een eventuele herziening in het licht van de algemene marktsituatie en van bijzondere omstandigheden in bepaalde lidstaten.

Artikel 2

Heffing

De heffing per 100 kilogram melk wordt vastgesteld op 33,27 euro voor de periode 2004/2005, 30,91 euro voor 2005/2006, 28,54 euro voor de periode 2006/2007 en 27,83 euro voor de periode 2007/2008 en daarna.

Artikel 3

Betaling van de heffing

1. De lidstaten zijn de Gemeenschap de heffing verschuldigd die voortvloeit uit de overschrijding van de in bijlage I vastgestelde nationale referentiehoeveelheid; deze heffing wordt op nationaal niveau afzonderlijk bepaald voor leveringen en rechtstreekse verkopen; 99 % van het verschuldigde het bedrag van de heffing wordt na afloop van het tijdvak van twaalf maanden vóór 1 oktober door de lidstaten gestort in het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL).

2. Indien de in lid 1 bedoelde betaling niet heeft plaatsgevonden vóór de vastgestelde datum brengt de Commissie, na raadpleging van het comité van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, een bedrag gelijk aan de niet-betaalde heffing in mindering op de maandelijkse voorschotten op de voorziening voor de door de lidstaat verrichte uitgaven in de zin van artikel 5, lid 1, en artikel 7, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽²⁾. Alvorens een besluit te nemen meldt de Commissie dit aan de betrokken lidstaat, die binnen een week zijn standpunt kenbaar maakt. Artikel 14 van Verordening (EG) nr. 2040/2000 is niet van toepassing.

3. De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen voor dit artikel vast volgens de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 4

Bijdrage van de producenten in de verschuldigde heffing

De heffing wordt overeenkomstig de artikelen 10 en 12, volledig omgeslagen over de producenten die hebben bijgedragen tot elk van de overschrijdingen van de in artikel 1, lid 2, bedoelde nationale referentiehoeveelheden.

⁽²⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.

Onverminderd artikel 10, lid 3, en artikel 12, lid 1, zijn de producenten de lidstaat de betaling verschuldigd van hun bijdrage in de overeenkomstig hoofdstuk 3 berekende louter wegens de overschrijding van hun beschikbare referentiehoeveelheden verschuldigde heffing.

Artikel 5

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „melk”: het door het melken van één of meer koeien verkregen product;
- b) „andere zuivelproducten”: alle andere zuivelproducten dan melk, met name magere melk, room, boter, yoghurt en kaas; in voorkomend geval worden deze producten in „melkequivalent” omgerekend aan de hand van volgens de procedure van artikel 23, lid 2, vast te stellen coëfficiënten;
- c) „producent”: landbouwer of bedrijfshoofd in de zin van artikel 2, onder a), van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en voor steunregelingen voor landbouwers ⁽¹⁾ wiens bedrijf zich op het grondgebied van de Gemeenschap bevindt en die melk produceert en vermarkt of voorbereidingen treft om dit in een zeer nabije toekomst te doen;
- d) onder „bedrijf” wordt verstaan: bedrijf in de zin van artikel 2, onder b), van Verordening (EG) nr. 1782/2003;
- e) „koper”: een onderneming of groepering die van een producent melk koopt
  - om deze, ook in het kader van een loonwerkovereenkomst, in te zamelen, te verpakken, op te slaan, te koelen en te behandelen of te verwerken;
  - om deze door te verkopen aan een of meer bedrijven die melk of andere zuivelproducten behandelen of verwerken.

Een groepering van in een zelfde geografisch gebied gevestigde kopers die voor rekening van de aangeslotenen administratieve en boekhoudkundige handelingen verricht welke noodzakelijk zijn voor de betaling van de heffing, wordt als koper beschouwd. Voor de toepassing van de eerste zin van deze alinea wordt Griekenland als één geografisch gebied beschouwd en kan het een overheidsorganisatie met de bovenbedoelde groepering van kopers gelijkstellen;

- f) „levering”: elke levering van melk, exclusief andere zuivelproducten, door een producent aan een koper ongeacht of

de producent, de koper, het bedrijf dat deze melk behandelt of verwerkt, dan wel een derde de melk vervoert;

- g) „rechtstreekse verkoop”: elke verkoop of overdracht van melk die rechtstreeks door de producent aan de consument wordt verricht, alsmede elke door een producent verrichte verkoop of overdracht van andere zuivelproducten. De Commissie kan, volgens de procedure van artikel 23, lid 2, en met inachtneming van de definitie van „levering” in punt f), de definitie van „rechtstreekse verkoop” aanpassen om met name te voorkomen dat hoeveelheden melk of andere zuivelproducten die worden vermarkt, niet onder de heffingsregeling vallen;
- h) „vermarkting”: levering van melk of rechtstreekse verkoop van melk of andere zuivelproducten;
- i) „nationale referentiehoeveelheid”: de voor elke lidstaat in bijlage I vastgestelde referentiehoeveelheid;
- j) „individuele referentiehoeveelheid”: de referentiehoeveelheid van de producent per 1 april van elk tijdvak van twaalf maanden;
- k) „beschikbare referentiehoeveelheid”: de voor de producent beschikbare referentiehoeveelheid per 31 maart van de periode van twaalf maanden waarvoor de heffing wordt berekend, rekening houdend met alle in deze verordening bedoelde overdrachten, omzettingen, verkopen en tijdelijke hertoewijzingen die in dit tijdvak van twaalf maanden hebben plaatsgevonden.

HOOFDSTUK 2

TOEWIJZING VAN REFERENTIEHOEVEELHEDEN

Artikel 6

Individuele referentiehoeveelheden

1. Vóór 1 juni 2004 stellen de lidstaten de individuele referentiehoeveelheden van de producenten vast op basis van de overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 3950/92 in het tijdvak van twaalf maanden dat aanvangt op 1 april 2003 toegekende individuele referentiehoeveelheden.
2. Producenten kunnen beschikken over een of over twee individuele referentiehoeveelheden, waarvan een voor leveringen en een voor rechtstreekse verkoop. Alleen de bevoegde autoriteit van de lidstaat kan op een naar behoren gemotiveerd verzoek van de producent een omzetting van de ene in de andere referentiehoeveelheid verrichten.
3. Beschikt de producent over twee referentiehoeveelheden, dan wordt zijn bijdrage in de eventueel verschuldigde heffing voor elke referentiehoeveelheid afzonderlijk berekend.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 1 van dit Publicatieblad.

4. Ter compensatie van de Finse „SLOM“-producenten kan de aan de in artikel 1 bedoelde leveringen toegekende Finse nationale referentiehoeveelheid volgens de procedure van artikel 23, lid 2, worden verhoogd tot maximaal 200 000 ton. Deze overeenkomstig de communautaire wetgeving toe te kennen reserve mag uitsluitend worden gebruikt voor producenten wier recht om de productie te hervatten ten gevolge van de toetreding is aangetast.

5. De individuele referentiehoeveelheden worden in voorkomend geval voor elk van de betrokken tijdvakken van twaalf maanden zodanig aangepast dat de som van de individuele referentiehoeveelheden voor leveringen en die voor rechtstreekse verkoop het in bijlage I vastgestelde desbetreffende gedeelte van de overeenkomstig artikel 8 aangepaste nationale referentiehoeveelheid niet overschrijdt, rekening houdend met eventuele verminderingen voor aan de in artikel 14 bedoelde nationale reserve toegevoegde hoeveelheden.

Artikel 7

Toewijzing van hoeveelheden uit de nationale reserve

De lidstaten stellen de voorschriften vast voor de toewijzing aan de producenten, aan de hand van aan de Commissie meegedeelde objectieve criteria, van alle of een deel van de hoeveelheden uit de in artikel 14 bedoelde nationale reserve.

HOOFDSTUK 3

BEREKENING VAN DE HEFFING

Artikel 8

Beheer van de referentiehoeveelheden

1. De Commissie verricht voor iedere lidstaat en voor iedere periode, vóór het einde daarvan, volgens de procedure van artikel 23, lid 2, een aanpassing van het respectieve aandeel van „leveringen” en „rechtstreekse verkoop” in de nationale referentiehoeveelheden, rekening houdend met de door de producenten gevraagde omzettingen van individuele referentiehoeveelheden voor leveringen in referentiehoeveelheden voor rechtstreekse verkoop en omgekeerd.

2. De lidstaten delen de Commissie jaarlijks vóór de data en overeenkomstig de uitvoeringsmaatregelen die volgens de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure zijn vastgesteld, de gegevens mee die nodig zijn voor:

- a) de in lid 1 bedoelde aanpassing;
- b) de berekening van de door de lidstaat te betalen heffing.

Artikel 9

Vetgehalte

1. Aan iedere producent met een individuele referentiehoeveelheid voor leveringen wordt deze hoeveelheid een referentievetgehalte toegekend.

2. Voor de op 31 maart 2004, overeenkomstig artikel 6, lid 1, aan de producenten toegewezen referentiehoeveelheden, is het in lid 1 van dit artikel bedoelde gehalte gelijk aan het referentiegehalte voor deze hoeveelheid op deze datum.

3. Dit gehalte wordt gewijzigd bij de in artikel 6, lid 2, bedoelde omzettingen en in geval van verwerving of overdracht van referentiehoeveelheid of van tijdelijke overdracht, overeenkomstig volgens de procedure van artikel 23, lid 2, vast te stellen voorschriften.

4. Voor nieuwe producenten met een uit de nationale reserve voortvloeiende individuele referentiehoeveelheid voor de totale leveringen wordt het gehalte vastgesteld overeenkomstig volgens de procedure van artikel 23, lid 2, vast te stellen voorschriften.

5. De in lid 1 bedoelde individuele referentiegehalten worden, in voorkomend geval, bij de inwerkingtreding van deze verordening en vervolgens bij de aanvang van een tijdvak van twaalf maanden telkens wanneer dat nodig is, zodanig aangepast dat het gewogen gemiddelde van de bovenbedoelde vetgehalten voor elke lidstaat het in bijlage II vastgestelde referentievetgehalte met niet meer dan 0,1 gram per kg overschrijdt.

Artikel 10

Heffing bij leveringen

1. Om de eindafrekening van de heffing op te stellen, worden de door iedere producent geleverde hoeveelheden, wanneer het werkelijke vetgehalte van het referentievetgehalte verschilt, door toepassing van volgens de procedure van artikel 23, lid 2, vast te stellen coëfficiënten en voorwaarden naar boven of naar onder gecorrigeerd.

2. Wanneer de som, op nationaal niveau, van de overeenkomstig lid 1 gecorrigeerde leveringen kleiner is dan de feitelijke leveringen, wordt de heffing berekend op basis van de feitelijke leveringen. In dat geval worden de neerwaartse correcties evenredig verminderd, in die mate dat de som van de gecorrigeerde leveringen overeenstemt met de feitelijke leveringen.

Wanneer de som van de overeenkomstig lid 1 gecorrigeerde leveringen groter is dan de feitelijke leveringen, wordt de heffing berekend op basis van de gecorrigeerde leveringen.

3. De bijdrage van de producenten in de betaling van de verschuldigde heffing wordt, naar keuze van de lidstaat, al dan niet na hertoewijzing van het ongebruikte deel van de natio-

nale referentiehoeveelheid voor leveringen, door de lidstaten vastgesteld naar evenredigheid van de individuele referentiehoeveelheden van elke producent of overeenkomstig door de lidstaten vast te stellen objectieve criteria:

- a) hetzij op nationaal niveau op basis van de hoeveelheid waarmee de beschikbare referentiehoeveelheid van elke producent overschreden is,
- b) hetzij eerst voor iedere koper en vervolgens, in voorkomend geval, op nationaal niveau.

Artikel 11

Rol van de koper

1. De koper is verantwoordelijk voor de inning, bij de producenten, van de bijdragen die deze verschuldigd zijn uit hoofde van de heffing en betaalt aan de bevoegde instantie van de lidstaat, vóór een datum en overeenkomstig nadere voorschriften te bepalen volgens de procedure van artikel 23, lid 2, het bedrag van deze bijdragen die hij inhoudt op de aan de producenten die voor de overschrijding verantwoordelijk zijn betaalde melkprijs of die hij, bij gebreke daarvan, op een andere passende wijze int.

2. Indien een koper geheel of gedeeltelijk in de plaats treedt van een of meer kopers, worden voor de rest van het lopende tijdvak van twaalf maanden de individuele referentiehoeveelheden van de producenten in aanmerking genomen onder aftrek van de reeds geleverde hoeveelheden en rekening houdend met het vetgehalte daarvan. Deze regel geldt ook wanneer een producent van koper verandert.

3. Wanneer, in de loop van de referentieperiode, de door een producent geleverde hoeveelheden zijn beschikbare referentiehoeveelheid overschrijden, kan de lidstaat beslissen dat de koper bij elke levering van die producent die zijn beschikbare referentiehoeveelheid voor leveringen overschrijdt, op de door de lidstaat vastgestelde wijze, een bedrag inhoudt op de voor de melk betaalde prijs als voorschot op de bijdrage van deze producent in de heffing. De lidstaat kan specifieke bepalingen vaststellen die de kopers de mogelijkheid bieden dat voorschot in te houden wanneer de producenten aan verscheidene kopers leveren.

Artikel 12

Heffing bij rechtstreekse verkoop

1. Bij rechtstreekse verkoop wordt naar keuze van de lidstaat de bijdrage van elke producent in de betaling van de heffing al dan niet na hertoewijzing van het ongebruikte deel van de nationale referentiehoeveelheid voor directe verkoop, hetzij op het passende territoriale niveau, hetzij nationaal vastgesteld.

2. Aan de hand van volgens de procedure van artikel 23, lid 2, vastgestelde criteria bepalen de lidstaten de grondslag voor de berekening van de bijdrage van de producent in de heffing die verschuldigd is op de totale hoeveelheid melk die is verkocht of doorverkocht of is gebruikt voor de vervaardiging van verkochte of doorverkochte zuivelproducten.

3. Voor het opstellen van de eindafrekening van de heffing wordt geen rekening gehouden met het vetgehalte van de melk of het zuivelproduct.

4. De nadere voorschriften en de datum voor de betaling van de heffing aan de bevoegde instantie van de lidstaat worden volgens de procedure van artikel 23, lid 2, vastgesteld.

HOOFDSTUK 4

BEHEER VAN DE HEFFING

Artikel 13

Te veel betaalde en onbetaalde bedragen

1. Wanneer met betrekking tot leveringen of rechtstreekse verkopen wordt geconstateerd dat heffing verschuldigd is en de van de producenten geïnde bijdrage hoger is, kan de lidstaat:

a) het te veel geïnde bedrag geheel of gedeeltelijk gebruiken voor de financiering van de in artikel 18, lid 1, onder a), bedoelde maatregelen en/of

b) dit bedrag geheel of gedeeltelijk terugbetalen aan producenten die behoren tot prioritaire categorieën die de lidstaat vaststelt op basis van volgens de procedure van artikel 23, lid 2, te bepalen objectieve criteria en termijnen, of die zich als gevolg van een niet met deze regeling verband houdende nationale maatregel in buitengewone omstandigheden bevinden.

2. Wanneer geconstateerd wordt dat geen heffing verschuldigd is, worden door de kopers of de lidstaat eventueel geïnde voorschotten uiterlijk aan het einde van het volgende tijdvak van twaalf maanden terugbetaald.

3. Indien de koper heeft veronachtzaamd om de bijdragen van de producenten in de heffing overeenkomstig artikel 11 te innen, kan de lidstaat de onbetaalde bedragen rechtstreeks bij de producent heffen, onverminderd de sancties die hij aan de in gebreke gebleven koper kan opleggen.

4. Indien de betalingstermijn door de producent of de koper, al naar het geval, niet in acht wordt genomen, blijft de volgens de procedure van artikel 23, lid 2, vast te stellen achterstandsrente aan de lidstaat toebehoren.

*Artikel 14***Nationale reserve**

1. Elke lidstaat vormt, met name met het oog op de in artikel 7 bedoelde toewijzing, een nationale reserve binnen de in bijlage I vastgestelde hoeveelheden. De nationale reserve wordt aangevuld, naar gelang van het geval, door de in artikel 15 bedoelde overname van hoeveelheden, de in artikel 19 bedoelde inhouding op overdrachten of een lineaire verlaging van alle individuele referentiehoeveelheden. Deze hoeveelheden blijven hun oorspronkelijke indeling als „leveringen” of „rechtstreekse verkoop” behouden.

2. Elke aan een lidstaat toegekende extra referentiehoeveelheid gaat automatisch naar de nationale reserve en wordt volgens de voorzienbare behoeften verdeeld tussen de „leveringen” en de „rechtstreekse verkoop” behouden.

3. De hoeveelheden die zich in de nationale reserve bevinden, hebben geen referentievetgehalte.

*Artikel 15***Inactiviteit**

1. Wanneer een natuurlijke of rechtspersoon die over individuele referentiehoeveelheden beschikt, gedurende een tijdvak van twaalf maanden niet langer aan de voorwaarden van artikel 5, onder c), voldoet, worden deze referentiehoeveelheden uiterlijk op 1 april van het daaropvolgende kalenderjaar aan de nationale reserve toegevoegd, tenzij die persoon vóór deze datum zijn bedrijf als producent in de zin van artikel 5, punt c), hervat.

Indien die rechts- of natuurlijke persoon zijn bedrijf als producent uiterlijk aan het einde van het tweede tijdvak van twaalf maanden na de terugtrekking hervat, wordt de individuele referentiehoeveelheid die hem was ontnomen hem uiterlijk op 1 april na de datum waarop hij hierom verzoekt, opnieuw toegevoegd.

2. Wanneer een producent gedurende ten minste een tijdvak van twaalf maanden niet ten minste 70 % van zijn individuele referentiehoeveelheid vermarkt, kan de lidstaat beslissen of en onder welke voorwaarden de ongebruikte referentiehoeveelheid geheel of gedeeltelijk wordt toegevoegd aan de nationale reserve.

De lidstaat bepaalt de voorwaarden waaronder een referentiehoeveelheid opnieuw aan de betrokken producent wordt toegevoegd indien deze de vermarkting hervat.

3. De leden 1 en 2 zijn echter niet van toepassing in geval van overmacht en in deugdelijk gemotiveerde en door de bevoegde autoriteiten erkende gevallen die tijdelijk de productiecapaciteit van de betrokken producenten beïnvloeden.

*Artikel 16***Tijdelijke overdracht**

1. Aan het einde van elk tijdvak van twaalf maanden staan de lidstaten voor het betrokken tijdvak de tijdelijke overdracht toe van een deel van de individuele referentiehoeveelheid die de producent die hierover beschikt, niet voornemens is te gebruiken.

De lidstaten kunnen de overdrachten regelen naar gelang van de categorie producenten of de structuur van de melkproductie, ze beperken op het niveau van de koper of binnen de regio, volledige overdracht toestaan in de gevallen bedoeld in artikel 15, lid 3, en bepalen in hoeverre de cedent overdrachten kan herhalen.

2. Elke lidstaat kan besluiten lid 1 niet toe te passen op grond van één van of van beide onderstaande criteria:

- a) de noodzaak structurele ontwikkelingen en aanpassingen te vergemakkelijken;
- b) dringende redenen van administratieve aard.

*Artikel 17***Overdracht van referentiehoeveelheden met grond**

1. Bij verkoop, verhuur, overgang door vererving — ook vóór het overlijden van de erflater — of elke andere overdracht die voor de producent vergelijkbare gevolgen heeft, wordt de individuele referentiehoeveelheid samen met het bedrijf overgedragen aan de producent die het bedrijf overneemt, op de wijze die door de lidstaten wordt bepaald rekening houdend met de voor de melkproductie gebruikte oppervlakten of met andere objectieve criteria en, in voorkomend geval, met de overeenkomst tussen de partijen. Het gedeelte van de referentiehoeveelheid dat in voorkomend geval niet met het bedrijf wordt overgedragen wordt aan de nationale reserve toegevoegd.

2. Wanneer de referentiehoeveelheden overeenkomstig lid 1 in het kader van verpachting of andere middelen met vergelijkbare rechtsgevolgen zijn of worden overgedragen, kunnen de lidstaten op basis van objectieve criteria en met het oog op toewijzing van de referentiehoeveelheden aan uitsluitend de producenten, besluiten dat de referentiehoeveelheid niet samen met het bedrijf wordt overgedragen.

3. Bij overdracht van grond aan de overheid en/of ten algemene nutte of wanneer de overdracht geen landbouwdoeleinden dient, zien de lidstaten erop toe dat de nodige maatregelen ter vrijwaring van de rechtmatige belangen van de partijen worden getroffen, en met name dat de vertrekkende producent in de gelegenheid wordt gesteld de melkproductie voort te zetten, indien hij dit wenst.

4. Bij ontstentenis van een overeenkomst tussen de partijen worden in geval van het verstrijken van een pachtovereenkomst die niet op soortgelijke voorwaarden kan worden verlengd, of in situaties met vergelijkbare rechtsgevolgen de individuele referentiehoeveelheden geheel of ten dele overgedragen aan de producent die ze overneemt, volgens door de lidstaten vastgestelde of nog vast te stellen bepalingen en met inachtneming van de rechtmatige belangen van de partijen.

Artikel 18

Bijzondere overdrachten

1. Om de herstructurering van de melkproductie tot een goed einde te brengen of de milieusituatie te verbeteren, kunnen de lidstaten op de wijze die zij bepalen met inachtneming van de rechtmatige belangen van de partijen:

- a) aan producenten die zich ertoe verbinden de melkproductie geheel of ten dele definitief te staken, een vergoeding toe-kennen die ineens of in jaarlijkse tranches wordt betaald, en de aldus vrijgekomen individuele referentiehoeveelheden aan de nationale reserve toevoegen;
- b) aan de hand van objectieve criteria bepalen op welke voor-waarden een producent aan het begin van een tijdvak van twaalf maanden kan verkrijgen dat de bevoegde autoriteit of de door haar aangewezen instantie hem tegen voor-afgaande betaling individuele referentiehoeveelheden toe-wijst die aan het einde van het voorgaande tijdvak van twaalf maanden definitief door andere producenten zijn vrijgemaakt in ruil voor een vergoeding ineens of in jaar-lijkse tranches die gelijk is aan de bovengenoemde betaling;
- c) de overdrachten van referentiehoeveelheden zonder grond centraliseren en er toezicht op uitoefenen;
- d) bij overdracht van gronden met het oog op verbetering van het milieu, de betrokken individuele referentiehoeveel-heid toewijzen aan de vertrekkende producent, indien hij voornemens is de melkproductie voort te zetten;
- e) aan de hand van objectieve criteria bepalen in welke regio's en ophaalgebieden met het oog op de verbetering van de melkproductiestructuur referentiehoeveelheden definitief mogen worden overgedragen zonder overeenkomstige overdracht van gronden;
- f) op verzoek van de producent aan de bevoegde autoriteit of de door haar aangewezen instantie de definitieve over-dracht van referentiehoeveelheden zonder overeenkomstige overdracht van gronden of andersom toestaan, ten einde de structuur van de melkproductie op het niveau van het bedrijf te verbeteren of bij te dragen tot de extensivering van de productie.

2. De bepalingen van lid 1 kunnen op nationaal niveau, op het passende territoriale niveau of in bepaalde ophaalgebieden worden uitgevoerd.

Artikel 19

Inhoudingen op overdrachten

1. Wanneer de in de artikelen 17 en 18 bedoelde overdrach-ten worden verricht, kunnen de lidstaten ten behoeve van de nationale reserve op basis van objectieve criteria een gedeelte van de individuele referentiehoeveelheid inhouden.

2. Wanneer de referentiehoeveelheden overeenkomstig de artikelen 17 en 18 met of zonder de corresponderende gron-den in het kader van verpachting of andere middelen met ver-gelijkbare rechtsgevolgen zijn of worden overgedragen, kunnen de lidstaten op basis van objectieve criteria en met het oog op toewijzing van de referentiehoeveelheden aan de producenten alleen, beslissen of de referentiehoeveelheden geheel of ten dele aan de nationale reserve worden overgedragen en onder welke voorwaarden.

Artikel 20

Steun voor het verkrijgen van referentiehoeveelheden

De verkoop, overdracht of toewijzing van referentiehoeveel-eden op grond van deze verordening komt niet in aanmerking voor enigerlei door een overheidsinstantie te verlenen finan-ciele steun die rechtstreeks aan de verkrijging van quota gekop-peld is.

Artikel 21

Erkenning

De hoedanigheid van koper moet vooraf door de lidstaat wor-den erkend aan de hand van volgens de procedure van artikel 23, lid 2, vast te stellen criteria.

De te vervullen voorwaarden en de door een producent in geval van rechtstreekse verkoop te verstrekken gegevens wor-den vastgesteld volgens de in artikel 23, lid 2, bedoelde proce-dure.

HOOFDSTUK 5

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 22

Bestemming van de heffing

De heffing wordt geacht deel uit te maken van de interventies ter regulering van de landbouwmarkten en wordt aangewend voor de financiering van uitgaven in de zuivelsector.

*Artikel 23***Beheerscomité**

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten dat is ingesteld bij artikel 41 van Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, hierna „het Comité” genoemd.

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 4 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.

De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt één maand.

3. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

*Artikel 24***Uitvoeringsbepalingen**

De voor de uitvoering van deze verordening vereiste maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 23, lid 2.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 september 2003.

*Artikel 25***Intrekking**

Verordening (EG) nr. 3950/92 wordt ingetrokken met ingang van 1 april 2004.

Verwijzingen naar de ingetrokken verordening gelden als verwijzingen naar de onderhavige verordening en worden gelezen volgens de in bijlage III opgenomen concordantietabel.

*Artikel 26***Overgangsmaatregelen**

Voorzover overgangsmaatregelen noodzakelijk zijn om de toepassing van de bij deze verordening ingevoerde wijzigingen te vergemakkelijken, worden deze vastgesteld volgens de procedure van artikel 23, lid 2.

*Artikel 27***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 april 2004, uitgezonderd de artikelen 6 en 24 die van toepassing zijn met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze verordening.

Voor de Raad

De voorzitter

G. ALEMANNIO

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

BIJLAGE I

REFERENTIEHOEVEELHEDEN

a) Tijdvak 2004/2005

Lidstaat	Hoeveelheden (in ton)
België	3 310 431,000
Denemarken	4 455 348,000
Duitsland	27 864 816,000
Griekenland	820 513,000
Spanje	6 116 950,000
Frankrijk	24 235 798,000
Ierland	5 395 764,000
Italië	10 530 060,000
Luxemburg	269 049,000
Nederland	11 074 692,000
Oostenrijk	2 749 401,000
Portugal	1 870 461,000
Finland	2 407 003,324
Zweden	3 303 000,000
Verenigd Koninkrijk	14 609 747,000

c) Tijdvak 2006/2007

Lidstaat	Hoeveelheden (in ton)
België	3 326 983,000
Denemarken	4 477 624,000
Duitsland	28 004 140,000
Griekenland	820 513,000
Spanje	6 116 950,000
Frankrijk	24 356 977,000
Ierland	5 395 764,000
Italië	10 530 060,000
Luxemburg	270 394,000
Nederland	11 130 066,000
Oostenrijk	2 763 148,000
Portugal	1 929 824,000
Finland	2 419 025,324
Zweden	3 319 515,000
Verenigd Koninkrijk	14 682 697,000

b) Tijdvak 2005/2006

Lidstaat	Hoeveelheden (in ton)
België	3 310 431,000
Denemarken	4 455 348,000
Duitsland	27 864 816,000
Griekenland	820 513,000
Spanje	6 116 950,000
Frankrijk	24 235 798,000
Ierland	5 395 764,000
Italië	10 530 060,000
Luxemburg	269 049,000
Nederland	11 074 692,000
Oostenrijk	2 749 401,000
Portugal (*)	1 920 461,000
Finland	2 407 003,324
Zweden	3 303 000,000
Verenigd Koninkrijk	14 609 747,000

d) Tijdvak 2007/2008

Lidstaat	Hoeveelheden (in ton)
België	3 343 535,000
Denemarken	4 499 900,000
Duitsland	28 143 464,000
Griekenland	820 513,000
Spanje	6 116 950,000
Frankrijk	24 478 156,000
Ierland	5 395 764,000
Italië	10 530 060,000
Luxemburg	271 739,000
Nederland	11 185 440,000
Oostenrijk	2 776 895,000
Portugal	1 939 187,000
Finland	2 431 047,324
Zweden	3 336 030,000
Verenigd Koninkrijk	14 755 647,000

(*) specifieke verhoging met 50 000 ton voor exclusieve toewijzing aan de producenten op de Azoren.

e) Tijdvakken 2008/2009 tot en met 2014/2015

Lidstaat	Hoeveelheden (in ton)
België	3 360 087,000
Denemarken	4 522 176,000
Duitsland	28 282 788,000
Griekenland	820 513,000
Spanje	6 116 950,000
Frankrijk	24 599 335,000
Ierland	5 395 764,000
Italië	10 530 060,000
Luxemburg	273 084,000
Nederland	11 240 814,000
Oostenrijk	2 790 642,000
Portugal	1 948 550,000
Finland	2 443 069,324
Zweden	3 352 545,000
Verenigd Koninkrijk	14 828 597,000

BIJLAGE II

REFERENTIEVETGEHALTEN

Lidstaat	Referentievethalte (g/kg)
België	36,91
Denemarken	43,68
Duitsland	40,11
Griekenland	36,10
Spanje	36,37
Frankrijk	39,48
Ierland	35,81
Italië	36,88
Luxemburg	39,17
Nederland	42,36
Oostenrijk	40,30
Portugal	37,30
Finland	43,40
Zweden	43,40
Verenigd Koninkrijk	39,70

BIJLAGE III

CONCORDANTIETABEL

Deze verordening	Verordening (EEG) nr. 3950/92
Artikel 1 lid 2	Artikel 1, eerste alinea
lid 2	—
lid 3	Artikel 3, lid 2
Artikel 2	Artikel 1, tweede alinea
Artikel 3	—
Artikel 4	Artikel 2, lid 1, eerste alinea
Artikel 5	Artikel 9
Artikel 6 leden 1, 2 en 3	—
lid 4	Artikel 3, lid 2
lid 5	Artikel 4, lid 2
Artikel 7	—
Artikel 8	—
Artikel 9	—
Artikel 10 leden 1 en 2	—
lid 3	Artikel 2, lid 1, tweede alinea
Artikel 11 lid 1	Artikel 2, lid 2, eerste alinea
lid 2	Artikel 2, lid 2, tweede alinea
lid 3	Artikel 2, lid 2, derde alinea
Artikel 12 lid 1	Artikel 2, lid 1
leden 2 en 3	—
lid 4	Artikel 2, lid 3
Artikel 13 lid 1	Artikel 2, lid 4
leden 2, 3, 4	—
Artikel 14 lid 1	Artikel 5, eerste alinea
leden 2 en 3	—
Artikel 15	Artikel 5, tweede en derde alinea
Artikel 16	Artikel 6
Artikel 17 lid 1	Artikel 7, lid 1
lid 2	Artikel 8 bis, punt b)
leden 3 en 4	Artikel 7, lid 1, derde alinea, en lid 3
Artikel 18	Artikel 8
Artikel 19 lid 1	Artikel 7, lid 1, tweede alinea
lid 2	Artikel 8 bis, punt a)

Deze verordening	Verordening (EEG) nr. 3950/92
Artikel 20	—
Artikel 21	—
Artikel 22	Artikel 10
Artikel 23 lid 1 leden 2 en 3	Artikel 11, eerste alinea —
Artikel 24	Artikel 11, eerste alinea
Artikel 25	Artikel 12
Bijlage I	Bijlage
Bijlage II	—
Bijlage III	—